नालन्दा-देवनागरी-पालि-गन्थमालाय

सुत्तपिटके

अङ्गुत्तरनिकायपालि

(एकक-दुक-तिकनिपाता)

पधानसंसोधको

भिक्खु जगदीसकस्सपो

बिहारराजकीयेन पालिपकासनमण्डलेन

पकासिता

बु० २५०४ वि० २०१७

१९६०

वितरक
मोतीलाल बनारसीदास,
नेपाली खपरा,
पोस्ट बाक्स नं० ७५,
वाराणसी,
(भारत)

Nālandā-Devanāgarī-Pāli-Series

THE
AṄGUTTARA NIKĀYA
(EKAKANIPĀTA, DUKANIPĀTA & TIKANIPĀTA)

General Editor

BHIKKHU J. KASHYAP

PĀLI PUBLICATION BOARD
(BIHAR GOVERNMENT)

B. E. 2504 V. E. 2017

1960

Sole Agents:
MOTI LAL BANARASI DAS,
Nepali Khapara,
Post Box No 75,
Varanasi,
(India)

GENERAL PREFACE

The teaching of the prophets is generally distorted by the beliefs of the world and the interpretations of the priests If we wish to ascertain what the founders of great religions taught, we have to get back to the original sources

Buddhism in all its forms goes back to the life and teaching of the Buddha While the austerities practised by him till he attained enlightenment appeal to the Hinayāna, the Pāli, or the Southern school, his life of service and compassion for 45 years after the attainment of enlightenment is the authority for the Mahāyāna, the Sanskrit or the Northern school

The religious quest springs from the consciousness of the *imperfection* and *suffering* of the world The questions which worried Tolstoy in the fiftieth year of his life disturb all thinking men "What is life ? Why should I live ? *Why should I do anything ? Is there any meaning in life* that can overcome inevitable death ?' Nijinzky summed up the whole problem in his *Diary* when he wrote "The whole life of my wife and of all mankind is death" How can we be saved from the body of this death ? This is the problem of religion

The Buddha *traces suffering to* selfish desire Suffering is the result of tension between a living creature's essential impulse to try to make itself into the centre of the universe and its essential dependence on the rest of creation Craving is that which binds the individual to the creative process The individual with selfish desire becomes the slave of the universe We can overcome suffering only if we get rid of tṛṣṇā or tanhā To attempt to get rid of suffering through the various devices of self deception is not to cease to suffer but to suffer *in a* different way

The Buddha formulates the eight fold path of morality which helps us to eliminate selfish desire and overcome suffer-

ing When the Upanisads declare, "That thou art", *tat tvam asi*, it is not a mere statement of fact It is a call to action Make thyself that which thou know thou canst be Whereas the Hindu mind believes in a permanent element in the individual which can stand firm and unshaken in the midst of change the Buddhist stresses the dynamic character of the self No change is possible with an unchanging consciousness We can achieve the possibilities in us by the exertion of the will rather than by the play of the intellect Religion is not a creed, but a vital process It is no use railing against God or destiny when we are ourselves the authors of our disgrace If few are chosen, it is because few choose to be chosen The Buddha laid stress on the creative freedom of man The Buddha did not encourage dependence on the supernatural He could not conceive of a being capable of creating a world for the express purpose of its creatures praising him The ten veramanis or prohibitions or abstinences called *daśaśīla* or *daśaśikṣapada* which the novices in the path of Buddhism utter are given in these words "I take upon myself the abstinence, (1) from destroying life, (2) from taking what is not given (3) from leading an unchaste life, (4) from speaking untruth, (5) from giving myself to intoxicating drugs, (6) from eating at irregular hours, (7) from seeing musical and dancing performances and other shows and pageants, (8) from wearing garlands, perfumes, unguents and other bodily decorations, (9) from using high couches and seats, (10) from accepting gifts of gold and silver" The first five are the Buddhist *pancasīla*

Pānātipātā veramani sikkhāpadam samādiyāmi
Adinnādānā veramani sikkhāpadam samādiyāmi
Kāmesu micchācārā veramani sikkhāpadam samādiyāmi
Musāvādā veramani sikkhāpadam samādiyāmi
Surā merayamajja pamādatthānā
veramaṇi sikkhāpadam samādiyāmi

Conflicts in the world are conflicts in the human soul enlarged If men were at peace within themselves, the outer conflicts between nations would inevitably cease By practising the Buddha's pañcaśīla we will develop patience, courage, love

and unselfishness The Buddha teaches us that even in an age of anxiety and violence, it is possible to gain and maintain inner harmony, which is not at the mercy of outward circumstance.

Nirvāṇaṁ paramaṁ sukhaṁ : Nirvāṇa is the highest bliss. It is not a negative state of annihilation but a positive state of joy, consciousness grown from an unhappy to a beatific one. The Buddha does not tell us that man is but a bubble on the turbulent surface of nature and that he has no destiny save to undergo dissolution. The Hindu affirms that man can realise his identity with Brahman, the ground of all being; the Buddhist says that man can live in a transfigured world where *saṁsāra* and *nirvāṇa* are. one. In *Mahā-saccaka Sutta*, the Buddha himself is reported to have described the supreme triumph of reaching the goal of his quest as follows :

> "When this knowledge, this insight had arisen within me, my heart was set free from intoxication of lusts, set free from the intoxication of becomings, set free from the intoxication of ignorance. In me, thus emancipated, there arose the certainty of that emancipation. And I came to know : "Rebirth is at an end. The higher life has been fulfilled. What had to be done has been accomplished. After this present life there is no further for this or that. This last insight did I attain to in the last watch of the night. Ignorance was beaten down, insight arose, darkness was destroyed, the light came, inasmuch as I was there strenuous, earnest, master of myself." Thus ended the struggle of six long years.

The Buddha is said to be a physician. Even as the physician strives to restore to health a sick man, the Buddha tries to restore us to our normal condition. If our leaders become normal, we may be able to replace the present social order in which division, falsehood and violence prevail, by a new one in which humanity, truth and brotherhood will reign.

On the occasion of the 2,500th anniversary of the Buddha's parinirvāṇa, the Government of India decided to publish

standard versons in Devanāgarī script of the complete Pāli and the Sanskrit texts of the two schools, Southern and Northern, in the hope that some of the readers of these books may be impelled to love the good, to practise altruism and hold their spirit aloof from the desires and ambitions of the world.

S. Radhakrishnan

INTRODUCTION

1. The Pāli Tipiṭaka

After the passing away of the Buddha at Kusinārā, the disciples had assembled to pay their last homage to him. The Venerable Mahā Kassapa, the chief of the congregation, was delivering words of consolation to the bereaved assembly, reminding them of the declaration of the Buddha:—"It is the very nature of all things near and dear to us that we must divide ourselves from them." Subhadra, a monk who had received ordination in an advanced age, however, did not look gloomy. He took a perverted view of the situation and spoke—"Do not grieve, brothers, for now we are definitely released from the restraint of the Great Teacher and his too rigid discipline. While the Teacher lived, we were constantly rebuked for failing to observe the hard rules; but, now we are at liberty to do as we please; therefore, do not grieve." These words sounded a note of warning against the future possible distortion of the Dhamma at the hands of faithless members of a similar category. The Venerable Mahā Kassapa felt an urgent need for convening a Grand Council of the leading Elders of the Saṅgha to make a full collection of the teachings, and also to adopt means for their right preservation and transmission to posterity. He addressed the Bhikkhus thus:—"Come, friends, let us chant together the Dhamma and the Vinaya..." The Venerable Mahā Kassapa drew a list of five hundred names of the topmost disciples to be appointed as members of the Council. At first, the name of the Venerable Ānanda was left out in view of the fact that he had not attained Arhat-hood till then. But, as no one else in the Saṅgha had the privilege of listening to the Teacher so very closely and for such a long period of time, his participation was deemed necessary and important. He was, consequently, asked to go to a suitable abode and develop insight, so as to become an Arhat and be able in time to join the Council. King Ajātasattu made necessary arrangements for the accommodation and convenience

of the convention at Rājagaha, a favourite resort of the Teacher himself. A spacious beautiful pavilion was raised for the meeting at the entrance of the Sattapaṇṇi cave, on the northern side of the Vebhāra Hill.

Venerable Ānanda made the best efforts to train himself in developing insight. He kept walking up and down for the whole night absorbed in deep meditation; and, early in the morning, as he was going to stretch himself on the bed, his feet had left the ground and the head had not reached the pillow, at that moment, as if by a flash of light, darkness was dispelled and the sublime light of saint-hood dawned upon him. And, through his miraculous superhuman power of an Arhat, he appeared all of a sudden on his appointed seat in the hall, as if emerging out of the ground, exactly as the proceedings were going to be started.

With the permission of the Saṅgha, Venerable Mahā Kassapa asked Upāli questions on Vinaya, relating to the different monastic transgressions; the matter, the occasion, the individuals concerned, the principal rules (paññatti), the amended rules (anupaññatti) and all other details about them. In this, the Vinaya text was agreed upon and settled. Then, again, with the permission of the Saṅgha, he asked Ānanda questions on the Dhamma; the occasion of a sermon and the person or persons with reference to whom it was preached[1].

The commentary, Aṭṭhakathā, of a much later date, assumes that the Abhidhamma-Piṭaka was also included in the collection of the Dhamma, and that the Tipiṭaka, as it is available to us, was finalised at this very stage.[2]

A century after the passing away of the Buddha, a great controversy arose in the Saṅgha concerning the interpretation of some Vinaya rules. This necessitated the holding of the Second Council at Vesālī. Seven hundred leading Elders from distant parts of the country assembled to take part in

1. *Cullavagga*, Chapter XI. 2. *Sumaṅgalavilāsinī*, *Nidānakathā*.

it; and they had drawn up a new edition of the Scripture, resulting in the fixing up of the Piṭakas, Nikāyas, Aṅgas and Dhammakkhandhas[1].

A century after, when King Asoka embraced Buddhism and gave patronage to its propagation, the richly furnished monasteries became centres of attraction even for the members of other sects. They donned the yellow robe, either by proper ordination or stealthily, and went about as Bhikkhus enjoying the privileges and honour given to them. They could not, however, leave their own inclinations behind, and began to twist and distort the Doctrine in their own ways. This led to a state of confusion and it became difficult to distinguish the true principles from the coloured ones. The Elders felt the necessity of safeguarding the purity of the Dhamma by affecting a total purge of the alien elements in the philosophical life of the Saṅgha. This task was entrusted to the Venerable Moggaliputta Tissa, a saint, a thinker and a writer. He compiled a book called the Kathāvatthu, refuting all the foreign theories, which was adopted as a book of the Tipiṭaka at the Third Council held at Pāṭaliputta under his presidentship. After the council, Asoka despatched missionaries to the then civilised parts of the world for a wide propagation of the Dhamma[2].

Prince Mahinda and Princess Saṅghamittā renounced the world and joined the Order to lead a mission to Sīhaladīpa (Ceylon). Since then, the island became a stronghold of Buddhism, and, even up to this day, has maintained the tradition of Pāli Tipiṭaka with all religious zeal[3].

Up till then, the Tipiṭaka was traditionally handed down orally from teachers to pupils. The complete Scripture was compiled in the form of books for the first time in Ceylon in 29 B. C., under the patronage of king Vaṭṭagāmani Abhaya, with all the detailed classifications that are now obtained in the Pāli Tipiṭaka of the Theravāda School. This was done at the

1. *Cullavagga*, chapter xi. 2. *Mahāvaṁsa*, chapter v. 3. *Mahāvaṁsa*, op. cit.

Council convened for the purpose, known as the Fourth Great council[1].

The Fifth Council, according to orthodox tradition, was held at Mandlay, Upper Burma, in 1871, under the patronage of king Mindon. In this Council the entire Pāli Tipiṭaka was revised, re-edited and finally engraved on 729 marble slabs as follows[2]—

Vinaya:	111 slabs
Sutta:	410 slabs
Abhidhamma:	208 slabs

Now, in this present age, the necessity of bringing out an upto-date edition of the Tipiṭaka printed on modern machines was felt. This task was taken up by the Burmese Chaṭṭha Saṅgāyana, the Sixth Great Council, held in Rangoon, which opened on the 17th May, 1954 in the artificially built Rock Cave, especially constructed for the purpose, at a little distance from the city. Two thousand and five hundred of the most erudite Bhikkhus, from all parts of the world, participated in chanting the Tipiṭaka together. A modern printing press was installed in a separate building and there the texts were printed as soon as they received the sanction of the Saṅgāyana. The Council kept functioning for two years, and concluded on the fullmoon day, May 1956, synchronising with the 2500th Jayanti of the Buddha.

In Ceylon, Burma, Thailand and Cambodia the principal religion of the people is Theravāda Buddhism, that adheres to Pāli Tipiṭaka as its Scripture. There, they have been having editions of it in their own scripts. Pāli Text Society, London, has been able to complete the publication of a major portion of it in Roman characters. But, as yet, it is not fully available in any script of India.

It is with a view to removing this want that the Government of India and the State Government of Bihar have jointly sanctioned a scheme of editing and publishing the entire Pāli

1. *Mahāvaṁsa*, chapter x-xxiii. 2. बौद्ध धर्म के २५०० वर्ष, १९५६, p. 35.

Tipiṭaka in Devanāgarī, which will be complete in 40 volumes of about 400 pages each. This task has been entrusted to the Devanāgarī Tripiṭaka Publication Department, Nalanda. It aims at presenting a co-ordinated edition of the text based on the printed books in Roman, Sinhalese, Burmese and Siamese scripts.

The following chart will show the distribution of books in the literature:—

TIPIṬAKA

Vinaya Piṭaka	Sutta Piṭaka	Abhidhamma Piṭaka
1. Mahāvagga	1. Dīghanikāya	1. Dhammasaṅgaṇi
2. Cullavagga	2. Majjhimanikāya	2. Vibhaṅga
3. Pārājika	3. Saṁyuttanikāya	3. Dhātukathā
4. Pācittiya	4. Aṅguttaranikāya	4. Puggalapaññatti
5. Parivāra	5. Khuddakanikāya which contains the following fifteen books:—	5. Kathāvatthu
		6. Yamaka
		7. Paṭṭhāna
	i. Khuddakapāṭha	
	ii. Dhammapada	
	iii. Udāna	
	iv. Itivuttaka	
	v. Suttanipāta	
	vi. Vimānavatthu	
	vii. Petavatthu	
	viii. Theragāthā	
	ix. Therīgāthā	
	x. Jātaka	
	xi. Niddesa	
	xii. Paṭisambhidāmagga	
	xiii. Apadāna	
	xiv. Buddhavaṁsa &	
	xv. Cariyāpiṭaka	

2. The Present Book

This big book, covering four volumes in our series, is the fourth *Nikāya* of the *Sutta Piṭaka.* The very name of the book,

'*Anguttara*' reveals that the method of treatment in it is characterised by grouping numerical classifications of principles in the gradual ascending order As far as the spirit and contents of its discourses are concerned, it is very much one with the other books of this *Piṭaka* There are altogether eleven chapters in it, constituting so many groupings or *Nipātas*, making a collection of short *Suttas* arranged in divisions or *Vaggas*

As an important book like the *Milindapañha* calls it by the name of '*Ekottara*', it is evident that this title of it also must have been in vogue at a time or in a circle, which expresses a meaning not different from that of '*Anguttara*' The Chinese translation of this book, in the collection of the Sanskrit version of the *Tripiṭaka* of the *Sarvastivada* literally means the same as '*Ekottara*'

This style of grouping numerical classifications of principles is not a new feature only of this *Nikāya*, though here it forms the chief basis of the composition of the entire work The same method has been adopted at previous places, like—the *Sangitipariyāya Sutta* and the *Dasuttara Sutta* of the *Digha Nikaya*, the *Kumārapañha Sutta* of the *Khuddakapatha*, the *Theragathā*, the *Therigāthā*, the *Itivuttaka* and others In the *Abhidhamma-piṭaka* the method of such numerical classification becomes very prominent throughout Specially, about the *Puggala-paññatti*, it can be asserted that it is so similar to the *Anguttara Nikāya*, that it is even possible to get the entire book assimilated in it without causing any loss either to the contents or the style

The *Thānanga Sutta* of the *Prākrta Āgama* literature comes so near to the *Anguttara Nikaya*—in spirit, language, style and contents—that it would not even be improper to call it a Jain edition of it Even from the old Brahmanical literature, it is not difficult to collect portions parallel to these It seems that during those days, when, for the preservation of their literary traditions, memory was a chief resort, this style of numerical classification was greatly helpful Rather, it would be very valuable if a scholar undertakes to make studies in such

numerical classifications on a comparative basis in the different traditions of Indian literature

If we follow our usual plan in writing the introduction, as adopted in the previous volumes, we are committed to give a summary of the book at this place But, it seems, it would be neither managable nor profitable to do that in the case of this book, containing as many as 2308 small *Suttas* The best we can do here is to give a cursory bird's eye view of it, as one would open it here and there

VOLUME I

Ekaka Nipāta

(Collection of clāssifications by one)

One thing is very strong that arrests the heart of a man or woman—the form or sound of the opposite sex[1]

** ** **

One thing leads to the arising of the 'hindrances'—a perverted thought One thing leads to the suppression of *the same—a disciplined thought*[2]

** ** **

One thing is restless most of all—our own mind[3]

** ** **

The mind in itself is pure and bright, it is due to the foreign impurities that it gets defiled[4]

** ** **

One thing—Loving kindness (*Metta*)—practised even *for the fraction* of a second—yields great merit[5]

** ** **

One thing—association with the noble—yields great results[6]

** ** **

---

1 p 3 2 p 4,5 3 p 6 4 p 10 5 p 10 6 p 13

One thing must be developed with vigilence—wisdom; for, it is much more valuable than wealth and property[1]

** ** **

The only person who can turn the wheel of the *Dhamma* so well as the *Tathāgata* is *Sāriputta*[2]

** ** **

One who excells all in having long experience is *Aññā Koṇḍañña* in wisdom is *Sāriputta* in having psychic powers is *Mahā Moggallāna* in leading a coarse life is *Mahākassapa* in having supernatural vision is *Anuruddha* in coming from a high family is *Bhaddiya Kāligodhā* in having a sweet voice is *Lakuṇḍaka* in making roarous proclamation is *Pindola Bhāradvaja* in delivering sermons is *Mantāniputta*[3]

** ** **

The watery beings are far greater in number than those that live on land Just, so, the number of other species is far greater than those who are born as human beings Just so, the ignorant are far greater in number than those that are wise Just so, those that remain in bondage are far greater in number than those that are liberated[4]

2. Duka Nipāta

(Collection of classifications by two)

There are two evils of a bad action—of this world, and of the other Due to a bad action one is subjected to reproach in the society and punishment in the court—this is the first, and, is born in a oweful state—this is the second Man must be afraid of both, and refrain from committing a bad act[5]

** ** **

There are two attitudes—gratefulness, and ungratefulness A good man remains obliged to one who has done good to

1 p 14 2 p 23 3 p 23 4 p 35 5 p.46

him—this is the first; and, a bad man does not remain such—this is the second[1].

** ** **

There are two, whose obligation one cannot be freed of—mother, and father. Even if one were to carry about one's mother and father on the head, nursing them as best as possible, there can be no freedom from their obligation. Such great is the obligation of mother and father. The only possibility of it is by helping them to see the truth and to follow the right path[2].

** ** **

There are two statuses—of the elder, and of the youngster. This is not determined by the age of a person, but by the goodness one has[3].

** ** **

There are two conditions—of the criminal becoming powerful over the government, and of the government being powerful over the criminal. Just so, there are two conditions in the Order—of the bad monks becoming powerful over the good, and of the good monks being powerful over the the bad[4].

** ** **

There are two states in an association—when the members remain undivided, and when there is a division amongst them[5].

** ** **

There are two assemblies—that in which the members do not pay heed to a deep sermon on the *Dhamma*, but do that to a shallow flowery lecture of a common speaker; and that in which the members do otherwise[6].

** ** **

Two persons are born for the good of the many—the Perfectly Enlightened One and the *Cakkavattī* king[7].

** ** **

---

1. p 59 2 p. 59 3 p 64 4. p 65. 5 p 66 6 p 68
7. p. 71.

Two persons do not get shaken at a sudden roar of the thunder—the Buddha, and a lion of the forest. (The Buddha, because he is free from all egoism; and the lion, because his egoism is very strong)[1].

** ** **

There are two states of blissfulness—that of the householder, and that of the homeless. The second is much superior to the first[2].

** ** **

There are two principles—mind, and matter[3].

** ** **

There are two principles—shame in committing evil, and fear in it[4].

** ** **

There are two fools—one who does not discharge a duty that is his own, and one who undertakes upon himself a duty that is of some one else[5].

** ** **

Two hopes are difficult to give up—of gain, and of life[6].

** ** **

Two persons are rare in this world—one who does first good to other, and one who remains grateful[7].

** ** **

There are two gifts—of the articles, and of the *Dhamma*. The second is superior to the first[8].

** ** **

There are two quests—of the things, and of the truth. The second is superior to the first[9].

Tika Nipāta

(Collection of classifications by three)

There are three places the king is always reminded of—

1. p 72. 2. p 74 3. p. 77. 4. p. 77. 5. p. 78. 6 p. 80. 7. p. 80. 8. p. 84. 9 p. 85.

of his birth, of his coronation, and of his victory Just so, there are three places the *Bhikkhu* is always reminded of—of his ordination, of his attainment of insight into the truth, and of his attainment of ultimate liberation[1]

** ** **

There are three persons—hopeless, hopeful, and free from hope One who has no high ambition is the first, one who has it is the second, and one who has risen above all temptations—the saint—is the third[2]

** ** **

Three things are essential for a good monk—mastery over the senses, moderation in food, and awakefulness[3]

** ** **

There are three persons, whose obligation is very great—due to whom one gets faith in the Triple Gem, due to whom one gets the right view, and due to whom one is able to realise the ultimate freedom [4]

** ** **

There are three persons—like a rotting a sore on the body, like the lightening, and like a diamond An easily irritatable man is the first, who, like a rotting sore on the body, bursts forth being hurt even slightly The second is one, who has got glimpse into the four noble truths, like a lightening in the sky, that makes visible all round in the dark The *Arhat* is the third, who, like the diamond, does not get *hurt by any external agency*[5]

** ** **

There are three persons—blind, one eyed, and two-eyed One who is neither wise in wordly dealings nor in a spirituality is blind of both the eyes One who is wise in worldly dealings, but has no enterance in the spiritual life is blind of one eye And one, who is wise in both, is like a two-eyed person[6]

** ** **

1 p 98 2 p 99 3 p 101 4 p 113 5 p 114
6 p 118

There are three protections of the thief—a hiding in a place difficult to approach, a hiding in a thick jungle, and the support of the government authorities[1].

** ** **

Kesamutti Sutta: '*O Kālāmas*, not by heresay, not by tradition, not by customary, not by bookish authority, not by mere sophistry, not by an example, not by a grand form, not by the glamour of a philosophical view, not by grandeour, and not with the thought that one's teacher should be respected. But, *O Kālāmas*, be guided by your own knowledge and conviction'[2].

** ** **

There are three trainings—in conduct, in concentration, and in insight[3].

** ** **

One should realise the three—that there does exist pleasure in the world, that there are evils in it, and, that there is a freedom from the evils[4].

** ** **

There are three persons—like the mark inscribed on stone, like the mark drawn on the ground, and like the mark drawn on the surface of water. The first is one whose anger is as strong as the mark inscribed on rock. The second is one whose anger is as short-lived as the mark drawn on the ground, which disappears quickly by wind or water. And, the third is one who does not get offended at all, like the mark that disappears out no sooner it is drawn on the surface of water[5].

** ** **

There are three qualities of a true friend—readiness to offer whatever he has, readiness to render his best possible service, and not minding even a serious offence[6].

VOLUME II

Catukka Nipāta

(Collection of classifications by four)

Four are the shortcomings in a judicial authority—

1 p 161 2 p 174 3 p 212. 4 p 240 5 p 263 6 p 266

giving decision by his own desire, by ill will, by dullness, and by fear[1]

** ** **

Four qualities are necessary for keeping others favourable to oneself—offering presents, sweet speech, assistance, and equal treatment[2]

** ** **

There are four ways of disposing of a question—answered absolutely, answered with reservation, answered by a counter question, and by paying no heed to it[3]

** ** **

There are four perversions of a view—taking the transitory to be permanent, taking the miserable to be a bliss, taking the non self to be self, and taking the dirty to be clean[4]

** ** **

There are four defilements of the sun and the moon, due to which their brilliance get dulled—cloud, mist, dirt, and eclipse[5]

** ** **

There are four marital relations—ugly with ugly, ugly with beautiful, beautiful with ugly, and beautiful with beautiful

If both the husband and wife are immoral, it is a first type of the relation If the wife is moral but the husband is not, it is the second type If the husband is moral but the wife is not, it is the third type And, if both of them are good, it is the fourth type[6]

** ** **

Four gifts are given by one who makes a gift of food—life, beauty, happiness, and strength[7]

** ** **

Four things are very rare—earning by fair means, fame, if earned by fair means, long life, if earned by fair means,

1 vol II p 70 2 p 35 3 p 48 4 p 54 5 p 55
6 p 61 7 p 66

and also having got fame, attainment of heaven, if the above conditions are fulfilled [1]

** ** **

There are four families of the serpent king—*Virūpakkha*, *Erāpatha*, *Chabyaputta*, and *Kanhāgotamaka* One should developed loving kindness (*Metta*) with them, and be safe from a danger from their side [2]

** ** **

If the government is bad, the officers also become bad, the society becomes bad Due to a bad state of affairs in the life of the world, there is a disturbance even in the natural agencies, which lead to a woeful state [3]

** ** **

There are four qualities of a good man—he does not speak against others even being asked, he does readily speak in praise of others even without being asked, he discloses one's own fault even without being asked, and he feels shy in disclosing one's own merits even being asked [4]

** ** **

There are four persons dark destined to darkness, dark destined to light, light destined to darkness, and, light destined to light The first person is one who is born in a low family, and is also given to immoral deeds The second person is one who is born in a low family, but is devoted to self-discipline and a progressive life The third person is one who is born in a high family, but is leading a bad life And, the fourth person is one who is both born in a high family and is also leading a high life [5]

** ** **

There are four clouds—that which thunders but does not rain, that which rains but does not thunder, that which neither thunders nor rains, and, that which both thunders and rains Compared to these, there are four persons —one who speaks but does not act, one who acts but does

---

1 p. 69 2 p 76 3 p 79 4 p 81 5 p 89

not speak, one who neither speaks nor acts, and, one who does both act and speak[1].

** ** **

There are four places that the devoted disciple should visit and get inspired—where the Buddha was born, where he attained Perfect Enlightenment, where he turned the wheel of the *Dhamma*, and, where he got *Mahā Parinibbāna*[2].

** ** **

There are four paths—difficult and slow, difficult but quick, easy but slow, and both easy and quick[3].

** ** **

There are four originations—love from love, hatred from love, love from hatred, and hatred from hatred. One loves a man who loves him—this is the first. One hates a man who does ill of a person dear to him—this is the second. One loves him who is the enemy of his enemy—this is the third. One hates a man who hates him—this is the fourth[4].

** ** **

There are four postures—the posture of a corpse, lying flat on the back; the posture of the sensual man, lying on the left side; the posture of the lion, lying on the right; and, the posture of the *Tathāgata*, absorbed in different stages of *Jhāna*[5].

** ** **

Four things are greatly beneficial to a man—association of the noble, listening to a discourse on the *Dhamma*, right reflection, and a Dhammika life[6].

** ** **

One, having the following four things in him, is destined to go to hell—commits a crime, encourages others to commit a crime, feels happy at a crime, and speaks in praise of a crime[7].

---

1 p 107. 2 p 126 3. p 157 4 p 226. 5 p 253.
6 p 260. 7. p. 268.

Pañcaka Nipāta

There are five strengths of the learner (*Sekha*)—faith, shame in committing evil, fear in the same, energy, and insight[1].

** ** **

Purity of life ensures right concentration, right concentration ensures insight and ultimate realisation, insight and ultimate realisation ensure detachment and renunciation, and, detachment and ultimate realisation ensure the realisation of emancipation[2].

** ** **

There are five advantages in charity—love of people, association of the noble, name and fame, fulfilment of the duties of a householder, and birth in heaven hereafter[3].

** ** **

There are five opportune charities—given to a visitor, given to one who is departing, given to an ailing patient, given during famine, and of a new yield of crop given to the unblamished monks[4].

** ** **

There are five wealths—of faith, of purity in conduct, of learning, of renunciation, and, of wisdom[5].

** ** **

One must constantly reflect on the five facts—that old age is sure to come, that disease is difficult to avoid, that there is an undoubted surity of death, that there is bound to be a separation from the near and dear ones, that one's own actions are the cause of one's state and destiny[6].

** ** **

There are five soldiers—one who gets unnerved at the very sight of a battle from a distance, one who gets unnerved

1. p. 273 2. p. 289. 3 p 306. 4. p 307. 5. p. 318.
6. p. 334.

the approach of the battle, one who gets unnerved when dered to charge, one who get unnerved at the very attack the enemy, and one who stands all these and is able to fight l the victory is won[1].

** ** **

There are five factors that make a dacoit bold to carry his crime—he is able to hide himself in an unapproachable ace, he is able to hide himself in thick jungles, when caught is able to get himself freed with the support of the ministers the government, he is able to give big bribes and to get mself freed, and he carries on all alone without a partener[2].

** ** **

These are the five qualities of an assistant accompaning onk—goes behind neither too far nor too close, holds what is it in the bowel, forbids while speaking undesirably, does it drop in while talking to some one else, is wise and sharp[3].

** ** **

There are the five factors of a patient being easy to be aited upon—takes only that which is for the good of his ealth, is moderate in taking that, is ready to take medicine, not shy in communicating his exact symptoms and, is able bear the pain and agony of the disease[4].

** ** **

There are the five requisite qualities of one, who waits pon a patient—is able to administer the medicine; knows hat is good and what is bad for the patient; waits upon with feeling of loving kindness, not with a greed of any gain; oes not hesitate in removing the commode or the washing owel of the patient; and, is able to deliver religious discourse him from time to time[5].

** ** **

These five factors are not conducive to the longevity f a man—takes that which is harmful, is not moderate in

1 p 350 2 p 304 3 p 322 4 p 328 5 p 330.

taking that which is healthy, is an over eater, roams about untimely, is not controlled in the senses[1]

** ** **

A devotional talk looks vain to the faithless, an ethical talk looks vain to the criminal, a learned talk looks vain to the ignorant, a talk on charity looks vain to the miser, and, a talk of wisdom looks vain to a fool[2]

** ** **

The preacher should have the following five qualities in him—ability to make a speech graduated, giving apt similes, compassion for the congregation, having no desire for fees, and, making the speech as impersonal as possible[3]

** ** **

Gotama had seen the following five dreams just before getting Buddha hood—that he was sleeping flat on India, the Himalayas being his pillow, his right hand dipped the western sea, his left hand in the eastern sea, and the feet in the southern sea, that a certain kind of reeds sprang up from his navel and stood spreading on high in the sky, that a cluster of ants, of white body and black head, covered his feet up to the knees, that birds of various colours come up to him from different directions and turned white at his feet, that he was walking on a hill of dung being unpolluted by it[4]

** ** **

These are the five factors that make a speech good and perfect—spoken timely, consistently, softly, meaningfully, and, lovingly[5]

** ** **

There are five advantages in using a twig stick as tooth brush—it is good for the eyes, it removes bad smell, the taste-buds get toned up, it avoids food being mixed up with cough or bile, and, it makes the food agreeable[6]

** ** **

---

1 p 379 2 p 430 3 p 431 4 p 400 5 p 483
6 p. 429

There are five faults in a chatterer—he speaks lie, he indulges in back biting, his speech is rough, he goes on gossiping, is born in hell after death[1]

** ** **

There are five evils in Madhurā (modern Mathura)—the land is uneven, it is full of dust, the dogs are fierce, there are evil spirits, and it is difficult to obtain alms[2]

** ** **

There are five disadvantages in undertaking unnecessary long journeys—is unable to attend new lessons, is unable to revise the old lessons, is timid before others, is caught by some serious disease, and has no group of friends[3]

** ** **

Just like the black serpent, the woman has five evils in her—excessive anger, revengefulness, poison, being double-tongued, and, unfaithfulness[4]

VOLUME III

Chakka Nipāta

(Collection of classifications by six)

The following six are disadvantageous to a learner—having too much of business, gossiping, too much of sleep, having a large company, unrestraint in the senses, and, lack of moderation in food[5]

** ** **

There are six roots of action—Greed, ill will and dullness are the roots of bad actions, renunciation, kindness and wisdom are the roots of good actions[6]

** ** **

Pūrana Kassapa has taught six classes of people—'greed-class' is of those who have a bad livelihood, 'blue-class' is of

1 p 49?   2 p 491   3 p 495,   4 p 498   5. vol. III p 4?
6 p 54

those who have a difficult livelihood, 'red class' is of those who are the followers of *Nigaṇṭha*[1]

** ** **

A monk who has the following six qualities in him is sure to make progress in spirituality—contentedness, devotion, purity of character, energy, mindfulness and wisdom[2]

** ** **

There are the six impossibilities—that the person of right view would have disregard for the Buddha, for the *Dhamma*, for the *Saṅgha*, for the teaching, would fall in a woeful state, and would take on eighth birth[3]

Sattaka Nipāta

(Collection of classifications by seven)

These are the seven strengths—faith, energy, modesty, discretion, mindfulness, concentration, and insight[4]

** ** **

There are the seven points in the Vajjis that make them undefeatable—assembling together very often, assembling together with unanimity, not breaking their tradition, respecting their superiors, not misbehaving with the girls and ladies of the community, worshipping their shrines, and giving protection to the saints[5]

** ** **

There are the seven points that lead a lay disciple to prosper—does not neglect visiting the monks, listens to the religious discourse, trains himself in good conduct, is strong in devotion, does not indulge in seeing faults of the monks, does not look elsewhere for guidance, and offers his services for the good of the Order[6]

** ** **

These are the seven qualities of a true friend—is ready

1 p 93. 2 p 135 3 p 139 4 p 152 5 p 163. 6 p. 173

to make his best sacrifice, is ready to render his best services, does not mind a fault of his, reveals the hidden to him, keeps his secrecy, does not desert during adversity, and keeps regards for him even when he is striken by poverty[1].

** ** **

Seven are the assessories of *Samādhi*—right view, right resolution, right speech, right action, right livelihood, right effort, and right mindfulness[2].

** ** **

Aggi Sutta, : gives a description of bloody sacrifice, at which thousands of animals were brought near the sacrificial post for being slaughtered. The Buddha gave a spiritual interpretation of the procedure of the sacrifice, and converted the *Brāhmaṇa*[3].

** ** **

There are seven kinds of wives—like an executioner, like a thief, like a grand mother, like a mother, like a sister, like a friend, and like a servant. A bad wife, having connection with someone else, ready even to murder her husband is the first. The wife who always tries to get money and ornaments from her husband, and is never ready to give him any from it—is the second. The wife who is lazy, inactive, easily irritatable, and keeps her husband in hard control—is the third. The wife who is full of compassion for her husband—is the fourth. The wife who has great regards for her husband—is the fifth. The wife who is faithful and friendly—is the sixth. And the wife who is always afraid of her husband, standing in obedience—is the seventh[4].

** ** **

There are seven arrangements in a frontier city—a strong post at the gate, deep and wide mote all round, high and wide road all round, collection of arms, military cantonment, clever gate-keeper, high and wide boundary wall running all round[5].

1. p. 177. 2. p. 184. 3 p 184. 4. p. 223. 5. p. 234.

Aṭṭhaka Nipāta

(Collection of classifications by eight)

There are eight advantages in the practice of loving kindness (*Mettā*)—sleeps peacefully, awakes peacefully, has no bad dreams, becomes lovable to men, the same to spirits, the gods give protection, fire or poison or weapon can do no harm, is atleast born in the plane of the Brahmas[1]

** ** **

There are eight ways of the world—gain, loss, fame, blame, dispraise, praise, pleasure and pain[2]

** ** **

Siha Sutta Narrates the conversion of the famous *Nigaṇṭha* disciple—Captain Siha[3]

** ** **

There are eight impurities—non revision is the impurity of a memorised stanza, lack of upkeep is the impurity of a building, sloth is the impurity of beauty, negligence is the impurity of a watch man, misconduct is the impurity of the wife, misery is the impurity of the charitable, evil deeds are the impurity of this world and the next, and ignorance is the worst of all impurities[4]

** ** **

Woman has the following eight ways to entangle the heart of man—weeping, smiling, talking, moving on one side, twisting the brows, perfumes, offering good food and touching[5]

** ** **

There are eight wonderful points in the ocean—gradual depth, not rising beyond the shore, not letting a corpse stagnate in it, accommodating the water falling from the different rivers, constancy of volume, unity of saltish taste, treasure of all percious stones, and abode of huge beings[6]

** ** **

There are eight kinds of gift—given due to attachment,

1 p 270 2 p 275 3 p 293 4 p 305 5 p 306
6 p 313

given due to some hope from him, given considering it to be good, given to the monks thinking it to be proper, given for fame, and given for self-purification[1].

** ** **

As the seeds do not take root in a ground faulty in eight ways, so the charity does not yield good resultant that is given to one who is underserving in eight ways[2].

VOLUME IV

Navaka Nipāta

(Collection of classifications by nine)

Four strengths beget freedom from five fears The four strengths are—wisdom, energy, unblemishness and winning people in favour. The five fears that are got rid of by these are—fear of livelihood, of bad name, of people going against, of death, and of falling in a bad state[3].

** ** **

There are nine person—*Arhat;* one who is on the path of Arhat-hood; *Anāgāmī;* one who is on the path of the realisation of the fruition of *Anāgāmī; Sakadāgāmī;* one who is on the path of the realisation of the fruition of it; *Sotāpanna;* one who is on the path of the realisation of the fruition of it; and the *Puthujjana*[4].

** ** **

These nine reflections, if developed and cultured, yield great results—reflection over the impurities of one's own body, over death, over abominableness of food, over non-attachment towards the world, over transitoriness, over all transitory states being misery, over all miserable states being non-substance, over the feelings of getting rid of, and, over renunciation[5].

** ** **

The family having the following nine manners must not be visited by the monks—that does not greet respectfully, that does not pay due regard, that does not offer honourable seats, that does not give recognition to existing qualities, that offers little even if it is plenty, that offers bad things even

1. p. 336. 2. p 337. 3. vol. IV. p. 12-14. 4. p. 19-20 5. p. 22.

if it has good, that offers with disregard, that does not come near, and that does not pay heed to the *Dhamma* that is being preached[1].

** ** **

These are the nine considerations that cause one to get hurt—that he did harm to me, that he does harm to me, that he will do harm to me, that he did harm to my dear one, that he does harm to my dear one, that he will do harm to my dear one, that he did good to my enemy, that he does good to my enemy, and that he will do good to my enemy[2].

** ** **

These are the nine graduated cessation—worldly desires cease in him who has got the First *Jhāna*, mental application ceases in him who has got the Second *Jhāna*, thrill ceases in him who has got the third *Jhāna*, respiration ceases in him who has got the Fourth *Jhāna*, sense of *Rūpa* ceases in him who has got the *Ākāsānañcāyatana*, sense of space ceases in him who has got the *Viññānañcāyatana*, sense of consciousness ceases in him who has got the *Ākiñcaññāyatana*, sense of nothingness ceases in him who has got *Nevasaññānāsaññāyatana*, cognition and affection cease in him who has got *Saññāvedayitanirodha*[3].

** ** **

With the help of the simile of a young calf taking a jump in an unknown direction and thus falling off, it has been taught that, in the process of a meditative practice, one should not be impatient to take a step further, without first getting firmness in the acquired stage[4].

** ** **

Nibbāna is realised with a concentration, atleast as strong as that of the first stage of *Jhāna*. It is much better if the concentration is of the strength of the higher stages[5].

Dasaka Nipāta

(Collection of classifications by ten)

Purity of character generates non-repentedness; that

1. p. 32. 2. p. 48. 3. p. 49. 4. p. 57 5. p 61.

generates joy, that generates thrill, that generates tranquility, that generates ease, that generates concentration, that generates insight, that generates detachment, that ensures the realisation of emancipation [1]

** ** **

A man of impure character is repentful A repenting man has no joy Without joy there is no thrill Without thrill there is no tranquility Without tranquility there is no ease Without ease there is no right concentration Without right concentration there is no realisation of the truth Without realisation of the truth, there is no detachment Without detachment there is no realisation of Emancipation [2]

** ** **

It would be very fruitful if a *Bhikkhu*, having the five qualities in him, dwells in an abode suitable in five ways [3]

** ** **

There are ten fetters, that keep a being in the bondage of birth & death—static view of existence (*sakkayadiṭṭhi*), doubt (*vicikiccha*), indulgence in rituals thinking that the performance of these would yield liberation (*silabbataparāmāsa*), desire (*kāmacchanda*), ill will (*byapada*), attachment for the blissful states of the *Rupa Jhāna*, for the *Arupa Jhana*, egoism, distractedness, and ignorance [4]

** ** **

The universe is thousands of times bigger than this system in which there move the sun and the moon The plane of *Maha Brahmā* is the highest of all Even that is not beyond the limitation of the law of transitoriness One should develop non-attachment even towards that [5]

** ** **

The *Tathagata* has laid down the rules of *Pātimokkha* with a view to the following ten purposes—for the well being of the Order, for the convenience of the Order, for restraining the rough, for the destruction of the evils hereafter, for generating faith in the faithless, for developing faith in the faithful,

1 p. 98. 2 p. 101 3 p. 100 4 p 111 5. p. 141.

sub-headings and adopting a method of punctuation, thereby making the text more useful for the modern reader.

(a) Headings

In the old-fashioned books, no headings have been given in the beginning of a section. Instead, it is at the end that we have words like...*niṭṭhitaṁ*. But, to the modern reader, this presents a difficulty in forming a complete picture of the text as an organic unity. We have, therefore, ventured to provide headings, numbered and arranged, with the purpose of bringing to relief the order and sequence in the parts of it. As far as possible, the headings have been constructed with words picked up from the body of the text, the chief objective being to indicate at the outset what does the section contain. Our readers should note that they have been supplied by us and that they do not belong to the original text.

The principal headings have been printed in 20pt. Black and are numbered. Suttas contained in it have been printed in 16pt. Mono Black, and are numbered. In the folio of odd pages, only Suttas have been mentioned.

(b) Selection of readings

In selecting a reading for our text out of the variants available, philological justification, no doubt, has been the chief consideration; but, at the same time, we have not lost sight of the importance of the historical usage. When different forms are both grammatically correct and current in use, we have put one in the text and mentioned the others in the foot-notes. In such cases, selection of one form does not mean the rejection of others.

(c) Punctuation marks

Originally, no punctuation marks were used in Pāli, except, perhaps, one for full-stop. The Siamese edition has followed the same tradition. But, as the syntax of Pāli is, at times, so very difficult and complicated, the use of the modern marks of punctuation is decidedly advantageous in making out the meaning explicit and in bringing out clearly the inter-connections between the different constituent clauses

for the long life of the *Dhamma*, and in the best interest of the Discipline [1]

** ** **

A *Bhikkhu* must avoid entering the inner compartments of the royal palace, for the following ten considerations—a smile on his face in the presence of the queen might be misunderstood by the king, the king might suspect him of having caused conception in the queen, forgetting that it was actually done by himself, he might get involved unnecessarily in a case of theft, he might be suspected of having divulged the secrecy of the government etc [2]

Ekādasaka Nipāta

(Collection of classifications by eleven)

There are eleven merits in loving kindness (*Metta*)—he sleeps peacefully, gets up peacefully, does not see a bad dream, he wins the love of men, of the spirits, the gods give protection, is not harmed by fire or poison or weapon, attains concentration easily, gets a glowing face, has a peaceful death, and atleast he attains to the plane of *Brahma* [3]

3. The Present Edition

This presents a co-ordinated edition in Devanāgarī of the *Aṅguttara Nikaya* of the *Sutta Piṭaka* based on the following versions of the text—Burmese, Chattha saṅgāyana publication, 1956, Siamese, Mahāmakuta Government publication, 1926, Sinhalese, edited by Siri Devamitta Mahānāyaka Thera, 1929, and Roman, edited by Rev Richard Morris (P T S 1885)

For preparing our MSS, we have adopted the Chattha-saṅgāyana edition as our basic text, an edition that has been brought out by the efforts and sanction of an international Sangha constituting of the zealous holders of the orthodox Theravāda tradition Very often, we have agreed in selecting the readings and in paragraph-arrangement, but, we have broken new grounds by providing a system of headings and

---

1 p. 154 2 p 163 3 p 383

sub-headings and adopting a method of punctuation, thereby making the text more useful for the modern reader.

(a) Headings

In the old-fashioned books, no headings have been given in the beginning of a section. Instead, it is at the end that we have words like...*niṭṭhitaṁ*. But, to the modern reader, this presents a difficulty in forming a complete picture of the text as an organic unity. We have, therefore, ventured to provide headings, numbered and arranged, with the purpose of bringing to relief the order and sequence in the parts of it. As far as possible, the headings have been constructed with words picked up from the body of the text, the chief objective being to indicate at the outset what does the section contain. Our readers should note that they have been supplied by us and that they do not belong to the original text.

The principal headings have been printed in 20pt. Black and are numbered. Suttas contained in it have been printed in 16pt. Mono Black, and are numbered. In the folio of odd pages, only Suttas have been mentioned.

(b) Selection of readings

In selecting a reading for our text out of the variants available, philological justification, no doubt, has been the chief consideration; but, at the same time, we have not lost sight of the importance of the historical usage. When different forms are both grammatically correct and current in use, we have put one in the text and mentioned the others in the foot-notes. In such cases, selection of one form does not mean the rejection of others.

(c) Punctuation marks

Originally, no punctuation marks were used in Pāli, except, perhaps, one for full-stop. The Siamese edition has followed the same tradition. But, as the syntax of Pāli is, at times, so very difficult and complicated, the use of the modern marks of punctuation is decidedly advantageous in making out the meaning explicit and in bringing out clearly the inter-connections between the different constituent clauses

and phrases, which, in thier absence, would have remained obscure, if not misleading We have, therefore, used all the modern marks freely, not in a mechanically rigid manner, but, only with a view to facilitating the correct understanding of the sentences And in this, we have tried to be systematic and consistent

The following marks have been used—full stop of Devanagari (।), comma (,), Colon ( ), semicolon (;), note of interrogation (?), note of interjection (!), hyphen ( ), dash (—), double inverted commas (" "), and single inverted commas (' ')

(*d*) *Abbreviations*

In the foot note, the abbreviation सी० stands for the Sinhalese edition, स्या० for the Siamese edition, रो० for the Roman edition and म० for the Burmese edition

In the margin, the abbreviation 'R' stands for the Roman, and 'B' for the Burmese editions They indicate that the page number put by its side begins from that line. Reference to the page numbers of the Roman edition will facilitate the use of the P T S Pāli English Dictionary, as well as other modern publications in or on Pali, in which references are made to the books of the Roman edition

(*e*) *Corner references*

On odd pages of the book, the corner numbers refer to the *Nipata*, *Vagga* and *Sutta* number occuring at the end of the page, and on even pages they refer to those occuring at the beginning of the page

(*f*) *Spelling*

About the mode of our spelling, it is necessary to note that we have generally treated the indeclinable particles *va*, *pi* and *ti* as independent words, as the initial vowels of *eva*, *api* and *iti* are very often dropped in Pāli

The Parasavarna combination has essentially been made when occuring in the same words, as—*Sangha*, *Kiñci*, *Pañca* etc At other places, this combination has been generally

avoided as—*evaṁ pi, kammaṁ ti* etc. But, to show that the other forms are also grammatically valid, we have on occasions, used this form also—*evampi, kammanti* etc.

Some western editors have accepted the same method of spelling; but, in cases where '*ti*' is preceded by '*i*' or '*pi*' by '*a*' they have applied the Sanskrit rule of sandhi—*akaḥ savarṇe dīrghaḥ;* and have spelt the indeclinable particles together with the preceding words; as—*desesīti* and *tassāpi*. But, in such cases also, we have spelt them separately, as—*desesī ti* and *tassā pi*. The lengthening of the preceding vowels before *ti* and *pi* may well be explained by the rule—*Byañjane dīgharassā* (Moggallāna 1.33), which allows lengthening of a short vowel, if it precedes a consonant; as in—*muni+care=munī care; Khanti+paramaṁ=Khantī paramaṁ; Gotama*+ti=*Gotamā ti*, *Hoti+ti=Hotī ti*.

** ** **

The basic MSS have been edited by the Venerable Acharya D. Sasanasiri, Principal, International Pali Institute, Mahabodhi Society, Sarnath, and finally revised by our learned Editor, Shree Birbal Sharma, M. A., who has also vigilently supervised the work of printing.

My best thanks are due to them for their prompt and valuable cooperation.

Bhikkhu J. Kashyap

अङ्गुत्तरनिकायपालि

(एकक-दुक-तिकनिपाता)

सूची

———:०:———

THE PĀLI ALPHABET IN DEVANĀGARĪ AND ROMAN CHARACTERS

VOWELS

अ a   आ ā   इ i   ई ī   उ u   ऊ ū   ए e   ओ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

क ka	ख kha	ग ga	घ gha	ङ na
च ca	छ cha	ज ja	झ, झ jha	ञ ña
ट ṭa	ठ tha	ड da	ढ dha	ण na
त ta	थ tha	द da	ध dha	न na
प pa	फ pha	ब ba	भ bha	म ma
य ya	र ra	ल la	व va	स sa
		ह ha	ळ la	अं am

VOWELS IN COMBINATION

क ka   का kā   कि ki   की kī   कु ku   कू kū   के ke   को ko
ख kha   खा khā   खि khi   खी khī   खु khu   खू khū   खे khe   खो kho

---

CONJUNCT—CONSONANTS

क्क kka	ञ्च ñca	द्व dva	म्ब mba
क्ख kkha	ञ्छ ñcha	ध्य dhya	म्भ mbha
क्य kya	ञ्ज ñja	ध्व dhva	म्म mma
क्रि kri	ञ्झ, ञ्झ ñjha	न्त nta	म्य mya
क्ल kla	ट्ट, ट्ट ṭṭa	न्त्व ntva	म्ह mha
क्व kva	ट्ठ, ट्ठ ṭṭha	न्थ ntha	य्य yya
ख्य khya	ड्ड, ड्ड ḍḍa	न्द nda	य्ह yha
ख्व khva	ड्ढ, ड्ढ ḍḍha	न्द्र ndra	ल्ल lla
ग्ग gga	ण्ट ṇṭa	न्ध ndha	ल्य lya
ग्घ ggha	ण्ठ ṇṭha	न्न, न्न nna	ल्ह lha
ग्य gya	ण्ड ṇḍa	न्य nya	व्ह vha
ग्र gra	ण्ण ṇṇa	न्ह nha	स्त sta
ङ्क ṅka	ण्ह ṇha	प्प ppa	स्त्र stra
ङ्ख ṅkha	त्त tta	प्फ ppha	स्न sna
ङ्ग, ङ्ग ṅga	त्थ ttha	प्य pya	स्म sma
ङ्घ, ङ्घ ṅgha	त्व tva	प्ल pla	स्य sya
च्च cca	त्य tya	ब्ब bba	स्व sva
च्छ ccha	त्र tra	ब्भ bbha	स्स ssa
ज्ज jja	द्द, द्द dda	ब्य bya	ह्म hma
ज्झ, ज्झ jjha	द्ध ddha	ब्र bra	ह्व hva
ञ्ञ ñña	द्य dya	म्प mpa	ळ्ह ḷha
ञ्ह ñha	द्र dra	म्फ mpha	

ा=ā;   ि=i;   ी=ī;   ु=u;   ू=ū;   े=e;   ो=o

१	२	३	४	५	६	७	८	९	०
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

——:o:——

सुत्तपिटके

अङ्गुत्तरनिकायो

(एकक-दुक-तिकनिपाता)

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

अङ्गुत्तरनिकायपालि

१. एककनिपातो

१. रूपादिवग्गो

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति वने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – क्खवो" ति । "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा दवोच – B. vol. I, 1 R. vol. I, 1

"नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकरूपं पि समनुपस्सामि यं एवं रिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, इत्थिरूपं । थिरूपं, भिक्खवे, पुरिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति ।

२. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकसद्दं पि समनुपस्सामि यं एवं रिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, इत्थिसद्दो । थिसद्दो, भिक्खवे, पुरिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति ।

३. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकगन्धं पि समनुपस्सामि यं एवं रिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, इत्थिगन्धो । थिगन्धो, भिक्खवे, पुरिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति ।

४. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकरसं पि समनुपस्सामि यं एवं R. 2
रिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, इत्थिरसो । इत्थि- सो, भिक्खवे, पुरिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति ।

५. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकफोट्ठब्बं पि समनुपस्सामि यं B. 2
पुरिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, इत्थिफोट्ठब्बो । थिफोट्ठब्बो, भिक्खवे, पुरिसस्स चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति ।

६. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकरूपं पि समनुपस्सामि यं एवं थिया चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, पुरिसरूपं । पुरिस- , भिक्खवे, इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति ।

७ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकसद्दं पि समनुपस्सामि य एवं इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, पुरिससद्दो। पुरिससद्दो, भिक्खवे, इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति।

८ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकगन्धं पि समनुपस्सामि य एवं इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, पुरिसगन्धो। पुरिसगन्धो, भिक्खवे, इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति।

९ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकरसं पि समनुपस्सामि य एवं इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, पुरिसरसो। पुरिसरसो, भिक्खवे, इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति।

१० "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकफोट्ठब्बं पि समनुपस्सामि य एवं इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठति यथयिदं, भिक्खवे, पुरिसफोट्ठब्बो[1]। पुरिसफोट्ठब्बो[1], भिक्खवे, इत्थिया चित्तं परियादाय तिट्ठती" ति।

---

२. नीवरणप्पहानवग्गो

R 3 १ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नो वा कामच्छन्दो उप्पज्जति उप्पन्नो वा कामच्छन्दो भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, सुभनिमित्तं। सुभनिमित्तं, भिक्खवे, अयोनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव कामच्छन्दो उप्पज्जति उप्पन्नो च कामच्छन्दो भिय्योभावाय[2] वेपुल्लाय संवत्तती" ति।

B 3 २ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नो वा ब्यापादो[3] उप्पज्जति उप्पन्नो वा ब्यापादो भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, पटिघनिमित्तं। पटिघनिमित्तं, भिक्खवे, अयोनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव ब्यापादो उप्पज्जति उप्पन्नो च ब्यापादो भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तती" ति।

३ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नं वा थीनमिद्धं[4] उप्पज्जति उप्पन्नं वा थीनमिद्धं भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, अरति तन्दि विजम्भिता[5] भत्तसम्मदो चेतसो च लीनत्तं। लीनचित्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्नं चेव

---

१ पुरिसफोट्ठब्ब – रो०। २ भिय्योभावाय – सी०। ३ ब्यापादो – सी०, रो०। ४ थिनमिद्ध – म०, स्या०। ५ विजम्भिका – सी०, स्या०, रो०।

थीनमिद्धं उप्पज्जति उप्पन्नं च थीनमिद्धं भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तती" ति।

४ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नं वा उद्धच्चकुक्कुच्चं उप्पज्जति उप्पन्नं वा उद्धच्चकुक्कुच्चं भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, चेतसो अवूपसमो। अवूपसन्तचित्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्नं चेव उद्धच्चकुक्कुच्चं उप्पज्जति उप्पन्नं च उद्धच्चकुक्कुच्चं भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तती" ति।

५ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन R 4
अनुप्पन्ना वा विचिकिच्छा उप्पज्जति उप्पन्ना वा विचिकिच्छा भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, अयोनिसो मनसिकारो। अयोनिसो, भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव विचिकिच्छा उप्पज्जति उप्पन्ना च विचिकिच्छा भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तती" ति।

६ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नो वा कामच्छन्दो नुप्पज्जति उप्पन्नो वा कामच्छन्दो पहीयति यथयिदं, भिक्खवे, असुभनिमित्तं। असुभनिमित्तं, भिक्खवे, योनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव कामच्छन्दो नुप्पज्जति उप्पन्नो च कामच्छन्दो पहीयती" ति।

७ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नो वा ब्यापादो नुप्पज्जति उप्पन्नो वा ब्यापादो पहीयति यथयिदं, भिक्खवे, मेत्ता चेतोविमुत्ति। मेत्तं, भिक्खवे, चेतोविमुत्तिं योनिसो B 4
मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव ब्यापादो नुप्पज्जति उप्पन्नो च ब्यापादो पहीयती" ति।

८ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नं वा थीनमिद्धं नुप्पज्जति उप्पन्नं वा थीनमिद्धं पहीयति यथयिदं, भिक्खवे, आरम्भधातु निक्कमधातु परक्कमधातु। आरद्धविरियस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्नं चेव थीनमिद्धं नुप्पज्जति उप्पन्नं च थीनमिद्धं पहीयती" ति।

९ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्नं वा उद्धच्चकुक्कुच्चं नुप्पज्जति उप्पन्नं वा उद्धच्चकुक्कुच्चं

म्म पि समनुपस्सामि य नवत्तति यथयिद, भिक्खवे, लीकत महतो अनत्थाय

म पि समनुपस्सामि य यथयिद भिक्खवे, चित्त । य सवत्तती" ति ।

। पि समनुपस्सामि य ।यथयिद, भिक्खवे, चित्त । ग्वाह होती" ति ।

। पि समनुपस्सामि य यिद, भिक्खवे, चित्त । होती" ति ।

---

४. अदन्तवग्गो

१ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य B 6
। अदन्त महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, क्खवे, अदन्त महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

२ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य । दन्त महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, क्खवे, दन्त महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

३ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य R 7
। अगुत्त महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, क्खवे, अगुत्त महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

४ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य । गुत्त महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, क्खवे, गुत्त महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

५ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य व अरक्खित महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, क्खवे, अरक्खित महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

---

१ दुस्साग्गाह – सी० ।

पहीयति यथयिदं, भिक्खवे, चेतसो वूपसमो । वूपसन्तचित्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्नं चेव उद्धच्चकुक्कुच्चं नुप्पज्जति उप्पन्नं च उद्धच्चकुक्कुच्चं पहीयती" ति ।

R 5 १० "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा विचिकिच्छा नुप्पज्जति उप्पन्ना वा विचिकिच्छा पहीयति यथयिदं, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारो । योनिसो, भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव विचिकिच्छा नुप्पज्जति उप्पन्ना च विचिकिच्छा पहीयती" ति ।

---

३. अकम्मनियवग्गो

१ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं अभावितं अकम्मनियं[1] होति यथयिदं, भिक्खवे[2], चित्तं । चित्तं, भिक्खवे, अभावितं अकम्मनियं होती" ति ।

२ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं भावितं कम्मनियं होति यथयिदं, भिक्खवे, चित्तं । चित्तं, भिक्खवे, भावितं कम्मनियं होती" ति ।

B 5 ३ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं अभावितं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, चित्तं । चित्तं, भिक्खवे, अभावितं महतो अनत्थाय संवत्तती" ति ।

४ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं भावितं महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, चित्तं । चित्तं, भिक्खवे, भावितं महतो अत्थाय संवत्तती" ति ।

५ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं अभावितं अपातुभूतं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, चित्तं । चित्तं, भिक्खवे, अभावितं अपातुभूतं महतो अनत्थाय संवत्तती" ति ।

R 6 ६ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं भावितं पातुभूतं महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, चित्तं । चित्तं, भिक्खवे, भावितं पातुभूतं महतो अत्थाय संवत्तती" ति ।

---

१ अकम्मनीयं – रो० । २ सी०, रो० पोत्थकेसु नत्थि ।

म्म पि समनुपस्सामि य नवत्तति यथयिद, भिक्खवे, लीकत महतो अनत्थाय

म पि समनुपस्सामि य यथयिद भिक्खवे, त्रित्त। ाय सवत्तती" ति।

ा पि समनुपस्सामि य ायथिद, भिक्खवे, चित्त। 'वाह होती" ति।

ा पि समनुपस्सामि य यिद, भिक्खवे, चित्त। होती" ति।

---

४. अदन्तवग्गो

१ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य B 6
ा अदन्त महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त। चित्त, क्खवे, अदन्त महतो अनत्थाय सवत्तती" ति।

२ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य ा दन्त महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त। चित्त, क्खवे, दन्त महतो अत्थाय सवत्तती" ति।

३ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य R 7
ा अगुत्त महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त। चित्त, क्खवे, अगुत्त महतो अनत्थाय सवत्तती" ति।

४ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य ा गुत्त महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त। चित्त, क्खवे, गुत्त महतो अत्थाय सवत्तती" ति।

५ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य य अरक्खित महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त। चित्त, क्खवे, अरक्खित महतो अनत्थाय सवत्तती" ति।

---

१ दुक्खावाह – सी०।

६ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य एव रक्खित महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, भिक्खवे, रक्खित महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

७ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य एव असवुत महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, भिक्खवे, असवुत महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

८ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य एव सवुत महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, भिक्खवे, सवुत महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

B 7 ९ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य एव अदन्त अगुत्त अरक्खित असवुत महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, भिक्खवे, अदन्त अगुत्त अरक्खित असवुत महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

१० "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि य एव दन्त गुत्त रक्खित सवुत महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, चित्त । चित्त, भिक्खवे, दन्त गुत्त रक्खित सवुत महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

---

५. पणिहितअच्छवग्गो

R 8 १ "सेय्यथापि, भिक्खवे, सालिसूक वा यवसूक वा मिच्छापणिहित हत्थेन वा पादेन वा अक्कन्त हत्थ वा पाद वा भेच्छति[1] लोहित वा उप्पादेस्सती ति नेत ठान विज्जति । त किस्स हेतु ? मिच्छापणिहितत्ता, भिक्खवे, सूकस्स[2] । एवमेव खो, भिक्खवे, सो वत भिक्खु मिच्छापणिहितेन चित्तेन अविज्ज भेच्छति, विज्ज उप्पादेस्सति, निब्बान सच्छिकरिस्सती ति नेत ठान विज्जति । त किस्स हेतु ? मिच्छापणिहितत्ता, भिक्खवे, चित्तस्सा" ति ।

२ "सेय्यथापि, भिक्खवे, सालिसूक वा यवसूक वा सम्मापणिहित हत्थेन वा पादेन वा अक्कन्त हत्थ वा पाद वा भेच्छति लोहित वा उप्पादेस्सती ति ठानमेत विज्जति । त किस्स हेतु ? सम्मापणिहितत्ता,

१ भेज्जति – सी०, भिन्जिस्सति – स्या० । २ सालिसूकस्स – स्या० रो०, ।

भिक्खवे, सूकस्स । एवमेव खो, भिक्खवे, सो वत भिक्खु सम्मापणिहितेन चित्तेन अविज्जं भेच्छति, विज्जं उप्पादेस्सति, निब्बानं सच्छिकरिस्सती ति ठानमेतं विज्जति । तं किस्स हेतु ? सम्मापणिहितत्ता, भिक्खवे, चित्तस्सा" ति ।

३ "इधाहं, भिक्खवे, एकच्चं पुग्गलं पदुट्ठचित्तं एवं चेतसा चेतो परिच्च पजानामि – 'इमम्हि चे अयं समये पुग्गलो कालं करेय्य, यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये' । तं किस्स हेतु ? चित्तं हिस्स, भिक्खवे, पदुट्ठं । B 8

"चेतोपदोसहेतु[1] पन, भिक्खवे, एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ती[2]" ति ।

४ "इधाहं, भिक्खवे, एकच्चं पुग्गलं पसन्नचित्तं एवं चेतसा चेतो परिच्च पजानामि – 'इमम्हि चे अयं समये पुग्गलो कालं करेय्य, यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे' । तं किस्स हेतु ? चित्तं हिस्स, भिक्खवे, पसन्नं । R 9

"चेतोपसादहेतु पन, भिक्खवे, एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ती" ति ।

५ "सेय्यथापि, भिक्खवे, उदकरहदो आविलो लुळितो[3] कललीभूतो तत्थ चक्खुमा पुरिसो तीरे ठितो न पस्सेय्य सिप्पिसम्बुकं पि सक्खरकठलं[4] पि मच्छगुम्बं पि चरन्तं पि तिट्ठन्तं पि । तं किस्स हेतु ? आविलत्ता, भिक्खवे, उदकस्स । एवमेव खो, भिक्खवे, सो वत भिक्खु आविलेन चित्तेन अत्तत्थं वा ञस्सति परत्थं वा ञस्सति उभयत्थं वा ञस्सति उत्तरिं वा मनुस्सधम्मा अलमरियञाणदस्सनविसेसं सच्छिकरिस्सती ति नेतं ठानं विज्जति । तं किस्स हेतु ? आविलत्ता, भिक्खवे, चित्तस्सा" ति ।

६ "सेय्यथापि, भिक्खवे, उदकरहदो अच्छो विप्पसन्नो अनाविलो तत्थ चक्खुमा पुरिसो तीरे ठितो पस्सेय्य सिप्पिसम्बुकं पि सक्खरकठलं पि मच्छगुम्बं पि चरन्तं पि तिट्ठन्तं पि । तं किस्स हेतु ? अनाविलत्ता, भिक्खवे, उदकस्स । एवमेव खो, भिक्खवे, सो वत भिक्खु अनाविलेन चित्तेन अत्तत्थं वा ञस्सति परत्थं वा ञस्सति उभयत्थं वा

१ ० पदोसहेतुञ्च – सी०, रो०, ० पदोसहेतु च – स्या० । २ उपपज्जन्ती – सी०, रो० । ३ लुलितो – सी०, स्या०, रो० । ४ ० कथलं – स्या० ।

ञस्सति उत्तरि वा मनुस्सधम्मा अलमरियञाणदस्सनविसेसं सच्छि करिस्सती ति ठानमेतं विज्जति। तं किस्स हेतु? अनाविलत्ता, भिक्खवे, चित्तस्सा ति।

७ "सेय्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि रुक्खजातानं फन्दनो[2] तेसं अग्गमक्खायति यदिदं मुदुताय चेव कम्मञ्ञताय च;
B 9 एवमेव खो अहं, भिक्खवे, नाञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं भावितं बहुलीकतं मुदु च होति कम्मञ्ञं च यथयिदं चित्तं। चित्तं, भिक्खवे, भावितं बहुलीकतं मुदु च होति कम्मञ्ञं च होती" ति।

R 10 ८ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं लहुपरिवत्तं यथयिदं चित्तं। यावञ्चिदं, भिक्खवे, उपमा पि न सुकरा याव लहुपरिवत्तं चित्तं" ति।

९ "पभस्सरमिदं, भिक्खवे, चित्तं। तं च खो आगन्तुकेहि उपक्किलेसेहि उपक्किलिट्ठं" ति।

१० "पभस्सरमिदं, भिक्खवे, चित्तं। तं च खो आगन्तुकेहि उपक्किलेसेहि विप्पमुत्तं" ति।

---

६. अच्छरासङ्घातवग्गो

१ "पभस्सरमिदं, भिक्खवे, चित्तं। तं च खो आगन्तुकेहि उपक्किलेसेहि उपक्किलिट्ठं। तं अस्सुतवा पुथुज्जनो यथाभूतं नप्पजानाति। तस्मा अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स चित्तभावना नत्थी ति वदामी" ति।

२ "पभस्सरमिदं, भिक्खवे, चित्तं। तं च खो आगन्तुकेहि उपक्किलेसेहि विप्पमुत्तं। तं सुतवा अरियसावको यथाभूतं पजानाति। तस्मा सुतवतो अरियसावकस्स चित्तभावना अत्थी ति वदामी" ति।

३ "अच्छरासङ्घातमत्तं पि चे, भिक्खवे, भिक्खु मेत्ताचित्तं आसेवति, अयं वुच्चति, भिक्खवे – 'भिक्खु अरित्तज्झानो विहरति सत्थुसासनकरो ओवादपतिकरो, अमोघं रट्ठपिण्डं भुञ्जति'। को पन वादो ये नं बहुलीकरोन्ती" ति।

४ "अच्छरासङ्घातमत्त पि चे, भिक्खवे, भिक्खु मेत्ताचित्त' B 10 वेति, अय वुच्चति, भिक्खवे – 'भिक्खु अरित्तज्झानो विहरति सत्थु-सनकरो ओवादपतिकरो, अमोघ रट्ठपिण्ड भुञ्जति' । को पन वादो न वहुलीकरोन्ती" ति ।

५ "अच्छरासङ्घातमत्त पि चे, भिक्खवे, भिक्खु मेत्ताचित्त R 11 नसि करोति, अय वुच्चति, भिक्खवे – 'भिक्खु अरित्तज्झानो विहरति थुसासनकरो ओवादपतिकरो अमोघ रट्ठपिण्ड भुञ्जति' । को पन दो ये न वहुलीकरोन्ती" ति ।

६ "ये केचि, भिक्खवे, धम्मा अकुसला अकुसलभागिया कुसलपक्खिका, सब्बे ते मनोपुब्बङ्गमा । मनो तेस धम्मान पठम पज्जति, अन्वदेव अकुसला धम्मा" ति ।

७ "ये केचि, भिक्खवे, धम्मा कुसला कुसलभागिया कुसल-क्खिका, सब्बे ते मनोपुब्बङ्गमा । मनो तेस धम्मान पठम उप्पज्जति, न्वदेव कुसला धम्मा" ति ।

८ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन नुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परि-यन्ति यथयिद, भिक्खवे, पमादो । पमत्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति ।

९ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन नुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परि-यन्ति यथयिद, भिक्खवे, अप्पमादो । अप्पमत्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना व कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परि-यन्ती" ति ।

१० "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन नुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा रिहायन्ति यथयिद, भिक्खवे, कोसज्ज । कुसीतस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना व अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परि-यन्ती" ति ।

———०———

१ मेत्त चित्त – सी०, स्या०, मेत्तचित्त – रो० ।

७. विरियारम्भवग्गो

B 11, R 12 १ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, विरियारम्भो । आरद्धविरियस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति ।

२ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, महिच्छता । महिच्छस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति ।

३ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति, यथयिदं, भिक्खवे, अप्पिच्छता । अप्पिच्छस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति ।

४ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, असन्तुट्ठिता । असन्तुट्ठस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति ।

५ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, सन्तुट्ठिता । सन्तुट्ठस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति

R 13 ६ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, अयोनिसो मनसिकारो । अयोनिसो, भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति ।

७ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारो। योनिसो भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति। B 12

८ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, असम्पजञ्ञं। असम्पजानस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति।

९ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं भिक्खवे, सम्पजञ्ञं। सम्पजानस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति।

१० "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, पापमित्तता। पापमित्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति।

———०———

८. कल्याणमित्तादिवग्गो

१ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, कल्याणमित्तता। कल्याणमित्तस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति। R 14

२ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, अनुयोगो अकुसलानं धम्मानं, अननुयोगो कुसलानं धम्मानं। अनुयोगा, भिक्खवे, अकुसलानं धम्मानं, अननुयोगा

कुसलान धम्मान अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परिहायन्ती" ति।

३ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यन अनुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा परिहायन्ति यथयिद, भिक्खवे, अनुयोगो कुसलान धम्मान, अननुयोगो अकुसलान धम्मान। अनुयोगा, भिक्खवे, कुसलान धम्मान, अननुयोगा अकुसलान धम्मान अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा परिहायन्ती" ति।

४ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा बोज्झङ्गा नुप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा बोज्झङ्गा न भावनापारिपूरिं गच्छन्ति यथयिद, भिक्खवे, अयोनिसो मनसिकारो। अयोनिसो, भिक्खवे, मनसिकरोतो अनुप्पन्ना चेव बोज्झङ्गा नुप्पज्जन्ति उप्पन्ना च बोज्झङ्गा न भावनापारिपूरिं गच्छन्ती" ति।

५ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा बोज्झङ्गा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा बोज्झङ्गा भावनापारिपूरिं गच्छन्ति यथयिद, भिक्खवे, R 15 योनिसो मनसिकारो। योनिसो, भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव बोज्झङ्गा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च बोज्झङ्गा भावनापारिपूरिं गच्छन्ती" ति।

६ "अप्पमत्तिका एसा, भिक्खवे, परिहानि यदिद ञातिपरिहानि। एत पतिकिट्ठ, भिक्खवे, परिहानीन यदिद पञ्ञापरिहानी" ति।

७ "अप्पमत्तिका एसा, भिक्खवे, वुद्धि यदिद ञातिवुद्धि। एतदग्ग, भिक्खवे, वुद्धीन यदिद पञ्ञावुद्धि। तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्ब – 'पञ्ञावुद्धिया वद्धिस्सामा' ति। एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब" ति।

८ "अप्पमत्तिका एसा, भिक्खवे, परिहानि यदिद भोगपरिहानि। एत पतिकिट्ठ, भिक्खवे, परिहानीन यदिद पञ्ञापरिहानी" ति।

९ "अप्पमत्तिका एसा, भिक्खवे, वुद्धि यदिदं भोगवुद्धि। B 14
एतदग्गं, भिक्खवे, वुद्धीनं यदिदं पञ्ञावुद्धि। तस्मातिह, भिक्खवे एवं सिक्खितब्बं – 'पञ्ञावुद्धिया वद्धिस्सामा' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

१० "अप्पमत्तिका एसा, भिक्खवे, परिहानि यदिदं यसोपरिहानि। एतं पतिकिट्ठं, भिक्खवे, परिहानीनं यदिदं पञ्ञापरिहानी" ति।

—o—

९. पमादादिवग्गो

१ "अप्पमत्तिका एसा, भिक्खवे, वुद्धि यदिदं यसोवुद्धि। एतदग्गं, भिक्खवे, वुद्धीनं यदिदं पञ्ञावुद्धि। तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'पञ्ञावुद्धिया वद्धिस्सामा' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

२ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि R 16
यो एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, पमादो। पमादो, भिक्खवे, महतो अनत्थाय संवत्तती" ति।

३ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो एवं महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, अप्पमादो। अप्पमादो, भिक्खवे, महतो अत्थाय संवत्तती" ति।

४ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, कोसज्जं। कोसज्जं, भिक्खवे, महतो अनत्थाय संवत्तती" ति।

५ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो एवं महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, विरियारम्भो[1]। विरियारम्भो, भिक्खवे, महतो अत्थाय संवत्तती" ति।

६ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो[2] एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, महिच्छता। महिच्छता, भिक्खवे, महतो अनत्थाय संवत्तती" ति।

---

१ वीरियारम्भो – म०। २ या – सी०।

B 15 ७ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, अप्पिच्छता । अप्पिच्छता, भिक्खवे, महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

८ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, असन्तुट्ठिता । असन्तुट्ठिता, भिक्खवे, महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

९ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, सन्तुट्ठिता । सन्तुट्ठिता, भिक्खवे, महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

१० "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, अयोनिसो मनसिकारो । अयोनिसो मनसिकारो, भिक्खवे, महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

११ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद भिक्खवे, योनिसो मनसिकारो । योनिसो मनसिकारो, भिक्खवे, महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

१२ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो[1] एव महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, असम्पजञ्ञ । असम्पजञ्ञ, भिक्खवे, महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

१३ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, सम्पजञ्ञ । सम्पजञ्ञ, भिक्खवे, महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

१४ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, पापमित्तता । पापमित्तता, भिक्खवे, महतो अनत्थाय सवत्तती" ति ।

B 16 १५ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एव महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, कल्याणमित्तता । कल्याणमित्तता, भिक्खवे, महतो अत्थाय सवत्तती" ति ।

---

१ य – सी० ।

१६. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, अनुयोगो अकुसलान ानं, अननुयोगो कुसलानं धम्मानं । अनुयोगो, भिक्खवे, अकुसलान ानं, अननुयोगो कुसलानं धम्मानं महतो अनत्थाय संवत्तती" ति ।

१७. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, अनुयोगो कुसलानं धम्मानं, नुयोगो अकुसलानं धम्मानं । अनुयोगो, भिक्खवे, कुसलानं धम्मानं, नुयोगो अकुसलानं धम्मानं महतो अत्थाय संवत्तती" ति ।

---

१०. दुतियपमादादिवग्गो

१. "अज्झत्तिकं, भिक्खवे, अङ्गं ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्गं[1] समनुपस्सामि यं एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, दो । पमादो, भिक्खवे, महतो अनत्थाय संवत्तती" ति ।

२. "अज्झत्तिकं, भिक्खवे, अङ्गं ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्गं समनुपस्सामि यं एवं महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, मादो । अप्पमादो, भिक्खवे, महतो अत्थाय संवत्तती" ति । P. 11

३. "अज्झत्तिकं, भिक्खवे, अङ्गं ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्गं समनुपस्सामि यं एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, ज्जं । कोसज्जं, भिक्खवे, महतो अनत्थाय संवत्तती" ति ।

४. "अज्झत्तिकं, भिक्खवे, अङ्गं ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्गं समनुपस्सामि यं एवं महतो अत्थाय संवत्तति यथयिदं, खवे, विरियारम्भो । विरियारम्भो, भिक्खवे, महतो अत्थाय त्तती" ति ।

५–१२. अज्झत्तिकं, भिक्खवे, अङ्गं ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्गं समनुपस्सामि यं एवं महतो अनत्थाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, च्छता ..पे०... अप्पिच्छता .. असन्तुट्ठिता ... सन्तुट्ठिता ... अयोनिसो सिकारो ... योनिसो मनसिकारो .. असम्पजञ्ञं ... सम्पजञ्ञं ... । P. 12

---

१ एकधम्मं – रो० ।

१३ "बाहिर, भिक्खवे, अङ्ग ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्ग पि समनुपस्सामि य एवं महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, पापमित्तता। पापमित्तता, भिक्खवे, महतो अनत्थाय सवत्तती" ति।

१४ "बाहिर, भिक्खवे, अङ्ग ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्ग पि समनुपस्सामि यो एवं महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, कल्याणमित्तता। कल्याणमित्तता, भिक्खवे, महतो अत्थाय सवत्तती" ति।

१५ "अज्झत्तिक, भिक्खवे, अङ्ग ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्ग पि समनुपस्सामि य एवं महतो अनत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, अनुयोगो अकुसलान धम्मान, अननुयोगो कुसलान धम्मान। अनुयोगो, भिक्खवे, अकुसलान धम्मान, अननुयोगो कुसलान धम्मान महतो अनत्थाय सवत्तती" ति।

१६ "अज्झत्तिक , भिक्खवे, अङ्ग ति करित्वा नाञ्ञं एकङ्ग पि समनुपस्सामि य एवं महतो अत्थाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे, अनुयोगो कुसलान धम्मान, अननुयोगो अकुसलान धम्मान। अनुयोगो भिक्खवे, कुसलान धम्मान, अननुयोगो अकुसलान धम्मान महतो अत्थाय सवत्तती" ति।

१७ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्म पि समनुपस्सामि य एवं सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे पमादो। पमादो, भिक्खवे, सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय सवत्तती" ति।

१८ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्म पि समनुपस्सामि य एवं सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय सवत्तति यथयिद,
R. 18 भिक्खवे, अप्पमादो। अप्पमादो, भिक्खवे, सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय सवत्तती" ति।

D. 18 १९ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्म पि समनुपस्सामि यो एवं सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय सवत्तति यथयिद, भिक्खवे कोसज्ज। कोसज्ज, भिक्खवे, सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय सवत्तती" ति।

भिक्खवे, विरियारम्भो । विरियारम्भो, भिक्खवे, सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय संवत्तती" ति ।

२१–३१ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो एवं सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, महिच्छता पे० अप्पिच्छता असन्तुट्ठिता सन्तुट्ठिता अयोनिसो मनसिकारो योनिसो मनसिकारो असम्पजञ्ञं सम्पजञ्ञं पापमित्तता कल्याणमित्तता अनुयोगो अकुसलानं धम्मानं, अननुयोगो कुसलानं धम्मानं । अनुयोगो, भिक्खवे, अकुसलानं धम्मानं, अननुयोगो कुसलानं धम्मानं सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय संवत्तती" ति ।

३२ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यो एवं सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय संवत्तति यथयिदं, भिक्खवे, अनुयोगो कुसलानं धम्मानं, अननुयोगो अकुसलानं धम्मानं । अनुयोगो, भिक्खवे, कुसलानं धम्मानं, अननुयोगो अकुसलानं धम्मानं सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय संवत्तती" ति ।

३३ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू अधम्मं धम्मो ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनअहिताय पटिपन्ना बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं । बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं[1] सद्धम्मं अन्तरधापेन्ती" ति ।

३४ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू धम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनअहिताय पटिपन्ना बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं । बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू B 19 अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं अन्तरधापेन्ती" ति ।

३५–४२ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू अविनयं विनयो ति दीपेन्ति पे० विनयं अविनयो ति दीपेन्ति पे० अभासितं अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति पे० भासितं लपितं R 19 तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति पे० अनाचिण्णं तथागतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति पे० आचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति पे० अपञ्ञत्तं तथागतेन पञ्ञत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति पे० पञ्ञत्तं तथागतेन अपञ्ञत्तं तथागतेना

१ चिमं – सी० ।

ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनअहिताय पटिपन्ना बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं। बहु च ते, भिक्खवे, भिक्खू अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं अन्तरधापेन्ती" ति।

---

११. अधम्मवग्गो

१ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू अधम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। बहु च ते, भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति।

२ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू धम्मं धम्मो ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। बहु च ते, भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति।

३–१० "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू अविनयं अविनयो ति
दीपेन्ति पे० विनयं विनयो ति दीपेन्ति पे० अभासितं
अलपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति
B 20 पे० भासितं लपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना
R 20 ति दीपेन्ति पे० अनाचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं तथागतेना
ति दीपेन्ति पे० आचिण्णं तथागतेन आचिण्णं तथागतेना ति
दीपेन्ति पे० अपञ्ञत्तं तथागतेन अपञ्ञत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति
पे० पञ्ञत्तं तथागतेन पञ्ञत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति ते,
भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स
अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। बहु च ते, भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं
पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति।

---

१२. अनापत्तिवग्गो

१ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू अनापत्तिं आपत्ती ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनअहिताय पटिपन्ना बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं। बहु च ते, भिक्खवे, भिक्खू अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं अन्तरधापेन्ती" ति।

२ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू आपत्तिं अनापत्ती ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनअहिताय पटिपन्ना बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं। बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं अन्तरधापेन्ती" ति।

३–१० "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू लहुकं आपत्तिं गरुका आपत्ती ति दीपेन्ति पे० गरुकं आपत्तिं लहुका आपत्ती ति दीपेन्ति पे० दुट्ठुल्लं आपत्तिं अदुट्ठुल्ला आपत्ती ति दीपेन्ति पे० अदुट्ठुल्लं आपत्तिं दुट्ठुल्ला आपत्ती ति दीपेन्ति पे० सावसेसं आपत्तिं अनवसेसा आपत्ती ति दीपेन्ति पे० अनवसेसं आपत्तिं सावसेसा R 21
आपत्ती ति दीपेन्ति पे० सप्पटिकम्मं आपत्तिं अप्पटिकम्मा आपत्ती ति दीपेन्ति पे० अप्पटिकम्मं आपत्तिं सप्पटिकम्मा आपत्ती ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनअहिताय पटिपन्ना बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं। बहुं च ते, भिक्खवे, B 21
भिक्खू अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं अन्तरधापेन्ती" ति।

११ "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू अनापत्तिं अनापत्ती ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति।

१२ "ये[1] ते, भिक्खवे, भिक्खू आपत्तिं आपत्ती ति दीपेन्ति त, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति।

१३–२० "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू लहुकं आपत्तिं लहुका आपत्ती ति दीपेन्ति गरुकं आपत्तिं गरुका आपत्ती ति दीपेन्ति दुट्ठुल्लं आपत्तिं दुट्ठुल्ला आपत्ती ति दीपेन्ति अदुट्ठुल्लं आपत्तिं अदुट्ठुल्ला आपत्ती ति दीपेन्ति सावसेसं आपत्तिं सावसेसा आपत्ती ति दीपेन्ति अनवसेसं आपत्तिं अनवसेसा आपत्ती ति दीपेन्ति सप्पटिकम्मं आपत्तिं सप्पटिकम्मा आपत्ती ति दीपेन्ति अप्पटिकम्मं आपत्तिं अप्पटिकम्मा आपत्ती ति दीपेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजन-

१ ये पि – स्या०।

सुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । बहुं च ते भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति ।

---

१३. एकपुग्गलवग्गो

R.22 १. "एकपुग्गलो, भिक्खवे, लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति बहुजनहिताय बहुजनसुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । कतमो एकपुग्गलो ? तथागतो अरहं सम्मासम्बुद्धो । अयं
B 22 खो, भिक्खवे, एकपुग्गलो लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति बहुजनहिताय बहुजनसुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं" ति

२. "एकपुग्गलस्स, भिक्खवे, पातुभावो दुल्लभो लोकस्मिं । कतमस्स एकपुग्गलस्स ? तथागतस्स अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स । इमस्स खो, भिक्खवे, एकपुग्गलस्स पातुभावो दुल्लभो लोकस्मि" ति ।

३. "एकपुग्गलो, भिक्खवे, लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति अच्छरियमनुस्सो । कतमो एकपुग्गलो ? तथागतो अरहं सम्मासम्बुद्धो । अयं खो, भिक्खवे, एकपुग्गलो लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति अच्छरियमनुस्सो" ति ।

४. "एकपुग्गलस्स, भिक्खवे, कालकिरिया बहुनो जनस्स अनुतप्पा होति । कतमस्स एकपुग्गलस्स ? तथागतस्स अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स । इमस्स खो, भिक्खवे, एकपुग्गलस्स कालकिरिया बहुनो जनस्स अनुतप्पा होती" ति ।

५. "एकपुग्गलो, भिक्खवे, लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति अदुतियो असहायो अप्पटिमो अप्पटिसमो अप्पटिभागो अप्पटिपुग्गलो असमो असमसमो द्विपदानं[1] अग्गो । कतमो एकपुग्गलो ? तथागतो अरहं सम्मासम्बुद्धो । अयं खो, भिक्खवे, एकपुग्गलो लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति अदुतियो असहायो अप्पटिमो अप्पटिसमो अप्पटिभागो अप्पटिपुग्गलो असमो असमसमो द्विपदानं अग्गो" ति ।

६–१७ "एकपुग्गलस्स, भिक्खवे, पातुभावा महतो चक्खुस्स पातुभावो होति, महतो आलोकस्स पातुभावो होति, महतो ओभासस्स

१. दिपदानं – सी०, स्या०, रो० ।

पातुभावो होति, छन्नं अनुत्तरियानं पातुभावो होति, चतुन्नं पटिसम्भिदानं सच्छिकिरिया होति, अनेकधातुपटिवेधो होति, नानाधातुपटिवेधो होति, विज्जाविमुत्तिफलसच्छिकिरिया होति, सोतापत्तिफलसच्छिकिरिया R. 23 होति, सकदागामिफलसच्छिकिरिया होति, अनागामिफलसच्छिकिरिया होति, अरहत्तफलसच्छिकिरिया होति। कतमस्स एकपुग्गलस्स? B. 23 तथागतस्स अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स। इमस्स खो, भिक्खवे, एकपुग्गलस्स पातुभावा महतो चक्खुस्स पातुभावो होति, महतो आलोकस्स पातुभावो होति, महतो ओभासस्स पातुभावो होति, छन्नं अनुत्तरियानं पातुभावो होति, चतुन्नं पटिसम्भिदानं सच्छिकिरिया होति, अनेकधातुपटिवेधो होति, नानाधातुपटिवेधो होति, विज्जाविमुत्तिफलसच्छिकिरिया होति, सोतापत्तिफलसच्छिकिरिया होति, सकदागामिफलसच्छिकिरिया होति, अनागामिफलसच्छिकिरिया होति, अरहत्तफलसच्छिकिरिया होती" ति।

१८ "नाहं भिक्खवे, अञ्ञं एकपुग्गलं पि समनुपस्सामि यो एवं तथागतेन अनुत्तरं धम्मचक्कं पवत्तितं सम्मदेव अनुप्पवत्तेति यथयिदं, भिक्खवे, सारिपुत्तो। सारिपुत्तो, भिक्खवे, तथागतेन अनुत्तरं धम्मचक्कं पवत्तितं सम्मदेव अनुप्पवत्तेती" ति।

---

१४. (क) एतदग्गवग्गो

१ "एतदग्गं, भिक्खवे, मम सावकानं भिक्खूनं रत्तञ्ञूनं यदिदं अञ्ञासिकोण्डञ्ञो"[1]।

२ महापञ्ञानं यदिदं सारिपुत्तो।

३ इद्धिमन्तानं यदिदं महामोग्गल्लानो।

४ धुतवादानं यदिदं महाकस्सपो।

५ दिब्बचक्खुकानं यदिदं अनुरुद्धो।

६ उच्चाकुलिकानं यदिदं भद्दियो काळिगोधाय[2] पुत्तो।

७ मञ्जुस्सरानं यदिदं लकुण्डकभद्दियो[3]।

८ सीहनादिकानं यदिदं पिण्डोलभारद्वाजो। B. 24

---

१ अञ्ञातकोण्डञ्ञो – सी०, स्या०, रो०। २ काळिगोधाय – सी० रो०।
३ लकुण्टक० – सी० स्या०, रो०।

९ धम्मकथिकान यदिदं पुण्णो मन्ताणिपुत्तो ।

१० "एतदग्गं सङ्खित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थं विभजन्तानं यदिदं महाकच्चानो" ति ।

---o---

(ख) एतदग्गवग्गो

R 24 १ "एतदग्गं, भिक्खवे, मम सावकानं भिक्खूनं मनोमयं कायं अभिनिम्मिनन्तानं यदिदं चूळपन्थको[1]" ।

२. चेतोविवट्टकुसलानं[2] यदिदं चूळपन्थको ।

३ सञ्ञाविवट्टकुसलानं यदिदं महापन्थको ।

४ अरणविहारीनं यदिदं सुभूति ।

५ दक्खिणेय्यानं यदिदं सुभूति ।

६ आरञ्ञकानं यदिदं रेवतो खदिरवनियो ।

७ झायीनं यदिदं कङ्खारेवतो ।

८ आरद्धवीरियानं यदिदं सोणो कोळिविसो[3] ।

९ कल्याणवाक्करणानं यदिदं सोणो कुटिकण्णो ।

१० लाभीनं यदिदं सीवलि ।

११ "एतदग्गं सद्धाधिमुत्तानं यदिदं वक्कली" ति ।

---o---

(ग) एतदग्गवग्गो

१ "एतदग्गं, भिक्खवे, मम सावकानं भिक्खूनं सिक्खाकामानं यदिदं राहुलो" ।

B 25 २ सद्धापब्बजितानं यदिदं रट्ठपालो ।

३ पठमं सलाकं गण्हन्तानं यदिदं कुण्डधानो ।

४ पटिभानवन्तानं यदिदं वङ्गीसो ।

५ समन्तपासादिकानं यदिदं उपसेनो वङ्गन्तपुत्तो ।

६ सेनासनपञ्ञापकानं यदिदं दब्बो मल्लपुत्तो ।

७ देवतानं पियमनापानं यदिदं पिलिन्दवच्छो ।

८ खिप्पाभिञ्ञानं यदिदं बाहियो दारुचीरियो ।

---

१ चुल्लपन्थको – सी०, रो० । २ चेतोविवट्टकुसलान – रो० । ३ कोलिविसो – रो० ।

९. ... चित्तकथिकानं यदिदं कुमारकस्सपो ।

१०. "एतदग्गं ... पटिसम्भिदाप्पत्तानं यदिदं महाकोट्ठितो" ति ।

(घ) एतदग्गवग्गो

१. "एतदग्गं, भिक्खवे, मम सावकानं भिक्खूनं बहुस्सुतानं यदिदं आनन्दो" ।

२. ... सतिमन्तानं यदिदं आनन्दो ।

३. ... गतिमन्तानं यदिदं आनन्दो । R 25

४. ... धितिमन्तानं यदिदं आनन्दो ।

५. ... उपट्ठाकानं यदिदं आनन्दो ।

६. ... महापरिसानं यदिदं उरुवेलकस्सपो ।

७. ... कुलप्पसादकानं यदिदं काळुदायी[1] ।

८. ... अप्पाबाधानं यदिदं बाकुलो[2] ।

९. ... पुब्बेनिवासं अनुस्सरन्तानं यदिदं सोभितो ।

१०. ... विनयधरानं यदिदं उपालि ।

११. ... भिक्खुनोवादकानं यदिदं नन्दको । B 26

१२. ... इन्द्रियेसु गुत्तद्वारानं यदिदं नन्दो ।

१३. ... भिक्खुओवादकानं यदिदं महाकप्पिनो ।

१४. ... तेजोधातुकुसलानं यदिदं सागतो ।

१५. ... पटिभानेय्यकानं यदिदं राधो ।

१६. "एतदग्गं ... लूखचीवरधरानं यदिदं मोघराजा" ति ।

(ङ) एतदग्गवग्गो

१. "एतदग्गं, भिक्खवे, मम साविकानं भिक्खुनीनं रत्तञ्ञूनं यदिदं महापजापतिगोतमी" ।

२. ... महापञ्ञानं यदिदं खेमा ।

३. ... इद्धिमन्तीनं[3] यदिदं उप्पलवण्णा ।

४. ... विनयधरानं यदिदं पटाचारा[4] ।

---

१. कालुदायी – सी०, रो० । २. बक्कुलो – सी०, स्या०, रो० । ३. इद्धिमन्तान – रो० । ४. पटाचरा – सी० ।

५ धम्मकथिकानं यदिदं धम्मदिन्ना ।

६ झायीनं यदिदं नन्दा ।

७ आरद्धविरियानं यदिदं सोणा ।

८ दिब्बचक्खुकानं यदिदं बकुला[1] ।

९ खिप्पाभिञ्ञानं यदिदं भद्दा कुण्डलकेसा ।

१० पुब्बेनिवासं अनुस्सरन्तीनं यदिदं भद्दा कापिलानी ।

११ महाभिञ्ञप्पत्तानं यदिदं भद्दकच्चाना ।

१२ लूखचीवरधरानं यदिदं किसागोतमी ।

१३ "एतदग्गं ... सद्धाधिमुत्तानं यदिदं सिङ्गालकमाता[2]" ति

(च) एतदग्गवग्गो

B 27 १ "एतदग्गं, भिक्खवे, मम सावकानं उपासकानं पठमं सरणं
R 26 गच्छन्तानं यदिदं तपुस्सभल्लिका वाणिजा" ।

२ दायकानं यदिदं सुदत्तो गहपति अनाथपिण्डिको ।

३ धम्मकथिकानं यदिदं चित्तो गहपति मच्छिकासण्डिको ।

४ चतूहि सङ्गहवत्थूहि परिसं सङ्गण्हन्तानं यदिदं हत्थको[3] आळवको[4] ।

५ पणीतदायकानं यदिदं महानामो सक्को ।

६ मनापदायकानं यदिदं उग्गो गहपति वेसालिको ।

७ सङ्घुपट्ठाकानं यदिदं हत्थिगामको[5] उग्गतो गहपति ।

८ अवेच्चप्पसन्नानं यदिदं सूरम्बट्ठो[6] ।

९ पुग्गलप्पसन्नानं यदिदं जीवको कोमारभच्चो ।

१० "एतदग्गं ... विस्सासकानं यदिदं नकुलपिता गहपती" ति ।

(छ) एतदग्गवग्गो

१ "एतदग्गं, भिक्खवे, मम साविकानं उपासिकानं पठमं सरणं गच्छन्तीनं यदिदं सुजाता सेनियधीता[7]" ।

---

१ सकुला – सी० स्या० रो० । २ सिगालमाता – रो० । ३ हत्थको – रो० । ४ आलवको – सी० । ५ सी० रो० पोत्थकेसु नत्थि । ६ सूरो अम्बट्ठो – सी० स्या०, रो० । ७ सेनानीधिता – सी०, सेनानिधीता – रो० ।

२. ... दायिकानं यदिदं विसाखा मिगारमाता ।

३. ... बहुस्सुतानं यदिदं खुज्जुत्तरा ।

४. ... मेत्ताविहारीनं यदिदं सामावती ।

५. ... झायीनं यदिदं उत्तरानन्दमाता ।

६. ... पणीतदायिकानं यदिदं सुप्पवासा कोलियधीता[1] ।

७. ... गिलानुपट्ठाकीनं यदिदं सुप्पिया उपासिका । B. 23

८. ... अवेच्चप्पसन्नानं यदिदं कातियानी ।

९. ... विस्सासिकानं यदिदं नकुलमाता गहपतानी ।

१०. "एतदग्गं ... अनुस्सवप्पसन्नानं यदिदं काळी[2] उपासिका कुलघरिका[3]" ति ।

---

१५. (क) अट्ठानपालि

१. "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो कञ्चि सङ्खारं निच्चतो उपगच्छेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं पुथुज्जनो कञ्चि सङ्खारं निच्चतो उपगच्छेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति । R. 27

२. "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो कञ्चि सङ्खारं सुखतो उपगच्छेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं पुथुज्जनो कञ्चि सङ्खारं सुखतो उपगच्छेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

३. "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो कञ्चि धम्मं अत्ततो उपगच्छेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं पुथुज्जनो कञ्चि धम्मं अत्ततो उपगच्छेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

४. "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो मातरं जीविता वोरोपेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो, भिक्खवे, एतं[4] विज्जति यं पुथुज्जनो मातरं जीविता वोरोपेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

---

१. कोलिय० – रो० । २. काळि – सी० । ३. कुलघरिका – सी०, स्या०, रो० ।
४. म० पोत्थके नत्थि ।

B 29 ५ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो पितर जीविता वोरोपेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुथुज्जनो पितर जीविता वोरोपेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

६ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो अरहन्त जीविता वोरोपेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुथुज्जनो अरहन्त जीविता वोरोपेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

७ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो तथागतस्स पदुट्ठचित्तो[1] लोहित उप्पादेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुथुज्जनो तथागतस्स पदुट्ठचित्तो लोहित उप्पादेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

८ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो सङ्घ भिन्देय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुथुज्जनो सङ्घ भिन्देय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

९ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य दिट्ठिसम्पन्नो पुग्गलो अञ्ञ सत्थार उद्दिसेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुथुज्जनो अञ्ञ सत्थार उद्दिसेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

१० "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य एकिस्सा लोक-
R 28 धातुया द्वे अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अपुब्ब अचरिम उप्पज्जेय्यु । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य एकिस्सा लोकधातुया एको व अरह सम्मासम्बुद्धो उप्पज्जेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

—— ० ——

(ख) अट्ठानपालि

१ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य एकिस्सा लोकधातुया द्वे राजानो चक्कवत्ती अपुब्ब अचरिम उप्पज्जेय्यु । नेत ठान
B 30 विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य एकिस्सा लोकधातुया एको राजा चक्कवत्ती उप्पज्जेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

१ दुट्ठेन चित्तेन – सी०, स्या० ।

२ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य इत्थी अरहं अस्स सम्मासम्बुद्धो । नेत ठान विज्जति । ठान च खो, एत, भिक्खवे, विज्जति य पुरिसो अरहं अस्स सम्मासम्बुद्धो । ठानमेत विज्जती" ति ।

३ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य इत्थी राजा अस्स चक्कवत्ती । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुरिसो राजा अस्स चक्कवत्ती । ठानमेत विज्जती" ति ।

४–६ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य इत्थी सक्कत्त कारेय्य पे० मारत्त कारेय्य पे० ब्रह्मत्त कारेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य पुरिसो सक्कत्त कारेय्य पे० मारत्त कारेय्य पे० ब्रह्मत्त कारेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

७ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य कायदुच्चरितस्स इट्ठो कन्तो मनापो विपाको निब्बत्तेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य कायदुच्चरितस्स अनिट्ठो अकन्तो अमनापो विपाको निब्बत्तेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

८–९ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य वचीदुच्चरितस्स पे० य मनोदुच्चरितस्स इट्ठो कन्तो मनापो विपाको निब्बत्तेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य मनोदुच्चरितस्स अनिट्ठो अकन्तो अमनापो विपाको निब्बत्तेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

(ग) अट्ठानपालि

१ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य कायसुचरितस्स अनिट्ठो अकन्तो अमनापो विपाको निब्बत्तेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य कायसुचरितस्स इट्ठो कन्तो P 31
मनापो विपाको निब्बत्तेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

२–३ "अट्ठानमेत, भिक्खवे, अनवकासो य वचीसुचरितस्स R [illegible]
पे० मनोसुचरितस्स अनिट्ठो अकन्तो अमनापो विपाको निब्बत्तेय्य । नेत ठान विज्जति । ठान च खो एत, भिक्खवे, विज्जति य मनोसुचरितस्स इट्ठो कन्तो मनापो विपाको निब्बत्तेय्य । ठानमेत विज्जती" ति ।

४ "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं कायदुच्चरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं कायदुच्चरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

५-६ "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं वचीदुच्चरितसमङ्गी पे० यं मनोदुच्चरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं मनोदुच्चरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

७ "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं कायसुचरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जेय्य । नेतं ठानं विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं कायसुचरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

८-९ "अट्ठानमेतं, भिक्खवे, अनवकासो यं वचीसुचरितसमङ्गी पे० यं मनोसुचरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जेय्य । नेतं ठानं R 30 विज्जति । ठानं च खो एतं, भिक्खवे, विज्जति यं मनोसुचरितसमङ्गी तन्निदाना तप्पच्चया कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जेय्य । ठानमेतं विज्जती" ति ।

---

१६. (क) एकधम्मपालि

B 37 १ "एकधम्मो, भिक्खवे, भावितो बहुलीकतो एकन्तनिब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिञ्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तति । कतमो एकधम्मो ? बुद्धानुस्सति । अयं खो, भिक्खवे, एकधम्मो भावितो बहुलीकतो एकन्तनिब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिञ्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तती" ति ।

२–१०. "एकधम्मो, भिक्खवे, भावितो बहुलीकतो एकन्तनिब्बि-
ाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिञ्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय
वत्तति । कतमो एकधम्मो ? धम्मानुस्सति . पे० . सङ्घानुस्सति
ीलानुस्सति ... चागानुस्सति देवतानुस्सति आनापानस्सति
रणस्सति ... कायगतासति ... उपसमानुस्सति । अयं खो, भिक्खवे,
कधम्मो भावितो बहुलीकतो एकन्तनिब्बिदाय विरागाय निरोधाय
पसमाय अभिञ्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तती" ति ।

—o—

(ख) एकधम्मपालि

१. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन
नुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा
भिय्योभावाय[1] वेपुल्लाय संवत्तन्ति यथयिदं, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठि ।
िच्छादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति
प्पन्ना च अकुसला धम्मा भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तन्ती" ति ।

२. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन
नुप्पन्ना वा कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा भिय्यो-
ावाय वेपुल्लाय संवत्तन्ति यथयिदं, भिक्खवे, सम्मादिट्ठि । सम्मा- P 31
दिट्ठिकस्स, भिक्खवे, अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति उप्पन्ना च
सला धम्मा भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तन्ती" ति ।

३. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन
नुप्पन्ना वा कुसला धम्मा नुप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा कुसला धम्मा परि-
ायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठि । मिच्छादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, B 33
नुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा नुप्पज्जन्ति उप्पन्ना च कुसला धम्मा परि-
ायन्ती" ति ।

४. "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि येन
नुप्पन्ना वा अकुसला धम्मा नुप्पज्जन्ति उप्पन्ना वा अकुसला धम्मा
रिहायन्ति यथयिदं, भिक्खवे, सम्मादिट्ठि । सम्मादिट्ठिकस्स, भिक्खवे,
नुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा नुप्पज्जन्ति उप्पन्ना च अकुसला धम्मा
रिहायन्ती" ति ।

---

१. भीय्योभावाय – सी० ।

५ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा मिच्छादिट्ठि उप्पज्जति उप्पन्ना वा मिच्छादिट्ठि पवड्ढति यथयिद, भिक्खवे, अयोनिसो मनसिकारो। अयोनिसो, भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव मिच्छादिट्ठि उप्पज्जति उप्पन्ना च मिच्छादिट्ठि पवड्ढती" ति।

६ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन अनुप्पन्ना वा सम्मादिट्ठि उप्पज्जति उप्पन्ना वा सम्मादिट्ठि पवड्ढति यथयिद, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारो। योनिसो, भिक्खवे, मनसि करोतो अनुप्पन्ना चेव सम्मादिट्ठि उप्पज्जति उप्पन्ना च सम्मादिट्ठि पवड्ढती" ति।

७ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन सत्ता कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उप्पज्जन्ति यथयिद, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठि। मिच्छादिट्ठिया, भिक्खवे, समन्नागता सत्ता कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उप्पज्जन्ती" ति।

R. 32 ८ "नाह, भिक्खवे, अञ्ञ एकधम्म पि समनुपस्सामि येन सत्ता कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक उप्पज्जन्ति यथयिद, भिक्खवे, सम्मादिट्ठि। सम्मादिट्ठिया, भिक्खवे, समन्नागता सत्ता कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक[1] उप्पज्जन्ती" ति।

९ "मिच्छादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, पुरिसपुग्गलस्स य चेव कायकम्म यथादिट्ठि समत्त समादिन्न य च वचीकम्म पे० य च मनोकम्म यथादिट्ठि समत्त समादिन्न या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि ये च सङ्खारा सब्बे ते धम्मा अनिट्ठाय अकन्ताय अमनापाय अहिताय दुक्खाय सवत्तन्ति। त किस्स हेतु? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, पापिका।
B. 31 सेय्यथापि, भिक्खवे, निम्बबीज वा कोसातकिबीज वा तित्तकलाबुबीज वा अल्लाय पथविया[2] निक्खित्त य चेव पथवीरस[3] उपादियति य च आपोरस उपादियति सब्ब त तित्तकत्ताय कटुकत्ताय असातत्ताय सवत्तति। त किस्स हेतु? बीज हिस्स, भिक्खवे, पापक। एवमेव खो, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठिकस्स पुरिसपुग्गलस्स य चेव कायकम्म यथादिट्ठि समत्त

१ सोके – रो०। २ पठविया – सी०, रो०। ३ पठवीरस – सी०, रो०।

समादिन्नं यं च वचीकम्मं ..पे०.. यं च मनोकम्मं यथादिट्ठि समत्तं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि ये च सङ्खारा सब्बे ते धम्मा अनिट्ठाय अकन्ताय अमनापाय अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ति। तं किस्स हेतु? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, पापिका" ति।

१०. "सम्मादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, पुरिसपुग्गलस्स यं चेव कायकम्मं यथादिट्ठि समत्तं समादिन्नं यं च वचीकम्मं ..पे०.. यं च मनोकम्मं यथादिट्ठि समत्तं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि ये च सङ्खारा सब्बे ते धम्मा इट्ठाय कन्ताय मनापाय हिताय सुखाय संवत्तन्ति। तं किस्स हेतु? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, भद्दिका। सेय्यथापि, भिक्खवे, उच्छुबीजं वा सालिबीजं वा मुद्दिकाबीजं वा अल्लाय पथविया निक्खित्तं यं चेव पथवीरसं उपादियति यं च आपोरसं उपादियति सब्बं तं मधुरत्ताय सातत्ताय असेचनकत्ताय संवत्तति। तं किस्स हेतु? बीजं हिस्स[1], भिक्खवे, भद्दकं। एवमेव खो, भिक्खवे, सम्मादिट्ठिकस्स पुरिसपुग्गलस्स यं चेव कायकम्मं यथादिट्ठि समत्तं समादिन्नं यं च वचीकम्मं ..पे०... यं च मनोकम्मं यथादिट्ठि समत्तं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि ये च सङ्खारा सब्बे ते धम्मा इट्ठाय कन्ताय मनापाय हिताय सुखाय संवत्तन्ति। तं किस्स हेतु? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, भद्दिका" ति।

(ग) एकधम्मपालि

१. "एकपुग्गलो, भिक्खवे, लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति R. 22
बहुजनअहिताय बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय
दुक्खाय देवमनुस्सानं। कतमो एकपुग्गलो? मिच्छादिट्ठिको होति B. 22
विपरीतदस्सनो। सो बहुजनं सद्धम्मा वुट्ठापेत्वा असद्धम्मे पतिट्ठापेति। अयं खो, भिक्खवे, एकपुग्गलो लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति बहुजनअहिताय बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं" ति।

२. "एकपुग्गलो, भिक्खवे, लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति बहुजनहिताय बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देव-

---

१. सी०, रो० [illegible]

मनुस्सानं । कतमो एकपुग्गलो ? सम्मादिट्ठिको होति अविपरीतदस्सनो । सो बहुजनं असद्धम्मा वुट्ठापेत्वा सद्धम्मे पतिट्ठापेति । अयं खो, भिक्खवे, एकपुग्गलो लोके उप्पज्जमानो उप्पज्जति बहुजनहिताय बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं" ति ।

३ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकधम्मं पि समनुपस्सामि यं एवं महासावज्जं यथयिदं, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठि । मिच्छादिट्ठिपरमानि, भिक्खवे, महासावज्जानी" ति ।

४ "नाहं, भिक्खवे, अञ्ञं एकपुग्गलं पि समनुपस्सामि यो एवं बहुजनअहिताय पटिपन्नो बहुजनअसुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं यथयिदं, भिक्खवे, मक्खलि मोघपुरिसो । सेय्यथापि भिक्खवे, नदीमुखे खिप्पं उड्डेय्य बहूनं मच्छानं अहिताय दुक्खाय अनयाय ब्यसनाय, एवमेव खो, भिक्खवे, मक्खलि मोघपुरिसो मनुस्सखिप्पं मञ्ञे लोके उप्पन्नो बहूनं सत्तानं अहिताय दुक्खाय अनयाय ब्यसनाया" ति ।

R 31 ५ "दुरक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये यो च समादपेति यं च समादपेति यो च समादपितो तथत्ताय पटिपज्जति सब्बे ते बहुं अपुञ्ञं पसवन्ति । तं किस्स हेतु ? दुरक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

D 36 ६ "स्वाक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये यो च समादपेति यं च समादपेति यो च समादपितो तथत्ताय पटिपज्जति सब्बे ते बहुं पुञ्ञं पसवन्ति । तं किस्स हेतु ? स्वाक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

७ "दुरक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये दायकेन मत्ता जानितब्बा, नो पटिग्गाहकेन । तं किस्स हेतु ? दुरक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

८ "स्वाक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये पटिग्गाहकेन मत्ता जानितब्बा, नो दायकेन । तं किस्स हेतु ? स्वाक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

९ "दुरक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये यो आरद्धविरियो सो दुक्खं विहरति । तं किस्स हेतु ? दुरक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

१०. "स्वाक्खाते, भिक्खवे धम्मविनये यो कुसीतो सो दुक्खं विहरति । तं किस्स हेतु ? स्वाक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

११. "दुरक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये यो कुसीतो सो सुखं विहरति । तं किस्स हेतु ? दुरक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

१२. "स्वाक्खाते, भिक्खवे, धम्मविनये यो आरद्धविरियो सो सुखं विहरति । तं किस्स हेतु ? स्वाक्खातत्ता, भिक्खवे, धम्मस्सा" ति ।

१३. "सेय्यथापि, भिक्खवे, अप्पमत्तको पि गूथो दुग्गन्धो होति; एवमेव खो अहं, भिक्खवे, अप्पमत्तकं पि भवं न वण्णेमि, अन्तमसो अच्छरासङ्घातमत्तं" पि ।

१४–१७ "सेय्यथापि, भिक्खवे, अप्पमत्तकं पि मुत्तं दुग्गन्धं होति ... अप्पमत्तको पि खेळो दुग्गन्धो होति ... अप्पमत्तको पि पुब्बो दुग्गन्धो होति ... अप्पमत्तकं पि लोहितं दुग्गन्धं होति; एवमेव खो अहं, भिक्खवे, R.35 अप्पमत्तकं पि भवं न वण्णेमि, अन्तमसो अच्छरासङ्घातमत्तं" पि ।

(घ) एकधम्मपालि

१. "सेय्यथापि, भिक्खवे, अप्पमत्तकं इमस्मिं जम्बुदीपे आराम- B.37 रामणेय्यकं वनरामणेय्यकं भूमिरामणेय्यकं पोक्खरणीरामणेय्यकं; अथ खो एतदेव बहुतरं यदिदं उक्कूलविकूलं नदीविदुग्गं खाणुकण्टकट्ठानं[1] पब्बतविसमं; एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये थलजा, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये ओदका" ।

२. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये मनुस्सेसु पच्चाजायन्ति; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये अञ्ञत्र मनुस्सेहि पच्चाजायन्ति । एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये मज्झिमेसु जनपदेसु पच्चाजायन्ति; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये पच्चन्तिमेसु जनपदेसु पच्चाजायन्ति अविञ्ञातारेसु मिलक्खेसु ।

३. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये पञ्ञवन्तो अजळा अनेळमूगा[2] पटिबला सुभासितदुब्भासितस्स अत्थमञ्ञातुं;

---

१ खाणुकण्टकधानं – सी०, रो० । २. अनेलमूगा – सी० ।

अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये दुप्पञ्ञा जळा एळमूगा न पटिबला सुभासितदुब्भासितस्स अत्थमञ्ञातुं ।

४ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये अरियेन पञ्ञाचक्खुना समन्नागता, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये अविज्जागता सम्मूळ्हा ।

५ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये लभन्ति तथागतं दस्सनाय, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये न लभन्ति तथागतं दस्सनाय ।

६ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये लभन्ति
R 36 तथागतप्पवेदितं धम्मविनयं सवनाय, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये न लभन्ति तथागतप्पवेदितं धम्मविनयं सवनाय ।

B 38 ७ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये सुत्वा धम्मं धारेन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये सुत्वा धम्मं न धारेन्ति ।

८ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये धातानं धम्मानं अत्थं उपपरिक्खन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये धातानं धम्मानं अत्थं न उपपरिक्खन्ति ।

९ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये अत्थमञ्ञाय धम्ममञ्ञाय धम्मानुधम्मं पटिपज्जन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये अत्थमञ्ञाय धम्ममञ्ञाय धम्मानुधम्मं न पटिपज्जन्ति ।

१० एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये संवेजनियेसु ठानेसु संविज्जन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये संवेजनियेसु ठानेसु न संविज्जन्ति ।

११ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये संविग्गा योनिसो पदहन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये संविग्गा योनिसो न पदहन्ति ।

१२ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये ववस्सग्गारम्मणं करित्वा लभन्ति समाधिं लभन्ति चित्तस्सेकग्गतं, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये ववस्सग्गारम्मणं करित्वा न लभन्ति समाधिं न चित्तस्सेकग्गतं ।

१३. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये अग्गरसग्गानं लाभिनो; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये अन्नग्गरसग्गानं न लाभिनो, उञ्छेन कपालाभतेन यापेन्ति ।

१४. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये अत्थरसस्स धम्मरसस्स विमुत्तिरसस्स लाभिनो; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये अत्थरसस्स धम्मरसस्स विमुत्तिरसस्स न लाभिनो । तस्मातिह, भिक्खवे, B. 39 एवं सिक्खितब्ब – अत्थरसस्स धम्मरसस्स विमुत्तिरसस्स लाभिनो भविस्सामा ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब ति ।

१५–१७. "सेय्यथापि, भिक्खवे, अप्पमत्तकं इमस्मिं जम्बुदीपे R. 37 आरामरामणेय्यकं वनरामणेय्यकं भूमिरामणेय्यकं पोक्खरणीरामणेय्यकं; अथ खो एतदेव बहुतरं यदिदं उक्कूलविकूलं नदीविदुग्गं खाणुकण्टकट्ठानं पब्बतविसमं । एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये मनुस्सा चुता मनुस्सेसु पच्चाजायन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये मनुस्सा चुता निरये पच्चाजायन्ति ... पे० ... तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति ...पे०... पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति" ।

१८–२०. .. एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये मनुस्सा चुता देवेसु पच्चाजायन्ति; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये मनुस्सा चुता निरये पच्चाजायन्ति ... तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति ... पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति ।

२१–२३. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये देवा चुता देवेसु पच्चाजायन्ति; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये देवा चुता निरये पच्चाजायन्ति ... तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति ... पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति ।

२४–२६. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये देवा चुता मनुस्सेसु पच्चाजायन्ति; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये देवा चुता निरये पच्चाजायन्ति ... तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति ... पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति ।

२७–२९. ... एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये निरया चुता मनुस्सेसु पच्चाजायन्ति; अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये निरया चुता निरये पच्चाजायन्ति ... तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति ... पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति ।

३०–३२ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये निरया चुता देवेसु पच्चाजायन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये निरया चुता निरये पच्चाजायन्ति तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति।

B 40 ३३–३५ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये तिरच्छानयोनिया चुता मनुस्सेसु पच्चाजायन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये तिरच्छानयोनिया चुता निरये पच्चाजायन्ति तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति।

३६–३८ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये तिरच्छानयोनिया चुता देवेसु पच्चाजायन्ति, अथ खो एतेव सत्ता
R 33 बहुतरा ये तिरच्छानयोनिया चुता निरये पच्चाजायन्ति तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति।

३९–४१ एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये पेत्तिविसया चुता मनुस्सेसु पच्चाजायन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये पेत्तिविसया चुता निरये पच्चाजायन्ति तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति।

४२–४४ "सेय्यथापि एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये पेत्तिविसया चुता देवेसु पच्चाजायन्ति, अथ खो एतेव सत्ता बहुतरा ये पेत्तिविसया चुता निरये पच्चाजायन्ति तिरच्छानयोनिया पच्चाजायन्ति पेत्तिविसये पच्चाजायन्ति"।

——o——

१७. पसादकरधम्मवग्गो

१–१६ "अद्धमिदं, भिक्खवे, लाभानं यदिदं आरञ्ञिकत्तं[1] पे० पिण्डपातिकत्तं पंसुकूलिकत्तं तेचीवरिकत्तं धम्मकथिकत्तं विनयधरत्तं बाहुसच्चं थावरेय्यं आकप्पसम्पदा परिवारसम्पदा महापरिवारता कोलपुत्ति वण्णपोक्खरता कल्याणवाक्करणता अप्पिच्छता अप्पाबाधता" ति।

——o——

1. आरञ्ञकत्तं – सी०, रो०।

१८. अपरअच्छरासङ्घातवग्गो

१ "अच्छरासङ्घातमत्त पि चे, भिक्खवे, भिक्खु पठम झान B 41 भावेति, अय वुच्चति, भिक्खवे – 'भिक्खु अरित्तज्झानो विहरति, सत्थुसासनकरो ओवादपतिकरो, अमोघ रट्ठपिण्ड भुञ्जति'। को पन वादो ये न बहुलीकरोन्ती" ति।

२–८ अच्छरासङ्घातमत्त पि चे, भिक्खवे, भिक्खु दुतिय झान भावेति पे० ततिय झान भावेति पे० चतुत्थ झान भावेति पे० मेत्त चेतोविमुत्ति भावेति पे० करुण चेतोविमुत्ति भावेति पे० मुदित चेतोविमुत्ति भावेति पे० उपेक्ख चेतो R 39 विमुत्ति भावेति पे० ।

९–१२ काये कायानुपस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्झादोमनस्स पे० वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरति चित्ते चित्तानुपस्सी विहरति धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्झादोमनस्स ।

१३–१६ अनुप्पन्नान पापकान अकुसलान धम्मान अनुप्पादाय छन्द जनेति वायमति विरिय[1] आरभति चित्त पग्गण्हाति पदहति उप्पन्नान पापकान अकुसलान धम्मान पहानाय छन्द जनेति वायमति विरिय आरभति चित्त पग्गण्हाति पदहति अनुप्पन्नान कुसलान धम्मान उप्पादाय छन्द जनेति वायमति विरिय आरभति चित्त पग्गण्हाति पदहति उप्पन्नान कुसलान धम्मान ठितिया असम्मोसाय भिय्योभावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्द जनेति वायमति विरिय आरभति चित्त पग्गण्हाति पदहति ।

१७–२० छन्दसमाधिपधानसङ्खारसमन्नागत इद्धिपाद भावेति विरियसमाधिपधानसङ्खारसमन्नागत इद्धिपाद भावेति चित्तसमाधिपधानसङ्खारसमन्नागत इद्धिपाद भावेति वीमसासमाधिपधानसङ्खारसमन्नागत इद्धिपाद भावेति ।

२१–२५ सद्धिन्द्रिय भावेति विरियिन्द्रिय भावेति सतिन्द्रिय भावेति समाधिन्द्रिय भावेति पञ्ञिन्द्रिय भावेति ।

---

१ वीरिय – म० ।

समतिक्कमा पटिघसञ्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ञानं अमनसिकारा अनन्तो आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... B. 43 सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम्म अनन्तं विञ्ञाणं ति विञ्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो विञ्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म नत्थि किञ्ची ति आकिञ्चञ्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो आकिञ्चञ्ञायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ञानासञ्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो नेवसञ्ञानासञ्ञायतनं समतिक्कम्म सञ्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति ... ।

६२–७१. पथवीकसिणं[1] भावेति ... आपोकसिणं भावेति ... तेजोकसिणं भावेति ... वायोकसिणं भावेति ... नीलकसिणं भावेति ... पीतकसिणं भावेति ... लोहितकसिणं भावेति ... ओदातकसिणं भावेति ... आकासकसिणं भावेति ... विञ्ञाणकसिणं भावेति ... ।

७२–८१. असुभसञ्ञं भावेति ... मरणसञ्ञं भावेति ... आहारे पटिकूलसञ्ञं भावेति ... सब्बलोके अनभिरतिसञ्ञं भावेति ... अनिच्चसञ्ञं भावेति ... अनिच्चे दुक्खसञ्ञं भावेति ... दुक्खे अनत्तसञ्ञं भावेति ... पहानसञ्ञं भावेति ... विरागसञ्ञं भावेति ... निरोधसञ्ञं भावेति ... ।

८२–९१. अनिच्चसञ्ञं भावेति ... अनत्तसञ्ञं भावेति ... मरणसञ्ञं भावेति ... आहारे पटिकूलसञ्ञं भावेति ... सब्बलोके R. 42 अनभिरतिसञ्ञं भावेति ... अट्ठिकसञ्ञं भावेति ... पुळवकसञ्ञं[2] भावेति ... विनीलकसञ्ञं भावेति ... विच्छिद्दकसञ्ञं भावेति ... उद्धुमातकसञ्ञं भावेति ... ।

९२–१०१. बुद्धानुस्सतिं भावेति ... धम्मानुस्सतिं भावेति ... सङ्घानुस्सतिं भावेति ... सीलानुस्सतिं भावेति ... चागानुस्सतिं भावेति ... देवतानुस्सतिं भावेति ... आनापानस्सतिं भावेति ... मरणस्सतिं[3] भावेति ... कायगतासतिं भावेति ... उपसमानुस्सतिं भावेति ... ।

१०२–१११. पठमज्झानसहगतं सद्धिन्द्रियं भावेति ... वीरियिन्द्रियं भावेति ... सतिन्द्रियं भावेति ... समाधिन्द्रियं भावेति ... B. 44

---

१. पठविकसिणं – सी०, रो०। २. पुलवकसञ्ञं – सी०। ३. मरणसतिं – सी०।

B 42 २६–३०. सद्धाबलं भावेति　विरियबलं भावेति　सतिबलं भावेति　समाधिबलं भावेति　पञ्ञाबलं भावेति　।

३१–३७ सतिसम्बोज्झङ्गं भावेति　धम्मविचयसम्बोज्झङ्गं R 40 भावेति　विरियसम्बोज्झङ्गं भावेति　पीतिसम्बोज्झङ्गं भावेति　पस्सद्धिसम्बोज्झङ्गं भावेति　समाधिसम्बोज्झङ्गं भावेति　उपेक्खासम्बोज्झङ्गं भावेति　।

३८–४५ सम्मादिट्ठिं भावेति　सम्मासङ्कप्पं भावेति　सम्मावाचं भावेति　सम्माकम्मन्तं भावेति　सम्माआजीवं भावेति　सम्मावायामं भावेति　सम्मासतिं भावेति　सम्मासमाधिं भावेति　।

४६–५३ अज्झत्तं रूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति परित्तानि सुवण्णदुब्बण्णानि । 'तानि अभिभुय्य[१] जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं रूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति अप्पमाणानि सुवण्णदुब्बण्णानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति परित्तानि सुवण्णदुब्बण्णानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति अप्पमाणानि सुवण्णदुब्बण्णानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति नीलानि नीलवण्णानि नीलनिदस्सनानि नीलनिभासानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति पीतानि पीतवण्णानि पीतनिदस्सनानि पीतनिभासानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति लोहितकानि लोहितकवण्णानि लोहितकनिदस्सनानि लोहितकनिभासानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति एवंसञ्ञी होति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति ओदातानि ओदातवण्णानि ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि । 'तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी' ति – एवंसञ्ञी होति　।

R 41 ५४–६१ रूपी रूपानि पस्सति　अज्झत्तं अरूपसञ्ञी बहिद्धा रूपानि पस्सति सुभं तेव अधिमुत्तो होति ... सब्बसो रूपसञ्ञानं

१. अभिभूय्य – सी० ।

समतिक्कमा पटिघसञ्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ञानं अमनसिकारा अनन्तो आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति B. 43 सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम्म अनन्तं विञ्ञाणं ति विञ्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो विञ्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म नत्थि किञ्ची ति आकिञ्चञ्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति सब्बसो आकिञ्चञ्ञायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ञानासञ्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो नेवसञ्ञानासञ्ञायतनं समतिक्कम्म सञ्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति ।

६२–७१. पथवीकसिणं[1] भावेति ... आपोकसिणं भावेति ... तेजोकसिणं भावेति ... वायोकसिणं भावेति ... नीलकसिणं भावेति ... पीतकसिणं भावेति ... लोहितकसिणं भावेति ... ओदातकसिणं भावेति ... आकासकसिणं भावेति ... विञ्ञाणकसिणं भावेति ... ।

७२–८१. असुभसञ्ञं भावेति ... मरणसञ्ञं भावेति ... आहारे पटिकूलसञ्ञं भावेति ... सब्बलोके अनभिरतिसञ्ञं भावेति ... अनिच्चसञ्ञं भावेति ... अनिच्चे दुक्खसञ्ञं भावेति ... दुक्खे अनत्तसञ्ञं भावेति ... पहानसञ्ञं भावेति ... विरागसञ्ञं भावेति ... निरोधसञ्ञं भावेति ... ।

८२–९१. अनिच्चसञ्ञं भावेति ... अनत्तसञ्ञं भावेति ... मरणसञ्ञं भावेति ... आहारे पटिकूलसञ्ञं भावेति ... सब्बलोके R. 42 अनभिरतिसञ्ञं भावेति ... अट्ठिकसञ्ञं भावेति ... पुळवकसञ्ञं[2] भावेति ... विनीलकसञ्ञं भावेति ... विच्छिद्दकसञ्ञं भावेति ... उद्धुमातकसञ्ञं भावेति ... ।

९२–१०१. बुद्धानुस्सतिं भावेति ... धम्मानुस्सतिं भावेति ... सङ्घानुस्सतिं भावेति ... सीलानुस्सतिं भावेति ... चागानुस्सतिं भावेति ... देवतानुस्सतिं भावेति ... आनापानस्सतिं भावेति ... मरणस्सतिं[3] भावेति ... कायगतासतिं भावेति ... उपसमानुस्सतिं भावेति ... ।

१०२–१११. पठमज्झानसहगतं सद्धिन्द्रियं भावेति ... विरियिन्द्रियं भावेति ... सतिन्द्रियं भावेति ... समाधिन्द्रियं भावेति ... B. 44

१. पठविकसिणं – सी०, रो०। २. पुलवकसञ्ञं – सी०। ३. मरणस्सतिं – सी०।

पञ्ञिन्द्रिय भावेति सद्धाबल भावेति विरियबल भावेति सतिबल भावेति समाधिबल भावेति पञ्ञाबल भावेति ।

११२–१८१ "दुतियज्झानसहगत पे० ततियज्झानसहगत पे० चतुत्थज्झानसहगत पे० मेत्तासहगत पे० करुणासहगत पे० मुदितासहगत पे० उपेक्खासहगत पे० सद्धिन्द्रिय भावेति
R. 43 विरियिन्द्रिय भावेति सतिन्द्रिय भावेति समाधिन्द्रिय भावेति पञ्ञिन्द्रिय भावेति सद्धाबल भावेति विरियबल भावेति सतिबल भावेति समाधिबल भावेति पञ्ञाबल भावेति। अय वुच्चति, भिक्खवे,–'भिक्खु अरित्तज्झानो विहरति सत्थुसासनकरो ओवादपतिकरो, अमोघ रट्ठपिण्ड भुञ्जति'। को पन वादो ये न बहुलीकरोन्ती" ति ।

---

१६. कायगतासतिवग्गो

१ "यस्स कस्सचि, भिक्खवे, महासमुद्दो चेतसा फुटो अन्तोगधा तस्स कुन्नदियो या काचि समुद्दङ्गमा, एवमेव खो, भिक्खवे, यस्स कस्सचि कायगता सति भाविता बहुलीकता अन्तोगधा तस्स कुसला धम्मा ये केचि विज्जाभागिया" ति ।

२–८ "एकधम्मो, भिक्खवे, भावितो बहुलीकतो महतो सवेगाय सवत्तति महतो अत्थाय सवत्तति महतो योगक्खेमाय सवत्तति सतिसम्पजञ्ञाय सवत्तति ञाणदस्सनप्पटिलाभाय सवत्तति दिट्ठधम्मसुखविहाराय सवत्तति विज्जाविमुत्तिफलसच्छिकिरियाय सवत्तति । कतमो एकधम्मो ? कायगता सति । अय खो, भिक्खवे, एकधम्मो भावितो बहुलीकतो महतो सवेगाय सवत्तति, महतो अत्थाय सवत्तति, महतो योगक्खेमाय सवत्तति, सतिसम्पजञ्ञाय सवत्तति, ञाणदस्सनप्पटिलाभाय सवत्तति, दिट्ठधम्मसुखविहाराय सवत्तति, विज्जाविमुत्तिफलसच्छिकिरियाय सवत्तती" ति ।

B. 45 ९ "एकधम्मे, भिक्खवे, भाविते बहुलीकते कायो पि पस्सम्भति, चित्त पि पस्सम्भति, वितक्कविचारा पि वूपसम्मन्ति, केवला पि विज्जाभागिया धम्मा भावनापारिपूरिं गच्छन्ति । कतमस्मि
R. 44 एकधम्मे ? कायगताय सतिया । इमस्मि खो, भिक्खवे, एकधम्मे भाविते बहुलीकते कायो पि पस्सम्भति, चित्त पि पस्सम्भति, वितक्कविचारा

पि वूपसम्मन्ति, केवला पि विज्जाभागिया धम्मा भावनापारिपूरिं गच्छन्ती" ति ।

१०. "एकधम्मे, भिक्खवे, भाविते बहुलीकते अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा नुप्पज्जन्ति, उप्पन्ना च अकुसला धम्मा पहीयन्ति । कतमस्मिं एकधम्मे ? कायगताय सतिया । इमस्मिं खो, भिक्खवे, *एकधम्मे भाविते बहुलीकते अनुप्पन्ना चेव अकुसला धम्मा नुप्पज्जन्ति,* उप्पन्ना च अकुसला धम्मा पहीयन्ती" ति ।

११. "एकधम्मे, भिक्खवे, भाविते बहुलीकते अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति, उप्पन्ना च कुसला धम्मा भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तन्ति । कतमस्मिं एकधम्मे ? कायगताय सतिया । इमस्मिं खो, भिक्खवे, एकधम्मे भाविते बहुलीकते अनुप्पन्ना चेव कुसला धम्मा उप्पज्जन्ति, उप्पन्ना च कुसला धम्मा भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तन्ती" ति ।

१२. "एकधम्मे, भिक्खवे, भाविते बहुलीकते अविज्जा पहीयति, विज्जा उप्पज्जति, अस्मिमानो पहीयति, अनुसया समुग्घातं गच्छन्ति, संयोजना पहीयन्ति । कतमस्मिं एकधम्मे ? कायगताय सतिया । इमस्मिं खो, भिक्खवे, एकधम्मे भाविते बहुलीकते अविज्जा पहीयति, विज्जा उप्पज्जति, अस्मिमानो पहीयति, अनुसया समुग्घातं गच्छन्ति, संयोजना पहीयन्ती" ति ।

१३–१४. "एकधम्मो, भिक्खवे, भावितो बहुलीकतो पञ्ञापभेदाय संवत्तति ... अनुपादापरिनिब्बानाय सवत्तति । कतमो एकधम्मो ? कायगता सति । अयं खो, भिक्खवे, एकधम्मो भावितो बहुलीकतो पञ्ञापभेदाय संवत्तति, अनुपादापरिनिब्बानाय सवत्तती" ति ।

१५–१७. "एकधम्मे, भिक्खवे, भाविते बहुलीकते अनेकधातु- B 46
पटिवेधो होति ... नानाधातुपटिवेधो होति ... अनेकधातुपटिसम्भिदा होति । कतमस्मिं एकधम्मे ? कायगताय सतिया । इमस्मिं खो, भिक्खवे, एकधम्मे भाविते बहुलीकते अनेकधातुपटिवेधो होति, नानाधातुपटिवेधो होति, अनेकधातुपटिसम्भिदा होती" ति ।

१८–२१. "एकधम्मो, भिक्खवे, भावितो बहुलीकतो सोतापत्तिफलसच्छिकिरियाय संवत्तति ... सकदागामिफलसच्छिकिरियाय

R.45 संवत्तति ... अनागामिफलसच्छिकिरियाय संवत्तति ... अरहत्तफलसच्छिकिरियाय संवत्तति । कतमो एकधम्मो ? कायगता सति । अयं खो, भिक्खवे, एकधम्मो भावितो बहुलीकतो सोतापत्तिफलसच्छिकिरियाय संवत्तति, सकदागामिफलसच्छिकिरियाय संवत्तति, अनागामिफलसच्छिकिरियाय संवत्तति, अरहत्तफलसच्छिकिरियाय संवत्तती" ति ।

२२–३७ "एकधम्मो, भिक्खवे, भावितो बहुलीकतो पञ्ञापटिलाभाय संवत्तति .. पञ्ञावुद्धिया संवत्तति ... पञ्ञावेपुल्लाय संवत्तति ... महापञ्ञताय संवत्तति .. पुथुपञ्ञताय संवत्तति ... विपुलपञ्ञताय संवत्तति ... गम्भीरपञ्ञताय संवत्तति ... असमन्तपञ्ञताय[1] संवत्तति ... भूरिपञ्ञताय संवत्तति ... पञ्ञाबाहुल्लाय संवत्तति ... सीघपञ्ञताय संवत्तति .. लहुपञ्ञताय संवत्तति ... हासपञ्ञताय संवत्तति ... जवनपञ्ञताय संवत्तति ... तिक्खपञ्ञताय संवत्तति ... निब्बेधिकपञ्ञताय संवत्तति । कतमो एकधम्मो ? कायगता सति । अयं खो, भिक्खवे, एकधम्मो भावितो बहुलीकतो पञ्ञापटिलाभाय संवत्तति, पञ्ञावुद्धिया संवत्तति, पञ्ञावेपुल्लाय संवत्तति, महापञ्ञताय संवत्तति, पुथुपञ्ञताय संवत्तति, विपुलपञ्ञताय संवत्तति, गम्भीरपञ्ञताय संवत्तति, असमन्तपञ्ञताय संवत्तति, भूरिपञ्ञताय संवत्तति, पञ्ञाबाहुल्लाय संवत्तति, सीघपञ्ञताय संवत्तति, लहुपञ्ञताय संवत्तति, हासपञ्ञताय संवत्तति, जवनपञ्ञताय संवत्तति, तिक्खपञ्ञताय संवत्तति, निब्बेधिकपञ्ञताय संवत्तती" ति ।

— ० —

२०. अमतवग्गो

B.47 १ "अमत ते, भिक्खवे, न परिभुञ्जन्ति ये कायगतासतिं न परिभुञ्जन्ति । अमत ते, भिक्खवे, परिभुञ्जन्ति ये कायगतासतिं परिभुञ्जन्ती" ति ।

२. "अमत तेसं, भिक्खवे, अपरिभुत्तं येसं कायगतासति अपरिभुत्ता । अमत तेसं, भिक्खवे, परिभुत्तं येसं कायगतासति परिभुत्ता" ति ।

---

१. असमत्त॰ – पी॰ ।

३ "अमतं तेसं, भिक्खवे, परिहीनं येसं कायगतासति परिहीना। अमतं तेसं, भिक्खवे, अपरिहीनं येसं कायगतासति अपरिहीना" ति।

४ "अमतं तेसं, भिक्खवे, विरद्धं[1] येसं कायगतासति विरद्धा। P. 47
अमतं तेसं, भिक्खवे, आरद्धं येसं कायगतासति आरद्धा" ति।

५ "अमतं ते, भिक्खवे, पमादिंसु ये कायगतासतिं पमादिंसु। अमतं ते, भिक्खवे, न पमादिंसु ये कायगतासतिं न पमादिंसु"।

६ "अमतं तेसं, भिक्खवे, पमुट्ठं येसं कायगतासति पमुट्ठा। अमतं तेसं, भिक्खवे, अप्पमुट्ठं येसं कायगतासति अप्पमुट्ठा" ति।

७ "अमतं तेसं, भिक्खवे, अनासेवितं येसं कायगतासति अनासेविता। अमतं तेसं, भिक्खवे, आसेवितं येसं कायगतासति आसेविता" ति।

८ "अमतं तेसं, भिक्खवे, अभावितं येसं कायगतासति अभाविता। अमतं तेसं, भिक्खवे, भावितं येसं कायगतासति भाविता" ति।

९ "अमतं तेसं, भिक्खवे, अबहुलीकतं येसं कायगतासति B. 48
अबहुलीकता। अमतं तेसं, भिक्खवे, बहुलीकतं येसं कायगतासति बहुलीकता" ति।

१० "अमतं तेसं, भिक्खवे, अनभिञ्ञातं येसं कायगतासति अनभिञ्ञाता। अमतं तेसं, भिक्खवे, अभिञ्ञातं येसं कायगतासति अभिञ्ञाता" ति।

११ "अमतं तेसं, भिक्खवे, अपरिञ्ञातं येसं कायगतासति अपरिञ्ञाता। अमतं तेसं, भिक्खवे, परिञ्ञातं येसं कायगतासति परिञ्ञाता" ति।

१२ "अमतं तेसं, भिक्खवे, असच्छिकतं येसं कायगतासति असच्छिकता। अमतं तेसं, भिक्खवे, सच्छिकतं येसं कायगतासति सच्छिकता" ति।

इदमवोच भगवा। अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं अभिनन्दुं ति।

एककनिपातो निट्ठितो।

———:०———

१. विरुद्धं – रो०।

२. दुकनिपातो

१. कम्मकरणवग्गो

B 49, R 47 १. वज्जसुत्तं । एव मे सुत । एक समय भगवा सावत्थियं विहरति जतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" ति । "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –

"द्वेमानि, भिक्खवे, वज्जानि । कतमानि द्वे ? दिट्ठधम्मिक च वज्ज सम्परायिक च वज्ज । कतम च, भिक्खवे, दिट्ठधम्मिक वज्ज ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पस्सति चोर आगुचारिं राजानो गहेत्वा विविधा कम्मकारणा कारेन्ते, कसाहि पि ताळेन्ते, वेत्तेहि पि ताळेन्ते, अद्धदण्डकेहि पि ताळेन्ते, हत्थ पि छिन्दन्ते, पाद पि छिन्दन्ते, हत्थपाद पि छिन्दन्ते, कण्ण पि छिन्दन्ते, नास पि छिन्दन्ते, कण्णनास पि छिन्दन्ते, बिलङ्गथालिक पि करोन्ते, सङ्खमुण्डक पि करोन्ते, राहुमुख पि करोन्ते, जोतिमालिक पि करोन्ते, हत्थपज्जोतिक पि करोन्ते, एरकवत्तिक पि करोन्ते,
R 48 चीरकवासिक पि करोन्ते, एणेय्यक पि करोन्ते, बळिसमंसिक[1] पि करोन्ते,
B 50 कहापणिक पि करोन्ते, खारापतच्छिक पि करोन्ते, पलिघपरिवत्तिक पि करोन्ते, पलालपीठक पि करोन्ते, तत्तेन पि तेलेन ओसिञ्चन्ते, सुनखेहि पि खादापेन्ते, जीवन्त पि सूले उत्तासेन्ते, असिना पि सीस छिन्दन्ते ।

"तस्स एव होति – 'यथारूपान खो पापकान कम्मान हेतु चोर आगुचारिं राजानो गहेत्वा विविधा कम्मकारणा कारेन्ति, कसाहि पि ताळेन्ति, वेत्तेहि पि ताळेन्ति, अद्धदण्डकेहि पि ताळेन्ति, हत्थ पि छिन्दन्ति, पाद पि छिन्दन्ति, हत्थपाद पि छिन्दन्ति, कण्ण पि छिन्दन्ति, नास पि छिन्दन्ति, कण्णनास पि छिन्दन्ति, बिलङ्गथालिक पि करोन्ति, सङ्खमुण्डिक पि करोन्ति, राहुमुख पि करोन्ति, जोतिमालिक पि करोन्ति, हत्थपज्जोतिक पि करोन्ति, एरकवत्तिक पि करोन्ति, चीरकवासिक पि करोन्ति, एणेय्यक पि करोन्ति, बळिसमंसिक[1] पि करोन्ति, कहापणिक पि करोन्ति, खारापतच्छिक पि करोन्ति, पलिघपरिवत्तिक पि करोन्ति, पलालपीठक पि करोन्ति, तत्तेन पि तेलेन ओसिञ्चन्ति, सुनखेहि पि

१ बलिसमंसिक – रो० ।

खादापेन्ति, जीवन्त पि सूले उत्तासेन्ति, असिना पि सीस छिन्दन्ति । अह चेव खो पन एवरूप पापकम्म करेय्य, म पि राजानो गहेत्वा एवरूपा विविधा कम्मकारणा कारेय्यु, कसाहि पि ताळेय्यु पे० असिना पि सीस छिन्देय्यु' ति । सो दिट्ठधम्मिकस्स वज्जस्स भीतो न परेस पाभत विलुम्पन्तो[1] चरति । इद वुच्चति, भिक्खवे, दिट्ठधम्मिक वज्ज ।

"कतम च, भिक्खवे, सम्परायिक वज्ज ? इध, भिक्खवे, एकच्चो इति पटिसञ्चिक्खति – 'कायदुच्चरितस्स खो पन पापको दुक्खो विपाको अभिसम्पराय, वचीदुच्चरितस्स पापको दुक्खो विपाको अभिसम्पराय, मनोदुच्चरितस्स पापको दुक्खो विपाको अभिसम्पराय । अह चेव खो पन कायेन दुच्चरित चरेय्य, वाचाय दुच्चरित चरेय्य, मनसा दुच्चरित चरेय्य । किं च त याह न कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उपपज्जेय्य' ति । सो सम्परायिकस्स R 49
वज्जस्स भीतो कायदुच्चरित पहाय कायसुचरित भावेति, वचीदुच्चरित पहाय वचीसुचरित भावेति, मनोदुच्चरित पहाय मनोसुचरित भावेति, सुद्ध अत्तान परिहरति । इद वुच्चति, भिक्खवे, सम्परायिक वज्ज ।

"इमानि खो, भिक्खवे, द्वे वज्जानि । तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्ब – 'दिट्ठधम्मिकस्स वज्जस्स भायिस्साम, सम्परायिकस्स वज्जस्स भायिस्साम, वज्जभीरुनो भविस्साम वज्जभयदस्साविनो' ति । B 51
एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब । वज्जभीरुनो, भिक्खवे, वज्जभयदस्साविनो एत पाटिकङ्ख य परिमुच्चिस्सति सब्बवज्जेही" ति ।

२ पधानसुत्त । "द्वेमानि, भिक्खवे, पधानानि दुरभिसम्भवानि लोकस्मि । कतमानि द्वे ? य च गिहीन अगार अज्झावसत चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानुप्पादानत्थ पधान, य च अगारस्मा अनगारिय पब्बजितान सब्बूपधिपटिनिस्सग्गत्थ[2] पधान । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे पधानानि दुरभिसम्भवानि लोकस्मि ।

"एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न पधानान यदिद सब्बूपधिपटिनिस्सग्गत्थ पधान । तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्ब – 'सब्बूपधिपटिनिस्सग्गत्थ पधान पदहिस्सामा' ति । एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब" ति ।

---

१ पलुम्पन्तो – सी०, रो० । २ ०पटिनिस्सग्गत्थाय – सी०, रो०, सब्बुपधि० – स्या० ।

३. तपनीयसुत्तं। "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा तपनीया। कतमे द्वे? इध, भिक्खवे, एकच्चस्स कायदुच्चरित कत होति, अकत होति कायसुचरित, वचीदुच्चरित कत होति, अकत होति वचीसुचरित, मनोदुच्चरित कत होति, अकत होति मनोसुचरित। सो 'कायदुच्चरित मे कत' ति तप्पति, 'अकत मे कायसुचरित' ति तप्पति, 'वचीदुच्चरित मे कत' ति तप्पति, 'अकत मे वचीसुचरित' ति तप्पति, 'मनोदुच्चरित मे कत' ति तप्पति, 'अकत मे मनोसुचरित' ति तप्पति। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा तपनीया" ति।

I 50 ४. अतपनीयसुत्तं। "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा अतपनीया। कतमे द्वे? इध, भिक्खवे, एकच्चस्स कायसुचरित कत होति, अकत होति कायदुच्चरित, वचीसुचरित कत होति, अकत होति वचीदुच्चरित, मनोसुचरित कत होति, अकत होति मनोदुच्चरित। सो 'कायसुचरित मे कत' ति न तप्पति, 'अकत मे कायदुच्चरित' ति न तप्पति, 'वचीसुचरित मे कत' ति न तप्पति, 'अकत मे वचीदुच्चरित' ति न तप्पति, 'मनोसुचरित मे कत' ति न तप्पति, 'अकत मे मनोदुच्चरित' ति न तप्पति। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा अतपनीया" ति।

B 52 ५. उपञ्ञातसुत्त। "द्विन्नाहं, भिक्खवे, धम्मान उपञ्ञासिं – या च असन्तुट्ठिता कुसलेसु धम्मेसु, या च अप्पटिवानिता पधानस्मिं। अप्पटिवान सुदाहं, भिक्खवे, पदहामि – 'काम तचो[1] च न्हारु[1] च अट्ठि च अवसिस्सतु, सरीरे उपसुस्सतु मंसलोहित, य त पुरिसथामेन पुरिसविरियेन[2] पुरिसपरक्कमेन पत्तब्ब न त अपापुणित्वा विरियस्स सण्ठान भविस्सती' ति। तस्स मय्हं, भिक्खवे, अप्पमादाधिगता सम्बोधि[3], अप्पमादाधिगतो अनुत्तरो योगक्खेमो। तुम्हे चे पि, भिक्खवे, अप्पटिवान पदहेय्याथ – 'काम तचो च न्हारु च अट्ठि च अवसिस्सतु, सरीरे उपसुस्सतु मंसलोहित, य त पुरिसथामेन पुरिसविरियेन पुरिसपरक्कमेन पत्तब्ब न त अपापुणित्वा विरियस्स सण्ठान भविस्सती' ति, तुम्हे पि, भिक्खवे, नचिरस्सेव – यस्सत्थाय कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा अनगारिय पब्बजन्ति तदनुत्तर – ब्रह्मचरियपरियोसान दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरिस्सथ। तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्ब – 'अप्पटिवान

१-१ तचो नहारु – स्या०, रो०, तचा च नहारु – सी०। २ ० वीरियेन – म०। ३ बोधि – सी०, स्या०, रो०।

पदहिस्साम । कामं तचो च न्हारु च अट्ठि च अवसिस्सतु, सरीरे उपसुस्सतु मंसलोहितं, यं तं पुरिसथामेन पुरिसविरियेन पुरिसपरक्कमेन पत्तब्बं न तं अपापुणित्वा विरियस्स सण्ठानं भविस्सती' ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति ।

६. संयोजनसुत्तं । "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? या च संयोजनियेसु धम्मेसु अस्सादानुपस्सिता, या च संयोजनियेसु धम्मेसु निब्बिदानुपस्सिता । संयोजनियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु अस्सादानुपस्सी विहरन्तो रागं न[1] पजहति[1], दोसं न पजहति, मोहं न पजहति । रागं R. 51 अप्पहाय, दोसं अप्पहाय, मोहं अप्पहाय न परिमुच्चति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि । न परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामि ।

"संयोजनियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु निब्बिदानुपस्सी विहरन्तो रागं पजहति, दोसं पजहति, मोहं पजहति । रागं पहाय, दोसं पहाय, मोहं B 53 पहाय, परिमुच्चति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि । परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामि । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ति ।

७. कण्हसुत्तं । "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा कण्हा । कतमे द्वे ? अहिरिकं च अनोत्तप्पं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा कण्हा" ति ।

८. सुक्कसुत्तं । "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा सुक्का । कतमे द्वे ? हिरी[2] च ओत्तप्पं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा सुक्का" ति ।

९. चरियसुत्तं । "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा[3] सुक्का[3] लोकं पालेन्ति । कतमे द्वे ? हिरी च ओत्तप्पं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सुक्का धम्मा लोकं न पालेय्युं, नयिध पञ्ञायेथ माता ति वा मातुच्छा ति वा मातुलानी ति वा आचरियभरिया ति वा गरूनं दारा ति वा । सम्भेदं लोको अगमिस्स, यथा अजेळका[4] कुक्कुटसूकरा सोणसिङ्गाला । यस्मा च खो, भिक्खवे, इमे द्वे सुक्का धम्मा लोकं पालेन्ति तस्मा पञ्ञायति माता ति वा मातुच्छा ति वा मातुलानी ति वा आचरियभरिया ति वा गरूनं दारा ति वा" ति ।

१–१ नप्पजहति – सी०, रो० । २ हिरि – सी०, रो० । ३–३ सुक्का धम्मा – सी०, स्या०, रो० । ४ अजेलका – सी०, स्या० ।

१० वस्सूपनायिकसुत्तं। "द्वेमा, भिक्खवे, वस्सूपनायिका। कतमा द्वे? पुरिमिका च पच्छिमिका च। इमा[1] खो, भिक्खवे, द्वे वस्सूपनायिका" ति।

कम्मकरणवग्गो पठमो।

तस्सुद्दानं

R 52 वज्जा[2] पधाना[2] द्वे तपनीया, उपञ्ञातेन[3] पञ्चमं।
सयोजनञ्च कण्हञ्च, सुक्कं चरिया[4] वस्सूपनायिकेन वग्गो।

---

२. अधिकरणवग्गो

B 54 १ "द्वेमानि, भिक्खवे, बलानि। कतमानि द्वे? पटिसङ्खानबलञ्च भावनाबलञ्च। कतमञ्च, भिक्खवे, पटिसङ्खानबलं? इध, भिक्खवे, एकच्चो इति पटिसञ्चिक्खति – 'कायदुच्चरितस्स खो पापको विपाको दिट्ठे[5] चेव[5] धम्मे अभिसम्परायञ्च, वचीदुच्चरितस्स पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायञ्च, मनोदुच्चरितस्स पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायञ्चा' ति। सो इति पटिसङ्खाय कायदुच्चरितं पहाय कायसुचरितं भावेति, वचीदुच्चरितं पहाय वचीसुचरितं भावेति, मनोदुच्चरितं पहाय मनोसुचरितं भावेति, सुद्धं अत्तानं परिहरति। इदं वुच्चति, भिक्खवे, पटिसङ्खानबलं।

"कतमञ्च, भिक्खवे, भावनाबलं? तत्र, भिक्खवे, यमिदं भावनाबलं सेखानमेतं[6] बलं। सेखं हि सो, भिक्खवे, बलं आगम्म रागं पजहति, दोसं पजहति, मोहं पजहति। रागं पहाय, दोसं पहाय, मोहं पहाय यं अकुसलं न तं करोति, यं पापं न तं सेवति। इदं वुच्चति, भिक्खवे, भावनाबलं। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे बलानी" ति।

२ "द्वेमानि, भिक्खवे, बलानि। कतमानि द्वे? पटिसङ्खानबलञ्च भावनाबलञ्च। कतमञ्च, भिक्खवे, पटिसङ्खानबलं? इध, भिक्खवे, एकच्चो इति पटिसञ्चिक्खति – 'कायदुच्चरितस्स खो पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायञ्च, वचीदुच्चरितस्स पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायञ्च, मनोदुच्चरितस्स पापको

---

१ इमं – सी०। २-२ वज्जपधाना – रो०। ३ उपञ्ञातेन – रो०।
४ भरिया – रो०। ५-५ दिट्ठेव – सी०, रो०। ६ सेक्खमेतं – सी०।

विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्पराय चा' ति । सो इति पटिसङ्खाय कायदुच्चरित पहाय कायसुचरित भावेति, वचीदुच्चरित पहाय वचीसुचरित भावेति, मनोदुच्चरित पहाय मनोसुचरित भावेति, सुद्ध अत्तान परिहरति । इद वुच्चति, भिक्खवे, पटिसङ्खानबल ।

"कतम च, भिक्खवे, भावनाबल ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सतिसम्बोज्झङ्ग भावेति विवेकनिस्सित विरागनिस्सित निरोधनिस्सित वोसग्गपरिणामि, धम्मविचयसम्बोज्झङ्ग भावेति विरियसम्बोज्झङ्ग भावेति पीतिसम्बोज्झङ्ग भावेति पस्सद्धिसम्बोज्झङ्ग भावेति समाधिसम्बोज्झङ्ग भावेति उपेक्खासम्बोज्झङ्ग भावेति विवेकनिस्सित विरागनिस्सित निरोधनिस्सित वोसग्गपरिणामि । इद वुच्चति, भिक्खवे, भावनाबल । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे बलानी" ति । R 53

३ "द्वेमानि, भिक्खवे, बलानि । कतमानि द्वे ? पटिसङ्खानबल च भावनाबल च । कतम च, भिक्खवे, पटिसङ्खानबल ? इध, भिक्खवे, एकच्चो इति पटिसञ्चिक्खति – 'कायदुच्चरितस्स खो पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्पराय च, वचीदुच्चरितस्स खो पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्पराय च, मनोदुच्चरितस्स खो पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्पराय चा' ति । सो इति पटिसङ्खाय कायदुच्चरित पहाय कायसुचरित भावेति, वचीदुच्चरित पहाय वचीसुचरित भावेति, मनोदुच्चरित पहाय मनोसुचरित भावेति, सुद्ध अत्तान परिहरति । इद वुच्चति, भिक्खवे, पटिसङ्खानबल । B 55

"कतम च, भिक्खवे, भावनाबल ? इध, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि, विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितक्क सविचार विवेकज पीतिसुख पठम झान उपसम्पज्ज विहरति । वितक्कविचारान वूपसमा अज्झत्त सम्पसादन चेतसो एकोदिभाव अवितक्क अविचार समाधिज पीतिसुख दुतिय झान उपसम्पज्ज विहरति । पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरति सतो च सम्पजानो, सुख च कायेन पटिसवेदेति, य त अरिया आचिक्खन्ति – 'उपेक्खको सतिमा सुखविहारी' ति ततिय झान उपसम्पज्ज विहरति । सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च

पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सान अत्थङ्गमा[1] अदुक्खमसुख उपेक्खासतिपारिसुद्धि चतुत्थ झान उपसम्पज्ज विहरति । इद वुच्चति, भिक्खवे, भावनाबल । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे बलानी" ति ।

४ "द्वेमा, भिक्खवे, तथागतस्स धम्मदेसना । कतमा द्वे ? सङ्खित्तेन च वित्थारेन च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे तथागतस्स धम्मदेसना" ति ।

५ "यस्मिं, भिक्खवे, अधिकरणे आपन्नो च भिक्खु चोदको च भिक्खु न साधुक अत्तना व अत्तान पच्चवेक्खति तस्मेत, भिक्खवे,
B 56, R 54 अधिकरणे पाटिकङ्ख[2] दीघत्ताय खरत्ताय वाळत्ताय सवत्तिस्सति, भिक्खू च न फासु विहरिस्सन्ती ति । यस्मि च खो, भिक्खवे, अधिकरणे आपन्नो च भिक्खु चोदको च भिक्खु साधुक अत्तना व अत्तान पच्चवेक्खति तस्मेत, भिक्खवे, अधिकरणे पाटिकङ्ख न दीघत्ताय खरत्ताय वाळत्ताय सवत्तिस्सति, भिक्खू च फासु विहरिस्सन्ती ति ।

"कथ च, भिक्खवे, आपन्नो भिक्खु साधुक अत्तना व अत्तान पच्चवेक्खति ? इध, भिक्खवे, आपन्नो भिक्खु इति पटिसञ्चिक्खति – 'अह खो अकुसल आपन्नो किञ्चिदेव देस कायेन । म सो भिक्खु अद्दस अकुसल आपज्जमान किञ्चिदेव देस कायेन । नो चे अह अकुसल आपज्जेय्य किञ्चिदेव देस कायेन, न म सो भिक्खु पस्सेय्य अकुसल आपज्जमान किञ्चिदेव देस कायेन । यस्मा च खो, अह अकुसल आपन्नो किञ्चिदेव देस कायेन, तस्मा म सो भिक्खु अद्दस अकुसल आपज्जमान किञ्चिदेव देस कायेन । दिस्वा च पन म सो भिक्खु अकुसल आपज्जमान किञ्चिदेव देस कायेन अनत्तमनो अहोसि । अनत्तमनो समानो अनत्तमनवचन म सो भिक्खु अवच । अनत्तमनवचनाह तेन भिक्खुना वुत्तो समानो अनत्तमनो अहोसिं । अनत्तमनो समानो परेस आरोचेसिं । इति ममेव तत्थ अच्चयो अच्चगमा सुङ्कदायक[3] व भण्डस्मि' ति । एव खो, भिक्खवे, आपन्नो भिक्खु साधुक अत्तना व अत्तान पच्चवेक्खति ।

"कथ च, भिक्खवे, चोदको भिक्खु साधुक अत्तना व अत्तान पच्चवेक्खति ? इध, भिक्खवे, चोदको भिक्खु इति पटिसञ्चिक्खति – 'अय खो भिक्खु अकुसल आपन्नो किञ्चिदेव देस कायेन । अह[4] इम

१ अत्थगमा – रो० । २. पाटिकङ्ख – रो० । ३ सुङ्कदायिक – सी०, स्या०, रो० । ४ अहं – म० ।

भिक्खुं अदस्सं अकुसलं आपज्जमानं किञ्चिदेव देसं कायेन । नो चे अयं
भिक्खु अकुसलं आपज्जेय्य किञ्चिदेव देसं कायेन, नाहं इमं भिक्खुं पस्सेय्यं
अकुसलं आपज्जमानं किञ्चिदेव देसं कायेन । यस्मा च खो, अयं भिक्खु B 55
अकुसलं आपन्नो किञ्चिदेव देसं कायेन, तस्मा अहं इमं भिक्खुं अद्दसं
अकुसलं आपज्जमानं किञ्चिदेव देसं कायेन । दिस्वा च पनाहं इमं
भिक्खुं अकुसलं आपज्जमानं किञ्चिदेव देसं कायेन अनत्तमनो अहोसिं ।
अनत्तमनो समानो अत्तमनवचनाहं[1] इमं भिक्खुं अवचं । अनत्तमन- B. 57
वचनायं भिक्खु मया वुत्तो समानो अनत्तमनो अहोसि । अनत्तमनो
समानो परेसं आरोचेसि । इति ममेव तत्थ अच्चयो अच्चगमा सुङ्कदायकं
व भण्डस्मिं ति । एवं खो, भिक्खवे, चोदको भिक्खु साधुकं अत्तना व
अत्तानं पच्चवेक्खति ।

"यस्मिं, भिक्खवे, अधिकरणे आपन्नो च भिक्खु चोदको च भिक्खु न साधुकं अत्तना व अत्तानं पच्चवेक्खति तस्मेतं, भिक्खवे, अधिकरणे पाटिकङ्खं दीघत्ताय खरत्ताय वाळत्ताय संवत्तिस्सति, भिक्खू च न फासु विहरिस्सन्ती ति । यस्मिं च खो, भिक्खवे, अधिकरणे आपन्नो च भिक्खु चोदको च भिक्खु साधुकं अत्तना व अत्तानं पच्चवेक्खति तस्मेतं, भिक्खवे, अधिकरणे पाटिकङ्खं न दीघत्ताय खरत्ताय वाळत्ताय संवत्तिस्सति, भिक्खू च फासु विहरिस्सन्ती" ति ।

६. अथ खो अञ्ञतरो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं[2] वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – "को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ती" ति ?

"अधम्मचरियाविसमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ती" ति ।

"को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ती" ति ?

---

१. अनत्तमनवचनाहं – सी०, स्या०, रो० । २. साराणीयं – सी०, स्या०, रो०

R 56 "धम्मचरियासमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ती" ति।

"अभिक्कन्तं, भो गोतम ! अभिक्कन्तं, भो गोतम ! सेय्यथापि, भो गोतम, निक्कुज्जितं वा उक्कुज्जेय्य, पटिच्छन्नं वा विवरेय्य, मूळ्हस्स वा मग्गं आचिक्खेय्य, अन्धकारे वा तेलपज्जोतं धारेय्य – 'चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती' ति, एवमेवं भोता गोतमेन अनेकपरियायेन धम्मो पकासितो। एसाहं भवन्तं[1] गोतमं सरणं गच्छामि धम्मं च भिक्खु-

B. 50 सङ्घं च। उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गतं" ति।

७ अथ खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं सम्मोदि। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – "को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ती" ति ?

"कतत्ता च, ब्राह्मण, अकतत्ता च। एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ती" ति।

"को पन, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ती" ति ?

"कतत्ता च, ब्राह्मण, अकतत्ता च। एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ती" ति।

"न खो अहं इमस्स भोतो गोतमस्स सङ्खित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं आजानामि। साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेतु यथा अहं इमस्स भोतो गोतमस्स सङ्खित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं आजानेय्यं" ति।

"तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि, भासिस्सामी" ति। "एवं भो" ति खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवतो पच्चस्सोसि। भगवा एतदवोच –

---

१. भवन्त – रो०।

"इध, ब्राह्मण, एकच्चस्स कायदुच्चरित कत होति, अकत होति कायसुचरित, वचीदुच्चरित कत होति, अकत होति वचीसुचरित, मनोदुच्चरित कत होति, अकत होति मनोसुचरित। एव खो, ब्राह्मण, कतत्ता च अकतत्ता च एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उपपज्जन्ति। इध पन, ब्राह्मण, एकच्चस्स कायसुचरित कत होति, अकत होति कायदुच्चरित, वचीसुचरित कत होति, अकत होति वचीदुच्चरित, मनोसुचरित कत होति, अकत होति मनोदुच्चरित। एव खो, ब्राह्मण, कतत्ता च अकतत्ता च एवमिधेकच्चे सत्ता कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक उपपज्जन्ती" ति।

"अभिक्कन्त भो गोतम पे० उपासक म भव गोतमो धारेतु B 59
अज्जतग्गे पाणुपेत सरण गत" ति।

८ अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि। एकमन्त निसिन्न खो आयस्मन्त आनन्द भगवा एतदवोच – "एकसेनाह, आनन्द, अकरणीय वदामि कायदुच्चरित वचीदुच्चरित मनोदुच्चरित" ति।

"यमिद, भन्ते, भगवता एकसेन अकरणीय अक्खात कायदुच्चरित वचीदुच्चरित मनोदुच्चरित तस्मि अकरणीये कयिरमाने को आदीनवो पाटिकङ्खो" ति?

"यमिद, आनन्द, मया एकसेन अकरणीय अक्खात कायदुच्चरित वचीदुच्चरित मनोदुच्चरित तस्मि अकरणीये कयिरमाने अय आदीनवो पाटिकङ्खो – अत्ता पि अत्तान उपवदति, अनुविच्च विञ्ञू गरहन्ति, पापको कित्तिसद्दो अब्भुग्गच्छति, सम्मूळ्हो काल करोति, कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उपपज्जति। यमिद, आनन्द, मया एकसेन अकरणीय अक्खात कायदुच्चरित वचीदुच्चरित मनोदुच्चरित तस्मि अकरणीये कयिरमाने अय आदीनवो पाटिकङ्खो ति।

"एकसेनाह, आनन्द, करणीय वदामि कायसुचरित वचीसुचरित मनोसुचरित" ति। R 58

"यमिद, भन्ते, भगवता एकसेन करणीय अक्खात कायसुचरित वचीसुचरित मनोसुचरित तस्मि करणीये कयिरमाने को आनिससो पाटिकङ्खो" ति?

“यमिद, आनन्द, मया एकसेन करणीय अक्खात कायसुचरित वचीसुचरित मनोसुचरित तस्मिं करणीये कयिरमाने अय आनिससो पाटिकङ्खो – अत्ता पि अत्तान न उपवदति, अनुविच्च विञ्ञू पससन्ति, कल्याणो कित्तिसद्दो अब्भुग्गच्छति, असम्मूळ्हो काल करोति, कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक उपपज्जति । यमिद, आनन्द, मया एकसेन करणीय अक्खात कायसुचरित वचीसुचरित मनोसुचरित तस्मिं करणीये कयिरमाने अय आनिससो पाटिकङ्खो” ति ।

९. “अकुसल, भिक्खवे, पजहथ । सक्का, भिक्खवे, अकुसल पजहितु । नो चेद, भिक्खवे, सक्का अभविस्स अकुसल पजहितु, नाह एव वदेय्य – ‘अकुसल, भिक्खवे, पजहथा’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, B 60 सक्का अकुसल पजहितु तस्माह एव वदामि – ‘अकुसल, भिक्खवे, पजहथा’ ति । अकुसल च हिद, भिक्खवे, पहीन अहिताय दुक्खाय सवत्तेय्य नाह एव वदेय्य – ‘अकुसल, भिक्खवे, पजहथा’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, अकुसल पहीन हिताय सुखाय सवत्तति तस्माह एव वदामि – ‘अकुसल, भिक्खवे, पजहथा’ ति ।

“कुसल, भिक्खवे, भावेथ । सक्का, भिक्खवे, कुसल भावेतु । नो चेद, भिक्खवे, सक्का अभविस्स कुसल भावेतु, नाह एव वदेय्य – ‘कुसल भिक्खवे भावेथा’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, सत्ता कुसल भावेतु तस्माह एव वदामि – ‘कुसल, भिक्खवे, भावेथा’ ति । कुसल च हिद, भिक्खवे, भावित अहिताय दुक्खाय सवत्तेय्य, नाह एव वदेय्य – ‘कुसल, भिक्खवे, भावेथा’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, कुसल भावित हिताय सुखाय सवत्तति तस्माह एव वदामि – ‘कुसल, भिक्खवे, भावेथा’” ति ।

१०. “द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तर-
R 59 धानाय सवत्तन्ति । कतमे द्वे ? दुन्निक्खित्त च पदब्यञ्जन[1] अत्थो च दुन्नीतो । दुन्निक्खित्तस्स, भिक्खवे, पदब्यञ्जनस्स अत्थो पि दुन्नयो होति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा सद्धम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय सवत्तन्ती” ति ।

११. “द्वे मे, भिक्खवे, धम्मा सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय सवत्तन्ति । कतमे द्वे ? सुनिक्खित्त च पदब्यञ्जन अत्थो

१. पदब्यञ्जन – रो० ।

च सुनीतो । सुनिक्खित्तस्स, भिक्खवे, पदब्यञ्जनस्स अत्थो पि सुनयो होति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा सद्धम्मस्स ठितिया असम्मोसाय अनन्तरधानाय संवत्तन्ती" ति ।

---

३. बालवग्गो

१ "द्वेमे, भिक्खवे, बाला । कतमे द्वे ? यो च अच्चयं अच्चयतो न पस्सति, यो च अच्चयं देसेन्तस्स यथाधम्मं नप्पटिग्गण्हाति[1] । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बाला ति ।

"द्वेमे, भिक्खवे, पण्डिता । कतमे द्वे ? यो च अच्चयं अच्चयतो पस्सति, यो च अच्चयं देसेन्तस्स यथाधम्मं पटिग्गण्हाति ? इमे खो, भिक्खवे, द्वे पण्डिता" ति । B 61

२ "द्वेमे, भिक्खवे, तथागतं अब्भाचिक्खन्ति । कतमे द्वे ? दुट्ठो वा दोसन्तरो, सद्धो वा दुग्गहितेन । इमे खो, भिक्खवे, द्वे तथागतं अब्भाचिक्खन्ती" ति ।

३ "द्वेमे, भिक्खवे, तथागतं अब्भाचिक्खन्ति । कतमे द्वे ? यो च अभासितं अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति R 60 दीपेति, यो च भासितं लपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे तथागतं अब्भाचिक्खन्ती ति ।

"द्वेमे, भिक्खवे, तथागतं नाब्भाचिक्खन्ति । कतमे द्वे ? यो च अभासितं अलपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेति, यो च भासितं लपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे तथागतं नाब्भाचिक्खन्ती" ति ।

४ "द्वेमे, भिक्खवे, तथागतं अब्भाचिक्खन्ति । कतमे द्वे ? यो च नेय्यत्थं सुत्तन्तं नीतत्थो सुत्तन्तो ति दीपेति, यो च नीतत्थं सुत्तन्तं नेय्यत्थो सुत्तन्तो ति दीपेति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे तथागतं अब्भाचिक्खन्ती" ति ।

५ "द्वेमे, भिक्खवे, तथागतं नाब्भाचिक्खन्ति । कतमे द्वे ? यो च नेय्यत्थं सुत्तन्तं नेय्यत्थो सुत्तन्तो ति दीपेति, यो च नीतत्थं सुत्तन्तं

---

१ नप्पटि० – सी० ।

नीतत्थो सुत्तन्तो ति दीपेति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे तथागतं नाब्भाचिक्खन्ती" ति ।

६ "पटिच्छन्नकम्मन्तस्स, भिक्खवे, द्विन्नं गतीनं अञ्ञतरा गति पाटिकङ्खा – निरयो वा तिरच्छानयोनि वा ति । अप्पटिच्छन्नकम्मन्तस्स, भिक्खवे, द्विन्नं गतीनं अञ्ञतरा गति पाटिकङ्खा – देवा वा मनुस्सा वा" ति ।

B 62 ७ "मिच्छादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, द्विन्नं गतीनं अञ्ञतरा गति पाटिकङ्खा – निरयो वा तिरच्छानयोनि वा" ति ।

८ "सम्मादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, द्विन्नं गतीनं अञ्ञतरा गति पाटिकङ्खा – देवा वा मनुस्सा वा" ति ।

९ "दुस्सीलस्स, भिक्खवे, द्वे पटिग्गाहा – निरयो वा तिरच्छानयोनि वा । सीलवतो, भिक्खवे, द्वे पटिग्गाहा[1] – देवा वा मनुस्सा वा" ति ।

१० "द्वाहं, भिक्खवे, अत्थवसे सम्पस्समानो अरञ्ञवनपत्थानि[2] पन्तानि सेनासनानि पटिसेवामि । कतमे द्वे ? अत्तनो च
R. 61 दिट्ठधम्मसुखविहारं सम्पस्समानो, पच्छिमं च जनतं अनुकम्पमानो । इमे खो अहं, भिक्खवे, द्वे अत्थवसे सम्पस्समानो अरञ्ञवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवामी" ति ।

११ "द्वे मे, भिक्खवे, धम्मा विज्जाभागिया । कतमे द्वे ? समथो च विपस्सना च । समथो, भिक्खवे, भावितो कमत्थमनुभोति ? चित्तं भावीयति । चित्तं भावितं कमत्थमनुभोति ? यो रागो सो पहीयति । विपस्सना, भिक्खवे, भाविता कमत्थमनुभोति ? पञ्ञा भावीयति । पञ्ञा भाविता कमत्थमनुभोति ? या अविज्जा सा पहीयति । रागुपक्किलिट्ठं वा, भिक्खवे, चित्तं न विमुच्चति, अविज्जुपक्किलिट्ठा वा पञ्ञा न भावीयति । इति[3] खो, भिक्खवे, रागविरागा चेतोविमुत्ति, अविज्जाविरागा पञ्ञाविमुत्ती" ति ।

—o—

१ पटिग्गहा – सी०, स्या० । २. अरञ्ञे वनपत्थानि – सी०, रो० । ३ इमा – रो० ।

४. समचित्तवग्गो

१ "असप्पुरिसभूमिं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि[1] सप्पुरिसभूमिं च । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ । भासिस्सामी" ति । "एवं भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

"कतमा च, भिक्खवे, असप्पुरिसभूमि ? असप्पुरिसो, भिक्खवे, B 63 अकतञ्ञू होति अकतवेदी । असब्भि हेतं, भिक्खवे, उपञ्ञातं यदिदं अकतञ्ञुता अकतवेदिता । केवला एसा, भिक्खवे, असप्पुरिसभूमि यदिदं अकतञ्ञुता अकतवेदिता । सप्पुरिसो च खो, भिक्खवे, कतञ्ञू होति कतवेदी । सब्भि हेतं, भिक्खवे, उपञ्ञातं यदिदं कतञ्ञुता कतवेदिता । केवला एसा, भिक्खवे, सप्पुरिसभूमि यदिदं कतञ्ञुता कतवेदिता" ति ।

२ "द्विन्नाहं, भिक्खवे, न सुप्पतिकारं वदामि । कतमेसं द्विन्नं ? मातु च पितु च । एकेन, भिक्खवे, अंसेन मातरं परिहरेय्य, एकेन अंसेन P 62 पितरं परिहरेय्य वस्ससतायुको वस्ससतजीवी सो च नेसं[2] उच्छादनपरिमद्दनन्हापनसम्बाहनेन । ते च तत्थेव मुत्तकरीसं चजेय्युं । न त्वेव, भिक्खवे, मातापितूनं कतं वा होति पटिकतं[3] वा । इमिस्सा च, भिक्खवे, महापथविया पहूतरत्तरतनाय[4] मातापितरो इस्सराधिपच्चे रज्जे पतिट्ठापेय्य, न त्वेव, भिक्खवे, मातापितूनं कतं वा होति पटिकतं वा । तं किस्स हेतु ? बहुकारा, भिक्खवे, मातापितरो पुत्तानं आपादका पोसका इमस्स लोकस्स दस्सेतारो । यो च खो, भिक्खवे, मातापितरो अस्सद्धे सद्धासम्पदाय समादपेति निवेसेति पतिट्ठापेति, दुस्सीले सीलसम्पदाय समादपेति निवेसेति पतिट्ठापेति, मच्छरी चागसम्पदाय समादपेति निवेसेति पतिट्ठापेति, दुप्पञ्ञे पञ्ञासम्पदाय समादपेति निवेसेति पतिट्ठापेति, एत्तावता खो, भिक्खवे, मातापितूनं कतं च होति पटिकतं चा" ति ।

३ अथ खो अञ्ञतरो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं पे० एकमन्तं निसिन्नो खो सो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – "किंवादी भवं गोतमो किमक्खायी" ति ?

---

१ देसिस्सामि – सी०, रो० । २ सग – रो० । ३ पटिकत – रो० । ४ पहूत सत्तरतनाय – सी०, स्या०, रो० ।

"किरियवादी चाहं, ब्राह्मण, अकिरियवादी चा" ति ।

"यथाकथ पन भव गोतमो किरियवादी च अकिरियवादी चा" ति ?

"अकिरिय खो, अह, ब्राह्मण, वदामि कायदुच्चरितस्स वचीदुच्चरितस्स मनोदुच्चरितस्स, अनेकविहितान पापकान अकुसलान
B 61 धम्मान अकिरिय वदामि । किरिय च खो अह, ब्राह्मण, वदामि कायसुचरितस्स वचीसुचरितस्स मनोसुचरितस्स, अनेकविहितान कुसलान धम्मान किरिय वदामि । एव खो अह, ब्राह्मण, किरियवादी च अकिरियवादी चा" ति ।

"अभिक्कन्त, भो गोतम पे० उपासक म भव गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेत सरण गत" ति ।

R 63 ४ अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्त निसिन्नो खो अनाथपिण्डिको गहपति भगवन्त एतदवोच – "कति नु खो, भन्ते, लोके दक्खिणेय्या, कत्थ च दान दातब्ब" ति ?

"द्वे खो, गहपति, लोके दक्खिणेय्या – सेखो च असेखो च । इमे खो, गहपति, द्वे लोके दक्खिणेय्या, एत्थ च दान दातब्ब" ति ।

इदमवोच भगवा । इद वत्वान[1] सुगतो अथापर एतदवोच सत्था –

"सेखो असेखो च इमस्मि लोके,
आहुनेय्या यजमानान होन्ति ।
ते उज्जुभूता कायेन, वाचाय उद चेतसा ।
खेत्त त यजमानान, एत्थ दिन्न महप्फल" ति ।।

५ एव मे सुत । एक समय भगवा सावत्थिय विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन आयस्मा सारिपुत्तो सावत्थिय विहरति पुब्बारामे मिगारमातुपासादे । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तेसि – "आवुसो भिक्खवे" ति । "आवुसो" ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सोसु । आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच – "अज्झत्तसयोजन च, आवुसो, पुग्गल देसेस्सामि बहिद्धा-

---

१ वत्वा – सी०, रो० ।

संयोजनं च । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्सामी" ति । "एवमावुसो" ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच – "कतमो चावुसो, अज्झत्तसंयोजनो पुग्गलो ? इधावुसो, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्खसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो, अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय B 65 सिक्खति सिक्खापदेसु । सो कायस्स भेदा परं मरणा अञ्ञतरं देवनिकायं उपपज्जति । सो ततो चुतो आगामी होति, आगन्ता इत्थत्तं । अयं वुच्चति, आवुसो, अज्झत्तसंयोजनो पुग्गलो आगामी होति[1], आगन्ता इत्थत्तं ।

"कतमो चावुसो, बहिद्धासंयोजनो पुग्गलो ? इधावुसो, भिक्खु R 64 सीलवा होति, पातिमोक्खसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो, अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो अञ्ञतरं सन्तं चेतोविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरति । सो कायस्स भेदा परं मरणा अञ्ञतरं देवनिकायं उपपज्जति । सो ततो चुतो अनागामी होति, अनागन्ता इत्थत्तं । अयं वुच्चतावुसो, बहिद्धासंयोजनो पुग्गलो अनागामी होति, अनागन्ता इत्थत्तं ।

"पुन च परं, भिक्खवे, सीलवा होति पे० समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो कामानंयेव निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । सो भवानंयेव निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । सो तण्हाक्खयाय पटिपन्नो होति । सो लोभक्खयाय पटिपन्नो होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा अञ्ञतरं देवनिकायं उपपज्जति । सो ततो चुतो अनागामी होति, अनागन्ता इत्थत्तं । अयं वुच्चतावुसो, बहिद्धासंयोजनो पुग्गलो अनागामी होति, अनागन्ता इत्थत्तं" ति ।

अथ खो सम्बहुला समचित्ता देवता येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्ठंसु । एकमन्तं ठिता खो ता देवता भगवन्तं एतदवोचुं – "एसो, भन्ते, आयस्मा सारिपुत्तो पुब्बारामे मिगारमातुपासादे भिक्खूनं अज्झत्तसंयोजनं च पुग्गलं देसेति बहिद्धासंयोजनं च । हट्ठा, भन्ते, परिसा । साधु, भन्ते, भगवा येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्कमतु अनुकम्पं उपादाया" ति । अधिवासेसि भगवा

१ सी०, स्या०, रो० पोत्थकेसु नत्थि ।

तुण्हीभावेन[1]। अथ खो भगवा – सेय्यथापि नाम बलवा पुरिसो सम्मि- B 66 ञ्जितं[2] वा बाहं पसारेय्य, पसारितं वा बाहं सम्मिञ्जेय्य, एवमेव – जेतवने अन्तरहितो पुब्बारामे मिगारमातुपासादे आयस्मतो सारिपुत्तस्स सम्मुखे[3] पातुरहोसि। निसीदि भगवा पञ्ञत्ते आसने। आयस्मा पि R 65 खो सारिपुत्तो भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं सारिपुत्तं भगवा एतदवोच –

"इध, सारिपुत्त, सम्बहुला समचित्ता देवता येनाहं तेनु- पसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा मं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्ठंसु। एकमन्तं ठिता खो, सारिपुत्त, ता देवता मं एतदवोचुं – 'एसो, भन्ते, आयस्मा सारिपुत्तो पुब्बारामे मिगारमातुपासादे भिक्खून अज्झत्तसंयोजनं च पुग्गलं देसेति बहिद्धासंयोजनं च। हट्ठा, भन्ते, परिसा। साधु, भन्ते, भगवा येन आयस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्कमतु अनुकम्पं उपादाया' ति। ता खो पन, सारिपुत्त, देवता दस पि हुत्वा वीसं[4] पि हुत्वा तिंसं पि हुत्वा चत्तालीसं[5] पि हुत्वा पञ्ञासं पि हुत्वा सट्ठि पि हुत्वा आरग्गकोटि-नितुदनमत्ते पि तिट्ठन्ति, न च अञ्ञमञ्ञं ब्याबाधेन्ति। सिया खो पन, सारिपुत्त, एवमस्स – 'तत्थ नून तासं देवतानं तथा चित्तं भावितं येन ता देवता दस पि हुत्वा वीसं पि हुत्वा तिंसं पि हुत्वा चत्तालीसं पि हुत्वा पञ्ञासं पि हुत्वा सट्ठि पि हुत्वा आरग्गकोटिनितुदनमत्ते पि तिट्ठन्ति न च अञ्ञमञ्ञं ब्याबाधेन्ती' ति। न खो पनेतं, सारिपुत्त, एवं दट्ठब्बं। इधेव खो, सारिपुत्त, तासं देवतानं तथा चित्तं भावितं, येन ता देवता दस पि हुत्वा पे० न च अञ्ञमञ्ञं ब्याबाधेन्ति[6]। तस्मातिह, सारिपुत्त, एवं सिक्खितब्बं – 'सन्तिन्द्रिया भविस्साम सन्तमानसा' ति। एवं हि वो, सारिपुत्त, सिक्खितब्बं। सन्तिन्द्रियानं हि वो, सारिपुत्त, सन्तमानसानं सन्तंयेव कायकम्मं भविस्सति सन्तं वचीकम्मं सन्तं मनोकम्मं। सन्तंयेव उपहारं उपहरिस्साम सब्रह्मचारीसू' ति। एवं हि वो, सारिपुत्त, सिक्खि- तब्बं। अनस्सुं खो, सारिपुत्त, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका ये इमं धम्मपरियायं न अस्सोसुं" ति।

६. एवं मे सुतं। एकं समयं आयस्मा महाकच्चानो वरणायं R 56 विहरति भद्दसारितीरे[7]। अथ खो आरामदण्डो ब्राह्मणो येनायस्मा महा-

१ तुण्हि० – स्या०। २ समिञ्जितं – म०, स्या०, रो०। ३ पमुखे – रो०। ४ वीसति – सी०, स्या० रो०। ५ चत्तालीसं – स्या० चत्तारीसं – सी०, रो०। ६ ब्याबाधेन्ति – रो०। ७ भद्दमदहतीरे – सी०, स्या०, रो०।

कच्चानो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा आयस्मता महाकच्चानेन सद्धिं B 67
सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आरामदण्डो ब्राह्मणो आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदवोच – "को नु खो, भो कच्चान, हेतु को पच्चयो येन खत्तिया पि खत्तियेहि विवदन्ति, ब्राह्मणा पि ब्राह्मणेहि विवदन्ति, गहपतिका पि गहपतिकेहि विवदन्ती" ति ?

"कामरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानहेतु खो, ब्राह्मण, खत्तिया पि खत्तियेहि विवदन्ति, ब्राह्मणा पि ब्राह्मणेहि विवदन्ति, गहपतिका पि गहपतिकेहि विवदन्ती" ति ।

"को पन, भो कच्चान, हेतु को पच्चयो येन समणा पि समणेहि विवदन्ती" ति ?

"दिट्ठिरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानहेतु खो, ब्राह्मण, समणा पि समणेहि विवदन्ती" ति ।

"अत्थि पन, भो कच्चान, कोचि लोकस्मिं यो इमं चेव कामरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो, इमं च दिट्ठिरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो" ति ?

"अत्थि, ब्राह्मण, लोकस्मिं यो इमं चेव कामरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो, इमं च दिट्ठिरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो" ति ।

"को पन सो, भो कच्चान, लोकस्मिं यो इमं चेव कामरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो, इमं च दिट्ठिरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो" ति ?

"अत्थि, ब्राह्मण, पुरत्थिमेसु जनपदेसु सावत्थि नाम नगरं । तत्थ सो भगवा एतरहि विहरति अरहं सम्मासम्बुद्धो । सो हि, ब्राह्मण, भगवा इमं चेव कामरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो, इमं च दिट्ठिरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झो- P 67
सानं समतिक्कन्तो" ति ।

एवं वुत्ते आरामदण्डो ब्राह्मणो उट्ठायासना एकंसं उत्तरासङ्गं करित्वा दक्खिणं जाणुमण्डलं पथवियं[1] निहन्त्वा येन भगवा तेनञ्जलिं पणामेत्वा तिक्खत्तुं उदानं उदानेसि –

1 पुथुवियं – सी०, रो० ।

B. 68 "नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स, नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स, नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स। यो हि सो भगवा इमं चेव कामरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो, इमं च दिट्ठिरागाभिनिवेसविनिबन्धपलिगेधपरियुट्ठानज्झोसानं समतिक्कन्तो ति।

"अभिक्कन्तं, भो कच्चान, अभिक्कन्तं, भो कच्चान! सेय्यथापि, भो कच्चान, निक्कुज्जितं वा उक्कुज्जेय्य, पटिच्छन्नं वा विवरेय्य, मूळ्हस्स वा मग्गं आचिक्खेय्य, अन्धकारे वा तेलपज्जोतं धारेय्य – 'चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती' ति, एवमेवं भोता कच्चानेन अनेकपरियायेन धम्मो पकासितो। एसाहं, भो कच्चान, तं भवन्तं[1] गोतमं सरणं गच्छामि धम्मं च भिक्खुसङ्घं च। उपासकं मं भवं कच्चानो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गतं" ति।

७ एकं समयं आयस्मा महाकच्चानो मधुरायं विहरति गुन्दावने[2]। अथ खो कन्दरायनो ब्राह्मणो येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा आयस्मता महाकच्चानेन सद्धिं ...पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो कन्दरायनो ब्राह्मणो आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदवोच – "सुतं मेतं, भो कच्चान, 'न समणो कच्चानो ब्राह्मणे जिण्णे वुड्ढे महल्लके अद्धगते वयोअनुप्पत्ते अभिवादेति वा पच्चुट्ठेति वा आसनेन वा निमन्तेती' ति। तयिदं, भो कच्चान, तथेव? न हि भवं कच्चानो ब्राह्मणे जिण्णे वुड्ढे महल्लके अद्धगते वयोअनुप्पत्ते अभिवादेति वा पच्चुट्ठेति वा आसनेन वा निमन्तेति। तयिदं, भो कच्चान, न सम्पन्नमेवा" ति।

R 68 "अत्थि, ब्राह्मण, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन वुड्ढभूमि[3] च अक्खाता दहरभूमि च। वुड्ढो चे पि, ब्राह्मण, होति आसीतिको वा नावुतिको वा वस्ससतिको वा जातिया, सो च कामे परिभुञ्जति काममज्झावसति[4] कामपरिळाहेन परिडय्हति कामवितक्केहि खज्जति कामपरियेसनाय उस्सुको। अथ खो सो बालो[5] न थेरो त्वेव[5] सङ्ख्यं गच्छति। दहरो चे पि, ब्राह्मण, होति युवा सुसुकाळकेसो
B. 69 भद्रेन[6] योब्बनेन समन्नागतो पठमेन वयसा। सो च न कामे परिभुञ्जति

१. भगवन्तं – सी०, रो०। २. गुन्दवने – सी०; गुन्दालने – रो०। ३. वुद्धिभूमि – स्या०। ४. कामगज्झो वसति – स्या०, रो०। ५-५ बालो त्वेव – सी०, रो०। ६. भद्देन – रो०।

न काममज्झावसति, न कामपरिळाहेन परिडय्हति, न कामवितक्केहि खज्जति, न कामपरियेसनाय उस्सुक्को। अथ खो सो पण्डितो थेरोत्वेव सङ्ख्यं गच्छती" ति।

एवं वुत्ते कन्दरायनो ब्राह्मणो उट्ठायासना एकंसं उत्तरासङ्गं करित्वा दहरानं सतं[1] भिक्खूनं पादे सिरसा वन्दति – "वुड्ढा भवन्तो, वुड्ढभूमियं ठिता। दहरा मयं, दहरभूमियं ठिता" ति।

"अभिक्कन्तं, भो कच्चान पे० उपासकं मं भवं कच्चानो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गतं" ति।

८ "यस्मिं, भिक्खवे, समये चोरा बलवन्तो होन्ति, राजानो तस्मिं समये दुब्बला होन्ति। तस्मिं, भिक्खवे, समये रञ्ञो न फासु होति अतियातुं वा निय्यातुं वा पच्चन्तिमे वा जनपदे अनुसञ्ञातुं। ब्राह्मणगहपतिकानं पि तस्मिं समये न फासु होति अतियातुं वा निय्यातुं वा बाहिरानि वा कम्मन्तानि पटिवेक्खितुं। एवमेव खो, भिक्खवे, यस्मिं समये पापभिक्खू बलवन्तो होन्ति, पेसला भिक्खू तस्मिं समये दुब्बला होन्ति। तस्मिं, भिक्खवे, समये पेसला भिक्खू तुण्हीभूता तुण्हीभूता व सङ्घमज्झे सङ्कसायन्ति पच्चन्तिमे वा जनपदे अच्छन्ति[2]। तयिदं, भिक्खवे, होति बहुजनाहिताय बहुजनासुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं।

"यस्मिं, भिक्खवे, समये राजानो बलवन्तो होन्ति, चोरा तस्मिं R 69
समये दुब्बला होन्ति। तस्मिं, भिक्खवे, समये रञ्ञो फासु होति अतियातुं वा निय्यातुं वा पच्चन्तिमे वा जनपदे अनुसञ्ञातुं। ब्राह्मणगहपतिकानं पि तस्मिं समये फासु होति अतियातुं वा निय्यातुं वा बाहिरानि वा कम्मन्तानि पटिवेक्खितुं। एवमेव खो, भिक्खवे, यस्मिं समये पेसला भिक्खू बलवन्तो होन्ति, पापभिक्खू तस्मिं समये दुब्बला होन्ति। तस्मिं, भिक्खवे, समये पापभिक्खू तुण्हीभूता तुण्हीभूता व सङ्घमज्झे सङ्कसायन्ति, येन वा पन तेन पक्कमन्ति। तयिदं, भिक्खवे, होति बहुजनहिताय बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं" ति।

९ "द्विन्नाहं, भिक्खवे, मिच्छापटिपत्तिं न वण्णेमि, गिहिस्स वा B 70
पब्बजितस्स वा। गिही वा, भिक्खवे, पब्बजितो वा मिच्छापटिपन्नो मिच्छापटिपत्ताधिकरणहेतु न आराधको होति ञायं धम्मं कुसलं।

१ सुद्द – सी०, स्या०, रो०। २ भजन्ति – सी०, स्या०, रो०।

"द्विन्नाहं, भिक्खवे, सम्मापटिपत्तिं वण्णेमि, गिहिस्स वा पब्बजितस्स वा । गिही वा, भिक्खवे, पब्बजितो वा सम्मापटिपन्नो सम्मापटिपत्ताधिकरणहेतु आराधको होति ञायं धम्मं कुसलं" ति ।

१० "ये ते, भिक्खवे, भिक्खू दुग्गहितेहि सुत्तन्तेहि ब्यञ्जनप्पतिरूपकेहि अत्थं च धम्मं च पटिबाहन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनाहिताय पटिपन्ना बहुजनासुखाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं । बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू अपुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं अन्तरधापेन्ति ।

"ये ते, भिक्खवे, भिक्खू सुग्गहितेहि सुत्तन्तेहि ब्यञ्जनप्पतिरूपकेहि अत्थं च धम्मं च अनुलोमेन्ति ते, भिक्खवे, भिक्खू बहुजनहिताय पटिपन्ना बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । बहुं च ते, भिक्खवे, भिक्खू पुञ्ञं पसवन्ति, ते चिमं सद्धम्मं ठपेन्ती" ति ।

---o---

५. परिसवग्गो

R 70 १ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? उत्ताना च परिसा गम्भीरा च परिसा । कतमा च, भिक्खवे, उत्ताना परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू उद्धता होन्ति उन्नळा चपला मुखरा विकिण्णवाचा मुट्ठस्सती असम्पजाना असमाहिता विब्भन्तचित्ता पाकतिन्द्रिया । अयं वुच्चति, भिक्खवे, उत्ताना परिसा ।

"कतमा च, भिक्खवे, गम्भीरा परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू अनुद्धता होन्ति अनुन्नळा अचपला अमुखरा अविकिण्णवाचा उपट्ठितस्सती सम्पजाना समाहिता एकग्गचित्ता संवुतिन्द्रिया । अयं
B 71 वुच्चति, भिक्खवे, गम्भीरा परिसा । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं गम्भीरा परिसा" ति ।

२ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? वग्गा च परिसा समग्गा च परिसा । कतमा च, भिक्खवे, वग्गा परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्ञमञ्ञं मुखसत्तीहि[1] वितुदन्ता विहरन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, वग्गा परिसा ।

१ मुखसत्थीहि – रो० ।

"कतमा च, भिक्खवे, समग्गा परिसा? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञं पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, समग्गा परिसा।

"इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा। एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं समग्गा परिसा" ति।

३. "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा। कतमा द्वे? अनग्गवती च परिसा अग्गवती च परिसा। कतमा च, भिक्खवे, अनग्गवती परिसा? P. 71 इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं थेरा भिक्खू बाहुलिका होन्ति साथलिका, ओक्कमने पुब्बङ्गमा, पविवेके निक्खित्तधुरा, न विरियं आरभन्ति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय। तेसं पच्छिमा जनता दिट्ठानुगतिं आपज्जति। सा पि होति बाहुलिका साथलिका, ओक्कमने पुब्बङ्गमा, पविवेके निक्खित्तधुरा, न विरियं आरभति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय। अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनग्गवती परिसा।

"कतमा च, भिक्खवे, अग्गवती परिसा? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं थेरा भिक्खू न बाहुलिका होन्ति न साथलिका, ओक्कमने निक्खित्तधुरा, पविवेके पुब्बङ्गमा, विरियं आरभन्ति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय। तेसं पच्छिमा जनता दिट्ठानुगतिं आपज्जति। सा पि होति न बाहुलिका न साथलिका, ओक्कमने न निक्खित्तधुरा, पविवेके पुब्बङ्गमा, विरियं आरभति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय। अयं वुच्चति, भिक्खवे, अग्गवती परिसा। इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा। B. 72 एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं अग्गवती परिसा" ति।

४. "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा। कतमा द्वे? अनरिया च परिसा अरिया च परिसा। कतमा, भिक्खवे, अनरिया परिसा? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू 'इदं दुक्खं' ति यथाभूतं नप्पजानन्ति, 'अयं दुक्खसमुदयो' ति यथाभूतं नप्पजानन्ति, 'अयं दुक्खनिरोधो' ति यथाभूतं नप्पजानन्ति, 'अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं नप्पजानन्ति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरिया परिसा।

"कतमा च, भिक्खवे, अरिया परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू 'इदं दुक्खं' ति यथाभूतं पजानन्ति, 'अयं दुक्खसमुदयो' R 72 ति यथाभूतं पजानन्ति, 'अयं दुक्खनिरोधो' ति यथाभूतं पजानन्ति, 'अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरिया परिसा । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं अरिया परिसा" ति ।

५ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? परिसाकसटो[1] च परिसामण्डो च । कतमो च, भिक्खवे, परिसाकसटो ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू छन्दागतिं गच्छन्ति, दोसागतिं गच्छन्ति, मोहागतिं गच्छन्ति, भयागतिं गच्छन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, परिसाकसटो ।

"कतमो च, भिक्खवे, परिसामण्डो ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू न छन्दागतिं गच्छन्ति, न दोसागतिं गच्छन्ति, न मोहागतिं गच्छन्ति, न भयागतिं गच्छन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, परिसामण्डो । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं परिसामण्डो" ति ।

६ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? ओक्काचितविनीता परिसा नो पटिपुच्छाविनीता, पटिपुच्छाविनीता परिसा नो ओक्काचितविनीता । कतमा च, भिक्खवे, ओक्काचितविनीता परिसा नो पटिपुच्छाविनीता ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू ये ते सुत्तन्ता तथा- D 73 गतभासिता गम्भीरा गम्भीरत्था लोकुत्तरा सुञ्ञतापटिसंयुत्ता तेसु भञ्ञमानेसु न सुस्सूसन्ति न सोतं ओदहन्ति न अञ्ञा चित्तं उपट्ठपेन्ति न च ते धम्मे उग्गहेतब्बं परियापुणितब्बं मञ्ञन्ति । ये पन ते सुत्तन्ता कविता[2] कावेय्या चित्तक्खरा चित्तब्यञ्जना बाहिरका सावकभासिता तेसु भञ्ञमानेसु सुस्सूसन्ति सोतं ओदहन्ति अञ्ञा चित्तं उपट्ठपेन्ति, ते धम्मे उग्गहेतब्बं परियापुणितब्बं मञ्ञन्ति, ते च तं धम्मं परियापुणित्वा R 73 न चेव अञ्ञमञ्ञं पटिपुच्छन्ति न च पटिविचरन्ति – 'इदं कथं, इमस्स को अत्थो' ति ? ते अविवटं चेव न विवरन्ति, अनुत्तानीकतं च न उत्तानीकरोन्ति, अनेकविहितेसु च कङ्खाठानियेसु धम्मेसु कङ्खं न

१ परिसकसटो – सी०, स्या०, रो० । २ कविकता – सी०, स्या०, रो० ।

पटिविनोदेन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, ओक्काचितविनीता परिसा नो पटिपुच्छाविनीता ।

"कतमा च, भिक्खवे, पटिपुच्छाविनीता परिसा नो ओक्काचितविनीता ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू ये ते सुत्तन्ता कविता कावेय्या चित्तक्खरा चित्तब्यञ्जना बाहिरका सावकभासिता तेसु भञ्ञमानेसु न सुस्सूसन्ति न सोतं ओदहन्ति न अञ्ञा चित्तं उपट्ठपेन्ति, न च ते धम्मे उग्गहेतब्बं परियापुणितब्बं मञ्ञन्ति । ये पन ते सुत्तन्ता तथागतभासिता गम्भीरा गम्भीरत्था लोकुत्तरा सुञ्ञतापटिसंयुत्ता तेसु भञ्ञमानेसु सुस्सूसन्ति सोतं ओदहन्ति अञ्ञा चित्तं उपट्ठपेन्ति, ते च धम्मे उग्गहेतब्बं परियापुणितब्बं मञ्ञन्ति । ते तं धम्मं परियापुणित्वा अञ्ञमञ्ञं पटिपुच्छन्ति पटिविचरन्ति[1] – 'इदं कथं, इमस्स को अत्थो' ति ? ते अविवटं चेव विवरन्ति, अनुत्तानीकतं च उत्तानीकरोन्ति, अनेकविहितेसु च कङ्खाठानियेसु[2] धम्मेसु कङ्खं पटिविनोदेन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पटिपुच्छाविनीता परिसा नो ओक्काचितविनीता । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं पटिपुच्छाविनीता परिसा नो ओक्काचितविनीता" ति ।

७ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? आमिसगरु परिसा नो सद्धम्मगरु, सद्धम्मगरु परिसा नो आमिसगरु । कतमा च, भिक्खवे, आमिसगरु परिसा नो सद्धम्मगरु ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू गिहीनं ओदातवसनानं सम्मुखा अञ्ञमञ्ञस्स वण्णं भासन्ति – 'असुको भिक्खु उभतोभागविमुत्तो, असुको पञ्ञाविमुत्तो, असुको कायसक्खि, B 74 R 74 असुको दिट्ठिप्पत्तो, असुको सद्धाविमुत्तो, असुको धम्मानुसारी, असुको सद्धानुसारी, असुको सीलवा कल्याणधम्मो, असुको दुस्सीलो पापधम्मो' ति । ते तेन लाभं लभन्ति । ते तं[3] लाभं लभित्वा गधिता[4] मुच्छिता अज्झोपन्ना अनादीनवदस्साविनो अनिस्सरणपञ्ञा परिभुञ्जन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, आमिसगरु परिसा नो सद्धम्मगरु ।

"कतमा च, भिक्खवे, सद्धम्मगरु परिसा नो आमिसगरु ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू गिहीनं ओदातवसनानं सम्मुखा अञ्ञ-

मञ्ञस्स वण्णं न भासन्ति – 'असुको भिक्खु उभतोभागविमुत्तो, असुको पञ्ञाविमुत्तो, असुको कायसक्खि, असुको दिट्ठिप्पत्तो, असुको सद्धाविमुत्तो, असुको धम्मानुस्सारी, असुको सद्धानुसारी, असुको सीलवा कल्याणधम्मो, असुको दुस्सीलो पापधम्मो' ति । ते तेन लाभं लभन्ति । ते तं लाभं लभित्वा अगथिता अमुच्छिता अनज्झोपन्ना आदीनवदस्साविनो निस्सरणपञ्ञा परिभुञ्जन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सद्धम्मगरु परिसा नो आमिसगरु । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं सद्धम्मगरु[1] परिसा नो आमिसगरू" ति ।

८ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? विसमा च परिसा समा च परिसा । कतमा च, भिक्खवे, विसमा परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं अधम्मकम्मानि पवत्तन्ति धम्मकम्मानि नप्पवत्तन्ति, अविनयकम्मानि पवत्तन्ति विनयकम्मानि नप्पवत्तन्ति, अधम्मकम्मानि दिप्पन्ति धम्मकम्मानि न दिप्पन्ति, अविनयकम्मानि दिप्पन्ति विनय-
R 75 कम्मानि न दिप्पन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, विसमा परिसा । *

"कतमा च, भिक्खवे, समा परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं धम्मकम्मानि पवत्तन्ति अधम्मकम्मानि नप्पवत्तन्ति, विनयकम्मानि पवत्तन्ति अविनयकम्मानि नप्पवत्तन्ति, धम्मकम्मानि दिप्पन्ति अधम्मकम्मानि न दिप्पन्ति, विनयकम्मानि दिप्पन्ति अविनयकम्मानि न दिप्पन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, समा परिसा । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं समा परिसा" ति ।

B 75 ९ "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? अधम्मिका च परिसा धम्मिका च परिसा । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परिसानं यदिदं धम्मिका परिसा" ति ।

१० "द्वेमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा द्वे ? अधम्मवादिनी च परिसा धम्मवादिनी च परिसा । कतमा च, भिक्खवे, अधम्मवादिनी

१ सद्धम्मगरू – रो० । * एत्थ रो० पोत्थके अयं अधिको पाठो दिस्सति – 'विसमा, भिक्खवे, परिसाय अधम्मकम्मानि पवत्तन्ति धम्मकम्मानि नप्पवत्तन्ति, अविनयकम्मानि पवत्तन्ति विनयकम्मानि नप्पवत्तन्ति, अधम्मकम्मानि दिप्पन्ति धम्मकम्मानि न दिप्पन्ति, अविनयकम्मानि दिप्पन्ति विनयकम्मानि न दिप्पन्ति' ।

परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्स परिसाय भिक्खू अधिकरण आदियन्ति धम्मिक वा अधम्मिक वा । ते त अधिकरण आदियित्वा न चेव अञ्ञमञ्ञ सञ्ञापेन्ति न च सञ्ञत्ति उपगच्छन्ति, न च निज्झापेन्ति न च निज्झत्ति उपगच्छन्ति । ते असञ्ञत्तिबला अनिज्झत्तिबला अप्पटिनिस्सग्गमन्तिनो तमेव अधिकरण थामसा परामासा अभिनिविस्स R 76 वोहरन्ति – 'इदमेव सच्च मोघमञ्ञ' ति । अय वुच्चति, भिक्खवे, अधम्मवादिनी परिसा ।

"कतमा च, भिक्खवे, धम्मवादिनी परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्स परिसाय भिक्खू अधिकरण आदियन्ति धम्मिक वा अधम्मिक वा । ते त अधिकरण आदियित्वा अञ्ञमञ्ञ सञ्ञापेन्ति चेव सञ्ञत्ति च उपगच्छन्ति, निज्झापेन्ति चेव निज्झत्ति च उपगच्छन्ति । ते सञ्ञत्तिबला निज्झत्तिबला पटिनिस्सग्गमन्तिनो, न तमेव अधिकरण थामसा परामासा[1] अभिनिविस्स वोहरन्ति – 'इदमेव सच्च मोघमञ्ञ' ति । अय वुच्चति, भिक्खवे, धम्मवादिनी परिसा । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परिसा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमास द्विन्न परिसान यदिद धम्मवादिनी परिसा" ति ।

परिसवग्गो पञ्चमो ।

तस्सुद्दान

उत्ताना वग्गा अग्गवती, अरिया कसटो च पञ्चमो ।
ओक्काचितआमिस चेव, विसमा अधम्माधम्मियेन चा ति ॥

पठमो पण्णासको समत्तो ।

---

६. पुग्गलवग्गो

१ "द्वेमे, भिक्खवे, पुग्गला लोके उप्पज्जमाना उप्पज्जन्ति B 76 बहुजनहिताय बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सान । कतमे द्वे ? तथागतो च अरहं सम्मासम्बुद्धो, राजा च चक्कवत्ती । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पुग्गला लोके उप्पज्जमाना उप्पज्जन्ति बहुजनहिताय बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सान" ति ।

---

१ परामस्स – सी०, स्या०, रो० ।

R 77 २ "द्वेमे, भिक्खवे, पुग्गला लोके उप्पज्जमाना उप्पज्जन्ति अच्छरियमनुस्सा । कतमे द्वे ? तथागतो च अरहं सम्मासम्बुद्धो, राजा च चक्कवत्ती । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पुग्गला लोके उप्पज्जमाना उप्पज्जन्ति अच्छरियमनुस्सा" ति ।

३ "द्विन्नं, भिक्खवे, पुग्गलानं कालकिरिया बहुनो जनस्स अनुतप्पा होति । कतमेसं द्विन्नं ? तथागतस्स च अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स, रञ्ञो च चक्कवत्तिस्स । इमेसं खो, भिक्खवे, द्विन्नं पुग्गलानं कालकिरिया बहुनो जनस्स अनुतप्पा होती" ति ।

४ "द्वेमे, भिक्खवे, थूपारहा । कतमे द्वे ? तथागतो च अरहं सम्मासम्बुद्धो, राजा च चक्कवत्ती । इमे खो, भिक्खवे, द्वे थूपारहा" ति ।

५ "द्वेमे, भिक्खवे, बुद्धा । कतमे द्वे ? तथागतो च अरहं सम्मासम्बुद्धो, पच्चेकबुद्धो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बुद्धा" ति ।

६ "द्वेमे, भिक्खवे, असनिया फलन्तिया न सन्तसन्ति । कतमे द्वे ? भिक्खु च खीणासवो, हत्थाजानीयो[1] च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे असनिया फलन्तिया न सन्तसन्ती" ति ।

७ "द्वेमे, भिक्खवे, असनिया फलन्तिया न सन्तसन्ति । कतमे द्वे ? भिक्खु च खीणासवो, अस्साजानीयो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे असनिया फलन्तिया न सन्तसन्ती" ति ।

D 77 ८ "द्वेमे, भिक्खवे, असनिया फलन्तिया न सन्तसन्ति । कतमे द्वे ? भिक्खु च खीणासवो, सीहो च मिगराजा । इमे खो, भिक्खवे, द्वे असनिया फलन्तिया न सन्तसन्ती" ति ।

९ "द्वेमे, भिक्खवे, अत्थवसे सम्पस्समाना किंपुरिसा मानुसिं वाचं न भासन्ति । कतमे द्वे ? मा च मुसा भणिम्हा, मा च परं अभूतेन अब्भाचिक्खिम्हा[2] ति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे अत्थवसे सम्पस्समाना किंपुरिसा मानुसिं वाचं न भासन्ती" ति ।

R 78 १० "द्विन्नं धम्मानं, भिक्खवे, अतित्तो अप्पटिवानो मातुगामो कालं करोति । कतमेसं द्विन्नं ? मेथुनसमापत्तिया[3] च विजायनस्स च ।

१ हत्थाजानियो – स्या० । २ अब्भाचिक्खम्हा – सी० । ३ मेथुनधम्म० – सी०, स्या०, रो० ।

इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न धम्मान अतित्तो अप्पटिवानो मातुगामो काल करोती" ति।

११ "असन्तसन्निवास च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि[1] सन्तसन्निवास च। त सुणाथ, साधुक मनसि करोथ, भासिस्सामी" ति। "एव भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु। भगवा एतदवोच – "कथ च, भिक्खवे, असन्तसन्निवासो होति, कथ च असन्तो सन्निवसन्ति? इध, भिक्खवे, थेरस्स भिक्खुनो एव होति – 'थेरो पि म न वदेय्य, मज्झिमो पि म न वदेय्य, नवो पि म न वदेय्य, थेरम्पाह न वदेय्य, मज्झिमम्पाह न वदेय्य, नवम्पाह न वदेय्य। थेरो चे पि म वदेय्य अहितानुकम्पी म वदेय्य नो हितानुकम्पी, नो ति न वदेय्य विहेठेय्य[2] पस्सम्पिस्स[3] नप्पटिकरेय्य। मज्झिमो चे पि म वदेय्य पे० नवो चे पि म वदेय्य अहितानुकम्पी म वदेय्य नो हितानुकम्पी, नो ति न वदेय्य विहेठेय्य पस्सम्पिस्स नप्पटिकरेय्य'। मज्झिमस्स पि भिक्खुनो एव होति पे० नवस्स पि भिक्खुनो एव होति – 'थेरो पि म न वदेय्य, मज्झिमो पि म न वदेय्य, नवो पि म न वदेय्य, थेरम्पाह न वदेय्य, मज्झिमम्पाह न वदेय्य, नवम्पाह न वदेय्य। थेरो चे पि म वदेय्य अहितानुकम्पी म वदेय्य नो हितानुकम्पी नो ति न वदेय्य विहेठेय्य पस्सम्पिस्स नप्पटिकरेय्य। R 79 मज्झिमो चे पि म वदेय्य नवो चे पि म वदेय्य अहितानुकम्पी म वदेय्य नो हितानुकम्पी, नो ति न वदेय्य विहेठेय्य पस्सम्पिस्स नप्पटिकरेय्य'। B 78 एव खो, भिक्खवे, असन्तसन्निवासो होति, एव च असन्तो सन्निवसन्ति।

"कथ च, भिक्खवे, सन्तसन्निवासो होति, कथ च सन्तो सन्निवसन्ति? इध, भिक्खवे, थेरस्स भिक्खुनो एव होति – 'थेरो पि म वदेय्य, मज्झिमो पि म वदेय्य, नवो पि म वदेय्य, थेरम्पाह वदेय्य, मज्झिमम्पाह वदेय्य, नवम्पाह वदेय्य। थेरो चे पि म वदेय्य हितानुकम्पी म वदेय्य नो अहितानुकम्पी, साधू ति न वदेय्य न न विहेठेय्य पस्सम्पिस्स पटिकरेय्य। मज्झिमो चे पि म वदेय्य पे० नवो चे पि म वदेय्य हितानुकम्पी म वदेय्य नो अहितानुकम्पी, साधू ति न वदेय्य न न विहेठेय्य पस्सम्पिस्स पटिकरेय्य'। मज्झिमस्स पि भिक्खुनो एव होति पे० नवस्स पि भिक्खुनो एव होति – 'थेरो पि म वदेय्य, मज्झिमो

१ ०सिस्सामि – सी०, स्या०। २ विहेठेय्य पि – सी०, स्या०, रो०। ३ न पस्सम्पिस्स – सी०, स्या०, रो०।

पि म वदेय्य, नवो पि म वदेय्य, थेरम्पाहं वदेय्य, मज्झिमम्पाहं वदेय्य, नवम्पाहं वदेय्य। थेरो चे पि म वदेय्य हितानुकम्पी म वदेय्य नो अहितानुकम्पी, साधू ति न वदेय्य न न विहेठेय्य पस्सम्पिस्स पटिकरेय्य। मज्झिमो चे पि म वदेय्य पे० नवो चे पि म वदेय्य हितानुकम्पी म वदेय्य नो अहितानुकम्पी, साधू ति न वदेय्य न न विहेठेय्य पस्सम्पिस्स पटिकरेय्य'। एव खो, भिक्खवे, सन्तसन्निवासो होति, एव च सन्तो सन्निवसन्ती'' ति।

१२ ''यस्मि, भिक्खवे, अधिकरणे उभतो वचीससारो दिट्ठि-
I 60 पळासो[1] चेतसो आघातो अप्पच्चयो अनभिरद्धि अज्झत्त अवूपसन्त होति, तस्मेत, अधिकरणे पाटिकङ्ख – 'दीघत्ताय खरत्ताय वाळत्ताय सवत्तिस्सति, भिक्खू च न फासु विहरिस्सन्ति'। यस्मि च खो, भिक्खवे, अधिकरणे उभतो वचीससारो दिट्ठिपळासो चेतसो आघातो अप्पच्चयो अनभिरद्धि अज्झत्त सुवूपसन्त होति, तस्मेत, भिक्खवे, अधिकरणे पाटिकङ्ख – 'न दीघत्ताय खरत्ताय वाळत्ताय सवत्तिस्सति, भिक्खू च फासु विहरिस्सन्ती'' ति।

—०—

७. सुखवग्गो

B 79 १ ''द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि। कतमानि द्वे? गिहिसुख च पब्बजितसुख[2] च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद पब्बजितसुख'' ति।

२ ''द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि। कतमानि द्वे? कामसुख च नेक्खम्मसुख च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद नेक्खम्मसुख'' ति।

३ ''द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि। कतमानि द्वे? उपधिसुख च निरुपधिसुख च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद निरुपधिसुख'' ति।

R 81 ४ ''द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि। कतमानि द्वे? सासवसुख च अनासवसुख च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद अनासवसुख'' ति।

१ दिट्ठिपळासो – सी०, स्या०। २ पब्बज्जासुख – सी०, स्या०, रो०।

५ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? सामिस च सुख निरामिस च सुख । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद निरामिस सुख" ति ।

६ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? अरियसुख च अनरियसुख च । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद अरियसुख" ति ।

७ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? कायिक च सुखं चेतसिक च सुख । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद चेतसिक सुख" ति ।

८ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? सप्पीतिक च सुख निप्पीतिक च सुख । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद निप्पीतिक सुख" ति ।

९ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? सातसुख च उपेक्खासुख च । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद उपेक्खासुख" ति ।

१० "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? समाधि- B 80
सुख च असमाधिसुख च । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद समाधिसुख" ति ।

११ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? सप्पीतिका-
रम्मण च सुख निप्पीतिकारम्मण च सुख । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे R 82
सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद निप्पीतिकारम्मण सुख" ति ।

१२ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? सातारम्मण च सुख उपेक्खारम्मण च सुख । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद उपेक्खारम्मण सुख" ति ।

१३ "द्वेमानि, भिक्खवे, सुखानि । कतमानि द्वे ? रूपारम्मण च सुख अरूपारम्मण च सुख । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे सुखानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सुखान यदिद अरूपारम्मण सुख" ति ।

———०———

८. सनिमित्तवग्गो

१ "सनिमित्ता, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अनिमित्ता। तस्सेव निमित्तस्स पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

२ "सनिदाना, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अनिदाना। तस्सेव निदानस्स पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

३ "सहेतुका, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अहेतुका। तस्सेव हेतुस्स पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

४ "ससङ्खारा, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो असङ्खारा। तेसयेव सङ्खारान पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

B 81 ५ "सप्पच्चया, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अप्पच्चया। तस्सेव पच्चयस्स पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

R 83 ६ "सरूपा, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अरूपा। तस्सेव रूपस्स पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

७ "सवेदना, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अवेदना। तस्सायेव वेदनाय पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

८ "ससञ्ञा, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो असञ्ञा। तस्सायेव सञ्ञाय पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

९ "सविञ्ञाणा, भिक्खवे, उप्पज्जन्ति पापका अकुसला धम्मा, नो अविञ्ञाणा। तस्सेव विञ्ञाणस्स पहाना एवं ते पापका अकुसला धम्मा न होन्ती" ति।

१०. बालवग्गो

१ "द्वेमे, भिक्खवे, बाला । कतमे द्वे ? यो च अनागतं भारं वहति, यो च आगतं भारं न वहति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बाला" ति ।

B 83 २ "द्वेमे, भिक्खवे, पण्डिता । कतमे द्वे ? यो च अनागतं भारं न वहति, यो च आगतं भारं वहति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पण्डिता" ति ।

३ "द्वेमे, भिक्खवे, बाला । कतमे द्वे ? यो च अकप्पिये कप्पियसञ्ञी, यो च कप्पिये अकप्पियसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बाला" ति ।

४ "द्वेमे, भिक्खवे, पण्डिता । कतमे द्वे ? यो च अकप्पिये अकप्पियसञ्ञी, यो च कप्पिये कप्पियसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पण्डिता" ति ।

५ "द्वेमे, भिक्खवे, बाला । कतमे द्वे ? यो च अनापत्तिया आपत्तिसञ्ञी, यो च आपत्तिया अनापत्तिसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बाला" ति ।

६ "द्वेमे, भिक्खवे, पण्डिता । कतमे द्वे ? यो च अनापत्तिया अनापत्तिसञ्ञी, यो च आपत्तिया आपत्तिसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पण्डिता" ति ।

R 85 ७ "द्वेमे, भिक्खवे, बाला । कतमे द्वे ? यो च अधम्मे धम्मसञ्ञी, यो च धम्मे अधम्मसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बाला" ति ।

८ "द्वेमे, भिक्खवे, पण्डिता । कतमे द्वे ? यो च धम्मे धम्मसञ्ञी, यो च अधम्मे अधम्मसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पण्डिता" ति ।

९ "द्वेमे, भिक्खवे, बाला । कतमे द्वे ? यो च अविनये विनयसञ्ञी, यो च विनये अविनयसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे बाला" ति ।

१० "द्वेमे, भिक्खवे, पण्डिता । कतमे द्वे ? यो च अविनये अविनयसञ्ञी, यो च विनये विनयसञ्ञी । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पण्डिता" ति ।

११ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च न कुक्कुच्चायितब्ब कुक्कुच्चायति, यो च कुक्कुच्चायितब्ब न कुक्कुच्चायति । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा वड्ढन्ती" ति । B 84

१२ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा न वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च न कुक्कुच्चायितब्ब न कुक्कुच्चायति, यो च कुक्कुच्चायितब्ब कुक्कुच्चायति । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा न वड्ढन्ती" ति ।

१३ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च अकप्पिये कप्पियसञ्ञी, यो च कप्पिये अकप्पियसञ्ञी । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा वड्ढन्ती" ति ।

१४ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा न वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च अकप्पिये अकप्पियसञ्ञी, यो च कप्पिये कप्पियसञ्ञी । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा न वड्ढन्ती" ति ।

१५ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च आपत्तिया अनापत्तिसञ्ञी, यो च अनापत्तिया आपत्तिसञ्ञी । R 85
इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा वड्ढन्ती" ति ।

१६ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा न वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च आपत्तिया आपत्तिसञ्ञी, यो च अनापत्तिया अनापत्तिसञ्ञी । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा न वड्ढन्ती" ति ।

१७ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च अधम्मे धम्मसञ्ञी, यो च धम्मे अधम्मसञ्ञी । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा वड्ढन्ती" ति ।

१८ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा न वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो च धम्मे धम्मसञ्ञी, यो च अधम्मे अधम्मसञ्ञी । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा न वड्ढन्ती" ति ।

१९ "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो B. 85
च अविनये विनयसञ्ञी, यो च विनये अविनयसञ्ञी । इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्न आसवा वड्ढन्ती" ति ।

२० "द्विन्न, भिक्खवे, आसवा न वड्ढन्ति । कतमेस द्विन्न ? यो

९ "द्वेमे, भिक्खवे, पच्चया सम्मादिट्ठिया उप्पादाय। कतमे द्वे? परतो च घोसो, योनिसो च मनसिकारो। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पच्चया सम्मादिट्ठिया उप्पादाया" ति। B 87

१० "द्वेमा, भिक्खवे, आपत्तियो। कतमा द्वे? लहुका च आपत्ति, गरुका च आपत्ति। इमा खो, भिक्खवे, द्वे आपत्तियो" ति। R 88

११ "द्वेमा, भिक्खवे, आपत्तियो। कतमा द्वे? दुट्ठुल्ला च आपत्ति, अदुट्ठुल्ला च आपत्ति। इमा खो, भिक्खवे, द्वे आपत्तियो" ति।

१२ "द्वेमा, भिक्खवे, आपत्तियो। कतमा द्वे? सावसेसा च आपत्ति, अनवसेसा च आपत्ति। इमा खो, भिक्खवे, द्वे आपत्तियो" ति।

---

१२. आयाचनवग्गो

१ "सद्धो, भिक्खवे, भिक्खु एवं सम्मा आयाचमानो आयाचेय्य – 'तादिसो होमि यादिसा सारिपुत्तमोग्गल्लाना' ति। एसा, भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम सावकानं भिक्खूनं यदिदं सारिपुत्तमोग्गल्लाना" ति।

२ "सद्धा, भिक्खवे, भिक्खुनी एवं सम्मा आयाचमाना[1] आयाचेय्य – 'तादिसी[2] होमि यादिसी खेमा च भिक्खुनी उप्पलवण्णा चा' ति। एसा, भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम साविकानं भिक्खुनीनं यदिदं खेमा च भिक्खुनी उप्पलवण्णा चा" ति।

३ "सद्धो, भिक्खवे, उपासको एवं सम्मा आयाचमानो आयाचेय्य – 'तादिसो होमि यादिसो चित्तो च गहपति हत्थको च आळवको' ति। एसा, भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम सावकानं उपासकानं यदिदं चित्तो च गहपति हत्थको च आळवको" ति।

४ "सद्धा, भिक्खवे, उपासिका एवं सम्मा आयाचमाना आयाचेय्य – 'तादिसी होमि यादिसी खुज्जुत्तरा च उपासिका वेळुकण्डकिया[3] च नन्दमाता' ति। एसा, भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम साविकानं B 88 R 89

---

१ आयाचमानो – रो०। २ तादिसा – सी०, स्या० रो०। ३ वेळुकण्टकिया – सी०, स्या०, रो०।

च अविनये अविनयसञ्ञी, यो च विनये विनयसञ्ञी। इमेस खो, भिक्खवे, द्विन्नं आसवा न वड्ढन्ती" ति।

दुतियो पण्णासको समत्तो।

———०———

११. आसादुप्पजहवग्गो

B 86 १ "द्वेमा, भिक्खवे, आसा दुप्पजहा। कतमा द्वे? लाभासा च जीवितासा च। इमा खो, भिक्खवे, द्वे आसा दुप्पजहा" ति।

R 87 २ "द्वेमे, भिक्खवे, पुग्गला दुल्लभा लोकस्मिं। कतमे द्वे? यो च पुब्बकारी, यो च कतञ्ञू कतवेदी। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पुग्गला दुल्लभा लोकस्मिं" ति।

३ "द्वेमे, भिक्खवे, पुग्गला दुल्लभा लोकस्मिं। कतमे द्वे? तित्तो च तप्पेता च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पुग्गला दुल्लभा लोकस्मिं" ति।

४ "द्वेमे, भिक्खवे, पुग्गला दुत्तप्पया। कतमे द्वे? यो च लद्धं लद्धं निक्खिपति, यो च लद्धं लद्धं विस्सज्जेति। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पुग्गला दुत्तप्पया" ति।

५ "द्वेमे, भिक्खवे, पुग्गला सुतप्पया। कतमे द्वे? यो च लद्धं लद्धं न निक्खिपति, यो च लद्धं लद्धं न विस्सज्जेति। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पुग्गला सुतप्पया" ति।

६ "द्वेमे, भिक्खवे, पच्चया रागस्स उप्पादाय। कतमे द्वे? सुभनिमित्तं च अयोनिसो च मनसिकारो। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पच्चया रागस्स उप्पादाया" ति।

७ "द्वेमे, भिक्खवे, पच्चया दोसस्स उप्पादाय। कतमे द्वे? पटिघनिमित्तं च अयोनिसो च मनसिकारो। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पच्चया दोसस्स उप्पादाया" ति।

८ "द्वेमे, भिक्खवे, पच्चया मिच्छादिट्ठिया उप्पादाय। कतमे द्वे? परतो च घोसो अयोनिसो च मनसिकारो। इमे खो, भिक्खवे, द्वे पच्चया मिच्छादिट्ठिया उप्पादाया" ति।

द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च पुञ्ञं पसवती" ति ।

७ "द्वीसु, भिक्खवे, मिच्छापटिपज्जमानो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च अपुञ्ञं पसवति । कतमेसु द्वीसु ? मातरि च पितरि च । इमेसु खो, भिक्खवे, द्वीसु मिच्छापटिपज्जमानो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च अपुञ्ञं पसवती ति ।

"द्वीसु, भिक्खवे, सम्मापटिपज्जमानो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च पुञ्ञं पसवति । कतमेसु द्वीसु ? मातरि च पितरि च । इमेसु खो, भिक्खवे, द्वीसु सम्मापटिपज्जमानो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च पुञ्ञं पसवती" ति ।

८ "द्वीसु, भिक्खवे, मिच्छापटिपज्जमानो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च अपुञ्ञं पसवति । कतमेसु द्वीसु ? तथागते च तथागतसावके च । इमेसु खो, भिक्खवे, मिच्छापटिपज्जमानो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च अपुञ्ञं पसवती ति ।

"द्वीसु, भिक्खवे, सम्मापटिपज्जमानो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो R. 91
अक्खतं अनुपहतं अत्तानं[1] परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च पुञ्ञं पसवति । कतमेसु द्वीसु ? तथागते च तथागत- B. 90
सावके च । इमेसु खो, भिक्खवे, द्वीसु सम्मापटिपज्जमानो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहुं च पुञ्ञं पसवती" ति ।

९ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? सचित्तवोदानं च न च किञ्चि लोके उपादियति । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ति ।

१ अनत्तानं – रो० ।

उपासिकान यदिद खुज्जुत्तरा च उपासिका वेळुकण्डकिया च नन्दमाता'' ति।

५ "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो[1] असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति। कतमेहि द्वीहि? अननुविच्च अपरियोगाहेत्वा अवण्णारहस्स वण्ण भासति, अननुविच्च अपरियोगाहेत्वा वण्णारहस्स अवण्ण भासति। इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवती ति।

"द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो[2] सप्पुरिसो अक्खत अनुपहत अत्तान परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञ पसवति। कतमेहि द्वीहि? अनुविच्च परियोगाहेत्वा अवण्णारहस्स अवण्ण भासति, अनुविच्च परियोगाहेत्वा वण्णारहस्स वण्ण भासति। इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खत अनुपहत अत्तान परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञ पसवती'' ति।

६ "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति। कतमेहि द्वीहि? अननुविच्च अपरियोगाहेत्वा अप्पसादनीये ठाने पसाद उपदसेति, अननुविच्च अपरियोगाहेत्वा पसादनीये ठाने अप्पसाद उपदसेति। इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवती ति।

D 89 R 90 "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि[3] समन्नागतो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खत अनुपहत अत्तान परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञ पसवति। कतमेहि द्वीहि? अनुविच्च परियोगाहेत्वा अप्पसादनीये ठाने अप्पसाद उपदसेति, अनुविच्च परियोगाहेत्वा पसादनीये ठाने पसाद उपदसेति। इमेहि खो, भिक्खवे,

---

१ अब्यत्तो – रो०। २ ०यत्तो – सी०, स्या०, ब्यत्तो – रो०। ३ रो० पोत्थके नत्थि।

८ "द्वेमे, भिक्खवे, सङ्गहा । कतमे द्वे ? आमिससङ्गहो च धम्मसङ्गहो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सङ्गहा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं सङ्गहानं यदिदं धम्मसङ्गहो" ति ।

९ "द्वेमे, भिक्खवे, अनुग्गहा । कतमे द्वे ? आमिसानुग्गहो च धम्मानुग्गहो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे अनुग्गहा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं अनुग्गहानं यदिदं धम्मानुग्गहो" ति ।

१० "द्वेमा, भिक्खवे, अनुकम्पा । कतमा द्वे ? आमिसानुकम्पा च धम्मानुकम्पा च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे अनुकम्पा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं अनुकम्पानं यदिदं धम्मानुकम्पा" ति ।

---

१४. सन्थारवग्गो

१ "द्वेमे, भिक्खवे, सन्थारा । कतमे द्वे ? आमिससन्थारो R 93 च धम्मसन्थारो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सन्थारा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं सन्थारानं यदिदं धम्मसन्थारो" ति ।

२ "द्वेमे, भिक्खवे, पटिसन्थारा । कतमे द्वे ? आमिसपटि- B 92 सन्थारो च धम्मपटिसन्थारो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पटिसन्थारा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं पटिसन्थारानं यदिदं धम्मपटिसन्थारो" ति ।

३ "द्वेमा, भिक्खवे, एसना । कतमा द्वे ? आमिसेसना च धम्मेसना च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे एसना । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं एसनानं यदिदं धम्मेसना" ति ।

४ "द्वेमा, भिक्खवे, परियेसना । कतमा द्वे ? आमिसपरियेसना च धम्मपरियेसना च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परियेसना । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परियेसनानं यदिदं धम्मपरियेसना" ति ।

५ "द्वेमा, भिक्खवे, परियेट्ठियो । कतमा द्वे ? आमिसपरियेट्ठि च धम्मपरियेट्ठि च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परियेट्ठियो । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परियेट्ठीनं यदिदं धम्मपरियेट्ठी" ति ।

६ "द्वेमा, भिक्खवे, पूजा । कतमा द्वे ? आमिसपूजा च धम्मपूजा च । इमा खो भिक्खवे, द्वे पूजा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं पूजानं यदिदं धम्मपूजा" ति ।

१० "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? कोधो च उपनाहो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ति ।

११ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? कोधविनयो च उपनाहविनयो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ति ।

———०———

१३. दानवग्गो

१ "द्वेमानि, भिक्खवे, दानानि । कतमानि द्वे ? आमिसदान च धम्मदान च । इमानि खो, भिक्खवे, द्वे दानानि । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न दानान यदिद धम्मदान" ति ।

२ "द्वेमे, भिक्खवे, यागा । कतमे द्वे ? आमिसयागो च धम्मयागो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे यागा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न यागान यदिद धम्मयागो" ति ।

R. 92 ३ "द्वेमे, भिक्खवे, चागा । कतमे द्वे ? आमिसचागो च धम्मचागो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे चागा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न चागान यदिद धम्मचागो" ति ।

४ "द्वेमे, भिक्खवे, परिच्चागा । कतमे द्वे ? आमिसपरिच्चागो च धम्मपरिच्चागो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे परिच्चागा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न परिच्चागान यदिद धम्मपरिच्चागो" ति ।

B. 91 ५ "द्वेमे, भिक्खवे, भोगा । कतमे द्वे ? आमिसभोगो च धम्मभोगो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे भोगा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न भोगान यदिद धम्मभोगो" ति ।

६ "द्वेमे, भिक्खवे, सम्भोगा । कतमे द्वे ? आमिससम्भोगो च धम्मसम्भोगो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सम्भोगा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सम्भोगान यदिद धम्मसम्भोगो" ति ।

७ "द्वेमे, भिक्खवे, सविभागा । कतमे द्वे ? आमिससविभागो च धम्मसविभागो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सविभागा । एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सविभागान यदिद धम्मसविभागो" ति ।

८ "द्वेमे, भिक्खवे, सङ्गहा । कतमे द्वे ? आमिससङ्गहो च धम्मसङ्गहो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सङ्गहा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं सङ्गहानं यदिदं धम्मसङ्गहो" ति ।

९ "द्वेमे, भिक्खवे, अनुग्गहा । कतमे द्वे ? आमिसानुग्गहो च धम्मानुग्गहो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे अनुग्गहा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं अनुग्गहानं यदिदं धम्मानुग्गहो" ति ।

१० "द्वेमा, भिक्खवे, अनुकम्पा । कतमा द्वे ? आमिसानुकम्पा च धम्मानुकम्पा च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे अनुकम्पा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं अनुकम्पानं यदिदं धम्मानुकम्पा" ति ।

—o—

१४. सन्थारवग्गो

१ "द्वेमे, भिक्खवे, सन्थारा । कतमे द्वे ? आमिससन्थारो R 93
च धम्मसन्थारो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे सन्थारा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं सन्थारानं यदिदं धम्मसन्थारो" ति ।

२ "द्वेमे, भिक्खवे, पटिसन्थारा । कतमे द्वे ? आमिसपटि- B 97
सन्थारो च धम्मपटिसन्थारो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे पटिसन्थारा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमेसं द्विन्नं पटिसन्थारानं यदिदं धम्मपटिसन्थारो" ति ।

३ "द्वेमा, भिक्खवे, एसना । कतमा द्वे ? आमिसेसना च धम्मेसना च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे एसना । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं एसनानं यदिदं धम्मेसना" ति ।

४ "द्वेमा, भिक्खवे, परियेसना । कतमा द्वे ? आमिसपरियेसना च धम्मपरियेसना च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परियेसना । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परियेसनानं यदिदं धम्मपरियेसना" ति ।

५ "द्वेमा, भिक्खवे, परियेट्ठियो । कतमा द्वे ? आमिसपरियेट्ठि च धम्मपरियेट्ठि च । इमा खो, भिक्खवे, द्वे परियेट्ठियो । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं परियेट्ठीनं यदिदं धम्मपरियेट्ठी" ति ।

६ "द्वेमा, भिक्खवे, पूजा । कतमा द्वे ? आमिसपूजा च धम्मपूजा च । इमा खो भिक्खवे, द्वे पूजा । एतदग्गं, भिक्खवे, इमासं द्विन्नं पूजानं यदिदं धम्मपूजा" ति ।

७ "द्वेमानि, भिक्खवे, आतिथेय्यानि। कतमानि द्वे? आमिसातिथेय्य च धम्मातिथेय्य च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे आतिथेय्यानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न आतिथेय्यान यदिद धम्मातिथेय्य" ति।

८ "द्वेमा, भिक्खवे, इद्धियो। कतमा द्वे? आमिसिद्धि च धम्मिद्धि च। इमा खो, भिक्खवे, द्वे इद्धियो। एतदग्गं, भिक्खवे, इमास द्विन्न इद्धीन यदिद धम्मिद्धी" ति।

R 94 ९ "द्वेमा, भिक्खवे, वुद्धियो[1]। कतमा द्वे? आमिसवुद्धि च धम्मवुद्धि च। इमा खो, भिक्खवे, द्वे वुद्धियो। एतदग्ग, भिक्खवे, इमास द्विन्न वुद्धीन यदिद धम्मवुद्धी" ति।

B 93 १० "द्वेमानि, भिक्खवे, रतनानि। कतमानि द्वे? आमिसरतन च धम्मरतन च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे रतनानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न रतनान यदिद धम्मरतन" ति।

११ "द्वेमे, भिक्खवे, सन्निचया। कतमे द्वे? आमिससन्निचयो च धम्मसन्निचयो च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे सन्निचया। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न सन्निचयान यदिद धम्मसन्निचयो" ति।

१२ "द्वेमानि, भिक्खवे, वेपुल्लानि। कतमानि द्वे? आमिसवेपुल्ल च धम्मवेपुल्ल च। इमानि खो, भिक्खवे, द्वे वेपुल्लानि। एतदग्ग, भिक्खवे, इमेस द्विन्न वेपुल्लान यदिद धम्मवेपुल्ल" ति।

---

१५. समापत्तिवग्गो

१ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा। कतमे द्वे? समापत्तिकुसलता च समापत्तिवुट्ठानकुसलता च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ति।

२ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा। कतमे द्वे? अज्जव[2] च मद्दव च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा"।

३ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा। कतमे द्वे? खन्ति च सोरच्च च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा"।

---

१ वुड्ढियो – स्या०, रो०। २ आज्जव – स्या०।

४. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? साखल्यं च पटिसन्थारो च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

५. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? अविहिंसा च सोचेय्यं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

६. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? इन्द्रियेसु अगुत्तद्वारता च भोजने अमत्तञ्ञुता च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

७. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? इन्द्रियेसु गुत्तद्वारता च भोजने मत्तञ्ञुता च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" । P. 94

८. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? पटिसङ्खानबलं च भावनाबलं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

९. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? सतिबलं च समाधिबलं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

१०. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? समथो च विपस्सना च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" । P. 95

११. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? सीलविपत्ति च दिट्ठिविपत्ति च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

१२. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? सीलसम्पदा च दिट्ठिसम्पदा च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

१३. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? सीलविसुद्धि च दिट्ठिविसुद्धि च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

१४. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? दिट्ठिविसुद्धि च यथादिट्ठिस्स च पधानं । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

१५. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? असन्तुट्ठिता च कुसलेसु धम्मेसु, अप्पटिवानिता च पधानस्मिं । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

१६. "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा । कतमे द्वे ? मुट्ठस्सच्चं[1] च असम्पजञ्ञं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ।

---

१ मुट्ठसच्चं – सी०, रो० ।

१७ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा। कतमे द्वे? सति च सम्पजञ्ञ च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा" ति।

ततियो पण्णासको समत्तो।

———०———

१६. कोधवग्गो

(१) कोधपेय्यालं

B 95 १–५ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा। कतमे द्वे? कोधो च उपनाहो च पे० मक्खो च पलासो[1] च इस्सा च मच्छरियं च माया च साठेय्यं च अहिरिकं च अनोत्तप्पं च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा"।

६–१० "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा। कतमे द्वे? अक्कोधो च अनुपनाहो च अमक्खो च अपलासो च अनिस्सा च अमच्छरियं च अमाया च असाठेय्यं च हिरी च ओत्तप्पं च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा"।

११–१५ "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो दुक्खं विहरति। कतमेहि द्वीहि? कोधेन च उपनाहेन च मक्खेन च पलासेन च इस्साय च मच्छरियेन च मायाय च साठेय्येन च अहिरिकेन च
R 96 अनोत्तप्पेन च। इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो दुक्खं विहरती" ति।

१६–२० "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो सुखं विहरति। कतमेहि द्वीहि? अक्कोधेन च अनुपनाहेन च अमक्खेन च अपलासेन च अनिस्साय च अमच्छरियेन च अमायाय च असाठेय्येन च हिरिया च ओत्तप्पेन च। इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो सुखं विहरती" ति।

२१–२५ "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा सेखस्स भिक्खुनो परिहानाय संवत्तन्ति। कतमे द्वे? कोधो च उपनाहो च मक्खो च पलासो च इस्सा च मच्छरियं च माया च साठेय्यं च अहिरिकं च अनोत्तप्पं च। इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा सेखस्स भिक्खुनो परिहानाय संवत्तन्ती" ति।

---

१. पळासो – रो०।

२६–३० "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा सेखस्स भिक्खुनो अपरिहानाय संवत्तन्ति । कतमे द्वे ? अक्कोधो च अनुपनाहो च अमक्खो च अपलासो च अनिस्सा च अमच्छरियं च अमाया च असाठेय्यं च हिरी च ओत्तप्पं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा सेखस्स भिक्खुनो अपरिहानाय संवत्तन्ती" ति ।

३१–३५ "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये । कतमेहि द्वीहि ? कोधेन च उपनाहेन च मक्खेन च पलासेन च इस्साय च मच्छरियेन च मायाय च साठेय्येन च अहिरिकेन च अनोत्तप्पेन च । इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि *धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये"* ।

३६–४० "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे । कतमेहि द्वीहि ? अक्कोधेन च अनुपनाहेन च अमक्खेन च अपलासेन च अनिस्साय च अमच्छरियेन च अमायाय च असाठेय्येन च हिरिया च ओत्तप्पेन च । इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे" । D ~ R 97

४१–४५ "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो इधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जति । कतमेहि द्वीहि ? कोधेन च उपनाहेन च मक्खेन च पलासेन च इस्साय च मच्छरियेन च मायाय च साठेय्येन च अहिरिकेन च अनोत्तप्पेन च । इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो इधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जती" ति ।

४६–५० "द्वीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो इधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जति । कतमेहि द्वीहि ? अक्कोधेन च अनुपनाहेन च अमक्खेन च अपलासेन च अनिस्साय च अमच्छरियेन च अमायाय च असाठेय्येन च हिरिया च ओत्तप्पेन च । इमेहि खो, भिक्खवे, द्वीहि धम्मेहि समन्नागतो इधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जती" ति ।

---

२ अकुसलपेय्यालं

५१–१०० "द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा अकुसला । द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा कुसला । द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा सावज्जा । द्वेमे, भिक्खवे,

धम्मा अनवज्जा । द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा दुक्खुद्रया । द्वेमे, भिक्खवे,
98 धम्मा सुखुद्रया । द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा दुक्खविपाका । द्वेमे,
भिक्खवे, धम्मा सुखविपाका । द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा सब्यावज्झा[1] ।
द्वेमे, भिक्खवे, धम्मा अब्यावज्झा । कतमे द्वे ? अक्कोधो च अनुपनाहो
च अमक्खो च अपलासो च अनिस्सा च अमच्छरियं च अमाया
च असाठेय्यं च हिरि च ओत्तप्पं च । इमे खो, भिक्खवे, द्वे धम्मा
अब्यावज्झा" ति ।

---o---

१७. अत्थवसवग्गो

१ विनयपेय्यालं

97 १–१० "द्वेमे, भिक्खवे, अत्थवसे पटिच्च तथागतेन सावकानं
सिक्खापदं पञ्ञत्तं । कतमे द्वे ? सङ्घसुट्ठुताय सङ्घफासुताय
दुम्मङ्कूनं पुग्गलानं निग्गहाय, पेसलानं भिक्खूनं फासुविहाराय दिट्ठ-
धम्मिकानं आसवानं संवराय, सम्परायिकानं आसवानं पटिघाताय
दिट्ठधम्मिकानं वेरानं संवराय, सम्परायिकानं वेरानं पटिघाताय दिट्ठ-
धम्मिकानं वज्जानं संवराय, सम्परायिकानं वज्जानं पटिघाताय दिट्ठ-
धम्मिकानं भयानं संवराय, सम्परायिकानं भयानं पटिघाताय दिट्ठ-
धम्मिकानं अकुसलानं धम्मानं संवराय, सम्परायिकानं अकुसलानं धम्मानं
पटिघाताय गिहीनं अनुकम्पाय, पापिच्छानं भिक्खूनं पक्खुपच्छेदाय
अप्पसन्नानं पसादाय, पसन्नानं भिय्योभावाय सद्धम्मट्ठितिया विनया-
नुग्गहाय । इमे खो, भिक्खवे, द्वे अत्थवसे पटिच्च तथागतेन सावकानं
सिक्खापदं पञ्ञत्तं" ति ।

११–३०० "द्वेमे, भिक्खवे, अत्थवसे पटिच्च तथागतेन
सावकानं पातिमोक्खं पञ्ञत्तं पे० पातिमोक्खुद्देसो पञ्ञत्तो
R. 99 पातिमोक्खट्ठपनं पञ्ञत्तं पवारणा पञ्ञत्ता पवारणट्ठपनं
पञ्ञत्तं तज्जनीयकम्मं पञ्ञत्तं नियस्सकम्मं पञ्ञत्तं पब्बाज-
नीयकम्मं पञ्ञत्तं पटिसारणीयकम्मं पञ्ञत्तं उक्खेपनीयकम्मं
पञ्ञत्तं . परिवासदानं पञ्ञत्तं . मूलाय पटिकस्सनं पञ्ञत्तं

---

१ सब्यापज्झा – सी०, स्या०, सब्यापज्झा – रो० ।

मानत्तदान पञ्ञत्त अब्भान पञ्ञत्त ओसारणीय पञ्ञत्त निस्सारणीय पञ्ञत्त उपसम्पदा पञ्ञत्ता ञत्तिकम्म पञ्ञत्त ञत्तिदुतियकम्म पञ्ञत्त . ञत्तिचतुत्थकम्म पञ्ञत्त अपञ्ञत्ते पञ्ञत्त पञ्ञत्ते अनुपञ्ञत्त सम्मुखाविनयो पञ्ञत्तो सतिविनयो पञ्ञत्तो अमूळ्हविनयो पञ्ञत्तो पटिञ्ञातकरण पञ्ञत्त येभुय्यसिका पञ्ञत्ता तस्सपापियसिका पञ्ञत्ता तिणवत्थारको पञ्ञत्तो । कतमे द्वे ? सङ्घसुट्ठुताय, सङ्घफासुताय दुम्मङ्कून पुग्गलान निग्गहाय, पेसलान भिक्खून फासुविहाराय दिट्ठधम्मिकान आसवान सवराय, सम्परायिकान आसवान पटिघाताय दिट्ठधम्मिकान वेरान सवराय, सम्परायिकान वेरान पटिघाताय दिट्ठधम्मिकान वज्जान सवराय, सम्परायिकान वज्जान पटिघाताय दिट्ठधम्मिकान भयान सवराय, सम्परायिकान भयान पटिघाताय दिट्ठधम्मिकान अकुसलान धम्मान सवराय, सम्परायिकान अकुसलान धम्मान पटिघाताय गिहीन अनुकम्पाय, पापिच्छान R 100 भिक्खून पक्खुपच्छेदाय अप्पसन्नान पसादाय, पसन्नान भिय्योभावाय B 98 सद्धम्मट्ठितिया, विनयानुग्गहाय। इमे खो, भिक्खवे, द्वे अत्थवसे पटिच्च तथागतेन सावकान तिणवत्थारको पञ्ञत्तो" ति ।

---

२ रागपेय्याल

१ "रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्ञाय द्वे धम्मा भावेतब्बा । कतमे द्वे ? समथो च विपस्सना च । रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्ञाय इमे द्वे धम्मा भावेतब्बा" ति ।

२–१० "रागस्स, भिक्खवे, परिञ्ञाय परिक्खयाय पहानाय खयाय वयाय विरागाय निरोधाय चागाय पटिनिस्सग्गाय द्वे धम्मा भावेतब्बा पे० ।

११–१७० "दोसस्स पे० मोहस्स कोधस्स उपनाहस्स मक्खस्स पळासस्स इस्साय मच्छरियस्स मायाय साठेय्यस्स थम्भस्स सारम्भस्स मानस्स अतिमानस्स मदस्स पमादस्स अभिञ्ञाय परिञ्ञाय परिक्खयाय पहानाय खयाय वयाय विरागाय निरोधाय चागाय

पटिनिस्सग्गाय द्वे धम्मा भावेतब्बा । कतमे द्वे ? समथो च विपस्सना च । पमादस्स, भिक्खवे, पटिनिस्सग्गाय इमे द्वे धम्मा भावेतब्बा" ति ।

इदमवोच[1] भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं अभिनन्दु ति[1] ।

दुकनिपातो निट्ठितो ।

१–१ सी०, स्या०, रो० पोत्थकेसु नत्थि ।

३. तिकनिपातो

१. बालवग्गो

B 99, R 101

१. भयसुत्तं । एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" ति । "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

"यानि कानिचि, भिक्खवे, भयानि उप्पज्जन्ति सब्बानि तानि बालतो उप्पज्जन्ति, नो पण्डिततो । ये केचि उपद्दवा[1] उप्पज्जन्ति सब्बे ते बालतो उप्पज्जन्ति, नो पण्डिततो । ये केचि उपसग्गा उप्पज्जन्ति सब्बे ते बालतो उप्पज्जन्ति, नो पण्डिततो । सेय्यथापि, भिक्खवे, नळागारा[2] वा तिणागारा वा अग्गिमुत्तो[3] कूटागारानि पि डहति[4] उल्लित्तावलित्तानि निवातानि फुसितग्गळानि पिहितवातपानानि, एवमेव खो, भिक्खवे, यानि कानिचि भयानि उप्पज्जन्ति सब्बानि तानि बालतो उप्पज्जन्ति, नो पण्डिततो । ये केचि उपद्दवा उप्पज्जन्ति सब्बे ते बालतो उप्पज्जन्ति, नो पण्डिततो । ये केचि उपसग्गा उप्पज्जन्ति सब्बे ते बालतो उप्पज्जन्ति, नो पण्डिततो । इति खो, भिक्खवे, सप्पटिभयो बालो, B. 100 अप्पटिभयो पण्डितो । सउपद्दवो बालो, अनुपद्दवो पण्डितो । सउपसग्गो बालो, अनुपसग्गो पण्डितो । नत्थि, भिक्खवे, पण्डिततो भयं, नत्थि पण्डिततो उपद्दवो, नत्थि पण्डिततो उपसग्गो । तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'येहि तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो ते तयो धम्मे अभिनिवज्जेत्वा, येहि तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो ते तयो धम्मे समादाय वत्तिस्सामा' ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति ।

२. लक्खणसुत्तं । "कम्मलक्खणो, भिक्खवे, बालो, कम्मलक्खणो पण्डितो, अपदानसोभनी[5] पञ्ञा ति । तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो । कतमेहि तीहि ? कायदुच्चरितेन, वची- R. 102

---

१ उपसग्गा – सी०, रो० । २ नळागारो – सी० । ३ अग्गिमुक्को – सी०, स्या०, रो० । ४ दहति – रो० । ५ अपदाने सोभति – स्या०, रो० ।

दुच्चरितेन, मनोदुच्चरितेन। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो। कतमेहि तीहि? कायसुचरितेन, वचीसुचरितेन, मनोसुचरितेन। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो। तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'येहि तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो ते तयो धम्मे अभिनिवज्जेत्वा, येहि तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो ते तयो धम्मे समादाय वत्तिस्सामा' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

३ **चिन्तीसुत्तं**। "तीणिमानि, भिक्खवे, बालस्स बाललक्खणानि बालनिमित्तानि बालापदानानि[1]। कतमानि तीणि? इध, भिक्खवे, बालो दुच्चिन्तितचिन्ती च होति दुब्भासितभासी च दुक्कटकम्मकारी[2] च। नो चेद[3], भिक्खवे, बालो दुच्चिन्तितचिन्ती च अभविस्स दुब्भासितभासी च दुक्कटकम्मकारी च, केन नं पण्डिता जानेय्युं – B 101 'बालो अयं भवं असप्पुरिसो' ति? यस्मा च खो, भिक्खवे, बालो दुच्चिन्तितचिन्ती च होति दुब्भासितभासी च दुक्कटकम्मकारी च तस्मा नं पण्डिता जानन्ति – 'बालो अयं भवं असप्पुरिसो' ति। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि बालस्स बाललक्खणानि बालनिमित्तानि बालापदानानि।

"तीणिमानि, भिक्खवे, पण्डितस्स पण्डितलक्खणानि पण्डितनिमित्तानि पण्डितापदानानि। कतमानि तीणि? इध, भिक्खवे, पण्डितो सुचिन्तितचिन्ती च होति सुभासितभासी च सुकतकम्मकारी च। नो चेद[1], भिक्खवे, पण्डितो सुचिन्तितचिन्ती च अभविस्स सुभासितभासी च सुकतकम्मकारी च, केन नं पण्डिता जानेय्युं – 'पण्डितो अयं भवं R 101 सप्पुरिसो' ति? यस्मा च खो, भिक्खवे, पण्डितो सुचिन्तितचिन्ती च होति सुभासितभासी च सुकतकम्मकारी च तस्मा नं पण्डिता जानन्ति – 'पण्डितो अयं भवं सप्पुरिसो' ति। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि पण्डितस्स पण्डितलक्खणानि पण्डितनिमित्तानि पण्डितापदानानि। तस्मातिह... सिक्खितब्बं" ति।

१ बालापदानानि – सी०। २ दुक्कटकम्मकारी – स्या०। ३ चेत – स्या०।

४ अच्चयसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो दितब्बो। कतमेहि तीहि? अच्चय अच्चयतो न पस्सति, अच्चय च्चयतो दिस्वा यथाधम्म नप्पटिकरोति, परस्स खो पन अच्चय न्तस्स यथाधम्म नप्पटिगण्हाति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो। मेहि तीहि? अच्चय अच्चयतो पस्सति, अच्चय अच्चयतो दिस्वा ाधम्म पटिकरोति, परस्स खो पन अच्चय देसेन्तस्स यथाधम्म पटि- ण्हाति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो दितब्बो। तस्मातिह सिक्खितब्ब" ति।

५ अयोनिसोसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो दितब्बो। कतमेहि तीहि? अयोनिसो पञ्ह कत्ता होति, अयोनिसो ह विस्सज्जेता होति, परस्स खो पन योनिसो पञ्ह विस्सज्जित परि- B 102
डलेहि पदब्यञ्जनेहि[1] सिलिट्ठेहि उपगतेहि नाब्भनुमोदिता होति। हि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो। मेहि तीहि? योनिसो पञ्ह कत्ता होति, योनिसो पञ्ह विस्सज्जेता ति, परस्स खो पन योनिसो पञ्ह विस्सज्जित परिमण्डलेहि पद- ञ्जनेहि सिलिट्ठेहि उपगतेहि अब्भनुमोदिता होति। इमेहि खो, क्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो। तस्मातिह क्खितब्ब" ति।

६ अकुसलसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो दितब्बो। कतमेहि तीहि? अकुसलेन कायकम्मेन, अकुसलेन वची- B 104
मेन, अकुसलेन मनोकम्मेन। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि न्नागतो बालो वेदितब्बो।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो। मेहि तीहि? कुसलेन कायकम्मेन, कुसलेन वचीकम्मेन, कुसलेन ोकम्मेन। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो दितब्बो। तस्मातिह सिक्खितब्ब" ति।

---

१ पदव्यञ्जनेहि – रो०।

७ **सावज्जसुत्तं** । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो । कतमेहि तीहि ? सावज्जेन कायकम्मेन, सावज्जेन वचीकम्मेन, सावज्जेन मनोकम्मेन पे० अनवज्जेन कायकम्मेन, अनवज्जेन वचीकम्मेन, अनवज्जेन मनोकम्मेन । तस्मातिह सिक्खितब्ब" ति ।

८ **सब्याबज्झसुत्तं** । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो । कतमेहि तीहि ? सब्याबज्झेन[1] कायकम्मेन, सब्याबज्झेन वचीकम्मेन, सब्याबज्झेन मनोकम्मेन पे० अब्याबज्झेन काय-

B 103 कम्मेन, अब्याबज्झेन वचीकम्मेन, अब्याबज्झेन मनोकम्मेन । इमेहि, खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो ।

"तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्ब – 'येहि तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो वेदितब्बो ते तयो धम्मे अभिनिवज्जेत्वा, येहि तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वेदितब्बो ते तयो धम्मे समादाय वत्तिस्सामा' ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब" ति ।

R 105 ९ **खतसुत्तं** । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो[2] असप्पुरिसो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञं पसवति । कतमेहि तीहि ? कायदुच्चरितेन, वचीदुच्चरितेन, मनोदुच्चरितेन । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञं पसवति ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञं पसवति । कतमेहि तीहि ? कायसुचरितेन, वचीसुचरितेन, मनोसुचरितेन । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञं पसवती" ति ।

१० **मलसुत्तं** । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो तयो मले अप्पहाय यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये । कतमेहि तीहि ? दुस्सीलं

१ [illegible] – सी०, स्या०, [illegible] – रो० । २ अब्यत्तो – सी०, रो० ।

च होति, दुस्सील्यमलं चस्स अप्पहीनं होति, इस्सुकी च होति, इस्सामलं चस्स अप्पहीनं होति, मच्छरी च होति, मच्छेरमलं चस्स अप्पहीनं होति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो इमे तयो मले अप्पहाय यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो तयो मले पहाय यथाभतं B 104 निक्खित्तो एवं सग्गे। कतमेहि तीहि? सीलवा च होति, दुस्सील्यमलं चस्स पहीनं होति, अनिस्सुकी च होति, इस्सामलं चस्स पहीनं होति, अमच्छरी च होति, मच्छेरमलं चस्स पहीनं होति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो इमे तयो मले पहाय यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे" ति।

बालवग्गो पठमो।

तस्सुद्दानं

भयं लक्खणचिन्ती च, अच्चयं च अयोनिसो।
अकुसलं च सावज्जं, सब्याबज्झखतं मलं ति॥

---

२. रथकारवग्गो

१ ञातसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो ञातो[1] R 105 भिक्खु बहुजनअहिताय पटिपन्नो होति बहुजनदुक्खाय[2], बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं। कतमेहि तीहि? अननुलोमिके कायकम्मे समादपेति, अननुलोमिके वचीकम्मे समादपेति, अननुलोमिकेसु धम्मेसु समादपेति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो ञातो भिक्खु बहुजनअहिताय पटिपन्नो होति बहुजनदुक्खाय, बहुनो जनस्स अनत्थाय अहिताय दुक्खाय देवमनुस्सानं।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो ञातो भिक्खु बहुजनहिताय पटिपन्नो होति बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं। कतमेहि तीहि? अनुलोमिके कायकम्मे समादपेति, अनुलोमिके वचीकम्मे समादपेति, अनुलोमिकेसु धम्मेसु समादपेति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो ञातो भिक्खु

---

१. ञातको – सी०, स्या०, रो०। २. बहुजनासुखाय – सी०, स्या०, रो०।

बहुजनहिताय पटिपन्नो होति बहुजनसुखाय, बहुनो जनस्स अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सान" ति ।

105 २ सारणीयसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, रञ्ञो खत्तियस्स मुद्धावसित्तस्स यावजीव सारणीयानि भवन्ति । कतमानि तीणि ? यस्मि, भिक्खवे, पदेसे राजा खत्तियो मुद्धावसित्तो जातो होति । इद, भिक्खवे, पठम रञ्ञो खत्तियस्स मुद्धावसित्तस्स यावजीव सारणीय होति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, यस्मि पदेसे[1] राजा खत्तियो मुद्धावसित्तो होति । इद, भिक्खवे, दुतिय रञ्ञो खत्तियस्स मुद्धावसित्तस्स यावजीव सारणीय होति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, यस्मि पदेसे राजा खत्तियो मुद्धावसित्तो सङ्गाम अभिविजिनित्वा विजितसङ्गामो तमेव सङ्गामसीस अज्झावसति । इद भिक्खवे, ततिय रञ्ञो खत्तियस्स मुद्धावसित्तस्स यावजीव सारणीय होति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि रञ्ञो खत्तियस्स मुद्धावसित्तस्स यावजीव सारणीयानि भवन्ति ।

R 107 "एवमेव खो, भिक्खवे, तीणिमानि भिक्खुस्स यावजीव सारणीयानि भवन्ति । कतमानि तीणि ? यस्मि, भिक्खवे, पदेसे भिक्खु केसमस्सु ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा अनगारिय पब्बजितो होति । इद, भिक्खवे, पठम भिक्खुस्स यावजीव सारणीय होति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, यस्मि पदेसे भिक्खु 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खसमुदयो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति । इद, भिक्खवे, दुतिय भिक्खुस्स यावजीव सारणीय होति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, यस्मि पदेसे भिक्खु आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । इद, भिक्खवे, ततिय भिक्खुस्स यावजीव सारणीय होति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि भिक्खुस्स यावजीव सारणीयानि भवन्ती" ति ।

---

१. [illegible]

३. आसंससुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? निरासो, आसंसो, विगतासो । कतमो च, भिक्खवे पुग्गलो निरासो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो नीचे कुले पच्चाजातो होति, चण्डालकुले वा वेनकुले वा नेसादकुले वा रथकारकुले वा पुक्कुसकुले वा दलिद्दे अप्पन्नपानभोजने कसिरवुत्तिके, यत्थ कसिरेन घासच्छादो लब्भति[1] । सो च होति दुब्बण्णो दुद्दसिको ओकोटिमको बव्हाबाधो[2] काणो वा कुणी वा खञ्जो वा पक्खहतो वा, न लाभी अन्नस्स पानस्स वत्थस्स यानस्स मालागन्धविलेपनस्स सेय्यावसथपदीपेय्यस्स । सो सुणाति – 'इत्थन्नामो किर खत्तियो खत्तियेहि खत्तियाभिसेकेन अभिसित्तो' ति । तस्स न एव होति – 'कुदास्सु[3] नाम ममं पि खत्तिया खत्तियाभिसेकेन अभिसिञ्चिस्सन्ती' ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो निरासो । B. 106

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो आसंसो ? इध, भिक्खवे, रञ्ञो खत्तियस्स मुद्धावसित्तस्स जेट्ठो पुत्तो होति आभिसेको अनभिसित्तो अचलप्पत्तो[4] । सो सुणाति – 'इत्थन्नामो किर खत्तियो खत्तियेहि खत्तियाभिसेकेन अभिसित्तो' ति । तस्स एवं होति – 'कुदास्सु नाम ममं पि खत्तिया खत्तियाभिसेकेन अभिसिञ्चिस्सन्ती' ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो आसंसो । R 108

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो विगतासो ? इध, भिक्खवे, राजा होति खत्तियो मुद्धावसित्तो । सो सुणाति – 'इत्थन्नामो किर खत्तियो खत्तियेहि खत्तियाभिसेकेन अभिसित्तो' ति । तस्स न एवं होति – 'कुदास्सु नाम ममं पि खत्तिया खत्तियाभिसेकेन अभिसिञ्चिस्सन्ती' ति । तं किस्स हेतु ? या हिस्स, भिक्खवे, पुब्बे अनभिसित्तस्स अभिसेकासा[5] सा[5] पटिप्पस्सद्धा । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो विगतासो । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना भिक्खूसु । कतमे तयो ? निरासो, आसंसो, विगतासो । कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो निरासो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो दुस्सीलो होति पापधम्मो असुचि सङ्कस्सरसमाचारो पटिच्छन्नकम्मन्तो अस्समणो B 107

---

१. लभति – रो० । २. बव्हाबाधो – स्या०, रो० । ३. कुदास्सु – स्या० । ४. अचलप्पत्तो – सी०, रो० । ५–५. अभिसेका सास्स – स्या०, अभिसेकासा सास्स – सी०, रो० ।

समणपटिञ्ञो अब्रह्मचारी ब्रह्मचारिपटिञ्ञो अन्तोपूति[1] अवस्सुतो कसम्बुजातो। सो सुणाति – 'इत्थन्नामो[2] किर भिक्खु आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरती' ति। तस्स न एवं होति – 'कुदास्सु नाम अहं पि आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरिस्सामी' ति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो निरासो।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो आससो? इध, भिक्खवे, भिक्खु
R 109 सीलवा होति कल्याणधम्मो। सो सुणाति – 'इत्थन्नामो किर भिक्खु आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरती' ति। तस्स एवं होति – 'कुदास्सु नाम अहं पि आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरिस्सामी' ति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो आससो।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो विगतासो? इध, भिक्खवे, भिक्खु अरहं होति खीणासवो। सो सुणाति – 'इत्थन्नामो किर भिक्खु आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरती' ति। तस्स न एवं होति – 'कुदास्सु नाम अहं पि आसवानं खया पे० सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरिस्सामी' ति। तं किस्स हेतु? या हिस्स, भिक्खवे, पुब्बे अविमुत्तस्स विमुत्तासा सा[3] पटिप्पस्सद्धा। अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो विगतासो। इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं" ति।

४ चक्कवत्तिसुत्तं। "यो पि सो, भिक्खवे, राजा चक्कवत्ती धम्मिको धम्मराजा सो पि न अराजकं चक्कं वत्तेती[4]" ति। एवं वुत्ते
B 103 अञ्ञतरो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – "को पन, भन्ते, रञ्ञो चक्कवत्तिस्स धम्मिकस्स धम्मरञ्ञो राजा" ति? "धम्मो, भिक्खू," ति भगवा अवोच – "इध, भिक्खु, राजा चक्कवत्ती धम्मिको धम्मराजा धम्मञ्ञेव निस्साय धम्मं सक्करोन्तो धम्मं गरुं करोन्तो धम्मं अपचायमानो धम्मद्धजो धम्मकेतु धम्माधिपतेय्यो धम्मिकं रक्खावरणगुत्तिं संवि-

1 पन्तापूती – सी०। 2 इत्थन्नामो – सी०। 3 सा आसा – सी०, स्या०, रो०।
4 वत्तेति – ...

दहति अन्तोजनस्मि । पुन च पर, भिक्खु, राजा चक्कवत्ती धम्मिको धम्मराजा धम्मयेव निस्साय धम्म सक्करोन्तो धम्म गरु करोन्तो धम्म अपचायमानो धम्मद्धजो धम्मकेतु धम्माधिपतेय्यो धम्मिक रक्खावरण-गुत्ति सविदहति खत्तियेसु, अनुयन्तेसु[1], बलकायस्मि, ब्राह्मणगहपतिकेसु, R 110
नेगमजानपदेसु, समणब्राह्मणेसु, मिगपक्खीसु । स खो सो भिक्खु राजा चक्कवत्ती धम्मिको धम्मराजा धम्मयेव निस्साय धम्म सक्करोन्तो धम्म गरु करोन्तो धम्मं अपचायमानो धम्मद्धजो धम्मकेतु धम्माधि-पतेय्यो धम्मिक रक्खावरणगुत्ति सविदहित्वा अन्तोजनस्मि, धम्मिक रक्खावरणगुत्ति सविदहित्वा खत्तियेसु, अनुयन्तेसु, बलकायस्मि, ब्राह्मण-गहपतिकेसु, नेगमजानपदेसु, समणब्राह्मणेसु, मिगपक्खीसु, धम्मेनेव चक्क वत्तेति । त होति चक्क अप्पटिवत्तिय केनचि मनुस्सभूतेन पच्च-त्थिकेन पाणिना ।

"एवमेव खो, भिक्खु, तथागतो अरह सम्मासम्बुद्धो धम्मिको धम्मराजा धम्मयेव निस्साय धम्म सक्करोन्तो धम्म गरु करोन्तो धम्म अपचायमानो धम्मद्धजो धम्मकेतु धम्माधिपतेय्यो धम्मिक रक्खावरण-गुत्ति सविदहति कायकम्मस्मि – 'एवरूप कायकम्म सेवितब्ब, एवरूप कायकम्म न सेवितब्ब' ति ।

"पुन च पर, भिक्खु, तथागतो अरह सम्मासम्बुद्धो धम्मिको धम्मराजा धम्मयेव निस्साय धम्म सक्करोन्तो धम्म गरु करोन्तो धम्म अपचायमानो धम्मद्धजो धम्मकेतु धम्माधिपतेय्यो धम्मिक रक्खावरण-गुत्ति सविदहति वचीकम्मस्मि – 'एवरूप वचीकम्म सेवितब्ब, एवरूप वचीकम्म न सेवितब्ब' ति पे० मनोकम्मस्मि – 'एवरूप मनोकम्म सेवितब्ब, एवरूप मनोकम्म न सेवितब्ब' ति ।

"स खो सो, भिक्खु, तथागतो अरह सम्मासम्बुद्धो धम्मिको B 109
धम्मराजा धम्मयेव निस्साय धम्म सक्करोन्तो धम्म गरु करोन्तो धम्म अपचायमानो धम्मद्धजो धम्मकेतु धम्माधिपतेय्यो धम्मिक रक्खावरण-गुत्ति सविदहित्वा कायकम्मस्मि, धम्मिक रक्खावरणगुत्ति सविदहित्वा वचीकम्मस्मि, धम्मिक रक्खावरणगुत्ति सविदहित्वा मनोकम्मस्मि, धम्मेनेव अनुत्तर धम्मचक्क पवत्तेति । त होति चक्क अप्पटिवत्तिय

---

१ अनुयुत्तेसु – सी०, रो० ।

समणेन वा ब्राह्मणेन वा देवेन वा मारेन वा ब्रह्मुना वा केनचि वा लोकस्मि'' ति ।

५. सचेतनसुत्त । एक समय भगवा बाराणसिय विहरति इसिपतने मिगदाये । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" ति ।
111 "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच – "भूतपुब्ब, भिक्खवे, राजा अहोसि सचेतनो[1] नाम । अथ खो, भिक्खवे, राजा सचेतनो रथकार आमन्तेसि – 'इतो मे,[2] सम्म रथकार, छन्न मासान अच्चयेन सङ्गामो भविस्सति । सक्खिस्ससि[2] मे, सम्म रथकार, नव चक्कयुग कातु' ति ? 'सक्कोमि देवा' ति खो, भिक्खवे, रथकारो रञ्ञो सचेतनस्स पच्चस्सोसि । अथ खो, भिक्खवे, रथकारो छहि मासेहि छारत्तूनेहि एक चक्क निट्ठापेसि । अथ खो, भिक्खवे, राजा सचेतनो रथकार आमन्तेसि – 'इतो मे, सम्म रथकार, छन्न दिवसान अच्चयेन सङ्गामो भविस्सति, निट्ठित नव चक्कयुग' ति ?

'इमेहि खो, देव, छहि मासेहि छारत्तूनेहि एक चक्क निट्ठित' ति ।

'सक्खिस्ससि पन मे, सम्म रथकार, इमेहि छहि दिवसेहि दुतिय चक्क निट्ठापेतु' ति ? 'सक्कोमि देवा' ति खो, भिक्खवे, रथकारो छहि दिवसेहि दुतिय चक्क निट्ठापेत्वा नव चक्कयुग आदाय येन राजा सचेतनो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा राजान सचेतन एतदवोच – 'इद ते, देव, नव चक्कयुग निट्ठित' ति ।

'यञ्च ते इद, सम्म रथकार, चक्क छहि मासेहि निट्ठित छारत्तूनेहि यञ्च ते इद चक्क छहि दिवसेहि निट्ठित, इमेस[3] किं नानाकरण ? नेसाह[3] किञ्चि नानाकरण पस्सामी' ति ।

'अत्थेस, देव, नानाकरण । पस्सतु देवो नानाकरण' ति ।

B. 110 "अथ खो, भिक्खवे, रथकारो य त चक्क छहि दिवसेहि निट्ठित
R. 112 त पवत्तेसि । त पवत्तित समान यावतिका अभिसङ्खारस्स गति तावतिक गन्त्वा चिङ्गुलायित्वा भूमिय पपति । य पन त चक्क छहि मासेहि निट्ठित छारत्तूनेहि त पवत्तेसि । त पवत्तित समान यावतिका अभिसङ्खारस्स गति तावतिक गन्त्वा अक्खाहत मञ्ञे अट्ठासि ।

१ पचेतनो – सी०, स्या०, रो० । २ सक्खिसि – सी०, स्या०, रो० । ३ नेसं – स्या०, रो० ।

‘को नु खो, सम्म रथकार, हेतु को पच्चयो यमिद चक्क छहि दिवसेहि निट्ठित त पवत्तित समान यावतिका अभिसङ्खारस्स गति तावतिक गन्त्वा चिङ्गुलायित्वा भूमिय पपति ? को पन, सम्म रथकार, हेतु को पच्चयो यमिद चक्क छहि मासेहि निट्ठित छारत्तूनेहि त पवत्तित समान यावतिका अभिसङ्खारस्स गति तावतिक गन्त्वा अक्खाहत मञ्ञे अट्ठासी’ ति ?

‘यमिद, देव, चक्क छहि दिवसेहि निट्ठित तस्स नेमि पि सवङ्का सदोसा सकसावा, अरा पि सवङ्का सदोसा सकसावा, नाभि पि सवङ्का सदोसा सकसावा । त नेमिया पि सवङ्कत्ता सदोसत्ता सकसावत्ता, अरान पि सवङ्कत्ता सदोसत्ता सकसावत्ता, नाभिया पि सवङ्कत्ता सदोसत्ता सकसावत्ता पवत्तित समान यावतिका अभिसङ्खारस्स गति तावतिक गन्त्वा चिङ्गुलायित्वा भूमिय पपति । य पन त, देव, चक्क छहि मासेहि निट्ठित छारत्तूनेहि तस्स नेमि पि अवङ्का अदोसा अकसावा, अरा पि अवङ्का अदोसा अकसावा, नाभि[1] पि अवङ्का अदोसा अकसावा । त नेमिया पि अवङ्कत्ता अदोसत्ता अकसावत्ता, अरान पि अवङ्कत्ता अदोसत्ता अकसावत्ता, नाभिया पि अवङ्कत्ता अदोसत्ता अकसावत्ता पवत्तित समान यावतिका अभिसङ्खारस्स गति तावतिक गन्त्वा अक्खाहत मञ्ञे अट्ठासी’ ति ।

“सिया खो पन, भिक्खवे, तुम्हाक एवमस्स – ‘अञ्ञो नून तेन समयेन सो रथकारो अहोसी’ ति ! न खो पनेत, भिक्खवे, एव दट्ठब्ब । अह तेन समयेन सो रथकारो अहोसि । तदाह[2], भिक्खवे, कुसलो दारुवङ्कान दारुदोसान दारुकसावान । एतरहि खो पनाह, भिक्खवे, अरह सम्मासम्बुद्धो कुसलो कायवङ्कान कायदोसान काय- B 111
कसावान, कुसलो वचीवङ्कान वचीदोसान वचीकसावान, कुसलो मनोवङ्कान मनोदोसान मनोकसावान । यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा कायवङ्को अप्पहीनो कायदोसो कायकसावो, वचीवङ्को अप्पहीनो वचीदोसो वचीकसावो, मनोवङ्को अप्पहीनो मनोदोसो मनो- R 113
कसावो, एव पपतिता ते, भिक्खवे, इमस्मा धम्मविनया, सेय्यथापि त चक्क छहि दिवसेहि निट्ठित ।

---

१ नाभी – रो० । २ तदा पनाह – सी०, स्या० ।

"यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा कायवङ्को पहीनो कायदोसो कायकसावो, वचीवङ्को पहीनो वचीदोसो वचीकसावो, मनोवङ्को पहीनो मनोदोसो मनोकसावो, एवं पतिट्ठिता ते, भिक्खवे, इमस्मिं धम्मविनये, सेय्यथापि तं चक्कं छहि मासेहि निट्ठितं छारसूनेहि।

"तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'कायवङ्कं पजहिस्साम कायदोसं कायकसावं, वचीवङ्कं पजहिस्साम वचीदोसं वचीकसावं, मनोवङ्कं पजहिस्साम मनोदोसं मनोकसावं' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

६. अपण्णकसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अपण्णकपटिपदं[1] पटिपन्नो होति, योनि चस्स आरद्धा होति आसवानं खयाय। कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, भिक्खु इन्द्रियेसु गुत्तद्वारो होति, भोजने मत्तञ्ञू होति, जागरियमनुयुत्तो होति।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु इन्द्रियेसु गुत्तद्वारो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा न निमित्तग्गाही होति नानुब्यञ्जनग्गाही। यत्वाधिकरणमेनं[2] चक्खुन्द्रियं असंवुतं विहरन्तं अभिज्झादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्युं तस्स संवराय पटिपज्जति, रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये संवरं आपज्जति। सोतेन सद्दं सुत्वा... घानेन गन्धं घायित्वा... जिव्हाय रसं सायित्वा... कायेन फोट्ठब्बं फुसित्वा... मनसा धम्मं विञ्ञाय न निमित्तग्गाही होति नानुब्यञ्जनग्गाही।
B 112 यत्वाधिकरणमेनं मनिन्द्रियं असंवुतं विहरन्तं अभिज्झादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्युं तस्स संवराय पटिपज्जति, रक्खति मनिन्द्रियं, मनिन्द्रिये संवरं आपज्जति। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु इन्द्रियेसु गुत्तद्वारो होति।

R. 114 "कथं च, भिक्खवे, भिक्खु भोजने मत्तञ्ञू होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु पटिसङ्खा योनिसो आहारं आहारेति – 'नेव दवाय न मदाय न मण्डनाय न विभूसनाय, यावदेव इमस्स कायस्स ठितिया यापनाय विहिंसूपरतिया[3] ब्रह्मचरियानुग्गहाय, इति पुराणं च वेदनं पटिहङ्खामि[4], नवं च वेदनं न उप्पादेस्सामि, यात्रा च मे भविस्सति

---

१ अपण्णकं पटिपदं – सी०, रो०। २ यताधिकरणमेतं – सी०। ३ निहितं डड्ढं – स्या०। ४ पटिगहामि – रो०।

अनवज्जता च फासुविहारो चा' ति । एव खो, भिक्खवे, भिक्खु भोजने मत्तञ्ञू होति ।

"कथ च, भिक्खवे, भिक्खु जागरिय अनुयुत्तो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु दिवस चङ्कमेन निसज्जाय आवरणीयेहि धम्मेहि चित्त परिसोधेति, रत्तिया पठम याम चङ्कमेन निसज्जाय आवरणीयेहि[1] धम्मेहि चित्त परिसोधेति, रत्तिया मज्झिम याम दक्खिणेन पस्सेन सीहसेय्य कप्पेति पादे पाद अच्चाधाय सतो सम्पजानो उट्ठानसञ्ञ मनसि करित्वा, रत्तिया पच्छिम याम पच्चुट्ठाय चङ्कमेन निसज्जाय आवरणीयेहि धम्मेहि चित्त परिसोधेति । एव खो, भिक्खवे, भिक्खु जागरिय अनुयुत्तो होति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अपण्णकपटिपद पटिपन्नो होति, योनि चस्स आरद्धा[2] होति आसवान खयाया" ति ।

७ अत्तब्याबाधसुत्त । "तयोमे, भिक्खवे, धम्मा अत्तब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, परब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, उभयब्याबाधाय पि सवत्तन्ति । कतमे तयो ? कायदुच्चरित, वचीदुच्चरित, मनोदुच्चरित । इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मा अत्तब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, परब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, उभयब्याबाधाय पि सवत्तन्ति । तयोमे, भिक्खवे, धम्मा नेवत्तब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, न परब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, न उभयब्याबाधाय पि सवत्तन्ति । कतमे तयो ? कायसुचरित, वचीसुचरित, मनोसुचरित । इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मा B 113 नेवत्तब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, न परब्याबाधाय पि सवत्तन्ति, न उभयब्याबाधाय पि सवत्तन्ती" ति ।

८ देवलोकसुत्त । "सचे वो, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका एव पुच्छेय्यु – 'देवलोकूपपत्तिया, आवुसो, समणे गोतमे[3] ब्रह्मचरिय वुस्सथा' ति ? R. 115 ननु तुम्हे, भिक्खवे, एव पुट्ठा अट्टीयेय्याथ हरायेय्याथ जिगुच्छेय्याथा" ति ?

"एव, भन्ते" ।

"इति किर तुम्हे, भिक्खवे, दिब्बेन आयुना अट्टीयथ हरायथ जिगुच्छथ, दिब्बेन वण्णेन दिब्बेन सुखेन दिब्बेन यसेन दिब्बेनाधि-

१ आवरणियेहि – स्या० । २ आरद्धा – रो० । ३ समणा गोतमे – स्या०, रो० ।

पतेय्येन अट्टीयथ हरायथ जिगुच्छथ, एवमेव खो पन, भिक्खवे, तुम्हेहि कायदुच्चरितेन अट्टीयितब्ब हरायितब्ब जिगुच्छितब्ब, वचीदुच्चरितेन मनोदुच्चरितेन अट्टीयितब्ब हरायितब्ब जिगुच्छितब्ब" ति ।

९. **पठमपापणिकसुत्तं**। "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो पापणिको अभब्बो अनधिगत वा भोग अधिगन्तु, अधिगत वा भोग फातिं[1] कातु[1]। कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, पापणिको पुब्बण्ह समय न सक्कच्च कम्मन्त अधिट्ठाति, मज्झन्हिकसमय[2] न सक्कच्च कम्मन्त अधिट्ठाति, सायन्हसमय[3] न सक्कच्च कम्मन्त अधिट्ठाति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो पापणिको अभब्बो अनधिगत वा भोग अधिगन्तु, अधिगत वा भोग फातिं कातु ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अभब्बो अनधिगत वा कुसल धम्म अधिगन्तु, अधिगत वा कुसल धम्म फातिं कातु । कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पुब्बण्हसमय न सक्कच्च समाधिनिमित्त अधिट्ठाति, मज्झन्हिकसमय न सक्कच्च समाधिनिमित्त अधिट्ठाति, सायन्हसमय न सक्कच्च समाधिनिमित्त अधिट्ठाति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अभब्बो अनधिगत वा कुसल धम्म अधिगन्तु अधिगत वा कुसल धम्म फातिं कातु ।

B 114
R 116
"तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो पापणिको भब्बो अनधिगत वा भोग अधिगन्तु, अधिगत वा भोग फातिं कातु । कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, पापणिको पुब्बण्हसमय सक्कच्च कम्मन्त अधिट्ठाति, मज्झन्हिकसमय पे० सायन्हसमय सक्कच्च कम्मन्त अधिट्ठाति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो पापणिको भब्बो अनधिगत वा भोग अधिगन्तु, अधिगत वा भोग फातिं कातु ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु भब्बो अनधिगत वा कुसल धम्म अधिगन्तु, अधिगत वा कुसल धम्म फातिं कातु । कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पुब्बण्हसमय सक्कच्च समाधिनिमित्त अधिट्ठाति, मज्झन्हिकसमय पे० सायन्हसमय सक्कच्च समाधिनिमित्त अधिट्ठाति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि

१-१ पातिकत्तु – सी० फातिकातु – स्या०, रो० । २ मज्झन्तिकसमय – सी०, स्या०, रो० । ३ सायण्ह० – सी०, स्या०, रो० ।

धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु भब्बो अनधिगतं वा कुसलं धम्मं अधिगन्तुं, अधिगतं वा कुसलं धम्मं फातिं कातुं" न्ति ।

१०. दुतियपापणिकसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो पापणिको नचिरस्सेव महत्तं वेपुल्लत्तं पापुणाति भोगेसु । कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, पापणिको चक्खुमा च होति विधुरो च निस्सयसम्पन्नो च । कथं च, भिक्खवे, पापणिको चक्खुमा होति ? इध, भिक्खवे, पापणिको पणियं जानाति – 'इदं पणियं एवं कीतं, एवं विक्कयमानं, एत्तकं मूलं भविस्सति, एत्तको उदयो' ति । एवं खो, भिक्खवे, पापणिको चक्खुमा होति ।

"कथं च, भिक्खवे, पापणिको विधुरो होति ? इध, भिक्खवे, पापणिको कुसलो होति पणियं केतुं च विक्केतुं च । एवं खो, भिक्खवे, पापणिको विधुरो होति ।

"कथं च, भिक्खवे, पापणिको निस्सयसम्पन्नो होति ? इध, R 117 भिक्खवे, पापणिकं[1] ये ते गहपती वा गहपतिपुत्ता वा अड्ढा महद्धना महाभोगा ते[2] एवं जानन्ति – 'अयं खो भवं पापणिको चक्खुमा विधुरो B 115 च पटिबलो पुत्तदारं च पोसेतुं, अम्हाकं च कालेन कालं अनुप्पदातुं' ति । ते नं भोगेहि निपतन्ति[3] – 'इतो, सम्म पापणिक, भोगे करित्वा[4] पुत्तदारं च पोसेहि, अम्हाकं च कालेन कालं अनुप्पदेही' ति । एवं खो, भिक्खवे, पापणिको निस्सयसम्पन्नो होति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो पापणिको नचिरस्सेव महत्तं[5] वेपुल्लत्तं पापुणाति भोगेसु ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु न चिरस्सेव महत्तं वेपुल्लत्तं पापुणाति कुसलेसु धम्मेसु । कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुमा च होति विधुरो च निस्सयसम्पन्नो च । कथं च, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुमा होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इदं दुक्खं' ति यथाभूतं पजानाति, 'अयं दुक्खसमुदयो' ति यथाभूतं पजानाति, 'अयं दुक्खनिरोधो' ति यथाभूतं पजानाति, 'अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुमा होति ।

---

१ पापणिको – सी०, स्या० रो० । २ ते न – सी०, स्या०, रो० । ३ निमन्तेन्ति – रो० । ४ हरित्वा – स्या०, सी० । ५ महन्ततं – सी०, रो० ।

"कथ च, भिक्खवे, भिक्खु विधुरो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलान धम्मान पहानाय, कुसलान धम्मान उपसम्पदाय, थामवा दळ्हपरक्कमो अनिक्खित्तधुरो कुसलेसु धम्मेसु । एव खो, भिक्खवे, भिक्खु विधुरो होति ।

"कथ च, भिक्खवे, भिक्खु निस्सयसम्पन्नो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खू बहुस्सुता आगतागमा धम्मधरा विनयधरा मातिकाधरा ते कालेन काल उपसङ्कमित्वा परिपुच्छति परिपञ्हति – 'इद, भन्ते, कथ, इमस्स को अत्थो' ति ? तस्स ते आयस्मन्तो अविवट चेव विवरन्ति, अनुत्तानीकत च उत्तानीकरोन्ति, अनेकविहितेसु च कङ्खाठानियेसु[1] धम्मेसु कङ्ख पटिविनोदेन्ति । एव खो, भिक्खवे, भिक्खु
R 118 निस्सयसम्पन्नो होति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो नचिरस्सेव महत्त वेपुल्लत्त पापुणाति कुसलेसु धम्मेसू" ति ।

पठमभाणवारो निट्ठितो ।

रथकारवग्गो दुतियो ।

तस्सुद्दानं

B 116 ञातो सारणीयो[2] भिक्खु, चक्कवत्ती सचेतनो ।
अपण्णकत्ता देवो च, दुवे[3] पापणिकेन चा ति ॥

---

३. पुग्गलवग्गो

१ समिद्धसुत्तं । एव मे सुत । एक समय भगवा सावत्थिय विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा च समिद्धो[4] आयस्मा च महाकोट्ठिको येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्कमिसु, उपसङ्कमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सद्धि सम्मोदिसु । सम्मोदनीय कथ सारणीय वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीदिसु । एकमन्त निसिन्नो आयस्मन्त समिद्ध आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच –

"तयोमे, आवुसो समिद्ध, पुग्गला सन्तो सविज्जमाना लोकस्मि । कतमे तयो ? कायसक्खि, दिट्ठिप्पत्तो, सद्धाविमुत्तो । इमे खो, आवुसो,

---

१ कङ्खट्ठानियेसु – स्या०, कङ्खाट्ठानीयेसु – रो० । २ सारणीयो – स्या० । ३ द्वे – स्या० । ४ समिट्ठो – सी०, स्या०, रो० ।

तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । इमेसं, आवुसो, तिण्णं पुग्गलानं कतमो ते पुग्गलो खमति अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा" ति ?

"तयोमे, आवुसो सारिपुत्त, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? कायसक्खि, दिट्ठिप्पत्तो, सद्धाविमुत्तो । इमे खो, आवुसो, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । इमेसं, आवुसो, तिण्णं पुग्गलानं स्वायं पुग्गलो सद्धाविमुत्तो, अयं मे पुग्गलो खमति इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो च । तं किस्स हेतु ? इमस्स, आवुसो, पुग्गलस्स सद्धिन्द्रियं अधिमत्तं" ति ।

अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं महाकोट्ठिकं एतदवोच – "तयोमे, आवुसो कोट्ठिक[1], पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । B 117 कतमे तयो ? कायसक्खि, दिट्ठिप्पत्तो, सद्धाविमुत्तो । इमे खो, आवुसो, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । इमेसं, आवुसो, तिण्णं R 119 पुग्गलानं कतमो ते पुग्गलो खमति अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा" ति ?

"तयोमे, आवुसो सारिपुत्त, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? कायसक्खि, दिट्ठिप्पत्तो, सद्धाविमुत्तो । इमे खो, आवुसो, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । इमेसं, आवुसो, तिण्णं पुग्गलानं स्वायं पुग्गलो कायसक्खि, अयं मे पुग्गलो खमति इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो च । तं किस्स हेतु ? इमस्स, आवुसो, पुग्गलस्स समाधिन्द्रियं अधिमत्तं" ति ।

अथ खो आयस्मा महाकोट्ठिको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच – "तयोमे, आवुसो सारिपुत्त, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? कायसक्खि, दिट्ठिप्पत्तो, सद्धाविमुत्तो । इमे खो, आवुसो, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । इमेसं, आवुसो, तिण्णं पुग्गलानं कतमो ते पुग्गलो खमति अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा" ति ?

"तयोमे, आवुसो कोट्ठिक, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? कायसक्खि, दिट्ठिप्पत्तो, सद्धाविमुत्तो । इमे खो, आवुसो, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । इमेसं, आवुसो, तिण्णं पुग्गलानं स्वायं पुग्गलो दिट्ठिप्पत्तो, अयं मे पुग्गलो खमति

१ कोट्ठित – सी०, स्या०, रो० ।

इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो च। तं किस्स हेतु? इमस्स, आवुसो, पुग्गलस्स पञ्ञिन्द्रियं अधिमत्तं" ति।

अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं च समिद्धं आयस्मन्तं च महाकोट्ठिकं एतदवोच – "ब्याकतं खो, आवुसो, अम्हेहि सब्बेहेव यथासकं पटिभानं। आयामावुसो, येन भगवा तेनुपसङ्कमिस्साम; उपसङ्कमित्वा भगवतो एतमत्थं आरोचेस्साम। यथा नो भगवा ब्याकरिस्सति तथा नं धारेस्सामा" ति। "एवमावुसो" ति खो आयस्मा
118 च समिद्धो आयस्मा च महाकोट्ठिको आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सोसुं। अथ खो आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च समिद्धो आयस्मा च महाकोट्ठिको येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं
120 अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु। एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा सारिपुत्तो यावतको अहोसि आयस्मता च समिद्धेन आयस्मता च महाकोट्ठिकेन सद्धिं कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि।

"न ख्वेत्थ, सारिपुत्त, सुकरं एकंसेन ब्याकातुं – 'अयं इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा' ति। ठानं हेतं, सारिपुत्त, विज्जति, स्वायं पुग्गलो सद्धाविमुत्तो स्वास्स[1] अरहत्ताय पटिपन्नो, स्वायं पुग्गलो कायसक्खि स्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा, यो चायं पुग्गलो दिट्ठिप्पत्तो सोपस्स सकदागामी वा अनागामी वा।

"न ख्वेत्थ, सारिपुत्त, सुकरं एकंसेन ब्याकातुं – 'अयं इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा' ति। ठानं हेतं, सारिपुत्त, विज्जति स्वायं पुग्गलो कायसक्खि स्वास्स अरहत्ताय पटिपन्नो, स्वायं पुग्गलो सद्धाविमुत्तो स्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा, यो चायं पुग्गलो दिट्ठिप्पत्तो सोपस्स सकदागामी वा अनागामी वा।

"न ख्वेत्थ, सारिपुत्त, सुकरं एकंसेन ब्याकातुं – 'अयं इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा' ति। ठानं हेतं, सारिपुत्त, विज्जति स्वायं पुग्गलो दिट्ठिप्पत्तो स्वास्स अरहत्ताय पटिपन्नो, स्वायं पुग्गलो सद्धाविमुत्तो स्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा, यो चायं पुग्गलो कायसक्खि सोपस्स सकदागामी वा अनागामी वा।

"न ख्वेत्थ, सारिपुत्त, सुकरं एकंसेन ब्याकातुं – 'अयं इमेसं तिण्णं पुग्गलानं अभिक्कन्ततरो च पणीततरो चा'" ति।

---

१. स्वायं – स्या०, रो०।

२ गिलानसुत्त । "तयोमे, भिक्खवे, गिलाना सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो गिलानो लभन्तो वा सप्पायानि भोजनानि अलभन्तो वा सप्पायानि भोजनानि, लभन्तो वा सप्पायानि भेसज्जानि अलभन्तो वा सप्पायानि भेसज्जानि, R 121
लभन्तो वा पतिरूप[1] उपट्ठाक अलभन्तो वा पतिरूप उपट्ठाक नेव B 119
वुट्ठाति तम्हा आबाधा ।

"इध पन, भिक्खवे, एकच्चो गिलानो लभन्तो वा सप्पायानि भोजनानि अलभन्तो वा सप्पायानि भोजनानि, लभन्तो वा सप्पायानि भेसज्जानि अलभन्तो वा सप्पायानि भेसज्जानि, लभन्तो वा पतिरूप उपट्ठाक अलभन्तो वा पतिरूप उपट्ठाक वुट्ठाति तम्हा आबाधा ।

"इध पन, भिक्खवे, एकच्चो गिलानो लभन्तो व सप्पायानि भोजनानि नो अलभन्तो, लभन्तो व सप्पायानि भेसज्जानि नो अलभन्तो, लभन्तो व पतिरूप उपट्ठाक नो अलभन्तो वुट्ठाति तम्हा आबाधा ।

"तत्र, भिक्खवे, य्वाय गिलानो लभन्तो व सप्पायानि भोजनानि नो अलभन्तो, लभन्तो व सप्पायानि भेसज्जानि नो अलभन्तो, लभन्तो व पतिरूप उपट्ठाक नो अलभन्तो वुट्ठाति तम्हा आबाधा, इम खो, भिक्खवे, गिलान पटिच्च गिलानभत्त अनुञ्ञात गिलानभेसज्ज अनुञ्ञात गिलानुपट्ठाको अनुञ्ञातो । इम च पन, भिक्खवे, गिलान पटिच्च अञ्ञे पि गिलाना उपट्ठातब्बा । इमे खो, भिक्खवे, तयो गिलाना सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तयोमे गिलानूपमा पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो लभन्तो वा तथागत दस्सनाय अलभन्तो वा तथागत दस्सनाय, लभन्तो वा तथागतप्पवेदित धम्मविनय सवनाय अलभन्तो वा तथागतप्पवेदित धम्मविनय सवनाय नेव ओक्कमति नियाम कुसलेसु धम्मेसु सम्मत्त ।

"इध, पन, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो लभन्तो वा तथागत दस्सनाय अलभन्तो वा तथागत दस्सनाय, लभन्तो वा तथागतप्पवेदित धम्मविनय सवनाय अलभन्तो वा तथागतप्पवेदित धम्मविनय सवनाय ओक्कमति नियाम कुसलेसु धम्मेसु सम्मत्त ।

---

१ पटिरूप – स्या०, रो० ।

"इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो लभन्तो व तथागतं दस्सनाय नो अलभन्तो, लभन्तो व तथागतप्पवेदितं धम्मविनयं सवनाय नो अलभन्तो ओक्कमति नियामं कुसलेसु धम्मेसु सम्मत्तं ।

D 120 R 122 "तत्र, भिक्खवे, य्वायं पुग्गलो लभन्तो व तथागतं दस्सनाय नो अलभन्तो, लभन्तो व तथागतप्पवेदितं धम्मविनयं सवनाय नो अलभन्तो ओक्कमति नियामं कुसलेसु धम्मेसु सम्मत्तं, इमं खो, भिक्खवे, पुग्गलं पटिच्च धम्मदेसना अनुञ्ञाता । इमं च पन, भिक्खवे, पुग्गलं पटिच्च अञ्ञेसं पि धम्मो देसेतब्बो ।

"इमे खो, भिक्खवे, तयो गिलानूपमा पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं" ति ।

३ सङ्खारसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो सब्याबज्झं[1] कायसङ्खारं अभिसङ्खरोति, सब्याबज्झं वचीसङ्खारं अभिसङ्खरोति, सब्याबज्झं मनोसङ्खारं अभिसङ्खरोति । सो सब्याबज्झं कायसङ्खारं अभिसङ्खरित्वा, सब्याबज्झं वचीसङ्खारं अभिसङ्खरित्वा, सब्याबज्झं मनोसङ्खारं अभिसङ्खरित्वा सब्याबज्झं लोकं उपपज्जति । तमेनं सब्याबज्झं लोकं उपपन्नं समानं सब्याबज्झा फस्सा फुसन्ति । सो सब्याबज्झेहि फस्सेहि फुट्ठो समानो सब्याबज्झं वेदनं वेदयति एकन्तदुक्खं, सेय्यथापि सत्ता नेरयिका ।

"इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अब्याबज्झं कायसङ्खारं अभिसङ्खरोति, अब्याबज्झं वचीसङ्खारं अभिसङ्खरोति, अब्याबज्झं मनोसङ्खारं अभिसङ्खरोति । सो अब्याबज्झं कायसङ्खारं अभिसङ्खरित्वा, अब्याबज्झं वचीसङ्खारं अभिसङ्खरित्वा, अब्याबज्झं मनोसङ्खारं अभिसङ्खरित्वा अब्याबज्झं लोकं उपपज्जति । तमेनं अब्याबज्झं लोकं उपपन्नं समानं अब्याबज्झा फस्सा फुसन्ति । सो अब्याबज्झेहि फस्सेहि फुट्ठो समानो अब्याबज्झं वेदनं वेदयति एकन्तसुखं, सेय्यथापि देवा सुभकिण्हा ।

"इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो सब्याबज्झं पि अब्याबज्झं पि कायसङ्खारं अभिसङ्खरोति, सब्याबज्झं पि अब्याबज्झं पि वचीसङ्खारं अभिसङ्खरोति, सब्याबज्झं पि अब्याबज्झं पि मनोसङ्खारं अभिसङ्ख-

१. सब्यापज्झं – सी०, स्या०; सब्यापज्झं – रो० ।

रोति । सो सब्यावज्झ पि अब्यावज्झ पि कायसङ्खार अभिसङ्खरित्वा, सब्यावज्झ पि अब्यावज्झ पि वचीसङ्खार अभिसङ्खरित्वा, सब्यावज्झ पि अब्यावज्झ पि मनोसङ्खार अभिसङ्खरित्वा सब्यावज्झ पि अब्यावज्झ R 123
पि लोक उपपज्जति । तमेन सब्यावज्झ पि अब्यावज्झ पि लोक उपपन्न B 121
समान सब्यावज्झा पि अब्यावज्झा पि फस्सा फुसन्ति । सो सब्यावज्झेहि पि अब्यावज्झेहि पि फस्सेहि फुट्ठो समानो सब्यावज्झ पि अब्यावज्झ पि वेदन वेदयति वोकिण्णसुखदुक्ख, सेय्यथापि मनुस्सा एकच्चे च देवा एकच्चे च विनिपातिका । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो सविज्जमाना लोकस्मि" ति ।

४ बहुकारसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला पुग्गलस्स बहुकारा । कतमे तयो ? य, भिक्खवे, पुग्गल आगम्म पुग्गलो बुद्ध सरण गतो होति, धम्म सरण गतो होति, सङ्घ सरण गतो होति, अय, भिक्खवे, पुग्गलो इमस्स पुग्गलस्स बहुकारो ।

"पुन च पर, भिक्खवे, य पुग्गल आगम्म पुग्गलो 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खसमुदयो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति, अय, भिक्खवे, पुग्गलो इमस्स पुग्गलस्स बहुकारो ।

"पुन च पर, भिक्खवे, य पुग्गल आगम्म पुग्गलो आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति, अय, भिक्खवे, पुग्गलो इमस्स पुग्गलस्स बहुकारो । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला पुग्गलस्स बहुकारा ।

"इमेहि च पन, भिक्खवे, तीहि पुग्गलेहि इमस्स पुग्गलस्स नत्थञ्ञो पुग्गलो बहुकारो ति वदामि । इमेस पन, भिक्खवे, तिण्ण पुग्गलान इमिना पुग्गलेन न सुप्पतिकार[1] वदामि, यदिद अभिवादनपच्चुट्ठानअञ्जलिकम्मसामीचिकम्मचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानुप्पदानेना" ति ।

५ वजिरूपमसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो सविज्जमाना लोकस्मि । कतमे तयो ? अरुकूपमचित्तो[2] पुग्गलो, विज्जूपम- R 124
चित्तो पुग्गलो, वजिरूपमचित्तो पुग्गलो । कतमो च, भिक्खवे, अरुकूपम-

१ सुप्पटिकार – रो०, स्या० । २ अरुकुपम० – स्या० ।

चित्तो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो कोधनो होति उपायास-
B 122 बहुलो अप्प पि वुत्तो समानो अभिसज्जति कुप्पति ब्यापज्जति पतित्थीयति[1] कोप च दोस च अप्पच्चय च पातुकरोति । सेय्यथापि, भिक्खवे[2], दुट्ठारुको कट्ठेन वा कठलाय वा घट्टितो भिय्योसोमत्ताय आसव देति, एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो कोधनो होति उपायासबहुलो अप्प पि वुत्तो समानो अभिसज्जति कुप्पति ब्यापज्जति पतित्थीयति कोप च दोस च अप्पच्चय च पातुकरोति । अय वुच्चति, भिक्खवे, अरुकूपमचित्तो पुग्गलो ।

"कतमो च, भिक्खवे, विज्जूपमचित्तो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खसमुदयो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति । सेय्यथापि भिक्खवे, चक्खुमा पुरिसो रत्तन्धकारतिमिसाय विज्जन्तरिकाय रूपानि पस्सेय्य, एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति पे० 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानाति । अय वुच्चति, भिक्खवे, विज्जूपमचित्तो पुग्गलो ।

"कतमो च, भिक्खवे, वजिरूपमचित्तो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । सेय्यथापि, भिक्खवे, वजिरस्स नत्थि किञ्चि अभेज्ज मणि वा पासाणो वा, एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो आसवान खया पे० उपसम्पज्ज विहरति । अय वुच्चति, भिक्खवे, वजिरूपमचित्तो पुग्गलो ।

"इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो सविज्जमाना लोकस्मि" ति ।

६ सेवितब्बसुत्त । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो सविज्जमाना लोकस्मि । कतमे तयो ? अत्थि, भिक्खवे, पुग्गलो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो । अत्थि, भिक्खवे, पुग्गलो सेवितब्बो
R 125 भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । अत्थि, भिक्खवे, पुग्गलो सक्कत्वा गरु कत्वा सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । कतमो च, भिक्खवे,
B 123 पुग्गलो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो ? इध, भिक्खवे,

१ पतिट्ठीयति – रो० । २ गाम – रो० ।

एकच्चो पुग्गलो हीनो होति सीलेन समाधिना पञ्ञाय । एवरूपो भिक्खवे, पुग्गलो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो अञ्ञत्र अनुद्दया अञ्ञत्र अनुकम्पा ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । इध, भिक्खवे एकच्चो पुग्गलो सदिसो होति सीलेन समाधिना पञ्ञाय । एवरूपो, भिक्खवे, पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । तं किस्स हेतु ? सीलसामञ्ञगतानं सतं सीलकथा च नो भविस्सति, सा च नो पवत्तिनी[1] भविस्सति, सा च नो फासु भविस्सति । समाधिसामञ्ञगतानं सतं समाधिकथा च नो भविस्सति, सा च नो पवत्तिनी भविस्सति, सा च नो फासु भविस्सति । पञ्ञासामञ्ञगतानं सतं पञ्ञाकथा च नो भविस्सति, सा च नो पवत्तिनी भविस्सति, सा च नो फासु भविस्सती ति । तस्मा एवरूपो पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो सक्कत्वा गरुं कत्वा सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अधिको होति सीलेन समाधिना पञ्ञाय । एवरूपो, भिक्खवे, पुग्गलो सक्कत्वा गरुं कत्वा सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । तं किस्स हेतु ? इति अपरिपूरं वा सीलक्खन्धं परिपूरेस्सामि, परिपूरं वा सीलक्खन्धं तत्थ तत्थ पञ्ञाय अनुग्गहेस्सामि[2], अपरिपूरं वा समाधिक्खन्धं परिपूरेस्सामि[3], परिपूरं वा समाधिक्खन्धं तत्थ तत्थ पञ्ञाय अनुग्गहेस्सामि, अपरिपूरं वा पञ्ञाक्खन्धं परिपूरेस्सामि, परिपूरं वा पञ्ञाक्खन्धं तत्थ तत्थ पञ्ञाय अनुग्गहेस्सामी ति । तस्मा एवरूपो पुग्गलो सक्कत्वा गरुं कत्वा सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं ति ।

"निहीयति पुरिसो निहीनसेवी, R 126
न च हायेथ कदाचि तुल्यसेवी ।
सेट्ठमुपनमं उदेति खिप्पं,
तस्मा अत्तनो उत्तरिं भजेथा" ति ।

७ जिगुच्छितब्बसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो B 124
संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? अत्थि, भिक्खवे, पुग्गलो

१ पवत्तनी – रो० । २ अनुग्गहिस्सामि – रो० । ३ परिपूरिस्सामि – रो० ।

जिगुच्छितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो । अत्थि, भिक्खवे, पुग्गलो अज्झुपेक्खितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो । अत्थि, भिक्खवे, पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो जिगुच्छितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो दुस्सीलो होति पापधम्मो असुचि सङ्कस्सरसमाचारो पटिच्छन्नकम्मन्तो, अस्समणो समणपटिञ्ञो, अब्रह्मचारी ब्रह्मचारीपटिञ्ञो, अन्तोपूति अवस्सुतो कसम्बुजातो । एवरूपो, भिक्खवे, पुग्गलो जिगुच्छितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो । तं किस्स हेतु ? किञ्चा पि, भिक्खवे, एवरूपस्स पुग्गलस्स न दिट्ठानुगतिं आपज्जति, अथ खो नं पापको कित्तिसद्दो अब्भुग्गच्छति – 'पापमित्तो पुरिसपुग्गलो पापसहायो पापसम्पवङ्को' ति । सेय्यथापि, भिक्खवे, अहि गूथगतो किञ्चा पि न दसति[1], अथ खो नं मक्खेति, एवमेव खो, भिक्खवे, किञ्चा पि एवरूपस्स पुग्गलस्स न दिट्ठानुगतिं आपज्जति, अथ खो नं पापको कित्तिसद्दो अब्भुग्गच्छति – 'पापमित्तो पुरिसपुग्गलो पापसहायो पापसम्पवङ्को' ति । तस्मा एवरूपो पुग्गलो जिगुच्छितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो अज्झुपेक्खितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो
R. 127 कोधनो होति उपायासबहुलो, अप्पं पि वुत्तो समानो अभिसज्जति कुप्पति ब्यापज्जति पतित्थीयति, कोपं च दोसं च अप्पच्चयं च पातुकरोति । सेय्यथापि, भिक्खवे, दुट्ठारुको[2] कट्ठेन वा कठलाय वा घट्टितो भिय्योसोमत्ताय आसवं देति, एवमेव खो, भिक्खवे ... पे० ... । सेय्यथापि, भिक्खवे, तिन्दुकालातं[3] कट्ठेन वा कठलाय वा घट्टितं भिय्योसोमत्ताय चिच्चिटायति चिटिचिटायति, एवमेव खो भिक्खवे ... पे० ... । सेय्यथापि, भिक्खवे, गूथकूपो कट्ठेन वा कठलाय वा घट्टितो भिय्योसोमत्ताय दुग्गन्धो होति, एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो
B. 115 कोधनो होति उपायासबहुलो, अप्पं पि वुत्तो समानो अभिसज्जति कुप्पति ब्यापज्जति पतित्थीयति, कोपं च दोसं च अप्पच्चयं च पातुकरोति । एवरूपो, भिक्खवे, पुग्गलो अज्झुपेक्खितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो

---

१ डंसति – स्या० रो० । २ दुट्ठारुको – सी० । ३ तिन्दुकालातं – रो० ।

न पयिरुपासितब्बो । तं किस्स हेतु ? अक्कोसेय्य पि मं परिभासेय्य पि मं अनत्थं पि मं करेय्या ति । तस्मा एवरूपो पुग्गलो अज्झुपेक्खितब्बो न सेवितब्बो न भजितब्बो न पयिरुपासितब्बो ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो सीलवा होति कल्याणधम्मो । एवरूपो, भिक्खवे, पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो । तं किस्स हेतु ? किञ्चापि, भिक्खवे, एवरूपस्स पुग्गलस्स न दिट्ठानुगतिं आपज्जति, अथ खो नं कल्याणो कित्तिसद्दो अब्भुग्गच्छति – 'कल्याणमित्तो पुरिसपुग्गलो कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्को' ति । तस्मा एवरूपो पुग्गलो सेवितब्बो भजितब्बो पयिरुपासितब्बो ।

"इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं ति ।

"निहीयति पुरिसो निहीनसेवी,
न च हायेथ कदाचि तुल्यसेवी ।
सेट्ठमुपनमं उदेति खिप्पं,
तस्मा अत्तनो उत्तरिं भजेथा" ति ॥

८. गूथभाणीसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? गूथभाणी, पुप्फभाणी, मधुभाणी । R 128 कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो गूथभाणी ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो सभग्गतो[1] वा परिसग्गतो[2] वा ञातिमज्झगतो वा पूगमज्झगतो वा राजकुलमज्झगतो वा अभिनीतो सक्खिपुट्ठो – 'एहम्भो[3] पुरिस, यं जानासि तं वदेही' ति । सो अजानं वा आह 'जानामी' ति, जानं वा आह 'न जानामी' ति, अपस्सं वा आह 'पस्सामी' ति, पस्सं वा आह 'न पस्सामी' ति, इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिसकिञ्चिक्खहेतु वा B 126 सम्पजानमुसा भासिता होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो गूथभाणी ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो पुप्फभाणी ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो सभग्गतो वा परिसग्गतो वा ञातिमज्झगतो वा पूगमज्झगतो वा राजकुलमज्झगतो वा अभिनीतो सक्खिपुट्ठो – 'एहम्भो

---

१ सभागतो – स्या० । २ परिसगतो – स्या० । ३ एव भो – रो०, एह भो – स्या० ।

पुरिस, यं पजानासि[1] तं वदेही' ति, सो अजानं वा आह 'न जानामी' ति, जानं वा आह 'जानामी' ति, अपस्सं वा आह 'न पस्सामी' ति, पस्सं वा आह 'पस्सामी' ति; इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिसकिञ्चिक्ख-हेतु वा न सम्पजानमुसा भासिता होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो पुप्फभाणी ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो मधुभाणी ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो फरुसं[2] वाचं पहाय फरुसाय वाचाय पटिविरतो होति; या सा वाचा नेला[3] कण्णसुखा पेमनीया हदयङ्गमा पोरी बहुजनकन्ता बहुजनमनापा तथारूपं वाचं भासिता होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो मधुभाणी । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं" ति ।

९. अन्धसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? अन्धो, एकचक्खु, द्विचक्खु । कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो अन्धो ? इध, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स तथारूपं
R 120 चक्खु न होति यथारूपेन चक्खुना अनधिगतं वा भोगं अधिगच्छेय्य अधिगतं वा भोगं फातिं करेय्य; तथारूपं पिस्स चक्खु न होति यथारूपेन चक्खुना कुसलाकुसले धम्मे जानेय्य, सावज्जानवज्जे धम्मे जानेय्य, हीनप्पणीते धम्मे जानेय्य, कण्हसुक्कसप्पटिभागे धम्मे जानेय्य । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो अन्धो ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो एकचक्खु ? इध, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स तथारूपं चक्खु होति यथारूपेन चक्खुना अनधिगतं
B 127 वा भोगं अधिगच्छेय्य अधिगतं वा भोगं फातिं करेय्य; तथारूपं[4] पनस्स[4] चक्खु न होति यथारूपेन चक्खुना कुसलाकुसले धम्मे जानेय्य, सावज्जानवज्जे धम्मे जानेय्य, हीनप्पणीते धम्मे जानेय्य, कण्हसुक्क-सप्पटिभागे धम्मे जानेय्य । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो एकचक्खु ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो द्विचक्खु ? इध, भिक्खवे, एक-च्चस्स पुग्गलस्स तथारूपं चक्खु होति यथारूपेन चक्खुना अनधिगतं वा भोगं अधिगच्छेय्य, अधिगतं वा भोगं फातिं करेय्य; तथारूपं पिस्स चक्खु होति यथारूपेन चक्खुना कुसलाकुसले धम्मे जानेय्य, सावज्जान-

१ जानासि – सी०, स्या० । २ फरुसा – रो० । ३. नेळा – सी०, स्या० । ४-४. तथारूपस्मि – स्या०; तथारूपं पिस्स – रो० ।

वज्जे धम्मे जानेय्य, हीनप्पणीते धम्मे जानेय्य, कण्हसुक्कसप्पटिभागे धम्मे जानेय्य । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो द्विचक्खु ।

"इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं ति ।

"न चेव भोगा तथारूपा, न च पुञ्ञानि कुब्बति ।
उभयत्थ कलिग्गाहो[1], अन्धस्स हतचक्खुनो ॥

"अथापरायं अक्खातो, एकचक्खु च पुग्गलो ।
धम्माधम्मेन सठोसो[2], भोगानि परियेसति ॥

"थेय्येन कूटकम्मेन, मुसावादेन चूभयं ।
कुसलो होति सङ्घातुं[3], कामभोगी च मानवो ।
इतो सो निरयं गन्त्वा, एकचक्खु विहञ्ञति ॥

"द्विचक्खु पन अक्खातो, सेट्ठो पुरिसपुग्गलो ।
धम्मलद्धेहि भोगेहि, उट्ठानाधिगतं धनं[4] ॥
ददाति सेट्ठसङ्कप्पो, अब्यग्गमानसो[5] नरो । R.120
उपेति भद्दकं ठानं, यत्थ गन्त्वा न सोचति ॥

"अन्धं च एकचक्खुं च, आरका परिवज्जये ।
द्विचक्खुं पन सेवेथ, सेट्ठं पुरिसपुग्गलं" ति ॥

१०. अवकुज्जसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना[6] लोकस्मिं । कतमे तयो ? अवकुज्जपञ्ञो पुग्गलो, उच्छङ्गपञ्ञो पुग्गलो, पुथुपञ्ञो पुग्गलो । कतमो च, भिक्खवे, अवकुज्जपञ्ञो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो आरामं गन्ता होति अभिक्खणं भिक्खूनं सन्तिके धम्मस्सवनाय । तस्स भिक्खू धम्मं देसेन्ति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेन्ति । सो तस्मिं आसने निसिन्नो तस्सा कथाय नेवादिं मनसि करोति, न मज्झं मनसि करोति, न परियोसानं मनसि करोति, वुट्ठितो पि तम्हा आसना तस्सा कथाय नेवादिं मनसि करोति, न मज्झं मनसि करोति, न परियोसानं मनसि करोति । B.128

१ कलिग्गहो – स्या०, रो० । २ ससट्ठो – सी०, स्या०, रो० । ३ सहातुं – स्या० । ४ धम्मं – रो० । ५ ० मनसो – सी०, स्या०, अब्यग्गमनसा – रो० । ६ संविज्जमानो – रो० ।

सेय्यथापि भिक्खवे, कुम्भो निक्कुज्जो तत्र उदकं आसित्तं विवट्टति, नो सण्ठाति, एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो आरामं गन्ता होति अभिक्खणं भिक्खून सन्तिके धम्मस्सवनाय। तस्स भिक्खू धम्मं देसेन्ति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेन्ति। सो तस्मिं आसने निसिन्नो तस्सा कथाय नेवादिं मनसि करोति, न मज्झं मनसि करोति, न परियोसानं मनसि करोति, वुट्ठितो पि तम्हा आसना तस्सा कथाय नेवादिं मनसि करोति, न मज्झं मनसि करोति, न परियोसानं मनसि करोति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, अवकुज्जपञ्ञो पुग्गलो।

"कतमो च, भिक्खवे, उच्छङ्गपञ्ञो पुग्गलो? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो आरामं गन्ता होति अभिक्खणं भिक्खून सन्तिके धम्मस्सवनाय। तस्स भिक्खू धम्मं देसेन्ति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेन्ति। सो तस्मिं आसने निसिन्नो तस्सा कथाय आदिं पि मनसि करोति, मज्झं पि मनसि करोति, परियोसानं पि मनसि करोति, वुट्ठितो च खो तम्हा आसना तस्सा कथाय नेवादिं मनसि करोति, न मज्झं मनसि करोति, न परियोसानं मनसि करोति। सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसस्स उच्छङ्गे नानाखज्जकानि आकिण्णानि –
R 131 तिला तण्डुला मोदका बदरा। सो तम्हा आसना वुट्ठहन्तो सतिसम्मोसा
B 129 पकिरेय्य। एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो आरामं गन्ता होति अभिक्खणं भिक्खून सन्तिके धम्मस्सवनाय। तस्स भिक्खू धम्मं देसेन्ति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेन्ति। सो तस्मिं आसने निसिन्नो तस्सा कथाय आदिं पि मनसि करोति, मज्झं पि मनसि करोति, परियोसानं पि मनसि करोति, वुट्ठितो च खो तम्हा आसना तस्सा कथाय नेवादिं मनसि करोति, न मज्झं मनसि करोति, न परियोसानं मनसि करोति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, उच्छङ्गपञ्ञो पुग्गलो।

"कतमो च, भिक्खवे, पुथुपञ्ञो पुग्गलो? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो आरामं गन्ता होति अभिक्खणं भिक्खून सन्तिके धम्मस्सवनाय। तस्स भिक्खू धम्मं देसेन्ति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं

पकासेन्ति । सो तस्मिं आसने निसिन्नो तस्सा कथाय आदिं पि मनसि करोति, मज्झं पि मनसि करोति, परियोसानं पि मनसि करोति, वुट्ठितो पि तम्हा आसना तस्सा कथाय आदिं पि मनसि करोति, मज्झं पि मनसि करोति, परियोसानं पि मनसि करोति । सेय्यथापि, भिक्खवे, कुम्भो उक्कुज्जो तत्र उदकं आसित्तं सण्ठाति नो विवट्टति, एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो आरामं गन्ता होति अभिक्खणं भिक्खून सन्तिके धम्मस्सवनाय । तस्स भिक्खू धम्मं देसेन्ति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेन्ति । सो तस्मिं आसने निसिन्नो तस्सा कथाय आदिं पि मनसि करोति, मज्झं पि मनसि करोति, परियोसानं पि मनसि करोति, वुट्ठितो पि तम्हा आसना तस्सा कथाय आदिं पि मनसि करोति, मज्झं पि मनसि करोति, परियोसानं पि मनसि करोति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुथुपञ्ञो पुग्गलो ।

"इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं ति ।

"अवकुज्जपञ्ञो पुरिसो, दुम्मेधो अविचक्खणो ।
अभिक्खणं पि चे होति, गन्ता भिक्खून सन्तिके ॥
"आदिं कथाय मज्झं च, परियोसानं च तादिसो ।
उग्गहेतुं न सक्कोति, पञ्ञा हिस्स न विज्जति ॥
"उच्छङ्गपञ्ञो पुरिसो, सेय्यो एतेन वुच्चति । B 130
अभिक्खणं पि चे होति, गन्ता भिक्खून सन्तिके ॥
"आदिं कथाय मज्झं च, परियोसानं च तादिसो ।
निसिन्नो आसने तस्मिं, उग्गहेत्वान ब्यञ्जनं ।
वुट्ठितो नप्पजानाति, गहितं पिस्स मुस्सति ॥
"पुथुपञ्ञो च पुरिसो, सेय्यो एतेहि वुच्चति ।
अभिक्खणं पि चे होति, गन्ता भिक्खून सन्तिके ॥
"आदिं कथाय मज्झं च, परियोसानं च तादिसो ।
निसिन्नो आसने तस्मिं, उग्गहेत्वान ब्यञ्जनं ॥
"धारेति सेट्ठसङ्कप्पो, अब्यग्गमानसो नरो ।
धम्मानुधम्मप्पटिपन्नो, दुक्खस्सन्तकरो सिया" ति ॥

पुग्गलवग्गो ततियो ।

तस्सुद्दानं

समिद्ध गिलान सङ्खारा, बहुकारा वजिरेन च ।
सेवि जिगुच्छ गूथभाणी, अन्धो च अवकुज्जता ति ॥

—— ० ——

४. देवदूतवग्गो

R. 132 १. सब्रह्मकसुत्तं । "सब्रह्मकानि, भिक्खवे, तानि कुलानि येसं पुत्तानं मातापितरो अज्झागारे पूजिता होन्ति । सपुब्बाचरियकानि, भिक्खवे, तानि कुलानि येसं पुत्तानं मातापितरो अज्झागारे पूजिता होन्ति । साहुनेय्यानि[1], भिक्खवे, तानि कुलानि येसं पुत्तानं मातापितरो अज्झागारे पूजिता होन्ति । 'ब्रह्मा' ति, भिक्खवे, मातापितूनं एतं अधिवचनं । 'पुब्बाचरिया' ति, भिक्खवे, मातापितूनं एतं अधिवचनं ।
B. 131 'आहुनेय्या' ति, भिक्खवे, मातापितूनं एतं अधिवचनं । तं किस्स हेतु ? बहुकारा, भिक्खवे, मातापितरो पुत्तानं, आपादका पोसका, इमस्स लोकस्स दस्सेतारो ति ।

"ब्रह्मा ति मातापितरो, पुब्बाचरिया ति वुच्चरे ।
आहुनेय्या च पुत्तानं, पजाय अनुकम्पका ॥
"तस्मा हि ने नमस्सेय्य, सक्करेय्य[2] च[2] पण्डितो ।
अन्नेन अथ पानेन, वत्थेन सयनेन च ।
उच्छादनेन[3] न्हापनेन[3], पादानं धोवनेन च ॥
"ताय[4] नं[4] पारिचरियाय[5], मातापितूसु पण्डिता ।
इधेव नं पसंसन्ति, पेच्च सग्गे पमोदती" ति ॥

२. आनन्दसुत्तं । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच – "सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा इमस्मिं च सविञ्ञाणके काये अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, बहिद्धा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु; यं च चेतोविमुत्तिं

१. आहुनेय्यानि – सी०, स्या०, रो० । २–२. सक्करेय्याथ – सी०, स्या०, रो० । ३–३. उच्छादने नहापने – सी०; उच्छादेन न्हापनेन – रो० । ४–४. ताय – स्या०; मात०– पी० । ५. पारिचरियाय – सी०, स्या०, रो० ।

पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरतो अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति तं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरेय्या" ति ?

"सिया, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा इमस्मिं च सविञ्ञाणके काये अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, बहिद्धा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, यं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरतो अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति तं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरेय्या" ति ।

"यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा इमस्मिं च सविञ्ञाणके काये अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, बहिद्धा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, B 132 यं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरतो अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति तं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरेय्या" ति ?

"इधानन्द, भिक्खुनो एवं होति – 'एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं R 133 सब्बसङ्खारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सग्गो तण्हाक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं' ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा इमस्मिं च सविञ्ञाणके काये अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, बहिद्धा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानानुसया नास्सु, यं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरतो अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति तं च चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरेय्या ति ।

"इदं च पन मेतं, आनन्द, सन्धाय भासितं पारायने पुण्णकपञ्हे–

'सङ्खाय लोकस्मिं परोपरानि[1],
यस्सिञ्जितं नत्थि कुहिञ्चि लोके ।
सन्तो विधूमो अनीघो[2] निरासो,
अतारि सो जातिं जरं ति ब्रूमी'" ति ॥

३ सारिपुत्तसुत्तं । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं सारिपुत्तं भगवा एतदवोच – "सङ्खित्तेन

१ परोवरानि – सी०, रो० । २ अनिघो – स्या०, रो० ।

पि खो अह, सारिपुत्त, धम्म देसेय्य, वित्थारेन पि खो अह, सारिपुत्त, धम्म देसेय्य, सङ्खित्तवित्थारेन पि खो अह, सारिपुत्त, धम्म देसेय्य, अञ्ञातारो च दुल्लभा" ति।

"एतस्स, भगवा, कालो, एतस्स, सुगत, कालो य भगवा सङ्खित्तेन पि धम्म देसेय्य, वित्थारेन पि धम्म देसेय्य, सङ्खित्तवित्थारेन पि धम्म देसेय्य। भविस्सन्ति धम्मस्स अञ्ञातारो" ति।

"तस्मातिह, सारिपुत्त, एव सिक्खितब्ब – 'इमस्मि च सविञ्ञाणके काये अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न भविस्सन्ति, बहिद्धा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न भविस्सन्ति, य च
B 133 चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति उपसम्पज्ज विहरतो अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति त च चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति उपसम्पज्ज विहरिस्सामा' ति। एव हि खो, सारिपुत्त, सिक्खितब्ब।

R 134 "यतो च खो, सारिपुत्त, भिक्खुनो इमस्मि च सविञ्ञाणके काये अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति, बहिद्धा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति, य च चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति उपसम्पज्ज विहरतो अहङ्कारममङ्कारमानानुसया न होन्ति त च चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति उपसम्पज्ज विहरति, अय वुच्चति, सारिपुत्त – 'भिक्खु अच्छेच्छि[1] तण्ह, विवत्तयि[2] सयोजन, सम्मा मानाभिसमया अन्तमकासि दुक्खस्स'। इद च पन मेत, सारिपुत्त, सन्धाय भासित पारायने[3] उदयपञ्हे –

'पहान कामसञ्ञान[4], दोमनस्सान चूभय।
थीनस्स[5] च पनूदन, कुक्कुच्चान निवारण॥
'उपेक्खासतिसंसुद्ध, धम्मतक्कपुरेजव।
अञ्ञाविमोक्ख पब्रूमि, अविज्जाय पभेदन'" ति॥

४ निदानसुत्त। "तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मान समुदयाय। कतमानि तीणि? लोभो निदान कम्मान समुदयाय, दोसो निदान कम्मान समुदयाय, मोहो निदान कम्मान समुदयाय।

"य, भिक्खवे, लोभपकत कम्म लोभज लोभनिदान लोभसमुदय, यत्थस्स अत्तभावो निब्बत्तति तत्थ त कम्म विपच्चति। यत्थ त कम्म

१ अच्छेज्जि – स्या०। २ विवत्तयि – सी०, रो०। ३ पारायणे – सी०। ४ कामसञ्ञानं – रो०। ५ थिनस्स – म०।

विपच्चति तत्थ तस्स कम्मस्स विपाक पटिसवेदेति, दिट्ठे वा धम्मे उपपज्ज[1] वा अपरे वा परियाये ।

"य, भिक्खवे, दोसपकत कम्म दोसज दोसनिदान दोससमुदय, B 134 यत्थस्स अत्तभावो निब्बत्तति तत्थ त कम्म विपच्चति । यत्थ त कम्म विपच्चति तत्थ तस्स कम्मस्स विपाक पटिसवेदेति, दिट्ठे वा धम्मे उपपज्ज वा अपरे वा परियाये ।

"य, भिक्खवे, मोहपकत कम्म मोहज मोहनिदान मोहसमुदय, यत्थस्स अत्तभावो निब्बत्तति तत्थ त कम्म विपच्चति । यत्थ त कम्म विपच्चति तत्थ तस्स कम्मस्स विपाक पटिसवेदेति, दिट्ठे वा धम्मे R 135 उपपज्ज वा अपरे वा परियाये ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, बीजानि अखण्डानि अपूतीनि अवातातपहतानि सारादानि सुखसयितानि सुखेत्ते सुपरिकम्मकताय भूमिया निक्खित्तानि । देवो च सम्माधार अनुप्पवेच्छेय्य । एवस्सु तानि, भिक्खवे, बीजानि वुद्धि[2] विरूळ्हि वेपुल्ल आपज्जेय्यु । एवमेव खो, भिक्खवे, य लोभपकत कम्म लोभज लोभनिदान लोभसमुदय, यत्थस्स अत्तभावो निब्बत्तति तत्थ त कम्म विपच्चति । यत्थ त कम्म विपच्चति तत्थ तस्स कम्मस्स विपाक पटिसवेदेति, दिट्ठे वा धम्मे उपपज्ज वा अपरे वा परियाये ।

"य दोसपकत कम्म पे० य मोहपकत कम्म मोहज मोहनिदान मोहसमुदय, यत्थस्स अत्तभावो निब्बत्तति तत्थ त कम्म विपच्चति । यत्थ त कम्म विपच्चति तत्थ तस्स कम्मस्स विपाक पटिसवेदेति, दिट्ठे वा धम्मे उपपज्ज वा अपरे वा परियाये । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि निदानानि कम्मान समुदयाय ।

"तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मान समुदयाय । कतमानि तीणि ? अलोभो निदान कम्मान समुदयाय, अदोसो निदान कम्मान समुदयाय, अमोहो निदान कम्मान समुदयाय ।

"य, भिक्खवे, अलोभपकत कम्म अलोभज अलोभनिदान अलोभसमुदय, लोभे विगते एव त कम्म पहीन होति उच्छिन्नमूल तालावत्थुकत अनभावङ्कत[3] आयति अनुप्पादधम्म ।

---

१ उप्पज्जे – रो०, उपपज्जे – सी०, स्या० । २ वुड्ढि – स्या०, रो० ।
३ अनभावकत – सी०, रो० ।

"य, भिक्खवे, अदोसपकत कम्म अदोसज अदोसनिदान अदोससमुदय, दोसे विगते एव त कम्म पहीन होति उच्छिन्नमूल तालावत्थुकत अनभावङ्कत आयति अनुप्पादधम्म ।

B 135 "य, भिक्खवे, अमोहपकत कम्म अमोहज अमोहनिदान अमोहसमुदय, मोहे विगते एव त कम्म पहीन होति उच्छिन्नमूल तालावत्थुकत अनभावङ्कत आयति अनुप्पादधम्म ।

R 136 "सेय्यथापि, भिक्खवे, बीजानि अखण्डानि अपूतीनि अवातातपहतानि सारादानि[1] सुखसयितानि । तानि पुरिसो अग्गिना डहेय्य । अग्गिना डहित्वा मसि करेय्य । मसि करित्वा महावाते वा ओफुणेय्य[2] नदिया वा सीघसोताय पवाहेय्य । एवस्सु तानि, भिक्खवे, बीजानि उच्छिन्नमूलानि तालावत्थुकतानि अनभावङ्कतानि आयति अनुप्पादधम्मानि । एवमेव खो, भिक्खवे, य अलोभपकत कम्म अलोभज अलोभनिदान अलोभसमुदय, लोभे विगते एव त कम्म पहीन होति उच्छिन्नमूल तालावत्थुकत अनभावङ्कत आयति अनुप्पादधम्म ।

"य अदोसपकत कम्म पे० य अमोहपकत कम्म अमोहज अमोहनिदान अमोहसमुदय, मोहे विगते एव त कम्म पहीन होति पे० आयति अनुप्पादधम्म । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि निदानानि कम्मान समुदयाया ति ।

"लोभज दोसज चेव, मोहज[3] चापि विद्दसु[3] ।
य तेन पकत कम्म, अप्प वा यदि वा बहु ।
इधेव त वेदनिय, वत्थु अञ्ञ न विज्जति ॥
"तस्मा लोभ च दोस च, मोहज चापि विद्दसु ।
विज्ज उप्पादय भिक्खु, सब्बा दुग्गतियो जहे" ति ॥

५ हत्थकसुत्त । एव मे सुत । एक समय भगवा आळवियं विहरति गोमग्गे सिसपावने पण्णसन्थरे । अथ खो हत्थको आळवको जङ्घाविहार अनुचङ्कममानो अनुविचरमानो अद्दस भगवन्त गोमग्गे सिसपावने पण्णसन्थरे निसिन्न । दिस्वा येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्त निसिन्नो खो हत्थको आळवको भगवन्त एतदवोच – "कच्चि, भन्ते, भगवा सुखमसयित्था" ति ?

१ सारानि – स्या० रो० । २ ओपुणेय्य – सी० ओफुनेय्य – स्या०, ओफुनेय्य – रो० । ३-३ ० पारविद्सु – म० ।

“एव, कुमार, सुखमसयित्थ । ये च पन लोके सुख सेन्ति, B 136
अह तेस अञ्ञतरो” ति ।

“सीता, भन्ते, हेमन्तिका रत्ति, अन्तरट्ठको हिमपातसमयो, खरा गोकण्टकहता भूमि, तनुको पण्णसन्थरो[1], विरळानि[2] रुक्खस्स R 137
पत्तानि, सीतानि कासायानि वत्थानि, सीतो च वेरम्भो[3] वातो[3] वायति । अथ च पन भगवा एवमाह – ‘एव, कुमार, सुखमसयित्थ । ये च पन लोके सुख सेन्ति, अह तेस अञ्ञतरो’” ति ।

“तेन हि, कुमार, तञ्ञेवेत्थ पटिपुच्छिस्सामि । यथा ते खमेय्य तथा न ब्याकरेय्यासि । त किं मञ्ञसि, कुमार, इधस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा कूटागार उल्लित्तावलित्त निवात फुसितग्गळ[4] पिहितवातपान । तत्रस्स पल्लङ्को गोणकत्थतो पटिकत्थतो पटलिकत्थतो कदलिमिगपवरपच्चत्थरणो सउत्तरच्छदो उभतो लोहितकूपधानो, तेलप्पदीपो चेत्थ झायेय्य, चतस्सो च पजापतियो मनापामनापेन पच्चुपट्ठिता अस्सु । त किं मञ्ञसि, कुमार, सुख वा सो सयेय्य नो वा ? कथ वा ते एत्थ होती” ति ?

“सुख सो, भन्ते, सयेय्य । ये च पन लोके सुख सेन्ति, सो तेस अञ्ञतरो” ति ।

“त किं मञ्ञसि, कुमार, अपि नु तस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा उप्पज्जेय्यु रागजा परिळाहा कायिका वा चेतसिका वा येहि सो रागजेहि परिळाहेहि परिडय्हमानो दुक्ख सयेय्या” ति ?

“एव, भन्ते” ति ।

“येहि खो सो, कुमार, गहपति वा गहपतिपुत्तो वा रागजेहि परिळाहेहि परिडय्हमानो दुक्ख सयेय्य, सो रागो तथागतस्स पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयति अनुप्पादधम्मो । तस्माह सुखमसयित्थ ।

“त किं मञ्ञसि, कुमार, अपि नु तस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा उप्पज्जेय्यु दोसजा परिळाहा पे० मोहजा परिळाहा कायिका वा चेतसिका वा येहि सो मोहजेहि परिळाहेहि परिडय्हमानो दुक्ख सयेय्या” ति ?

१ पण्णसथारो – रो० । २ विरलानि – रो० । ३–३ वेरम्भवातो – सी०, स्या०, रो० । ४ फुसितग्गल – सी० ।

"एवं, भन्ते" ति ।

B. 137 "ये हि खो सो, कुमार, गहपति वा गहपतिपुत्तो वा मोहजेहि परिळाहेहि परिडय्हमानो दुक्खं सयेय्य, सो मोहो तथागतस्स पहीनो
R. 138 उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो । तस्माहं सुखमसयित्थं ति ।

"सब्बदा वे सुखं सेति, ब्राह्मणो परिनिब्बुतो ।
यो न लिम्पति[1] कामेसु, सीतिभूतो निरूपधि ॥
"सब्बा आसत्तियो छेत्वा, विनेय्य हदये दरं ।
उपसन्तो सुखं सेति, सन्ति पप्पुय्य चेतसो" ति ॥

६ **देवदूतसुत्तं** । "तीणिमानि, भिक्खवे, देवदूतानि । कतमानि तीणि ? इध, भिक्खवे, एकच्चो कायेन दुच्चरितं चरति, वाचाय दुच्चरितं चरति, मनसा दुच्चरितं चरति । सो कायेन दुच्चरितं चरित्वा, वाचाय दुच्चरितं चरित्वा, मनसा दुच्चरितं चरित्वा कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जति । तमेनं, भिक्खवे, निरयपाला[2] नानाबाहासु गहेत्वा यमस्स रञ्ञो दस्सेन्ति – 'अयं, देव, पुरिसो अमत्तेय्यो अपेत्तेय्यो असामञ्ञो अब्रह्मञ्ञो, न कुले जेट्ठापचायी । इमस्स देवो दण्डं पणेतू' ति ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा पठमं देवदूतं समनुयुञ्जति समनुगाहति समनुभासति – 'अम्भो, पुरिस, न त्वं अद्दस मनुस्सेसु पठमं देवदूतं पातुभूतं' ति ? सो एवमाह – 'नाद्दसं, भन्ते' ति ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, न त्वं अद्दस मनुस्सेसु इत्थिं वा पुरिसं वा आसीतिकं वा नावुतिकं[3] वा वस्सासतिकं वा जातिया जिण्णं गोपानसिवङ्कं भोग्गं दण्डपरायणं पवेधमानं गच्छन्तं आतुरं गतयोब्बनं खण्डदन्तं पलितकेसं विलूनं खलितसिरं[4] वलितं तिलकाहतगत्तं' ति ? सो एवमाह – 'अद्दसं, भन्ते' ति ।

B. 138 "तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो, पुरिस, तस्स ते विञ्ञुस्स सतो महल्लकस्स न एतदहोसि – अहं पि खोम्हि जराधम्मो जरं अनतीतो, हन्दाहं कल्याणं करोमि, कायेन वाचाय मनसा' ति ?
[illegible] सो एवमाह – 'नासक्खिस्सं[5], भन्ते । पमादस्सं, भन्ते' ति ।

---

१ लिप्पति – स्या०, रो० । २ निरयपाला – रो० । ३. नवुतिकं – स्या०, रो० ।
४. खलित सिरो – सी०, रो०; खलितसिरं – स्या० । ५ नाहं सक्खिस्सं – रो० ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो, पुरिस, पमादताय न कल्याणमकासि कायेन वाचाय मनसा । तग्घ त्वं, अम्भो पुरिस, तथा करिस्सन्ति यथा तं पमत्तं । तं खो पन ते एतं पापकम्मं नेव मातरा कतं, न पितरा कतं, न भातरा कतं, न भगिनिया कतं, न मित्तामच्चेहि कतं, न ञातिसालोहितेहि कतं, न देवताहि कतं, न समणब्राह्मणेहि कतं, अथ खो तयावेतं पापकम्मं कतं, त्वञ्ञेवेतस्स विपाकं पटिसंवेदिस्ससी"[1] ति ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा पठमं देवदूतं समनुयुञ्जित्वा समनुगाहित्वा समनुभासित्वा, दुतियं देवदूतं समनुयुञ्जति समनुगाहति समनुभासति – 'अम्भो पुरिस, न त्वं अद्दस मनुस्सेसु दुतियं देवदूतं पातुभूतं' ति ? सो एवमाह – 'नाद्दसं, भन्ते' ति ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, न त्वं अद्दस मनुस्सेसु इत्थिं वा पुरिसं वा आबाधिकं दुक्खितं बाळ्हगिलानं, सके मुत्तकरीसे पलिपन्नं सेमानं, अञ्ञेहि वुट्ठापियमानं, अञ्ञेहि संवेसियमानं' ति ? सो एवमाह – 'अद्दसं, भन्ते' ति ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, तस्स ते विञ्ञुस्स सतो महल्लकस्स न एतदहोसि – अहं पि खोम्हि ब्याधिधम्मो[2] ब्याधिं अनतीतो, हन्दाहं कल्याणं करोमि कायेन वाचाय मनसा' ति ? सो एवमाह – 'नासक्खिस्सं, भन्ते । पमादस्सं, भन्ते' ति ।

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, पमादताय न कल्याणमकासि कायेन वाचाय मनसा । तग्घ त्वं, अम्भो पुरिस, तथा करिस्सन्ति यथा तं पमत्तं । तं खो पन ते एतं पापकम्मं नेव मातरा कतं, न पितरा कतं, न भातरा कतं, न भगिनिया कतं, न मित्तामच्चेहि कतं, न ञातिसालोहितेहि कतं, न देवताहि कतं, न समणब्राह्मणेहि कतं, अथ खो तयावेतं पापकम्मं कतं । त्वञ्ञेवेतस्स विपाकं पटिसंवेदिस्ससी' ति । R 140 D 139

"तमेनं, भिक्खवे, यमो राजा दुतियं देवदूतं समनुयुञ्जित्वा समनुगाहित्वा समनुभासित्वा, ततियं देवदूतं समनुयुञ्जति समनुगाहति समनुभासति – 'अम्भो पुरिस, न त्वं अद्दस मनुस्सेसु ततियं देवदूतं पातुभूतं' ति ? सो एवमाह – 'नाद्दसं, भन्ते' ति ।

१ पटिसंवेदियसी – रो० । २ ब्याधिधम्मो – रा० ।

"तमेन, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, न त्व अद्दस मनुस्सेसु इत्थि वा पुरिस वा एकाहमत वा द्वीहमत वा तीहमत वा उद्धुमातक विनीलक विपुब्बकजात' ति ? सो एवमाह – 'अद्दस, भन्ते' ति ।

"तमेन, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, तस्स ते विञ्ञुस्स सतो महल्लकस्स न एतदहोसि – अह पि खोम्हि मरणधम्मो मरण अनतीतो, हन्दाह कल्याण करोमि कायेन वाचाय मनसा' ति ? सो एवमाह – 'नासक्खिस्स, भन्ते । पमादस्स, भन्ते' ति ।

"तमेन, भिक्खवे, यमो राजा एवमाह – 'अम्भो पुरिस, पमादताय न कल्याणमकासि कायेन वाचाय मनसा । तग्घ त्व, अम्भो पुरिस, तथा करिस्सन्ति यथा त पमत्त । त खो पन ते एत पापकम्म नेव मातरा कत, न पितरा कत, न भातरा कत, न भगिनिया कत, न मित्तामच्चेहि कत, न ञातिसालोहितेहि कत, न देवताहि कत, न समणब्राह्मणेहि कत, अथ खो तयावेत पापकम्म कत । त्वञ्ञेवेतस्स विपाक पटिसवेदिस्ससी' ति ।

"तमेन, भिक्खवे, यमो राजा ततिय देवदूत समनुयुञ्जित्वा समनु-
R 141 गाहित्वा समनुभासित्वा तुण्ही होति । तमेन, भिक्खवे, निरयपाला पञ्चविधबन्धन नाम कारण करोन्ति । तत्त अयोखिल[1] हत्थे गमेन्ति । तत्त अयोखिल दुतियस्मि हत्थे गमेन्ति । तत्त अयोखिल पादे गमेन्ति । तत्त अयोखिल दुतियस्मि पादे गमेन्ति । तत्त अयोखिल मज्झे उरस्मि गमेन्ति । सो तत्थ दुक्खा तिब्बा[2] खरा कटुका वेदना वेदियति, न च ताव काल करोति याव न त पापकम्म[3] ब्यन्तीहोति ।

B 140 "तमेन, भिक्खवे, निरयपाला सवेसित्वा[4] कुधारीहि[5] तच्छेन्ति[6] । सो तत्थ दुक्खा तिब्बा खरा कटुका वेदना वेदियति, न च ताव काल करोति याव न त पापकम्म ब्यन्तीहोति ।

"तमेन, भिक्खवे, निरयपाला उद्धपाद अधोसिर गहेत्वा[7] वासीहि तच्छेन्ति पे० । तमेन, भिक्खवे, निरयपाला रथे योजेत्वा आदित्ताय भूमिया सम्पज्जलिताय सजोतिभूताय सारेन्ति पि पच्चासारेन्ति पि पे० । तमेन, भिक्खवे, निरयपाला महन्त अङ्गारपब्बत आदित्त सम्पज्ज-

---

१ अयोखील – रो० । २ तिप्पा – सी० । ३ पापकम्म – सी० । ४ सवेसित्वा – सी०, स्या०, रो० । ५ कुठारीहि – सी०, स्या०, रो० । ६ तच्छन्ति – सी०, स्या०, रो० । ७ गहेत्वा – स्या०, रो० ।

लितं सजोतिभूतं आरोपेन्ति पि ओरोपेन्ति पि .. पे० ..। तमेनं, भिक्खवे, निरयपाला उद्धपादं अधोसिरं गहेत्वा तत्ताय लोहकुम्भिया पक्खिपन्ति, आदित्ताय सम्पज्जलिताय सजोतिभूताय[1]। सो तत्थ फेणुद्देहकं[2] पच्चमानो सकिं पि उद्धं गच्छति, सकिं पि अधो गच्छति, सकिं पि तिरियं गच्छति। सो तत्थ दुक्खा तिब्बा खरा कटुका वेदना वेदियति, न च ताव कालं करोति याव न तं पापकम्मं ब्यन्तीहोति। तमेनं, भिक्खवे, निरयपाला महानिरये पक्खिपन्ति। सो खो पन, भिक्खवे, महानिरयो–

"चतुक्कण्णो चतुद्वारो, विभत्तो भागसो मितो।
अयोपाकारपरियन्तो, अयसा पटिकुज्जितो॥
"तस्स अयोमया भूमि, जलिता तेजसा युता। R 142
समन्ता योजनसतं, फरित्वा तिट्ठति सब्बदा" ति॥

७ यमराजसुत्तं। "भूतपुब्बं, भिक्खवे, यमस्स रञ्ञो एतदहोसि – 'ये किर, भो, लोके पापकानि कम्मानि करोन्ति ते एवरूपा विविधा कम्मकारणा करीयन्ति। अहो वताहं मनुस्सत्तं लभेय्यं, तथागतो च लोके उप्पज्जेय्य अरहं सम्मासम्बुद्धो, तं चाहं भगवन्तं पयिरुपासेय्यं। सो च मे भगवा धम्मं देसेय्य, तस्स चाहं भगवतो धम्मं आजानेय्यं' ति। तं खो पनाहं, भिक्खवे, न अञ्ञस्स समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा सुत्वा एवं वदामि, अपि च खो, भिक्खवे, यदेव मे सामं ञातं सामं दिट्ठं सामं विदितं तदेवाहं वदामी ति।

"चोदिता देवदूतेहि, ये पमज्जन्ति माणवा। B 141
ते दीघरत्तं सोचन्ति, हीनकायूपगा नरा॥
"ये च खो देवदूतेहि, सन्तो सप्पुरिसा इध।
चोदिता नप्पमज्जन्ति, अरियधम्मे कुदाचनं॥

"उपादाने भयं दिस्वा, जातिमरणसम्भवे।
अनुपादा विमुच्चन्ति, जातिमरणसङ्खये॥
'ते अप्पमत्ता[3] सुखिनो[4], दिट्ठधम्माभिनिब्बुता।
सब्बवेरभयातीता, सब्बदुक्खं उपच्चगुं" ति॥

८. चतुमहाराजसुत्तं। "अट्ठमियं, भिक्खवे, पक्खस्स चतुन्नं महाराजानं अमच्चा पारिसज्जा इमं लोकं अनुविचरन्ति – 'कच्चि बहू

१ 'सो तत्थ फेनुद्देहकं पच्चती' ति अधिको पाठो सी०, स्या०, रो० पोत्थकेसु दिस्सति। २. फेनुद्देहकं – सी०, स्या०, रो०। ३ खेमप्पत्ता – स्या०, रो०, ताप्पमत्ता – सी०। ४ सुखिता – सी०, स्या०, रो०।

मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति पुञ्ञानि करोन्ती' ति। चातुद्दसिं, भिक्खवे, पक्खस्स चतुन्नं महाराजानं पुत्ता इमं लोकं अनुविचरन्ति – 'कच्चि बहू मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा
R 143 ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति पुञ्ञानि करोन्ती' ति। तदहु, भिक्खवे, उपोसथे पन्नरसे चत्तारो महाराजानो सामञ्ञेव इमं लोकं अनुविचरन्ति – 'कच्चि बहू मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति पुञ्ञानि करोन्ती' ति।

"सचे, भिक्खवे, अप्पका होन्ति मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति[1] पुञ्ञानि करोन्ति। तमेनं, भिक्खवे, चत्तारो महाराजानो देवानं तावतिंसानं सुधम्माय सभाय सन्निसिन्नानं सन्निपतितानं आरोचेन्ति – 'अप्पका खो, मारिसा, मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति पुञ्ञानि करोन्ती' ति।

B 117 "तेन खो, भिक्खवे, देवा तावतिंसा अनत्तमना होन्ति – 'दिब्बा वत भो काया परिहायिस्सन्ति, परिपूरिस्सन्ति असुरकाया' ति।

"सचे पन, भिक्खवे, बहू होन्ति मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति पुञ्ञानि करोन्ति। तमेनं, भिक्खवे, चत्तारो महाराजानो देवानं तावतिंसानं सुधम्माय सभाय सन्निसिन्नानं सन्निपतितानं आरोचेन्ति – 'बहू खो, मारिसा, मनुस्सा मनुस्सेसु मत्तेय्या पेत्तेय्या सामञ्ञा ब्रह्मञ्ञा कुले जेट्ठापचायिनो उपोसथं उपवसन्ति पटिजागरोन्ति पुञ्ञानि करोन्ती' ति। तेन, भिक्खवे, देवा तावतिंसा अत्तमना होन्ति – 'दिब्बा वत, भो, काया परिपूरिस्सन्ति, परिहायिस्सन्ति असुरकाया' ति।

"भूतपुब्बं, भिक्खवे, सक्को देवानमिन्दो देवे तावतिंसे अनुनयमानो तायं वेलायं इमं गाथं अभासि –

---

१ पटिजग्गरोन्ति – रो०।

'चातुद्दसिं[1] पञ्चदसिं[1], या च पक्खस्स अट्ठमी । R 144
पाटिहारियपक्खं च, अट्ठङ्गसुसमागतं ।
उपोसथं उपवसेय्य, योपिस्स मादिसो नरो' ति ॥

"सा खो पनेसा, भिक्खवे, सक्केन देवानमिन्देन गाथा दुग्गीता न सुगीता दुब्भासिता न सुभासिता । तं किस्स हेतु ? सक्को हि, भिक्खवे, देवानमिन्दो अवीतरागो अवीतदोसो अवीतमोहो ।

"यो च खो सो, भिक्खवे, भिक्खु अरहं खीणासवो वुसितवा ब्रह्मचरियो[3] कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्खीणभवसंयोजनो सम्मदञ्ञा विमुत्तो, तस्स खो एतं, भिक्खवे, भिक्खुनो कल्लं वचनाय –

'चातुद्दसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खं च, अट्ठङ्गसुसमागतं ।
उपोसथं उपवसेय्य, योपिस्स मादिसो नरो' ति ॥

"तं किस्स हेतु ? सो हि, भिक्खवे, भिक्खु वीतरागो वीतदोसो वीतमोहो ति । B 143

"भूतपुब्बं, भिक्खवे, सक्को देवानमिन्दो देवे तावतिंसे अनुनयमानो तायं वेलायं इमं गाथं अभासि –

'चातुद्दसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खं च, अट्ठङ्गसुसमागतं ।
उपोसथं उपवसेय्य, योपिस्स मादिसो नरो' ति ॥

"सा खो पनेसा, भिक्खवे, सक्केन देवानमिन्देन गाथा दुग्गीता न सुगीता दुब्भासिता न सुभासिता । तं किस्स हेतु ? सक्को हि, भिक्खवे, देवानमिन्दो अपरिमुत्तो जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, अपरिमुत्तो दुक्खस्मा ति वदामि ।

"यो च खो सो, भिक्खवे, भिक्खु अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्खीणभवसंयोजनो सम्मदञ्ञा विमुत्तो, तस्स खो एतं, भिक्खवे, भिक्खुनो कल्लं वचनाय –

'चातुद्दसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी । R 145
पाटिहारियपक्खं च, अट्ठङ्गसुसमागतं ।
उपोसथं उपवसेय्य, योपिस्स मादिसो नरो' ति ॥

१-१ चातुद्दसी पञ्चदसी – रो० । २ यापन्न – सी०, स्या०, रो० । ३ स्या०, रो० पोत्थकेसु न दिस्सति ।

"तं किस्स हेतु ? सो हि, भिक्खवे, भिक्खु परिमुत्तो जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, परिमुत्तो दुक्खस्मा ति वदामी" ति ।

९ सुखुमालसुत्तं । "सुखुमालो अहं, भिक्खवे, परमसुखुमालो अच्चन्तसुखुमालो । मम सुदं, भिक्खवे, पितु निवेसने पोक्खरणियो कारिता होन्ति । एकत्थ सुदं, भिक्खवे, उप्पलं वप्पति[1], एकत्थ पदुमं, एकत्थ पुण्डरीकं, यावदेव ममत्थाय । न खो पनस्साहं, भिक्खवे, अका-
D. 144 सिकं[2] चन्दनं धारेमि । कासिकं, भिक्खवे, सु मे तं वेठनं होति, कासिका कञ्चुका, कासिकं निवासनं, कासिको उत्तरासङ्गो । रत्तिन्दिवं खो पन मे[3] सु तं[3], भिक्खवे, सेतच्छत्तं धारीयति – 'मा नं फुसि सीतं वा उण्हं वा तिणं वा रजो वा उस्सावो वा' ति ।

"तस्स मय्हं, भिक्खवे, तयो पासादा अहेसुं – एको हेमन्तिको, एको गिम्हिको, एको वस्सिको । सो खो अहं, भिक्खवे, वस्सिके पासादे वस्सिके चत्तारो मासे निप्पुरिसेहि तूरियेहि परिचारयमानो न हेट्ठापासादं ओरोहामि । यथा खो पन, भिक्खवे, अञ्ञेसं निवेसने[4] दासकम्मकरपोरिसस्स कणाजकं भोजनं दीयति बिलङ्गदुतियं, एवमेवस्सु मे, भिक्खवे, पितु निवेसने दासकम्मकरपोरिसस्स सालिमंसोदनो दीयति ।

"तस्स मय्हं, भिक्खवे, एवरूपाय इद्धिया समन्नागतस्स एवरूपेन च सुखुमालेन एतदहोसि – 'अस्सुतवा खो पुथुज्जनो अत्तना जराधम्मो समानो जरं अनतीतो परं जिण्णं दिस्वा अट्टीयति हरायति जिगुच्छति अत्तानंयेव अतिसित्वा, अहं पि खोम्हि जराधम्मो जरं अनतीतो । अहं चेव खो पन जराधम्मो समानो जरं अनतीतो परं जिण्णं दिस्वा अट्टीयेय्यं
R. 146 हरायेय्यं जिगुच्छेय्यं न मेतं अस्स पतिरूपं' ति । तस्स मय्हं, भिक्खवे, इति पटिसञ्चिक्खतो यो योब्बने योब्बनमदो सो सब्बसो पहीयि ।

"अस्सुतवा खो पुथुज्जनो अत्तना ब्याधिधम्मो समानो ब्याधिं अनतीतो परं ब्याधितं दिस्वा अट्टीयति हरायति जिगुच्छति अत्तानंयेव अतिसित्वा – 'अहं पि खोम्हि ब्याधिधम्मो ब्याधिं अनतीतो, अहं चेव खो पन ब्याधिधम्मो समानो ब्याधिं अनतीतो परं ब्याधितं दिस्वा अट्टीयेय्यं हरायेय्यं जिगुच्छेय्यं, न मेतं अस्स पतिरूपं' ति । तस्स मय्हं, भिक्खवे, इति पटिसञ्चिक्खतो यो आरोग्ये आरोग्यमदो सो सब्बसो पहीयि ।

1 पुप्फन्ति – सी०, रो० । 2 कासिकं – स्या० । 3–3 सु मे तं – सी०, स्या०, रो० । 4 निवेसनेसु – सी०, रो० ।

"अस्सुतवा खो पुथुज्जनो अत्तना मरणधम्मो समानो मरणं अनतीतो परं मतं दिस्वा अट्टीयति हरायति जिगुच्छति अत्तानंयेव अतिसित्वा – 'अहं पि खोम्हि मरणधम्मो, मरणं अनतीतो, अहं चेव खो पन D 145
मरणधम्मो समानो मरणं अनतीतो परं मतं दिस्वा अट्टीयेय्यं हरायेय्यं जिगुच्छेय्यं, न मेतं अस्स पतिरूपं' ति । तस्स मय्हं, भिक्खवे, इति पटिसञ्चिक्खतो यो जीविते जीवितमदो सो सब्बसो पहीयी ति ।

"तयोमे, भिक्खवे, मदा । कतमे तयो ? योब्बनमदो, आरोग्यमदो, जीवितमदो । योब्बनमदमत्तो वा, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो कायेन दुच्चरितं चरति, वाचाय दुच्चरितं चरति, मनसा दुच्चरितं चरति । सो कायेन दुच्चरितं चरित्वा, वाचाय दुच्चरितं चरित्वा, मनसा दुच्चरितं चरित्वा कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जति । आरोग्यमदमत्तो वा, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो ...पे०... जीवितमदमत्तो वा, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो कायेन दुच्चरितं चरति, वाचाय दुच्चरितं चरति, मनसा दुच्चरितं चरति । सो कायेन दुच्चरितं चरित्वा, वाचाय दुच्चरितं चरित्वा, मनसा दुच्चरितं चरित्वा कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जति । योब्बनमदमत्तो वा, भिक्खवे, भिक्खु सिक्खं पच्चक्खाय हीनायावत्तति । आरोग्यमदमत्तो वा, भिक्खवे, भिक्खु
...पे०... जीवितमदमत्तो वा, भिक्खवे, भिक्खु सिक्खं पच्चक्खाय हीना- R 147
यावत्तती ति ।

"ब्याधिधम्मा जराधम्मा, अथो मरणधम्मिनो ।
यथाधम्मा तथासन्ता[1], जिगुच्छन्ति पुथुज्जना ॥
"अहं चे तं जिगुच्छेय्यं, एवंधम्मेसु पाणिसु ।
न मेतं पतिरूपस्स, मम एवंविहारिनो ॥
"सोहं एवं विहरन्तो, ञत्वा धम्मं निरूपधिं ।
आरोग्ये योब्बनस्मिं च, जीवितस्मिं च ये मदा ॥
"सब्बे मदे अभिभोस्मि, नेक्खम्मे दट्ठु खेमतं[2] ।
तस्स मे अहु उस्साहो, निब्बानं अभिपस्सतो ॥
"नाहं भब्बो एतरहि, कामानि पटिसेवितुं ।
अनिवत्ति भविस्सामि, ब्रह्मचरियपरायणो" ति ॥

१. तथागता – सी० । २. खेमतो – सी०, स्या०, रो० ।

B 146 **१०. आधिपतेय्यसुत्तं** । "तीणिमानि, भिक्खवे, आधिपतेय्यानि । कतमानि तीणि ? अत्ताधिपतेय्यं, लोकाधिपतेय्यं, धम्माधिपतेय्यं । कतमञ्च, भिक्खवे, अत्ताधिपतेय्यं ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अरञ्ञगतो वा रुक्खमूलगतो वा सुञ्ञागारगतो वा इति पटिसञ्चिक्खति – 'न खो पनाहं चीवरहेतु अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो । न पिण्डपातहेतु, न सेनासनहेतु, न इतिभवाभवहेतु अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो । अपि च खोम्हि ओतिण्णो जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, दुक्खोतिण्णो दुक्खपरेतो । अप्पेव नाम इमस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स अन्तकिरिया पञ्ञायेथा'
R 140 ति । अहं चेव खो पन यादिसके कामे ओहाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो तादिसके वा कामे परियेसेय्यं ततो वा पापिट्ठतरे, न मेतं पतिरूपं' ति । सो इति पटिसञ्चिक्खति – 'आरद्धं खो पन मे वीरियं भविस्सति असल्लीनं, उपट्ठिता सति असम्मुट्ठा, पस्सद्धो कायो असारद्धो, समाहितं चित्तं एकग्गं' ति । सो अत्तानंयेव अधिपतिं करित्वा अकुसलं पजहति, कुसलं भावेति, सावज्जं पजहति, अनवज्जं भावेति, सुद्धं अत्तानं परिहरति । इदं वुच्चति, भिक्खवे, अत्ताधिपतेय्यं ।

"कतमञ्च, भिक्खवे, लोकाधिपतेय्यं ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अरञ्ञगतो वा रुक्खमूलगतो वा सुञ्ञागारगतो वा इति पटिसञ्चिक्खति – 'न खो पनाहं चीवरहेतु अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो । न पिण्डपातहेतु, न सेनासनहेतु, न इतिभवाभवहेतु अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो । अपि च खोम्हि ओतिण्णो जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, दुक्खोतिण्णो दुक्खपरेतो । अप्पेव नाम इमस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स अन्तकिरिया पञ्ञायेथा' ति । अहं चेव खो पन एवं पब्बजितो समानो कामवितक्कं वा वितक्केय्यं, ब्यापादवितक्कं वा वितक्केय्यं, विहिंसावितक्कं वा वितक्केय्यं, महा खो पनायं लोकसन्निवासो । महन्तस्मिं खो पन लोकसन्निवासे सन्ति समणब्राह्मणा इद्धिमन्तो दिब्बचक्खुका परचित्तविदुनो । ते दूरतो पि पस्सन्ति, आसन्ना पि न दिस्सन्ति, चेतसा पि चित्तं जानन्ति । ते पि मं एवं जानेय्युं –
B 147 'पस्सथ, भो, इमं कुलपुत्तं सद्धा अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो समानो वोकिण्णो विहरति पापकेहि अकुसलेहि धम्मेही' ति । देवता पि खो सन्ति इद्धिमन्तिनियो दिब्बचक्खुका परचित्तविदुनियो । ता दूरतो पि पस्सन्ति, आसन्ना पि न दिस्सन्ति, चेतसा पि चित्तं जानन्ति । ता पि

म एव जानेय्यु – 'पस्सथ, भो, इम कुलपुत्त सद्धा अगारस्मा अनगारिय पब्बजितो समानो वोकिण्णो विहरति पापकेहि अकुसलेहि धम्मेही' ति। सो इति पटिसञ्चिक्खति – 'आरद्ध खो पन मे विरिय भविस्सति R 149
असल्लीन, उपट्ठिता सति असम्मुट्ठा, पस्सद्धो कायो असारद्धो, समाहित चित्त एकग्ग' ति। सो लोकयेव अधिपति करित्वा अकुसल पजहति, कुसल भावेति, सावज्ज पजहति, अनवज्ज भावेति, सुद्ध अत्तान परिहरति। इद वुच्चति, भिक्खवे, लोकाधिपतेय्य।

"कतम च, भिक्खवे, धम्माधिपतेय्य? इध, भिक्खवे, भिक्खु अरञ्ञगतो वा रुक्खमूलगतो वा सुञ्ञागारगतो वा इति पटिसञ्चिक्खति – 'न खो पनाह चीवरहेतु अगारस्मा अनगारिय पब्बजितो। न पिण्डपातहेतु, न सेनासनहेतु, न इतिभवाभवहेतु अगारस्मा अनगारिय पब्बजितो। अपि च खोम्हि ओतिण्णो जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, दुक्खोतिण्णो दुक्खपरेतो। अप्पेव नाम इमस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स अन्तकिरिया पञ्ञायेथा ति। स्वाक्खातो भगवता धम्मो सन्दिट्ठिको अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको पच्चत्त वेदितब्बो विञ्ञूही ति। सन्ति खो पन मे सब्रह्मचारी जान पस्स विहरन्ति। अह चेव खो पन एव स्वाक्खाते धम्मविनये पब्बजितो समानो कुसीतो विहरेय्य पमत्तो, न मेत अस्स पतिरूप' ति। सो इति पटिसञ्चिक्खति – 'आरद्ध खो पन मे विरिय भविस्सति असल्लीन, उपट्ठिता सति असम्मुट्ठा[1], पस्सद्धो कायो असारद्धो, समाहित चित्त एकग्ग' ति। सो धम्मयेव अधिपति करित्वा अकुसल पजहति, कुसल भावेति, सावज्ज पजहति, अनवज्ज भावेति, सुद्ध अत्तान परिहरति। इद वुच्चति, भिक्खवे, धम्माधिपतेय्य। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि आधिपतेय्यानी ति।

"नत्थि लोके रहो नाम, पापकम्म पकुब्बतो।
अत्ता ते पुरिस जानाति, सच्च वा यदि वा मुसा॥
"कल्याण वत भो सक्खि, अत्तान अतिमञ्ञसि। B 148
यो सन्त अत्तनि पाप, अत्तान परिगूहसि॥
"पस्सन्ति देवा च तथागता च, R 150
लोकस्मि बाल विसम चरन्त।

१ असम्मुट्ठा – सी०, अप्पमुट्ठा – स्या०।

तस्मा हि अत्ताधिपतेय्यको[1] च,
लोकाधिपो च निपको च झायी ॥
"धम्माधिपो च अनुधम्मचारी,
न हीयति सच्चपरक्कमो मुनि ।
पसय्ह मारं अभिभुय्य अन्तकं,
यो च फुसी जातिक्खयं पधानवा ।
सो तादिसो लोकविदू सुमेधो,
सब्बेसु धम्मेसु अतम्मयो मुनी" ति ॥

देवदूतवग्गो चतुत्थो ।

तस्सुद्दानं

ब्रह्म आनन्द सारिपुत्तो, निदानं हत्थकेन च ।
दूता दुवे च राजानो, सुखुमालाधिपतेय्येन चा ति ॥

५. चूळवग्गो

१ सम्मुखीभावसुत्तं । "तिण्णं, भिक्खवे, सम्मुखीभावा सद्धो कुलपुत्तो बहुं पुञ्ञं पसवति । कतमेसं तिण्णं ? सद्धाय, भिक्खवे, सम्मुखीभावा सद्धो कुलपुत्तो बहुं पुञ्ञं पसवति । देय्यधम्मस्स, भिक्खवे, सम्मुखीभावा सद्धो कुलपुत्तो बहुं पुञ्ञं पसवति । दक्खिणेय्यानं, भिक्खवे, सम्मुखीभावा सद्धो कुलपुत्तो बहुं पुञ्ञं पसवति । इमेसं खो, भिक्खवे, तिण्णं सम्मुखीभावा सद्धो कुलपुत्तो बहुं पुञ्ञं पसवती" ति ।

B 149 २ लिङ्गसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, ठानेहि सद्धो पसन्नो वेदितब्बो । कतमेहि तीहि ? सीलवन्तानं[2] दस्सनकामो होति, सद्धम्मं सोतुकामो होति, विगतमलमच्छेरेन चेतसा अगारं अज्झावसति मुत्तचागो पयतपाणि वोस्सग्गरतो याचयोगो दानसंविभागरतो । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि ठानेहि सद्धो पसन्नो वेदितब्बो ।

"दस्सनकामो सीलवतं, सद्धम्मं सोतुमिच्छति ।
विनये[3] मच्छेरमलं, स[4] वे[4] सद्धो ति वुच्चती" ति ॥

१ अत्ताधिपतेय्यको सतो चरे – सी०, स्या०, रो० । २ सीलवन्त – रो० । ३ विनेय्य – सी०, रो० । ४-४ सवे – रो० ।

३. अत्थवससुत्तं । "तयो, भिक्खवे, अत्थवसे सम्पस्समानेन R. 151
अलमेव परेसं धम्मं देसेतुं । कतमे तयो ? यो धम्मं देसेति सो अत्थप्पटिसंवेदी च होति धम्मप्पटिसंवेदी च । यो धम्मं सुणाति सो अत्थप्पटिसंवेदी च होति धम्मप्पटिसंवेदी च । यो चेव धम्मं देसेति यो च धम्मं सुणाति उभो अत्थप्पटिसंवेदिनो च होन्ति धम्मप्पटिसंवेदिनो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अत्थवसे सम्पस्समानेन अलमेव परेसं धम्मं देसेतुं'' ति ।

४. कथापवत्तिसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, ठानेहि कथा पवत्तिनी होति । कतमेहि तीहि ? यो धम्मं देसेति सो अत्थप्पटिसंवेदी च होति धम्मप्पटिसंवेदी च । यो धम्मं सुणाति सो अत्थप्पटिसंवेदी च होति धम्मप्पटिसंवेदी च । यो चेव धम्मं देसेति यो च धम्मं सुणाति उभो अत्थप्पटिसंवेदिनो च होन्ति धम्मप्पटिसंवेदिनो च । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि ठानेहि कथा पवत्तिनी होती'' ति ।

५. पण्डितसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, पण्डितपञ्ञत्तानि सप्पुरिसपञ्ञत्तानि । कतमानि तीणि ? दानं, भिक्खवे, पण्डित-
पञ्ञत्तं सप्पुरिसपञ्ञत्तं । पब्बज्जा, भिक्खवे, पण्डितपञ्ञत्ता B. 150
सप्पुरिसपञ्ञत्ता । मातापितूनं, भिक्खवे, उपट्ठानं पण्डितपञ्ञत्तं सप्पुरिसपञ्ञत्तं । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि पण्डितपञ्ञत्तानि सप्पुरिसपञ्ञत्तानी ति ।

"सब्भि दानं उपञ्ञत्तं, अहिंसा संयमो दमो ।
मातापितु उपट्ठानं, सन्तानं ब्रह्मचारिनं ॥
"सतं एतानि ठानानि, यानि सेवेथ पण्डितो ।
अरियो दस्सनसम्पन्नो, स लोकं भजते सिवं'' ति ॥

६. सीलवन्तसुत्तं । "यं, भिक्खवे, सीलवन्तो पब्बजिता गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरन्ति । तत्थ मनुस्सा तीहि ठानेहि बहुं
पुञ्ञं पसवन्ति । कतमेहि तीहि ? कायेन, वाचाय, मनसा । यं, R. 152
भिक्खवे, सीलवन्तो पब्बजिता गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरन्ति । तत्थ मनुस्सा इमेहि तीहि ठानेहि बहुं पुञ्ञं पसवन्ती'' ति ।

७. सङ्खतलक्खणसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, सङ्खतस्स सङ्खतलक्खणानि । कतमानि तीणि ? उप्पादो पञ्ञायति, वयो

पञ्ञायति, ठितस्स अञ्ञथत्तं पञ्ञायति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि सङ्खतस्स सङ्खतलक्खणानी" ति ।

८. असङ्खतलक्खणसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, असङ्खतस्स असङ्खतलक्खणानि । कतमानि तीणि ? न उप्पादो पञ्ञायति, न वयो पञ्ञायति, न ठितस्स अञ्ञथत्तं पञ्ञायति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि असङ्खतस्स असङ्खतलक्खणानी" ति ।

९. पब्बतराजसुत्तं । "हिमवन्तं, भिक्खवे, पब्बतराजं निस्साय महासाला तीहि वड्ढीहि वड्ढन्ति । कतमाहि तीहि ? साखापत्तपलासेन
B. 151 वड्ढन्ति, तचपपटिकाय वड्ढन्ति, फेग्गुसारेन वड्ढन्ति । हिमवन्तं, भिक्खवे, पब्बतराजं निस्साय महासाला इमाहि तीहि वड्ढीहि वड्ढन्ति ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, सद्धं कुलपतिं निस्साय अन्तो जनो तीहि वड्ढीहि वड्ढति । कतमाहि तीहि ? सद्धाय वड्ढति, सीलेन वड्ढति, पञ्ञाय वड्ढति । सद्धं, भिक्खवे, कुलपतिं निस्साय अन्तो जनो इमाहि तीहि वड्ढीहि वड्ढती ति ।

"यथा पि पब्बतो सेलो, अरञ्ञस्मिं ब्रहावने ।
तं रुक्खा[1] उपनिस्साय, वड्ढन्ते ते वनप्पती[2] ॥
"तथेव सीलसम्पन्नं, सद्धं कुलपतिं इध ।
उपनिस्साय वड्ढन्ति, पुत्तदारा च बन्धवा ।
अमच्चा ञातिसङ्घा च, ये चस्स अनुजीविनो ॥
"त्यास्स सीलवतो सीलं, चागं सुचरितानि च ।
R. 153 पस्समानानुकुब्बन्ति, अत्तमत्थं[3] विचक्खणा ॥
"इध धम्मं चरित्वान, मग्गं सुगतिगामिनं ।
नन्दिनो देवलोकस्मिं, मोदन्ति कामकामिनो" ति ॥

१०. आतप्पकरणीयसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, ठानेहि आतप्पं करणीयं । कतमेहि तीहि ? अनुप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय आतप्पं करणीयं, अनुप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय आतप्पं करणीयं, उप्पन्नानं सारीरिकानं वेदनानं दुक्खानं तिब्बानं खरानं कटुकानं असातानं अमनापानं पाणहरानं अधिवासनाय आतप्पं करणीयं । इमेहि तीहि, भिक्खवे, ठानेहि आतप्पं करणीयं ।

१. रुक्ख – रो० । २. वनस्पति – सी०, रो० । ३. ये भवन्ति – सी०, स्या०, रो० ।

"यतो खो, भिक्खवे, भिक्खु अनुप्पन्नान पापकान अकुसलान धम्मान अनुप्पादाय आतप्प करोति, अनुप्पन्नान कुसलान धम्मान उप्पादाय आतप्प करोति, उप्पन्नान सारीरिकान वेदनान दुक्खान तिब्बान खरान कटुकान असातान अमनापान पाणहरान अधिवासनाय आतप्प करोति। अय वुच्चति, भिक्खवे, भिक्खु आतापी निपको सतो सम्मा दुक्खस्स अन्तकिरियाया" ति। B 152

११ महाचोरसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो महाचोरो सन्धि पि छिन्दति, निल्लोप पि हरति, एकागारिक पि करोति, परिपन्थे पि तिट्ठति। कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, महाचोरो विसमनिस्सितो च होति, गहननिस्सितो च होति, बलवनिस्सितो च होति। कथ च, भिक्खवे, महाचोरो विसमनिस्सितो होति? इध, भिक्खवे, महाचोरो नदीविदुग्ग वा निस्सितो होति पब्बतविसम वा। एव खो, भिक्खवे, महाचोरो विसमनिस्सितो होति।

"कथ च, भिक्खवे, महाचोरो गहननिस्सितो होति? इध, भिक्खवे, महाचोरो तिणगहन वा निस्सितो होति, रुक्खगहन वा रोध[1] वा महावनसण्ड वा। एव खो, भिक्खवे, महाचोरो गहननिस्सितो होति। R 154

"कथ च, भिक्खवे, महाचोरो बलवनिस्सितो होति? इध भिक्खवे, महाचोरो राजान वा राजमहामत्तान वा निस्सितो होति। तस्स एव होति – 'सचे म कोचि किञ्चि वक्खति, इमे मे राजानो वा राजमहामत्ता वा परियोधाय अत्थ भणिस्सन्ती' ति। सचे न कोचि किञ्चि आह, त्यास्स राजानो वा राजमहामत्ता वा परियोधाय अत्थ भणन्ति। एव खो, भिक्खवे, महाचोरो बलवनिस्सितो होति। इमे खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो महाचोरो सन्धि पि छिन्दति, निल्लोप पि हरति, एकागारिक पि करोति, परिपन्थे पि तिट्ठति।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि[2] समन्नागतो पापभिक्खु खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति। कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, पापभिक्खु विसमनिस्सितो च होति गहननिस्सितो च बलवनिस्सितो च।

१ गेध – सी०, रो०। २ धम्मेहि – सी०, रो०।

"कथं च, भिक्खवे, पापभिक्खु विसमनिस्सितो होति? इध, भिक्खवे, पापभिक्खु विसमेन कायकम्मेन समन्नागतो होति, विसमेन
B 153 वचीकम्मेन समन्नागतो होति, विसमेन मनोकम्मेन समन्नागतो होति। एवं खो, भिक्खवे, पापभिक्खु विसमनिस्सितो होति।

"कथं च, भिक्खवे, पापभिक्खु गहननिस्सितो होति? इध, भिक्खवे, पापभिक्खु मिच्छादिट्ठिको होति, अन्तग्गाहिकाय दिट्ठिया समन्नागतो होति। एवं खो, भिक्खवे पापभिक्खु गहननिस्सितो होति।

"कथं च, भिक्खवे, पापभिक्खु बलवनिस्सितो होति? इध, भिक्खवे, पापभिक्खु राजानं वा राजमहामत्तानं वा निस्सितो होति। तस्स एवं होति – 'सचे मं कोचि किञ्चि वक्खति, इमे मे राजानो वा राजमहामत्ता वा परियोधाय अत्थं भणिस्सन्ती' ति। सचे नं कोचि किञ्चि आह, त्यास्स राजानो वा राजमहामत्ता वा परियोधाय अत्थं भणन्ति। एवं खो, भिक्खवे, पापभिक्खु बलवनिस्सितो होति। इमेहि
R 155 खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पापभिक्खु खतं उपहतं अत्तानं परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञूनं, बहुं च अपुञ्ञं पसवती" ति।

चूळवग्गो पञ्चमो।

तस्सुद्दानं

सम्मुखी ठानत्थवसं, पवत्ति पण्डित सीलवं।
सङ्खतं पब्बतातप्पं, महाचोरेनेकादसा ति॥

पठमपण्णासको समत्तो।

---

६. ब्राह्मणवग्गो

B 154 १. पठमद्वेब्राह्मणसुत्तं। अथ खो द्वे ब्राह्मणा जिण्णा वुड्ढा[1] महल्लका अद्धगता वयोअनुप्पत्ता वीसवस्ससतिका जातिया येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं सम्मोदिंसु। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं[2] वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु। एकमन्तं निसिन्ना खो ते ब्राह्मणा भगवन्तं एतदवोचुं – "मयमस्सु, भो गोतम, ब्राह्मणा

१. बुद्धा – रो०। २. सारणीयं – सी०, स्या०, रो०।

जिण्णा वुद्धा महल्लका अद्धगता वयोअनुप्पत्ता वीसवस्ससतिका जातिया, ते चम्हा अकतकल्याणा अकतकुसला अकतभीरुत्ताणा । ओवदतु नो भवं गोतमो, अनुसासतु नो भवं गोतमो यं अम्हाकं अस्स दीघरत्तं हिताय सुखाया" ति ।

"तग्घ तुम्हे ब्राह्मणा जिण्णा वुद्धा महल्लका अद्धगता वयोअनुप्पत्ता वीसवस्ससतिका जातिया, ते चत्थ अकतकल्याणा अकतकुसला अकतभीरुत्ताणा । उपनीयति खो अयं, ब्राह्मणा, लोको जराय ब्याधिना मरणेन । एवं उपनीयमाने खो, ब्राह्मणा, लोके जराय ब्याधिना मरणेन, यो इध कायेन संयमो वाचाय संयमो मनसा संयमो, तं तस्स पेतस्स ताणं च लेणं च दीपं च सरणं च परायणं चा ति ।

"उपनीयति जीवितमप्पमायु,
जरूपनीतस्स न सन्ति ताणा ।
एतं भयं मरणे पेक्खमानो,
पुञ्ञानि कयिराथ सुखावहानि ॥

"योध कायेन संयमो, वाचाय उद चेतसा ।
तं तस्स पेतस्स सुखाय होति,
यं जीवमानो पकरोति पुञ्ञं" ति ॥

२. दुतियद्वेब्राह्मणसुत्तं । अथ खो द्वे ब्राह्मणा जिण्णा वुद्धा महल्लका अद्धगता वयोअनुप्पत्ता वीसवस्ससतिका जातिया येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते ब्राह्मणा भगवन्तं एतदवोचुं – "मयमस्सु, भो गोतम, ब्राह्मणा जिण्णा वुद्धा महल्लका अद्धगता वयोअनुप्पत्ता वीसवस्ससतिका जातिया; ते चम्हा अकतकल्याणा अकतकुसला अकतभीरुत्ताणा । ओवदतु नो भवं गोतमो, अनुसासतु नो भवं गोतमो यं अम्हाकं अस्स दीघरत्तं हिताय सुखाया" ति । B 155, R 156

"तग्घ तुम्हे, ब्राह्मणा, जिण्णा वुद्धा महल्लका अद्धगता वयोअनुप्पत्ता वीसवस्ससतिका जातिया, ते चत्थ अकतकल्याणा अकतकुसला अकतभीरुत्ताणा । आदित्तो खो अयं, ब्राह्मणा, लोको जराय ब्याधिना मरणेन । एवं आदित्ते खो, ब्राह्मणा, लोके जराय ब्याधिना मरणेन, यो इध कायेन संयमो वाचाय संयमो मनसा संयमो, तं तस्स पेतस्स ताणं च लेणं च दीपं च सरणं च परायणं चा ति ।

"आदित्तस्मि अगारस्मि, य नीहरति भाजन ।
त तस्स होति अत्थाय, नो चय तत्थ डय्हति ॥

"एव आदित्तो खो लोको, जराय मरणेन च ।
नीहरेथेव दानेन, दिन्न होति सुनीहत ॥

"योध कायेन सयमो, वाचाय उद चेतसा ।
त तस्स पेतस्स सुखाय होति,
य जीवमानो पकरोति पुञ्ञ" ति ।

२ अञ्ञतरब्राह्मणसुत्तं । अथ खो अञ्ञतरो[1] ब्राह्मणो येन
भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धि सम्मोदि ... पे० ...
B 156 एकमन्त निसिन्नो खो सो ब्राह्मणो भगवन्त एतदवोच – "'सन्दिट्ठिको
धम्मो सन्दिट्ठिको धम्मो' ति, भो गोतम, वुच्चति । कित्तावता नु खो,
भो गोतम, सन्दिट्ठिको धम्मो होति अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको
पच्चत्त वेदितब्बो विञ्ञूही" ति ?

R 157 "रत्तो खो, ब्राह्मण, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्त
ब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि
चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति । रागे पहीने नेवत्त-
ब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि
चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति । एव पि खो, ब्राह्मण,
सन्दिट्ठिको धम्मो होति ... पे० ... । दुट्ठो खो, ब्राह्मण, दोसेन अभिभूतो
परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति
उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति ।
दोसे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति,
न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति ।
एव पि खो, ब्राह्मण, सन्दिट्ठिको धम्मो होति ... पे० ... । मूळ्हो खो,
ब्राह्मण, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति,
परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख
दोमनस्स पटिसवेदेति । मोहे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न
परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक
B 157 दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति । एव खो, ब्राह्मण, सन्दिट्ठिको धम्मो होति

---

१ अञ्ञत्र – रो० ।

अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको[1] पच्चत्तं वेदितब्बो विञ्ञूही" ति ।

"अभिक्कन्तं, भो गोतम, अभिक्कन्तं, भो गोतम! सेय्यथापि, भो गोतम, निक्कुज्जितं वा उक्कुज्जेय्य, पटिच्छन्नं वा विवरेय्य, मूळ्हस्स वा मग्गं आचिक्खेय्य, अन्धकारे वा तेलपज्जोतं धारेय्य – 'चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती' ति, एवमेवं भोता गोतमेन अनेकपरियायेन धम्मो पकासितो । एसाहं भवन्तं गोतमं सरणं गच्छामि धम्मं च भिक्खुसङ्घं च । उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गत" ति ।

४. परिब्बाजकसुत्तं । अथ खो अञ्ञतरो ब्राह्मणपरिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा पे० एकमन्तं निसिन्नो खो सो ब्राह्मणपरिब्बाजको भगवन्तं एतदवोच – "'सन्दिट्ठिको धम्मो सन्दिट्ठिको धम्मो' ति, भो गोतम, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भो गोतम[2], सन्दिट्ठिको धम्मो होति अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको पच्चत्तं वेदितब्बो विञ्ञूही" ति ?

"रत्तो खो, ब्राह्मण, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । रागे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिकं दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति ।

"रत्तो खो, ब्राह्मण, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो कायेन R 158 दुच्चरितं चरति, वाचाय दुच्चरितं चरति, मनसा दुच्चरितं चरति । रागे पहीने नेव कायेन दुच्चरितं चरति, न वाचाय दुच्चरितं चरति, न मनसा दुच्चरितं चरति ।

"रत्तो खो, ब्राह्मण, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तत्थं पि यथाभूतं नप्पजानाति, परत्थं पि यथाभूतं नप्पजानाति, उभयत्थं पि यथाभूतं नप्पजानाति । रागे पहीने अत्तत्थं पि यथाभूतं पजानाति, B 158 परत्थं पि यथाभूतं पजानाति, उभयत्थं पि यथाभूतं पजानाति । एवं पि खो, ब्राह्मण, सन्दिट्ठिको धम्मो होति पे० दुट्ठो खो, ब्राह्मण, दोसेन पे० मूळ्हो खो, ब्राह्मण, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । मोहे पहीने नेवत्त-

१ ओपनयिको – सी०, रो० । २ गोतमा – रो० ।

ब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति। मूळ्हो खो, ब्राह्मण, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो, कायेन दुच्चरित चरति, वाचाय दुच्चरित चरति, मनसा दुच्चरित चरति। मोहे पहीने नेव कायेन दुच्चरित चरति, न वाचाय दुच्चरित चरति, न मनसा दुच्चरित चरति। मूळ्हो खो, ब्राह्मण, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तत्थ पि यथाभूत नप्पजानाति, परत्थ पि यथाभूत नप्पजानाति, उभयत्थ पि यथाभूत नप्पजानाति। मोहे पहीने अत्तत्थ पि यथाभूत पजानाति, परत्थ पि यथाभूत पजानाति, उभयत्थ पि यथाभूत पजानाति। एव खो, ब्राह्मण सन्दिट्ठिको धम्मो होति अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको पच्चत्त वेदितब्बो विञ्ञूही" ति।

"अभिक्कन्त, भो गोतम पे० उपासक म भव गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेत सरण गत" ति।

५. **निब्बुतसुत्तं**। अथ खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि। एकमन्त निसिन्नो खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवन्त एतदवोच – "'सन्दिट्ठिक निब्बान सन्दिट्ठिक निब्बान' ति, भो गोतम, वुच्चति। कित्तावता नु खो, भो गोतम, सन्दिट्ठिक निब्बान होति अकालिक एहिपस्सिक ओपनेय्यिक पच्चत्त वेदितब्ब विञ्ञूही" ति?

D 159 R 159 "रत्तो खो, ब्राह्मण, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति। रागे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति। एव पि खो, ब्राह्मण सन्दिट्ठिक निब्बान होति। दुट्ठो खो ब्राह्मण पे० मूळ्हो खो ब्राह्मण, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति। मोहे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति। एव पि खो, ब्राह्मण, सन्दिट्ठिक[1] निब्बान होति।

---

१ सन्दिट्ठिको – रो०।

"यतो खो अय, ब्राह्मण, अनवसेस रागक्खय पटिसवेदेति, अनवसेस दोसक्खय पटिसवेदेति, अनवसेस मोहक्खय पटिसवेदेति, एव खो, ब्राह्मण, सन्दिट्ठिक निब्बान होति अकालिक एहिपस्सिक ओपनेय्यिक पच्चत्त वेदितब्ब विञ्ञूही" ति ।

"अभिक्कन्त, भो गोतम पे० उपासक म भव गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेत सरण गत" ति ।

६ पलोकसुत्त । अथ खो अञ्ञतरो ब्राह्मणमहासालो येन भगवा तेनुपसङ्कमि पे० एकमन्त निसिन्नो खो सो ब्राह्मणमहासालो भगवन्त एतदवोच – "सुत मेत, भो गोतम, पुब्बकान ब्राह्मणान वुद्धान *महल्लकान आचरियपाचरियान भासमानान* – 'पुब्बे सुद अय लोको अवीचि मञ्ञे फुटो अहोसि मनुस्सेहि, कुक्कुटसपातिका गामनिगमराजधानियो' ति । को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येनेतरहि मनुस्सान खयो होति, तनुत्त पञ्ञायति, गामा पि अगामा होन्ति, B 160 R 160
निगमा पि अनिगमा होन्ति , नगरा पि अनगरा होन्ति, जनपदा पि अजनपदा होन्ती" ति ?

"एतरहि, ब्राह्मण, मनुस्सा अधम्मरागरत्ता विसमलोभाभिभूता मिच्छाधम्मपरेता । ते अधम्मरागरत्ता विसमलोभाभिभूता मिच्छाधम्मपरेता तिण्हानि सत्थानि गहेत्वा अञ्ञमञ्ञ जीविता वोरोपेन्ति, तेन बहू मनुस्सा काल करोन्ति । अय पि खो, ब्राह्मण, हेतु अय पच्चयो येनेतरहि मनुस्सान खयो होति, तनुत्त पञ्ञायति, गामा पि अगामा होन्ति निगमा पि अनिगमा होन्ति, नगरा पि अनगरा होन्ति, जनपदा पि अजनपदा होन्ति ।

"पुन च पर, ब्राह्मण, एतरहि मनुस्सा अधम्मरागरत्ता विसमलोभाभिभूता मिच्छाधम्मपरेता । तेस अधम्मरागरत्तान विसमलोभाभिभूतान मिच्छाधम्मपरेतान देवो न सम्माधार अनुप्पवेच्छति । तेन दुब्भिक्ख होति दुस्सस्स सेतट्ठिक सलाकावुत्त । तेन बहू मनुस्सा काल करोन्ति । अय पि खो, ब्राह्मण, हेतु अय पच्चयो येनेतरहि मनुस्सान खयो होति, तनुत्त पञ्ञायति, गामा पि अगामा होन्ति, निगमा पि अनिगमा होन्ति, नगरा पि अनगरा होन्ति, जनपदा पि अजनपदा होन्ति ।

"पुन च पर, ब्राह्मण, एतरहि मनुस्सा अधम्मरागरत्ता विसमलोभाभिभूता मिच्छाधम्मपरेता । तेस अधम्मरागरत्तान विसम-

लोभाभिभूतान मिच्छाधम्मपरेतान यक्खा वाळे[1] अमनुस्से ओस्सज्जन्ति, तेन बहू मनुस्सा काल करोन्ति । अय पि खो, ब्राह्मण, हेतु अय पच्चयो येनेतरहि मनुस्सान खयो होति, तनुत्त पञ्ञायति, गामा पि अगामा होन्ति, निगमा पि अनिगमा होन्ति, नगरा पि अनगरा होन्ति, जनपदा पि अजनपदा होन्ती" ति ।

"अभिक्कन्त, भो गोतम पे० उपासक म भव गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेत सरण गत" ति ।

B 161 ७ वच्छगोत्तसुत्तं । अथ खो वच्छगोत्तो परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धि सम्मोदि । सम्मोदनीय कथ सारणीय वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्त निसिन्नो खो वच्छगोत्तो परिब्बाजको भगवन्त एतदवोच – "सुत मेत,
R 161 भो गोतम, समणो गोतमो एवमाह – 'मय्हमेव दान दातब्ब, नाञ्ञेस दान दातब्ब, मय्हमेव सावकान दान दातब्ब, नाञ्ञेस सावकान दान दातब्ब, मय्हमेव दिन्न महप्फल, नाञ्ञेस दिन्न महप्फल, मय्हमेव सावकान दिन्न महप्फल, नाञ्ञेस सावकान दिन्न महप्फल' ति । ये ते, भो गोतम, एवमाहसु कच्चि ते भोतो गोतमस्स वुत्तवादिनो च भवन्त गोतम अभूतेन अब्भाचिक्खन्ति, धम्मस्स चानुधम्म ब्याकरोन्ति, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो गारय्ह ठान आगच्छति ? अनब्भक्खातुकामा हि मय भवन्त गोतम" ति ।

"ये ते, वच्छ, एवमाहसु – 'समणो गोतमो एवमाह – मय्हमेव दान दातब्ब पे० नाञ्ञेस सावकान दिन्न महप्फल' ति न मे ते वुत्तवादिनो । अब्भाचिक्खन्ति च पन म असता अभूतेन । यो खो, वच्छ, पर दान ददन्त वारेति सो तिण्ण अन्तरायकरो होति, तिण्ण पारिपन्थिको । कतमेस तिण्ण ? दायकस्स पुञ्ञन्तरायकरो होति, पटिग्गाहकान लाभन्तरायकरो होति, पुब्बेव खो पनस्स अत्ता खतो च होति उपहतो च । यो खो, वच्छ, पर दान ददन्त वारेति सो इमेस तिण्ण अन्तरायकरो होति, तिण्ण पारिपन्थिको ।

"अह खो, पन, वच्छ, एव वदामि – ये हि ते चन्दनिकाय वा ओळिगल्ले वा पाणा, तत्र पि यो थालिधोवन वा सरावधोवन वा छड्डेति –
B 162 ये तत्थ पाणा ते तेन[2] यापेन्तू ति, ततो निदानम्पाह, वच्छ, पुञ्ञस्स

---

१ वाले – सी०, वा – रो० । २ येन – रो० ।

आगमं वदामि । को पन वादो मनुस्सभूते ! अपि चाहं, वच्छ, सील-वतो दिन्नं महप्फलं वदामि, नो तथा दुस्सीलस्स[1], सो च होति पञ्चङ्ग-विप्पहीनो पञ्चङ्गसमन्नागतो ।

"कतमानि पञ्चङ्गानि पहीनानि होन्ति ? कामच्छन्दो पहीनो होति, ब्यापादो पहीनो होति, थीनमिद्धं[2] पहीनं होति, उद्धच्चकुक्कुच्चं पहीनं होति, विचिकिच्छा पहीना होति । इमानि पञ्चङ्गानि विप्प-हीनानि[3] होन्ति । R 102

"कतमेहि पञ्चहि अङ्गेहि समन्नागतो होति ? असेक्खेन[4] सीलक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेक्खेन समाधिक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेक्खेन पञ्ञाक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेक्खेन विमुत्ति-क्खन्धेन समन्नागतो होति, असेक्खेन विमुत्तिञाणदस्सनक्खन्धेन समन्ना-गतो होति, इमेहि पञ्चहि अङ्गेहि समन्नागतो होति । इति पञ्चङ्ग-विप्पहीने पञ्चङ्गसमन्नागते दिन्नं महप्फलं ति वदामी ति ।

"इति कण्हासु सेतासु, रोहिणीसु हरीसु वा ।
कम्मासासु सरूपासु, गोसु पारेवतासु वा ॥

"यासु कासुचि[5] एतासु, दन्तो जायति पुङ्गवो ।
धोरय्हो बलसम्पन्नो, कल्याणजवनिक्कमो ।
तमेव भारे युञ्जन्ति, नास्स वण्णं परिक्खरे ॥

"एवमेव मनुस्सेसु, यस्मिं कस्मिञ्चि जातिये ।
खत्तिये ब्राह्मणे वेस्से, सुद्दे चण्डालपुक्कुसे ॥

"यासु कासुचि एतासु, दन्तो जायति सुब्बतो ।
धम्मट्ठो सीलसम्पन्नो, सच्चवादी हिरीमनो[6] ॥

"पहीनजातिमरणो, ब्रह्मचरियस्स केवली ।
पन्नभारो विसंयुत्तो, कतकिच्चो अनासवो ॥

"पारगू सब्बधम्मानं, अनुपादाय निब्बुतो ।
तस्मियेव विरजे खेत्ते, विपुला होति दक्खिणा ॥

"बाला च अविजानन्ता, दुम्मेधा अस्सुताविनो । B 163
बहिद्धा देन्ति[7] दानानि, न हि सन्ते उपासरे ॥

---

१ दुस्सीले – सी० रो० । २ थिनमिद्धं – म० । ३ पहीनानि – रो० । ४ असेखेन – रो० । ५ कासु च – सी०, रो० । ६ हिरिमनो – सी० । ७ ददन्ति – सी०, रो० ।

"ये च सन्ते उपासन्ति, सप्पञ्ञे धीरसम्मते ।
सद्धा च नेस[1] सुगते, मूलजाता पतिट्ठिता ॥
"देवलोक च ते यन्ति, कुले वा इध जायरे ।
अनुपुब्बेन निब्बान, अधिगच्छन्ति पण्डिता" ति ॥

R 163 ८. तिकण्णसुत्तं । अथ खो तिकण्णो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं पे० एकमन्त निसिन्नो खो तिकण्णो ब्राह्मणो भगवतो सम्मुखा तेविज्जान सुद ब्राह्मणान वण्ण भासति – "एव पि तेविज्जा ब्राह्मणा, इति पि तेविज्जा ब्राह्मणा" ति ।

"यथाकथ पन, ब्राह्मण, ब्राह्मणा ब्राह्मण तेविज्ज पञ्ञापेन्ती" ति ?

"इध, भो गोतम, ब्राह्मणो उभतो सुजातो होति मातितो च पितितो[2] च, ससुद्धगहणिको याव सत्तमा पितामहयुगा, अक्खित्तो अनुपक्कुट्ठो जातिवादेन, अज्झायको, मन्तधरो, तिण्ण वेदान पारगू सनिघण्डुकेटुभान साक्खरप्पभेदान इतिहासपञ्चमान, पदको, वेय्याकरणो, लोकायतमहापुरिसलक्खणेसु अनवयो ति । एव खो, भो गोतम, ब्राह्मणा तेविज्ज पञ्ञापेन्ती" ति ।

"अञ्ञथा खो, ब्राह्मण, ब्राह्मणा ब्राह्मण तेविज्ज पञ्ञापेन्ति, अञ्ञथा च पन अरियस्स विनये तेविज्जो होती" ति ।

"यथा कथ पन, भो गोतम, अरियस्स विनये तेविज्जो होति ? साधु मे भव गोतमो तथा धम्म देसेतु यथा अरियस्स विनये तेविज्जो होती" ति ।

"तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुक मनसि करोहि, भासिस्सामी" ति । "एव, भो" ति खो तिकण्णो ब्राह्मणो भगवतो पच्चस्सोसि । भगवा एतदवोच –

"इध, ब्राह्मण, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितक्क सविचार विवेकज पीतिसुख पठम झान उपसम्पज्ज विहरति । वितक्कविचारान वूपसमा अज्झत्त सम्पसादन चेतसो एकोदिभाव अवितक्क अविचार समाधिज पीतिसुख दुतिय झान उपसम्पज्ज
R 164 विहरति । पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरति सतो च सम्पजानो, सुख च कायेन पटिसवेदेति, य त अरिया आचिक्खन्ति – 'उपेक्खको

१ तेस – रो० । २ पिततो – रो० ।

सतिमा सुखविहारी' ति ततिय झान उपसम्पज्ज विहरति । सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना, पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सान अत्थङ्गमा, अदुक्खमसुख उपेक्खासतिपारिसुद्धि चतुत्थ झान उपसम्पज्ज विहरति । R 164

"सो एव समाहिते चित्ते परिसुद्धे परियोदाते अनङ्गणे विगतूपक्किलेसे[1] मुदुभूते कम्मनिये[2] ठिते आनेञ्जप्पत्ते[3] पुब्बेनिवासानुस्सतिञाणाय चित्त अभिनिन्नामेति । सो अनेकविहित पुब्बेनिवास अनुस्सरति, सेय्यथीद[4] – एक पि जाति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चतस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो वीस[5] पि जातियो तिंस पि जातियो चत्तारीस पि जातियो पञ्ञास पि जातियो जातिसत पि जातिसहस्स पि जातिसतसहस्स पि, अनेके पि सवट्टकप्पे अनेके पि विवट्टकप्पे अनेके पि सवट्टविवट्टकप्पे – 'अमुत्रासि एवनामो एवगोत्तो एववण्णो एवमाहारो एवसुखदुक्खप्पटिसवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादि । तत्रापासि एवनामो एवगोत्तो एववण्णो एवमाहारो एवसुखदुक्खप्पटिसवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो' ति । इति साकार सउद्देस अनेकविहित पुब्बेनिवास अनुस्सरति । अयमस्स पठमा विज्जा अधिगता होति, अविज्जा विहता, विज्जा उप्पन्ना, तमो विहतो, आलोको उप्पन्नो यथा त अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो ।

"सो एव समाहिते चित्ते परिसुद्धे परियोदाते अनङ्गणे विगतूपक्किलेसे मुदुभूते कम्मनिये ठिते आनेञ्जप्पत्ते सत्तान चुतूपपातञाणाय चित्त अभिनिन्नामेति । सो दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उपपज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुग्गते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति – 'इमे वत भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्नागता पे॰ मनोदुच्चरितेन समन्नागता अरियान उपवादका मिच्छादिट्ठिका मिच्छादिट्ठिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उपपन्ना । इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्नागता, वचीसुचरितेन समन्नागता, मनोसुचरितेन समन्नागता अरियान अनुपवादका सम्मादिट्ठिका सम्मादिट्ठिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक उपपन्ना' ति । इति[6] दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन D 165, R 165

१ विगतु॰ – सी॰ । २ कम्मनीये – रो॰ । ३ आनेञ्जप्पत्ते – सी॰, रो॰ ।
४ सेय्यथिद – म॰ । ५ वीसति – रो॰ । ६ सा इति – रो॰ ।

सत्ते पस्सति चवमाने उपपज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुग्गते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । अयमस्स दुतिया विज्जा अधिगता होति, अविज्जा विहता[1], विज्जा उप्पन्ना, तमो विहतो, आलोको उप्पन्नो यथा त अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो ।

"सो एव समाहिते चित्ते परिसुद्धे परियोदाते अनङ्गणे विगतू पक्किलेसे मुदुभूते कम्मनिये ठिते आनेञ्जप्पत्ते आसवान खयञाणाय चित्त अभिनिन्नामेति । सो 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खसमुदयो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति 'इमे आसवा' ति यथाभूत पजानाति, 'अय आसवसमुदयो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय आसवनिरोधो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय आसव निरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति । तस्स एव जानतो एव पस्सतो कामासवा पि चित्त विमुच्चति, भवासवा पि चित्त विमुच्चति, अविज्जासवा पि चित्त विमुच्चति, विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ञाण होति । 'खीणा जाति, वुसित ब्रह्मचरिय, कत करणीय, नापर इत्थ त्ताया' ति पजानाति । अयमस्स ततिया विज्जा अधिगता होति, अविज्जा विहता, विज्जा उप्पन्ना, तमो विहतो, आलोको उप्पन्नो यथा त अप्प मत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो ति ।

"अनुच्चावचसीलस्स, निपकस्स च झायिनो ।
चित्त यस्स वसीभूत, एकग्ग सुसमाहित ।।

"त वे तमोनुद धीर, तेविज्ज मच्चुहायिन ।
हित देवमनुस्सान, आहु सब्बप्पहायिन[2] ।।

"तीहि विज्जाहि सम्पन्न, असम्मूळ्हविहारिन ।
बुद्ध अन्तिमदेहिन[3], त नमस्सन्ति गोतम ।।

B 166 "पुब्बेनिवास यो वेदी, सग्गापाय च पस्सति ।
अथो जातिक्खय पत्तो, अभिञ्ञावोसितो मुनि ।।

"एताहि तीहि विज्जाहि, तेविज्जो होति ब्राह्मणो ।
तमह वदामि तेविज्ज, नाञ्ञ लपितलापन ति ।।

R 166 "एव खो, ब्राह्मण, अरियस्स विनये तेविज्जो होती" ति ।

---

१ विगता – रो० । २ मच्चपहायिन – रो० । ३ अन्तिमसरीर – सी० स्या० रो० ।

"अञ्ञथा, भो गोतम, ब्राह्मणानं तेविज्जो, अञ्ञथा च पन अरियस्स विनये तेविज्जो होति । इमस्स च पन, भो गोतम, अरियस्स विनये तेविज्जस्स ब्राह्मणानं तेविज्जो कलं नाग्घति सोळसिं ।

"अभिक्कन्तं, भो गोतम पे० उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गतं" ति ।

९. जाणुस्सोणिसुत्तं । अथ खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं पे० एकमन्तं निसिन्नो खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – "यस्सस्सु, भो गोतम, यञ्ञो सद्धं वा थालिपाको वा देय्यधम्मं वा, तेविज्जेसु ब्राह्मणेसु दानं ददेय्या" ति ।

"यथा कथं पन, ब्राह्मण, ब्राह्मणा तेविज्जं पञ्ञापेन्ती" ति ?

"इध खो, भो गोतम, ब्राह्मणो उभतो सुजातो होति मातितो च पितितो च संसुद्धगहणिको याव सत्तमा पितामहयुगा अक्खित्तो अनुपक्कुट्ठो जातिवादेन, अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदानं पारगू सनिघण्डुकेटुभानं साक्खरप्पभेदानं इतिहासपञ्चमानं, पदको, वेय्याकरणो, लोकायतमहापुरिसलक्खणेसु अनवयो ति । एवं खो, भो गोतम, ब्राह्मणा तेविज्जं पञ्ञापेन्ती" ति ।

"अञ्ञथा खो, ब्राह्मण, ब्राह्मणा ब्राह्मणं तेविज्जं पञ्ञापेन्ति, अञ्ञथा च पन अरियस्स विनये तेविज्जो होती" ति ।

"यथा कथं पन, भो गोतम, अरियस्स विनये तेविज्जो होति ? साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेतु यथा अरियस्स विनये तेविज्जो होती" ति ।

"तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि, भासिस्सामी" ति । "एवं, भो" ति खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवतो पच्चस्सोसि । भगवा एतदवोच – B 167

"इध पन, ब्राह्मण, भिक्खु विविच्चेव कामेहि पे० चतुत्थं झानं उपसम्पज्ज विहरति ।

"सो एवं समाहिते चित्ते परिसुद्धे परियोदाते अनङ्गणे विगतूपक्किलेसे मुदुभूते कम्मनिये ठिते आनेञ्जप्पत्ते पुब्बेनिवासानुस्सतिञाणाय चित्तं अभिनिन्नामेति । सो अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, R 167

सेय्यथीदं[1] – एकं पि जातिं द्वे पि जातियो पे० इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । अयमस्स पठमा विज्जा अधिगता होति, अविज्जा विहता, विज्जा उप्पन्ना, तमो विहतो, आलोको उप्पन्नो यथा तं अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो ।

"सो एवं समाहिते चित्ते परिसुद्धे परियोदाते अनङ्गणे विगतूपक्किलेसे मुदुभूते कम्मनिये ठिते आनेञ्जप्पत्ते सत्तानं चुतूपपातञाणाय चित्तं अभिनिन्नामेति । सो दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन पे० यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । अयमस्स दुतिया विज्जा अधिगता होति अविज्जा विहता, विज्जा उप्पन्ना, तमो विहतो, आलोको उप्पन्नो यथा तं अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो ।

"सो एवं समाहिते चित्ते परिसुद्धे परियोदाते अनङ्गणे विगतूपक्किलेसे मुदुभूते कम्मनिये ठिते आनेञ्जप्पत्ते आसवानं खयञाणाय चित्तं अभिनिन्नामेति । सो 'इदं दुक्खं' ति यथाभूतं पजानाति पे० 'अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानाति, 'इमे आसवा' ति यथाभूतं पजानाति पे० 'अयं आसवनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानाति । तस्स एवं जानतो एवं पस्सतो कामासवा पि चित्तं विमुच्चति, भवासवा पि चित्तं विमुच्चति, अविज्जासवा पि चित्तं विमुच्चति विमुत्तस्मिं विमुत्तमिति ञाणं होति । 'खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया' ति पजानाति । अयमस्स ततिया विज्जा अधिगता होति, अविज्जा विहता, विज्जा
B 168 उप्पन्ना, तमो विहतो, आलोको उप्पन्नो यथा तं अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो ति ।

"यो[2] सीलब्बतसम्पन्नो, पहितत्तो समाहितो ।
चित्तं यस्स वसीभूतं, एकग्गं सुसमाहितं ॥

"पुब्बेनिवासं यो वेदी, सग्गापायं च पस्सति ।
अथो जातिक्खयं पत्तो, अभिञ्ञावोसितो मुनि ॥

R 168 "एताहि तीहि विज्जाहि, तेविज्जो होति ब्राह्मणो ।
तमहं वदामि तेविज्जं, नाञ्ञं लपितलापनं ति ॥

"एवं[3] खो, ब्राह्मण, अरियस्स विनये तेविज्जो होती" ति ।

---

१ सेय्यथिदं – म० । २ सो – रो० । ३ एवमेव – रो० ।

"अञ्ञथा, भो गोतम, ब्राह्मणानं तेविज्जो, अञ्ञथा च पन अरियस्स विनये तेविज्जो होति । इमस्स च, भो गोतम, अरियस्स विनये तेविज्जस्स ब्राह्मणानं तेविज्जो कलं नाग्घति सोळसिं[1] ।

"अभिक्कन्तं, भो गोतम पे० उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गतं" ति ।

१० सङ्गारवसुत्तं । अथ खो सङ्गारवो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धिं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सङ्गारवो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – "मयमस्सु, भो गोतम, ब्राह्मणा नाम । यञ्ञं यजाम पि यजापेम पि । तत्र, भो गोतम, यो चेव यजति यो च यजापेति सब्बे ते अनेकसारीरिकं पुञ्ञप्पटिपदं पटिपन्ना होन्ति, यदिदं यञ्ञाधिकरणं । यो पनायं, भो गोतम, यस्स वा तस्स वा कुला अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो एकमत्तानं दमेति, एकमत्तानं समेति, एकमत्तानं परिनिब्बापेति, एवमस्सायं एकसारीरिकं पुञ्ञप्पटिपदं पटिपन्नो होति, यदिदं पब्बज्जाधिकरणं ' ति ।

"तेन हि, ब्राह्मण, तञ्ञेवेत्थ पटिपुच्छिस्सामि । यथा ते खमेय्य तथा नं ब्याकरेय्यासि[2] । तं किं मञ्ञसि, ब्राह्मण, इध तथागतो लोके उप्पज्जति अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्जाचरणसम्पन्नो सुगतो लोक- B 169
विदू अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा । सो एवमाह – 'एथायं मग्गो अयं पटिपदा यथापटिपन्नो अहं अनुत्तरं ब्रह्मचरियोगधं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा पवेदेमि, एथ, तुम्हे पि तथा पटिपज्जथ, यथापटिपन्ना तुम्हे पि अनुत्तरं ब्रह्मचरियोगधं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरिस्सथा' ति । इति अयं चेव सत्था धम्मं R 169
देसेति, परे च तथत्थाय पटिपज्जन्ति, तानि खो पन होन्ति अनेकानि पि सतानि अनेकानि पि सहस्सानि अनेकानि पि सतसहस्सानि ।

"तं किं मञ्ञसि, ब्राह्मण, इच्चायं एवं सन्ते एकसारीरिका वा पुञ्ञप्पटिपदा होति अनेकसारीरिका वा, यदिदं पब्बज्जाधिकरणं" ति ?

"इच्चायं पि, भो गोतम, एवं सन्ते अनेकसारीरिका पुञ्ञप्पटिपदा होति, यदिदं पब्बज्जाधिकरणं" ति ।

१ सोळसिं – रो० । २ ब्याकरेय्यासि – सी०, रो० ।

एव वुत्ते आयस्मा आनन्दो सङ्गारव ब्राह्मण एतदवोच – 'इमास ते, ब्राह्मण, द्विन्न पटिपदान कतमा पटिपदा खमति अप्पत्थतरा च अप्पसमारम्भतरा च महप्फलतरा च महानिससतरा चा'' ति ? एव वुत्ते सङ्गारवो ब्राह्मणो आयस्मन्त आनन्द एतदवोच – "सेय्यथापि भव गोतमो भव चानन्दो। एते मे पुज्जा, एते मे पाससा" ति।

दुतिय पि खो आयस्मा आनन्दो सङ्गारव ब्राह्मण एतदवोच – "न खो त्याहं, ब्राह्मण, एव पुच्छामि – 'के वा ते पुज्जा के वा ते पाससा' ति ? एव खो त्याहं, ब्राह्मण, पुच्छामि – 'इमास ते, ब्राह्मण, द्विन्न पटिपदान कतमा पटिपदा खमति अप्पत्थतरा च अप्पसमारम्भतरा च महप्फलतरा च महानिससतरा चा'" ति ? दुतिय पि खो सङ्गारवो ब्राह्मणो आयस्मन्त आनन्द एतदवोच – "सेय्यथापि भव गोतमो भव चानन्दो। एते मे पुज्जा, एते मे पाससा" ति।

ततिय पि खो आयस्मा आनन्दो सङ्गारव ब्राह्मण एतदवोच – "न खो त्याहं, ब्राह्मण, एव पुच्छामि – 'के वा ते पुज्जा के वा ते पाससा' ति ? एव खो त्याहं, ब्राह्मण, पुच्छामि – 'इमास ते, ब्राह्मण, द्विन्न पटिपदान कतमा पटिपदा खमति अप्पत्थतरा च अप्पसमारम्भतरा च
B 170 महप्फलतरा च महानिससतरा चा'" ति ? ततिय पि खो सङ्गारवो ब्राह्मणो आयस्मन्त आनन्द एतदवोच – "सेय्यथापि भव गोतमो भव चानन्दो। एते मे पुज्जा, एते मे पाससा" ति।

R 170 अथ खो भगवतो एतदहोसि – "याव ततिय पि खो सङ्गारवो ब्राह्मणो आनन्देन सहधम्मिक पञ्ह पुट्ठो ससादेति नो विस्सज्जेति। यन्नूनाह परिमोचेय्य" ति। अथ खो भगवा सङ्गारव ब्राह्मण एतदवोच – "का[2] न्वज्ज[2], ब्राह्मण, राजन्तेपुरे राजपुरिसान[3] सन्निसिन्नान सन्निपतितान अन्तराकथा उदपादी" ति ?

"अय ख्वज्ज, भो गोतम, राजन्तेपुरे राजपुरिसान सन्निसिन्नान सन्निपतितान अन्तराकथा उदपादि – 'पुब्बे सुद अप्पतरा चेव भिक्खू अहेसु बहुतरा च उत्तरि मनुस्सधम्मा इद्धिपाटिहारिय दस्सेसु, एतरहि पन बहुतरा चेव भिक्खू अप्पतरा च उत्तरि मनुस्सधम्मा इद्धिपाटिहारिय दस्सेन्ती' ति। अय ख्वज्ज, भो गोतम, राजन्तेपुरे राजपुरिसान सन्निसिन्नान सन्निपतितान अन्तराकथा उदपादी" ति।

१ अप्पट्ठतरा – रो०। २–२ कानुज्ज – सी०, का नुज्ज – रो०। ३ राजपरिसाय – सी०, स्या०, रो०।

"तीणि खो इमानि, ब्राह्मण, पाटिहारियानि । कतमानि तीणि ? इद्धिपाटिहारियं, आदेसनापाटिहारियं, अनुसासनीपाटिहारियं । कतमं च, ब्राह्मण, इद्धिपाटिहारियं ? इध, ब्राह्मण, एकच्चो अनेकविहितं इद्धिविधं पच्चनुभोति – 'एको पि हुत्वा बहुधा होति, बहुधा पि हुत्वा एको होति; आविभावं, तिरोभावं; तिरोकुट्टं[1] तिरोपाकारं तिरोपब्बतं असज्जमानो गच्छति, सेय्यथापि आकासे, पथविया पि उम्मुज्जनिमुज्जं करोति, सेय्यथापि उदके, उदके पि अभिज्जमाने[2] गच्छति, सेय्यथापि पथवियं; आकासे पि पल्लङ्केन कमति, सेय्यथापि पक्खी सकुणो; इमे पि चन्दिमसुरिये एवंमहिद्धिके एवंमहानुभावे पाणिना परिमसति परिमज्जति, याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेति'। इदं वुच्चति, ब्राह्मण, इद्धिपाटिहारियं ।

"कतमं च, ब्राह्मण, आदेसनापाटिहारियं ? इध, ब्राह्मण, एकच्चो निमित्तेन आदिसति – 'एवं पि ते मनो, इत्थं पि ते मनो, इति पि ते चित्तं' ति । सो बहुं चे पि आदिसति तथेव तं होति, नो अञ्ञथा ।

"इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो न हेव खो निमित्तेन आदिसति, B 171. R 171
अपि च खो मनुस्सानं वा अमनुस्सानं वा देवतानं वा सद्दं सुत्वा आदिसति – 'एवं पि ते मनो, इत्थं पि ते मनो, इति पि ते चित्तं' ति । सो बहुं चे पि आदिसति तथेव तं होति, नो अञ्ञथा ।

"इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो न हेव खो निमित्तेन आदिसति न पि मनुस्सानं वा अमनुस्सानं वा देवतानं वा सद्दं सुत्वा आदिसति, अपि च खो वितक्कयतो विचारयतो वितक्कविप्फारसद्दं सुत्वा आदिसति – 'एवं पि ते मनो, इत्थं पि ते मनो, इति पि ते चित्तं' ति । सो बहुं चे पि आदिसति तथेव तं होति, नो अञ्ञथा ।

"इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो न हेव खो निमित्तेन आदिसति, न पि मनुस्सानं वा अमनुस्सानं वा देवतानं वा सद्दं सुत्वा आदिसति, न पि वितक्कयतो विचारयतो वितक्कविप्फारसद्दं सुत्वा आदिसति, अपि च खो अवितक्कं अविचारं समाधिं समापन्नस्स चेतसा चेतो परिच्च पजानाति – 'यथा इमस्स भोतो मनोसङ्खारा पणिहिता इमस्स चित्तस्स अनन्तरा अमुं नाम वितक्कं वितक्केस्सती[3]" ति । सो बहुं चे पि आदिसति तथेव तं होति, नो अञ्ञथा । इदं वुच्चति, ब्राह्मण, आदेसनापाटिहारियं ।

१ तिरोकुट्टं – म० । २ अभिज्जमानो – रो० । ३ वितक्किस्सती – रो० ।

"कतम च, ब्राह्मण, अनुसासनीपाटिहारिय ? इध, ब्राह्मण, एकच्चो एवमनुसासति – 'एव वितक्केथ, मा एव वितक्कयित्थ, एव मनसि करोथ, मा एव मनसाकत्थ, इद पजहथ, इद उपसम्पज्ज विहरथा' ति । इद वुच्चति, ब्राह्मण, अनुसासनीपाटिहारिय । इमानि खो, ब्राह्मण, तीणि पाटिहारियानि । इमेस ते, ब्राह्मण, तिण्ण पाटिहारियान कतम पाटिहारिय खमति अभिक्कन्ततर च पणीततर चा" ति ?

"तत्र, भो गोतम, यदिद पाटिहारिय इधेकच्चो अनेकविहित इद्धिविध पच्चनुभोति पे० याव ब्रह्मलोका पि कायेन वस वत्तेति, इद, भो गोतम, पाटिहारिय यो व न करोति सो व न पटिसवेदेति, यो व न करोति तस्सेव त होति । इद मे, भो गोतम, पाटिहारिय मायासह धम्मरूप विय खायति ।

B 172 "य पिद, भो गोतम, पाटिहारिय इधेकच्चो निमित्तेन आदिसति – 'एव पि ते मनो, इत्थ पि ते मनो, इति पि ते चित्त' ति, सो बहु चे पि आदिसति तथेव त होति, नो अञ्ञथा । इध पन, भो गोतम, एकच्चो न हेव खो निमित्तेन आदिसति, अपि च खो मनुस्सान वा अमनुस्सान वा देवतान वा सद्द सुत्वा आदिसति पे० न पि मनुस्सान वा अमनुस्सान वा देवतान वा सद्द सुत्वा आदिसति, अपि च खो वितक्कयतो विचारयतो वितक्कविप्फारसद्द सुत्वा आदिसति पे० न पि वितक्कयतो विचारयतो वितक्कविप्फारसद्द सुत्वा आदिसति, अपि च खो अवितक्क अविचार समाधि समापन्नस्स चेतसा चेतो परिच्च पजानाति – 'यथा इमस्स भोतो मनोसङ्खारा पणिहिता इमस्स चित्तस्स अनन्तरा अम्हं नाम वितक्क वितक्केस्सती' ति, सो बहु चे पि आदिसति तथेव
R 172 त होति, नो अञ्ञथा । इद पि, भो गोतम, पाटिहारिय यो व न करोति सो व न पटिसवेदेति, यो व न करोति तस्सेव त होति । इद पि मे, भो गोतम, पाटिहारिय मायासहधम्मरूप विय खायति ।

"य च खो इद, भो गोतम, पाटिहारिय इधेकच्चो एव अनुसासति – 'एव वितक्केथ, मा एव वितक्कयित्थ, एव मनसि करोथ, मा एव मनसाकत्थ, इद पजहथ, इद उपसम्पज्ज विहरथा' ति । इदमेव, भो गोतम, पाटिहारिय खमति इमेस तिण्ण पाटिहारियान अभिक्कन्ततर च पणीततर च ।

"अच्छरिय, भो गोतम, अब्भुत, भो गोतम! यावसुभासितमिद भोता गोतमेन इमेहि च मय तीहि पाटिहारियेहि समन्नागत भवन्त गोतम धारेम। भव हि गोतमो अनेकविहित इद्धिविध पच्चनुभोति . पे० याव ब्रह्मलोका पि कायेन वस वत्तेति, भव हि गोतमो अवितक्क अविचार समाधि समापन्नस्स चेतसा चेतो परिच्च पजानाति – 'यथा इमस्स भोतो मनोसङ्खारा पणिहिता इमस्स चित्तस्स अनन्तरा अमु नाम वितक्क वितक्केस्सती' ति। भव हि गोतमो एवमनुसासति – 'एव वितक्केथ, मा एव वितक्कयित्थ, एव मनसि करोथ, मा एव मनसाकत्थ, इद पजहथ, इद उपसम्पज्ज विहरथा'" ति।

"अद्धा खो त्याह[1], ब्राह्मण, आसज्ज उपनीय वाचा भासिता, B 173 अपि च त्याह ब्याकरिस्सामि। अह हि, ब्राह्मण, अनेकविहित इद्धिविध पच्चनुभोमि पे० याव ब्रह्मलोका पि कायेन वस वत्तेमि। अह हि, ब्राह्मण, अवितक्क अविचार समाधि समापन्नस्स चेतसा चेतो परिच्च पजानामि – 'यथा इमस्स भोतो मनोसङ्खारा पणिहिता, इमस्स चित्तस्स अनन्तरा अमु नाम वितक्क वितक्केस्सती' ति। अह हि, ब्राह्मण, एवमनुसासामि – 'एव वितक्केथ, मा एव वितक्कयित्थ, एव मनसि करोथ, मा एव मनसाकत्थ, इद पजहथ, इद उपसम्पज्ज विहरथा'" ति।

"अत्थि पन, भो गोतम, अञ्ञो एकभिक्खु पि यो इमेहि तीहि पाटिहारियेहि समन्नागतो, अञ्ञत्र भोता गोतमेना" ति?

"न खो, ब्राह्मण, एकयेव सत न द्वे सतानि न तीणि सतानि न चत्तारि सतानि न पञ्च सतानि, अथ खो भिय्योव, ये भिक्खू इमेहि तीहि पाटिहारियेहि समन्नागता" ति।

"कह पन, भो गोतम, एतरहि ते भिक्खू विहरन्ती" ति?

"इमस्मियेव खो, ब्राह्मण, भिक्खुसङ्घे" ति। R 173

"अभिक्कन्त, भो गोतम, अभिक्कन्त, भो गोतम! सेय्यथापि भो गोतम, निक्कुज्जित वा उक्कुज्जेय्य, पटिच्छन्न वा विवरेय्य, मूळ्हस्स वा मग्ग आचिक्खेय्य, अन्धकारे वा तेलपज्जोत धारेय्य – 'चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती' ति, एवमेव भोता गोतमेन अनेकपरियायेन धम्मो पकासितो। एसाह भवन्त गोतम सरण गच्छामि, धम्म च भिक्खुसङ्घ च। उपासक म भव गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेत सरण गत" ति।

ब्राह्मणवग्गो छट्ठो।

---

1. त्याय – सी०।

तस्सुद्दानं

द्वे ब्राह्मणा चञ्ञतरो, परिब्बाजकेन निब्बुत ।
पलोकवच्छो तिकण्णो, सोणि सङ्गारवेन चा ति ॥

---

७. महावग्गो

B 174 १ तित्थायतनसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, तित्थायतनानि यानि पण्डितेहि समनुयुञ्जियमानानि समनुगाहियमानानि समनुभासियमानानि पर पि गन्त्वा अकिरियाय सण्ठहन्ति । कतमानि तीणि ? सन्ति, भिक्खवे, एके समणब्राह्मणा एववादिनो एवदिट्ठिनो – 'य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त पुब्बेकतहेतू' ति । सन्ति, भिक्खवे, एके समणब्राह्मणा एववादिनो एवदिट्ठिनो – 'य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त इस्सरनिम्मानहेतू' ति । सन्ति, भिक्खवे, एके समणब्राह्मणा एववादिनो एवदिट्ठिनो – 'य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त अहेतुअप्पच्चया' ति ।

"तत्र, भिक्खवे, ये ते समणब्राह्मणा एववादिनो एवदिट्ठिनो – 'य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त पुब्बेकतहेतू' ति, त्याह उपसङ्कमित्वा एव वदामि – 'सच्च किर तुम्हे आयस्मन्तो एववादिनो एवदिट्ठिनो – य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त पुब्बेकतहेतू' ति ?
R 174 ते च मे एव पुट्ठा 'आमा'[1] ति पटिजानन्ति । त्याह एव वदामि – 'तेनहायस्मन्तो पाणातिपातिनो भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, अदिन्नादायिनो भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, अब्रह्मचारिनो भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, मुसावादिनो भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, पिसुणवाचा भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, फरुसवाचा भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, सम्फप्पलापिनो भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, अभिज्झालुनो भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, ब्यापन्नचित्ता[2] भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु, मिच्छादिट्ठिका भविस्सन्ति पुब्बेकतहेतु' ।

---

१ आमो – सी० । २ ब्यापन्नचित्ता – रो० ।

"पुब्बेकत खो पन, भिक्खवे, सारतो पच्चागच्छत न होति छन्दो वा वायामो वा इद वा करणीय इद वा अकरणीय ति। इति करणीयाकरणीये खो पन सच्चतो थेततो अनुपलब्भियमाने मुट्ठस्सतीन अनारक्खान विहरत न होति पच्चत्त सहधम्मिको समणवादो। B 175 अय खो मे, भिक्खवे, तेसु समणब्राह्मणेसु एववादीसु एवदिट्ठीसु पठमो सहधम्मिको निग्गहो होति।

"तत्र, भिक्खवे, ये ते समणब्राह्मणा एववादिनो एवदिट्ठिनो – 'य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त इस्सरनिम्मानहेतू' ति, त्याह उपसङ्कमित्वा एव वदामि – 'सच्च किर तुम्हे आयस्मन्तो एववादिनो एवदिट्ठिनो – य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त इस्सरनिम्मानहेतू' ति ? ते च मे एव पुट्ठा 'आमा' ति पटिजानन्ति। त्याह एव वदामि – 'तेनहायस्मन्तो पाणातिपातिनो भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, अदिन्नादायिनो भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, अब्रह्मचारिनो भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, मुसावादिनो भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, पिसुणवाचा भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, फरुसवाचा भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, सम्फप्पलापिनो भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, अभिज्झालुनो भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, ब्यापन्नचित्ता भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु, मिच्छादिट्ठिका भविस्सन्ति इस्सरनिम्मानहेतु'।

"इस्सरनिम्मान खो पन, भिक्खवे, सारतो पच्चागच्छत न होति छन्दो वा वायामो वा इद वा करणीय इद वा अकरणीय ति। इति करणीयाकरणीये खो पन सच्चतो थेततो अनुपलब्भियमाने मुट्ठस्सतीन अनारक्खान विहरत न होति पच्चत्त सहधम्मिको समणवादो। अय खो मे, भिक्खवे, तेसु समणब्राह्मणेसु एववादीसु एवदिट्ठीसु दुतियो सहधम्मिको निग्गहो होति।

"तत्र, भिक्खवे, ये ते समणब्राह्मणा एववादिनो एवदिट्ठिनो– R 175 'य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख वा सब्ब त अहेतु-अप्पच्चया' ति, त्याह उपसङ्कमित्वा एव वदामि – 'सच्च किर तुम्हे आयस्मन्तो एववादिनो एवदिट्ठिनो – य किं चाय पुरिसपुग्गलो पटिसवेदेति सुख वा दुक्ख वा अदुक्खमसुख[1] वा सब्ब त अहेतु-

१ असुखमदुक्ख – रो०।

अप्पच्चया' ति ? ते च मे एवं पुट्ठा 'आमा' ति पटिजानन्ति । त्याहं एवं वदामि – 'तेनहायस्मन्तो पाणातिपातिनो भविस्सन्ति अहेतुअप्पच्चया पे० मिच्छादिट्ठिका भविस्सन्ति अहेतुअप्पच्चया' ।

B 176 "अहेतु-अप्पच्चयं[1] खो पन, भिक्खवे, सारतो पच्चागच्छतं न होति छन्दो वा वायामो वा इदं वा करणीयं इदं वा अकरणीयं ति । इति करणीयाकरणीये खो पन सच्चतो थेततो अनुपलब्भियमाने मुट्ठस्सतीनं अनारक्खानं विहरतं न होति पच्चत्तं सहधम्मिको समणवादो । अयं खो मे, भिक्खवे, तेसु समणब्राह्मणेसु एवंवादीसु एवंदिट्ठीसु ततियो सहधम्मिको निग्गहो होति ।

"इमानि खो, भिक्खवे, तीणि तित्थायतनानि यानि[2] पण्डितेहि समनुयुञ्जियमानानि समनुगाहियमानानि समनुभासियमानानि परं पि गन्त्वा अकिरियाय सण्ठहन्ति ।

"अयं खो पन, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूहि । कतमो च, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूहि ? इमा छ धातुयो ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूहि । इमानि छ फस्सायतनानी ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूहि । इमे अट्ठारस मनोपविचारा ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूहि । इमानि चत्तारि अरियसच्चानी ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूहि ।

"इमा छ धातुयो ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही
R 176 ति । इति खो पनेतं वुत्तं । किं चेतं पटिच्च वुत्तं ? छयिमा, भिक्खवे, धातुयो – पथवीधातु[3], आपोधातु, तेजोधातु, वायोधातु, आकासधातु, विञ्ञाणधातु । इमा छ धातुयो ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो

१ अहेतुअप्पच्चया – सी०, स्या०, रो० । २ यानि तानि – सी०, रो० । ३ पठवी धातु – सी० स्या०, रो० ।

अनिग्गहितो असकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति य त वुत्त, इदमेत पटिच्च वुत्त ।

"इमानि छ फस्सायतनानी ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो B 177 अनिग्गहितो असकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति खो पनेत वुत्त । किं चेत पटिच्च वुत्त ? छयिमानि, भिक्खवे, फस्सायतनानि – चक्खु फस्सायतन, सोत फस्सायतन, घान फस्सायतन, जिव्हा फस्सायतन, कायो फस्सायतन, मनो फस्सायतन । इमानि छ फस्सायतनानी ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति य त वुत्त, इदमेत पटिच्च वुत्त ।

"इमे अट्ठारस मनोपविचारा ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति खो पनेत वुत्त । किं चेत पटिच्च वुत्त ? चक्खुना रूप दिस्व सोमनस्सट्ठानिय रूप उपविचरति दोमनस्सट्ठानिय रूप उपविचरति उपेक्खाट्ठानिय रूप उपविचरति, सोतेन सद्द सुत्वा घानेन गन्ध घायित्वा जिव्हाय रस सायित्वा कायेन फोट्ठब्ब फुसित्वा मनसा धम्म विञ्ञाय सोमनस्सट्ठानिय धम्म उपविचरति दोमनस्सट्ठानिय धम्म उपविचरति उपेक्खाट्ठानिय धम्म उपविचरति । इमे अट्ठारस मनोपविचारा ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति य त वुत्त, इदमेत पटिच्च वुत्त ।

"इमानि चत्तारि अरियसच्चानी ति, भिक्खवे, मया धम्मो देसितो अनिग्गहितो असकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति खो पनेत वुत्त । किं चेत पटिच्च वुत्त ? छन्न, भिक्खवे, धातून उपादाय गब्भस्सावक्कन्ति होति, ओक्कन्तिया सति नामरूप, नामरूपपच्चया सळायतन, सळायतनपच्चया फस्सो, फस्सपच्चया वेदना । वेदियमानस्स खो पनाह, भिक्खवे, इद दुक्ख ति पञ्ञापेमि[1], अय दुक्खसमुदयो ति पञ्ञापेमि, अय दुक्खनिरोधो ति पञ्ञापेमि, अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा ति पञ्ञापेमि ।

१ पञ्ञपेमि – म० ।

"कतमं च, भिक्खवे, दुक्खं अरियसच्चं ? जाति पि दुक्खा, जरा
R 177 पि दुक्खा, ब्याधि[1] पि दुक्खो[1], मरणं पि दुक्खं, सोकपरिदेवदुक्ख-
दोमनस्सुपायासा पि दुक्खा, अप्पियेहि[2] सम्पयोगो दुक्खो, पियेहि विप्पयोगो
B 178 दुक्खो[2], यम्पिच्छं न लभति तं पि दुक्खं । सङ्खित्तेन पञ्चुपादान-
क्खन्धा पि दुक्खा । इदं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खं अरियसच्चं ।

"कतमं च, भिक्खवे, दुक्खसमुदयं[3] अरियसच्चं ? अविज्जा-
पच्चया सङ्खारा, सङ्खारपच्चया विञ्ञाणं, विञ्ञाणपच्चया नामरूपं,
नामरूपपच्चया सळायतनं, सळायतनपच्चया फस्सो, फस्सपच्चया वेदना,
वेदनापच्चया तण्हा, तण्हापच्चया उपादानं, उपादानपच्चया भवो, भव-
पच्चया जाति, जातिपच्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा
सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति । इदं
वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खसमुदयं अरियसच्चं ।

"कतमं च, भिक्खवे, दुक्खनिरोधं अरियसच्चं ? अविज्जाय
त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्खारनिरोधो, सङ्खारनिरोधा विञ्ञाण-
निरोधो, विञ्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो, नामरूपनिरोधा सळायतन-
निरोधो, सळायतननिरोधा फस्सनिरोधो, फस्सनिरोधा वेदनानिरोधो,
वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो, तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो, उपादान-
निरोधा भवनिरोधो, भवनिरोधा जातिनिरोधो, जातिनिरोधा जरामरणं
सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्झन्ति । एवमेतस्स केवलस्स
दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति । इदं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खनिरोधं
अरियसच्चं ।

"कतमं च, भिक्खवे, दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा अरियसच्चं ?
अयमेव अरियो अट्ठङ्गिको मग्गो, सेय्यथीदं[4] – सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्कप्पो,
सम्मावाचा, सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति,
सम्मासमाधि । इदं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा
अरियसच्चं । 'इमानि चत्तारि अरियसच्चानी' ति, भिक्खवे, मया धम्मो
देसितो अनिग्गहितो असंकिलिट्ठो अनुपवज्जो अप्पटिकुट्ठो समणेहि
ब्राह्मणेहि विञ्ञूही ति । इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं" ति ।

R. 178 २. भयसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, अमातापुत्तिकानि
भयानी ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति । कतमानि तीणि ? होति सो,

१–१, २–२ म० पोत्थके नत्थि । ३ दुक्खसमुदयो – स्या० । ४ सेय्यथिदं – म० ।

भिक्खवे, समयो य महाअग्गिडाहो[1] वुट्ठाति । महाअग्गिडाहे खो पन, B 19
भिक्खवे, वुट्ठिते तेन गामा पि डय्हन्ति निगमा पि डय्हन्ति नगरा पि डय्हन्ति । गामेसु पि डय्हमानेसु निगमेसु पि डय्हमानेसु नगरेसु पि डय्हमानेसु तत्थ माता पि पुत्त नप्पटिलभति, पुत्तो पि मातर नप्पटिलभति । इद, भिक्खवे, पठम अमातापुत्तिक भय ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, होति सो समयो य महामेघो वुट्ठाति । महामेघे खो पन, भिक्खवे, वुट्ठिते महाउदकवाहको सञ्जायति । महाउदकवाहके खो पन, भिक्खवे, सञ्जायन्ते तेन गामा पि वुय्हन्ति निगमा पि वुय्हन्ति नगरा पि वुय्हन्ति । गामेसु पि वुय्हमानेसु निगमेसु पि वुय्हमानेसु नगरेसु पि वुय्हमानेसु तत्थ माता पि पुत्त नप्पटिलभति, पुत्तो पि मातर नप्पटिलभति । इद, भिक्खवे, दुतिय अमातापुत्तिक भय ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, होति सो समयो य भय होति अटविसङ्कोपो[2], चक्कसमारुळ्हा जानपदा[3] परियायन्ति । भये खो पन, भिक्खवे, सति अटविसङ्कोपे चक्कसमारुळ्हेसु जानपदेसु[4] परियायन्तेसु तत्थ माता पि पुत्त नप्पटिलभति, पुत्तो पि मातर नप्पटिलभति । इद, भिक्खवे, ततिय अमातापुत्तिक भय ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि अमातापुत्तिकानि भयानी ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"तानि खो पनिमानि, भिक्खवे, तीणि समातापुत्तिकानियेव भयानि अमातापुत्तिकानि भयानी ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति । कतमानि तीणि ? होति सो, भिक्खवे, समयो य महाअग्गिडाहो वुट्ठाति । महाअग्गिडाहे खो पन, भिक्खवे, वुट्ठिते तेन गामा पि डय्हन्ति निगमा पि डय्हन्ति नगरा पि डय्हन्ति । गामेसु पि डय्हमानेसु निगमेसु पि डय्हमानेसु नगरेसु पि डय्हमानेसु होति सो समयो य कदाचि करहचि
माता पि पुत्त पटिलभति, पुत्तो पि मातर पटिलभति । इद, भिक्खवे, R 179
पठम समातापुत्तिकयेव भय अमातापुत्तिक भय ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, होति सो समयो य महामेघो वुट्ठाति । B 180
महामेघे खो पन, भिक्खवे, वुट्ठिते महाउदकवाहको सञ्जायति । महा

१ महाअग्गिदाहो – रो० । २ अटवि-सङ्कपो – रो० अट्टवीसङ्कोपो – स्या० ।
३ जनपदा – रो० । ४ जनपदेसु – रो० ।

उदकवाहके खो पन, भिक्खवे, सञ्जाते तेन गामा पि वुय्हन्ति निगमा पि वुय्हन्ति नगरा पि वुय्हन्ति । गामेसु पि वुय्हमानेसु निगमेसु पि वुय्हमानेसु नगरेसु पि वुय्हमानेसु होति सो समयो य कदाचि करहचि माता पि पुत्त पटिलभति, पुत्तो पि मातर पटिलभति । इद, भिक्खवे दुतिय समातापुत्तिकयेव भय अमातापुत्तिक भय ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"पुन च पर, भिक्खवे, होति सो समयो य भय होति अटवि सङ्कोपो, चक्कसमारूळ्हा जानपदा परियायन्ति । भये खो पन, भिक्खवे सति अटविसङ्कोपे चक्कसमारूळ्हेसु जानपदेसु परियायन्तेसु होति सो समयो य कदाचि करहचि माता पि पुत्त पटिलभति, पुत्तो पि मातर पटिलभति । इद, भिक्खवे, ततिय समातापुत्तिकयेव भय अमाता पुत्तिक भय ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"इमानि खो, भिक्खवे, तीणि समातापुत्तिकानियेव भयानि अमातापुत्तिकानि भयानी ति अस्सुतवा पुथुज्जनो भासति ।

"तीणिमानि, भिक्खवे, अमातापुत्तिकानि भयानि । कतमानि तीणि ? जराभय, ब्याधिभय[1], मरणभय ति । न, भिक्खवे, माता पुत्त जीरमान एव लभति – 'अह जीरामि, मा मे पुत्तो जीरी' ति, पुत्तो वा पन मातर जीरमान न एव लभति – 'अह जीरामि, मा मे माता जीरी' ति ।

"न, भिक्खवे, माता पुत्त ब्याधियमान एव लभति – 'अह ब्याधियामि, मा मे पुत्तो ब्याधियी' ति, पुत्तो वा पन मातर ब्याधियमान न एव लभति – 'अह ब्याधियामि, मा मे माता ब्याधियी' ति ।

"न, भिक्खवे, माता पुत्त मीयमान एव लभति – 'अह मीयामि, मा मे पुत्तो मीयी"[2] ति, पुत्तो वा पन मातर मीयमान न एव लभति – 'अह मीयामि, मा मे माता मीयी' ति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि अमातापुत्तिकानि भयानी'ति ।

R 180 "अत्थि, भिक्खवे, मग्गो अत्थि पटिपदा इमेस च तिण्ण समाता पुत्तिकान भयान इमेस च तिण्ण अमातापुत्तिकान भयान पहानाय समति
R 181 क्कमाय सवत्तति । कतमो च, भिक्खवे, मग्गो कतमा च पटिपदा इमेस च तिण्ण समातापुत्तिकान भयान इमेस च तिण्ण अमातापुत्तिकान

१ ब्याधिभय – सी० रो० । २ मीय्यी – स्या० रो० ।

भयानं पहानाय समतिक्कमाय संवत्तति ? अयमेव अरियो अट्ठङ्गिको मग्गो, सेय्यथीदं[1] – सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्कप्पो, सम्मावाचा, सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि । अयं खो, भिक्खवे, मग्गो अयं पटिपदा इमेसं च तिण्णं समातापुत्तिकानं भयानं इमेसं च तिण्णं अमातापुत्तिकानं भयानं पहानाय समतिक्कमाय संवत्तती" ति ।

३. वेनागपुरसुत्तं । एकं समयं भगवा कोसलेसु चारिकं चरमानो महता भिक्खुसङ्घेन सद्धिं येन वेनागपुरं नाम कोसलानं ब्राह्मणगामो तदवसरि । अस्सोसुं खो वेनागपुरिका ब्राह्मणगहपतिका – "समणो खलु, भो, गोतमो सक्यपुत्तो सक्यकुला पब्बजितो वेनागपुरं अनुप्पत्तो । तं खो पन भवन्तं गोतमं एवं कल्याणो कित्तिसद्दो अब्भुग्गतो – 'इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्जाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविदू अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा' ति । सो इमं लोकं सदेवकं समारकं सब्रह्मकं सस्समणब्राह्मणिं पजं सदेवमनुस्सं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा पवेदेति । सो धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्झेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । साधु खो पन तथारूपानं अरहतं दस्सनं होती" ति ।

अथ खो वेनागपुरिका ब्राह्मणगहपतिका येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा अप्पेकच्चे भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे भगवता सद्धिं सम्मोदिंसु, सम्मोदनीयं कथं सारणीयं[2] R. 181
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे येन भगवा तेनञ्जलिं पणामेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे नामगोत्तं सावेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे तुण्हीभूता एकमन्तं निसीदिंसु । एकमन्तं निसिन्नो खो वेनागपुरिको वच्छगोत्तो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच –

"अच्छरियं, भो गोतम, अब्भुतं, भो गोतम ! यावञ्चिदं भोतो B. 187
गोतमस्स विप्पसन्नानि इन्द्रियानि, परिसुद्धो छविवण्णो परियोदातो । सेय्यथापि, भो गोतम, सारदं बदरपण्डुं[3] परिसुद्धं होति परियोदातं, एवमेव भोतो गोतमस्स विप्पसन्नानि इन्द्रियानि परिसुद्धो छविवण्णो परियोदातो । सेय्यथापि, भो गोतम, तालपक्कं सम्पति बन्धना[4] पमुत्तं[4] परि-

१ सेय्यथिदं – म० । २ सारणीयं – सी०, स्या०, रो० । ३ बदर० – रो० ।
४–४ बन्धनामुत्तं – सी०, रो० ।

सुद्धं होति परियोदातं, एवमेव भोतो गोतमस्स विप्पसन्नानि इन्द्रियानि परिसुद्धो छविवण्णो परियोदातो। सेय्यथापि, भो गोतम, नेक्खं जम्बोनदं दक्खकम्मारपुत्तसुपरिकम्मकतं उक्कामुखे[1] सुकुसलसम्पहट्ठं[1] पण्डुकम्बले निक्खित्तं भासते च तपते च विरोचति च, एवमेव भोतो गोतमस्स विप्पसन्नानि इन्द्रियानि परिसुद्धो छविवण्णो परियोदातो। यानि कानि, भो गोतम, उच्चासयनमहासयनानि, सेय्यथीदं – आसन्दि पल्लङ्को गोनको चित्तको पटिका पटलिका तूलिका विकतिका उद्दलोमी एकन्तलोमी कट्टिस्सं कोसेय्यं कुत्तकं हत्थत्थरं अस्सत्थरं रथत्थरं अजिनप्पवेणी कदलिमिगपवरपच्चत्थरणं[2] सउत्तरच्छदं उभतोलोहितकूपधानं, एवरूपानं नून भवं गोतमो उच्चासयनमहासयनानं निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति।

"यानि खो पन तानि, ब्राह्मण, उच्चासयनमहासयनानि, सेय्यथीदं ... दुल्लभानि तानि पब्बजितानं लद्धा[3] च पन न कप्पन्ति।

"तीणि खो, इमानि, ब्राह्मण, उच्चासयनमहासयनानि, येसाहं एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी। कतमानि तीणि?
R. 182 दिब्बं उच्चासयनमहासयनं, ब्रह्मं उच्चासयनमहासयनं, अरियं उच्चासयनमहासयनं। इमानि खो, ब्राह्मण, तीणि उच्चासयनमहासयनानि, येसाहं एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति।

B. 183 "कतमं पन तं, भो गोतम, दिब्बं उच्चासयनमहासयनं, यस्स भवं गोतमो एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति?

"इधाहं, ब्राह्मण, यं गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरामि, सो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय तमेव गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसामि। सो पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्तो वनन्तञ्ञेव पविसामि[4]। सो यदेव तत्थ होन्ति तिणानि वा पण्णानि वा तानि एकज्झं सङ्घरित्वा निसीदामि पल्लङ्कं आभुजित्वा उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सतिं उपट्ठपेत्वा। सो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितक्कं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं झानं उपसम्पज्ज विहरामि, वितक्कविचारानं वूपसमा अज्झत्तं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितक्कं अविचारं समाधिजं पीतिसुखं दुतियं झानं उपसम्पज्ज विहरामि, पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरामि सतो च सम्पजानो सुखं च

१-१ कुसलसम्पहट्ठं – स्या०, रो०। २ कादलि० – सी०, स्या०। ३ लद्धानि – सी०, स्या०। ४ पचारयामि – सी०, स्या०, रो०।

कायेन पटिसंवेदेमि, यं तं अरिया आचिक्खन्ति – 'उपेक्खको सतिमा सुखविहारी' ति ततियं झानं उपसम्पज्ज विहरामि, सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्थङ्गमा[1] अदुक्खमसुखं उपेक्खासतिपारिसुद्धिं चतुत्थं झानं उपसम्पज्ज विहरामि। सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो चङ्कमामि, दिब्बो मे एसो तस्मिं समये चङ्कमो होति। सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो तिट्ठामि, दिब्बं मे एतं तस्मिं समये ठानं होति। सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो निसीदामि, दिब्बं मे एतं तस्मिं समये आसनं होति। सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो सेय्यं कप्पेमि, दिब्बं मे एतं तस्मिं समये उच्चासयनमहासयनं होति। इदं खो, ब्राह्मण[2], दिब्बं उच्चासयनमहासयनं, यस्साहं एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति। R. 183

"अच्छरियं, भो गोतम, अब्भुतं, भो गोतम! को चञ्ञो एवरूपस्स दिब्बस्स उच्चासयनमहासयनस्स निकामलाभी भविस्सति अकिच्छलाभी अकसिरलाभी, अञ्ञत्र भोता गोतमेन!

"कतमं पन तं, भो गोतम, ब्रह्मं उच्चासयनमहासयनं, यस्स भवं गोतमो एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति?

"इधाहं, ब्राह्मण, यं गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरामि, सो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय तमेव गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसामि। सो पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्तो वनन्तञ्ञेव पविसामि। सो यदेव तत्थ होन्ति तिणानि वा पण्णानि वा तानि एकज्झं सङ्घरित्वा निसीदामि पल्लङ्कं आभुजित्वा उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सतिं उपट्ठपेत्वा। सो मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरामि, तथा दुतियं, तथा ततियं, तथा चतुत्थं[3], इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महग्गतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्झेन[4] फरित्वा विहरामि। करुणासहगतेन चेतसा ...पे०... मुदितासहगतेन चेतसा ... उपेक्खासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरामि, तथा दुतियं, तथा ततियं, तथा चतुत्थं, इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं उपेक्खासहगतेन चेतसा विपुलेन महग्गतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्झेन फरित्वा विहरामि। सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो चङ्कमामि, ब्रह्मा[5] मे एसो तस्मिं R. 184

1. अत्थगमा – रो०। 2. त ब्राह्मण – सी०, स्या०, रो०। 3. चतुत्थि – सी०, रो०। 4. अब्यापज्झेन – सी०, रो०। 5. ब्रह्म – सी०, ब्रह्मा – पी०।

समये चङ्कमो होति । सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो तिट्ठामि पे० निसीदामि पे० सेय्यं कप्पेमि, ब्रह्मं मे एतं तस्मिं समये उच्चासयन-महासयनं होति । इदं खो, ब्राह्मण, ब्रह्मं उच्चासयनमहासयनं, यस्साहं एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति ।

R 184 "अच्छरियं, भो गोतम, अब्भुतं, भो गोतम ! को चञ्ञो एवरूपस्स ब्रह्मस्स उच्चासयनमहासयनस्स निकामलाभी भविस्सति अकिच्छलाभी अकसिरलाभी, अञ्ञत्र भोता गोतमेन !

"कतमं पन तं, भो गोतम, अरियं उच्चासयनमहासयनं, यस्स भवं गोतमो एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति ?

"इधाहं, ब्राह्मण, यं गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरामि, सो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय तमेव गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसामि । सो पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्तो वनन्तञ्ञेव पविसामि । सो यदेव तत्थ होन्ति तिणानि वा पण्णानि वा तानि एकज्झं सङ्घरित्वा निसीदामि पल्लङ्कं आभुजित्वा उजुं कायं पणिधाय परिमुखं

B 185 सतिं उपट्ठपेत्वा । सो एवं जानामि[1] – 'रागो मे पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो[2] आयतिं अनुप्पादधम्मो, दोसो मे पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, मोहो मे पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो' । सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो चङ्कमामि, अरियो मे एसो तस्मिं समये चङ्कमो होति । सो चे अहं, ब्राह्मण, एवंभूतो तिट्ठामि पे० निसीदामि पे० सेय्यं कप्पेमि, अरियं मे एतं तस्मिं समये उच्चासयनमहासयनं होति । इदं खो, ब्राह्मण, अरियं उच्चासयनमहासयनं, यस्साहं एतरहि निकामलाभी अकिच्छलाभी अकसिरलाभी" ति ।

"अच्छरियं, भो गोतम, अब्भुतं, भो गोतम ! को चञ्ञो एवरूपस्स अरियस्स उच्चासयनमहासयनस्स निकामलाभी भविस्सति अकिच्छलाभी अकसिरलाभी, अञ्ञत्र भोता गोतमेन !

"अभिक्कन्तं, भो गोतम, अभिक्कन्तं, भो गोतम ! सेय्यथापि, भो गोतम, निक्कुज्जितं वा उक्कुज्जेय्य, पटिच्छन्नं वा विवरेय्य, मूळ्हस्स वा मग्गं आचिक्खेय्य, अन्धकारे वा तेलपज्जोतं धारेय्य – 'चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती[3]' ति, एवमेव खो भोता गोतमेन

१ पजानामि – सी०, स्या०, रो० । २ अनभावकता – सी०, रो० । ३ दक्खिन्ती – सी०, रो० ।

अनेकपरियायेन धम्मो पकासितो। एते मयं भवन्तं गोतमं सरणं गच्छाम धम्मं च भिक्खुसङ्घं च। उपासके नो भवं गोतमो धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेते सरणं गते" ति। R 185

४ सरभसुत्तं। एवं मे सुतं। एकं समयं भगवा राजगहे विहरति गिज्झकूटे पब्बते। तेन खो पन समयेन सरभो नाम परिब्बाजको अचिरपक्कन्तो होति इमस्मा धम्मविनया। सो राजगहे परिसति[1] एवं वाचं भासति – "अञ्ञातो मया समणानं सक्यपुत्तिकानं[2] धम्मो। अञ्ञाय च पनाहं समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मं एवाहं तस्मा धम्मविनया अपक्कन्तो" ति। अथ खो सम्बहुला भिक्खू पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय राजगहं पिण्डाय पविसिंसु। अस्सोसुं खो ते भिक्खू सरभस्स परिब्बाजकस्स राजगहे परिसति एवं वाचं भासमानस्स – "अञ्ञातो मया समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मो। अञ्ञाय च पनाहं समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मं एवाहं तस्मा धम्मविनया अपक्कन्तो" ति। B 186

अथ खो ते भिक्खू राजगहे पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्ता[3] येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु। एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदवोचुं – "सरभो नाम, भन्ते, परिब्बाजको अचिरपक्कन्तो इमस्मा धम्मविनया। सो राजगहे परिसति एवं वाचं भासति – 'अञ्ञातो मया समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मो। अञ्ञाय च पनाहं समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मं एवाहं तस्मा धम्मविनया अपक्कन्तो' ति। साधु भन्ते, भगवा येन सिप्पिनिकातीरं[4] परिब्बाजकारामो येन सरभो परिब्बाजको तेनुपसङ्कमतु अनुकम्पं उपादाया" ति।

अधिवासेसि[5] भगवा तुण्हीभावेन।

अथ खो भगवा सायन्हसमयं[6] पटिसल्लाना वुट्ठितो येन सिप्पिनिकातीरं परिब्बाजकारामो येन सरभो परिब्बाजको तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा पञ्ञत्ते आसने निसीदि। निसज्ज खो भगवा सरभं परिब्बाजकं एतदवोच – "सच्चं किर त्वं, सरभ, एवं वदेसि – 'अञ्ञातो मया समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मो। अञ्ञाय च पनाहं समणानं सक्य- R 187

---

१ परिसतिं – सी०, रो०। २ सक्यपुत्तियानं – सी०, स्या०, रो०। ३ ०पटि० कन्ता – रो०। ४ सप्पिनिकातीरे – स्या०। ५ अधिवासेसि – रो०। ६ सायन्हसमयं – सी०, स्या०, रो०।

पुत्तिकानं धम्मं एवाहं तस्मा धम्मविनया अपक्कन्तो" ति ? एवं वुत्ते सरभो परिब्बाजको तुण्ही अहोसि ।

दुतियं पि खो, भगवा सरभं परिब्बाजकं एतदवोच – "वदेहि, सरभ, किन्ति ते अञ्ञातो समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मो ? सचे ते अपरिपूरं भविस्सति, अहं परिपूरेस्सामि । सचे पन ते परिपूरं भविस्सति, अहं अनुमोदिस्सामी" ति । दुतियं पि खो सरभो परिब्बाजको तुण्ही अहोसि । ततियं पि खो भगवा सरभं परिब्बाजकं एतदवोच – "वदेहि, सरभ, किन्ति ते अञ्ञातो समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मो ? सचे ते
B 187 अपरिपूरं भविस्सति, अहं परिपूरेस्सामि । सचे पन ते परिपूरं भविस्सति, अहं अनुमोदिस्सामी" ति । ततियं पि खो सरभो परिब्बाजको तुण्ही अहोसि ।

अथ खो ते परिब्बाजका[1] सरभं परिब्बाजकं एतदवोचुं – "यदेव खो त्वं, आवुसो सरभ[2], समणं गोतमं याचेय्यासि तदेव ते समणो गोतमो पवारेति । वदेहावुसो सरभ, किन्ति ते अञ्ञातो समणानं सक्यपुत्तिकानं धम्मो ? सचे ते अपरिपूरं भविस्सति, समणो गोतमो परिपूरेस्सति । सचे पन ते परिपूरं भविस्सति, समणो गोतमो अनुमोदिस्सती" ति । एवं वुत्ते सरभो परिब्बाजको तुण्हीभूतो मङ्कुभूतो पत्तक्खन्धो अधोमुखो पज्झायन्तो अप्पटिभानो निसीदि ।

अथ खो भगवा सरभं परिब्बाजकं तुण्हीभूतं मङ्कुभूतं पत्तक्खन्धं अधोमुखं पज्झायन्तं अप्पटिभानं विदित्वा ते परिब्बाजके एतदवोच –

"यो खो मं, परिब्बाजका[3], एवं वदेय्य – 'सम्मासम्बुद्धस्स ते
R 187 पटिजानतो इमे धम्मा अनभिसम्बुद्धा' ति, तमहं तत्थ साधुकं समनुयुञ्जेय्यं समनुगाहेय्यं समनुभासेय्यं । सो वत मया साधुकं समनुयुञ्जियमानो समनुगाहियमानो समनुभासियमानो अट्ठानमेतं अनवकासो यं सो तिण्णं ठानानं नाञ्ञतरं ठानं निगच्छेय्य, अञ्ञेन वा अञ्ञं पटिचरिस्सति, बहिद्धा कथं अपनामेस्सति, कोपं च दोसं च अप्पच्चयं च पातुकरिस्सति, तुण्हीभूतो[4] मङ्कुभूतो पत्तक्खन्धो अधोमुखो पज्झायन्तो अप्पटिभानो निसीदिस्सति, सेय्यथापि सरभो परिब्बाजको ।

"यो खो मं, परिब्बाजका, एवं वदेय्य – 'खीणासवस्स ते पटिजानतो इमे आसवा अपरिक्खीणा' ति, तमहं तत्थ साधुकं समनुयुञ्जेय्यं

1 परिब्बाजका राजगहका – रो० । 2 रो० पोत्थके नत्थि । 3 परिब्बाजको – रो० । 4 तुण्हीभूतो च – सी० ...

५. केसमुत्तिसुत्तं । एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा कोसलेसु चारिकं चरमानो महता भिक्खुसङ्घेन सद्धिं येन केसमुत्तं[1] नाम कालामानं निगमो तदवसरि । अस्सोसुं खो केसमुत्तिया कालामा – "समणो खलु, भो, गोतमो सक्यपुत्तो सक्यकुला पब्बजितो केसमुत्तं अनुप्पत्तो । तं खो पन भवन्तं गोतमं एवं कल्याणो कित्तिसद्दो अब्भुग्गतो – 'इति पि सो भगवा पे० साधु खो पन तथारूपानं अरहतं दस्सनं होती'" ति ।

अथ खो केसमुत्तिया कालामा येन भगवा तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा अप्पेकच्चे भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे भगवता सद्धिं सम्मोदिंसु, सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे येन भगवा तेनञ्जलिं पणामेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे नामगोत्तं सावेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु, अप्पेकच्चे तुण्हीभूता एकमन्तं निसीदिंसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते केसमुत्तिया कालामा भगवन्तं एतदवोचुं –

"सन्ति, भन्ते, एके समणब्राह्मणा केसमुत्तं आगच्छन्ति । ते सकंयेव वादं दीपेन्ति जोतेन्ति, परप्पवादं पन खुंसेन्ति वम्भेन्ति परिभवन्ति ओमक्खिं[2] करोन्ति । अपरे पि, भन्ते, एके समणब्राह्मणा केसमुत्तं
R. 189 आगच्छन्ति । ते पि सकंयेव वादं दीपेन्ति जोतेन्ति, परप्पवादं पन खुंसेन्ति वम्भेन्ति परिभवन्ति ओमक्खिं करोन्ति । तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं होतेव कङ्खा होति विचिकिच्छा – 'को सु नाम इमेसं भवतं[3] समणब्राह्मणानं सच्चं आह, को मुसा'" ति ?

"अलं हि वो, कालामा, कङ्खितुं अलं विचिकिच्छितुं । कङ्खनीयेव पन वो ठाने विचिकिच्छा उप्पन्ना । एथ तुम्हे, कालामा, मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा
B. 190 तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति । यदा तुम्हे, कालामा, अत्तना व जानेय्याथ – 'इमे धम्मा अकुसला, इमे धम्मा सावज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुगरहिता, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ती' ति, अथ तुम्हे, कालामा, पजहेय्याथ ।

"तं किं मञ्ञथ, कालामा, लोभो पुरिसस्स अज्झत्तं उप्पज्जमानो उप्पज्जति हिताय वा अहिताय वा" ति ?

१ केसपुत्त – सी०, स्या०, रो० । २ ओमसितं – सी०, स्या०, रो० । ३ भवन्तानं – सी०, स्या०, रो० ।

"अहिताय, भन्ते" ।

"लुद्धो पनाय, कालामा, पुरिसपुग्गलो लोभेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो पाण पि हनति, अदिन्न पि आदियति, परदार पि गच्छति, मुसा पि भणति, पर पि तथत्ताय समादपेति, य स होति दीघरत्त अहिताय दुक्खाया" ति ।

"एव, भन्ते" ।

"त किं मञ्ञथ, कालामा, दोसो पुरिसस्स अज्झत्त उप्पज्जमानो उप्पज्जति हिताय वा अहिताय वा" ति ?

"अहिताय, भन्ते" ।

"दुट्ठो पनाय, कालामा, पुरिसपुग्गलो दोसेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो पाण पि हनति, अदिन्न पि आदियति, परदार पि गच्छति, मुसा पि भणति, पर पि तथत्ताय समादपेति, य स होति दीघरत्त अहिताय दुक्खाया" ति ।

"एव, भन्ते" ।

"त किं मञ्ञथ, कालामा, मोहो पुरिसस्स अज्झत्त उप्पज्जमानो उप्पज्जति हिताय वा अहिताय वा" ति ?

"अहिताय, भन्ते" ।

"मूळ्हो पनाय, कालामा, पुरिसपुग्गलो मोहेन अभिभूतो परिया- R 190
दिन्नचित्तो पाण पि हनति, अदिन्न पि आदियति, परदार पि गच्छति, मुसा पि भणति, पर पि तथत्ताय समादपेति, य स होति दीघरत्त अहिताय दुक्खाया" ति ।

"एव, भन्ते" ।

"त किं मञ्ञथ, कालामा, इमे धम्मा कुसला वा अकुसला वा" ति ?

"अकुसला, भन्ते" ।

"सावज्जा वा अनवज्जा वा" ति ?

"सावज्जा, भन्ते" ।

"विञ्ञुगरहिता वा विञ्ञुप्पसत्था वा" ति ?

"विञ्ञुगरहिता, भन्ते" ।

"समत्ता समादिन्ना अहिताय दुक्खाय सवत्तन्ति, नो वा ?
कथ वा एत्थ होती" ति ? B 191

"समत्ता, भन्ते, समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ती ति। एवं नो एत्थ होती" ति।

"इति खो, कालामा, यं तं अवोचुम्हा – 'एथ तुम्हे, कालामा। मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति। यदा तुम्हे कालामा अत्तना व जानेय्याथ – 'इमे धम्मा अकुसला, इमे धम्मा सावज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुगरहिता, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ती' ति, अथ तुम्हे, कालामा, पजहेय्याथा' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं।

"एथ तुम्हे, कालामा, मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति। यदा तुम्हे, कालामा, अत्तना व जानेय्याथ – 'इमे धम्मा कुसला, इमे धम्मा अनवज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुप्पसत्था, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना हिताय सुखाय संवत्तन्ती' ति, अथ तुम्हे, कालामा, उपसम्पज्ज विहरेय्याथ।

"तं किं मञ्ञथ, कालामा, अलोभो पुरिसस्स अज्झत्तं उप्पज्जमानो उप्पज्जति हिताय वा अहिताय वा" ति ?

"हिताय, भन्ते"।

"अलुद्धो पनायं, कालामा, पुरिसपुग्गलो लोभेन अनभिभूतो अपरियादिन्नचित्तो नेव पाणं हनति, न अदिन्नं आदियति, न परदारं
R. 191 गच्छति, न मुसा भणति, न[1] परं पि तथत्ताय समादपेति, यं स होति दीघरत्तं हिताय सुखाया" ति।

"एवं, भन्ते"।

"तं किं मञ्ञथ, कालामा, अदोसो पुरिसस्स अज्झत्तं उप्पज्जमानो उप्पज्जति पे० अमोहो पुरिसस्स अज्झत्तं उप्पज्जमानो उप्पज्जति पे० हिताय सुखाया" ति।

"एवं भन्ते"।

"तं किं मञ्ञथ, कालामा, इमे धम्मा कुसला वा अकुसला वा" ति ?

---

१ सी०, स्या०, र० पोत्थकेसु नत्थि।

"कुसला, भन्ते"।

"सावज्जा वा अनवज्जा वा" ति ?

"अनवज्जा, भन्ते"।

"विञ्ञुगरहिता वा विञ्ञुप्पसत्था वा" ति ?

"विञ्ञुप्पसत्था, भन्ते"।

"समत्ता समादिन्ना हिताय सुखाय संवत्तन्ति नो वा ? कथं वा एत्थ होती" ति ? B 192

"समत्ता, भन्ते, समादिन्ना हिताय सुखाय संवत्तन्ति। एवं नो एत्थ होती" ति।

"इति खो, कालामा, यं तं अवोचुम्हा – 'एथ तुम्हे, कालामा! मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति। यदा तुम्हे, कालामा, अत्तना व जानेय्याथ – इमे धम्मा कुसला, इमे धम्मा अनवज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुप्पसत्था, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना हिताय सुखाय संवत्तन्ती ति, अथ तुम्हे, कालामा, उपसम्पज्ज विहरेय्याथा' ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं। R 192

"स खो सो, कालामा, अरियसावको एवं विगताभिज्झो विगतब्यापादो असम्मूळ्हो सम्पजानो पतिस्सतो मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति, तथा दुतियं, तथा ततियं, तथा चतुत्थं, इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महग्गतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्झेन फरित्वा विहरति। करुणासहगतेन चेतसा पे० मुदितासहगतेन चेतसा पे० उपेक्खासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति, तथा दुतियं, तथा ततियं, तथा चतुत्थं, इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं उपेक्खासहगतेन चेतसा विपुलेन महग्गतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्झेन फरित्वा विहरति।

"स खो सो, कालामा, अरियसावको एवं अवेरचित्तो एवं अब्यापज्झचित्तो एवं असंकिलिट्ठचित्तो एवं विसुद्धचित्तो। तस्स दिट्ठेव धम्मे चत्तारो अस्सासा अधिगता होन्ति। 'सचे खो पन अत्थि परो लोको, अत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको, अथाहं[1] कायस्स भेदा परं

१ ठानमहं – सी०, रो०, ठानमेतं – स्या०।

मरणा सुगति सग्ग लोक उपपज्जिस्सामी' ति, अयमस्स पठमो अस्सासो अधिगतो होति ।

B 193 "'सचे खो पन नत्थि परो लोको, नत्थि सुकतदुक्कटान कम्मान फल विपाको, अथाह[1] दिट्ठेव धम्मे अवेर अब्यापज्ज अनीघ सुखि[2] अत्तान परिहरामी' ति, अयमस्स दुतियो अस्सासो अधिगतो होति ।

"'सचे खो पन करोतो करीयति पाप, न खो पनाह कस्सचि पाप चेतेमि । अकरोन्त खो पन म पापकम्म कुतो दुक्ख फुसिस्सती' ति, अयमस्स ततियो अस्सासो अधिगतो होति ।

"'सचे खो पन करोतो न करीयति पाप, अथाह उभयेनेव विसुद्ध अत्तान समनुपस्सामी' ति, अयमस्स चतुत्थो अस्सासो अधिगतो होति ।

"स खो सो, कालामा, अरियसावको एव अवेरचित्तो एव अब्यापज्जचित्तो एव असकिलिट्ठचित्तो एव विसुद्धचित्तो । तस्स दिट्ठेव धम्मे इमे चत्तारो अस्सासा अधिगता होन्ती" ति ।

"एवमेत, भगवा, एवमेत, सुगत ! स खो सो, भन्ते, अरियसावको एव अवेरचित्तो एव अब्यापज्जचित्तो एव असकिलिट्ठचित्तो एव

R 193 विसुद्धचित्तो । तस्स दिट्ठेव धम्मे चत्तारो अस्सासा अधिगता होन्ति । 'सचे खो पन अत्थि परो लोको, अत्थि सुकतदुक्कटान कम्मान फल विपाको, अथाह कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक उपपज्जिस्सामी' ति, अयमस्स पठमो अस्सासो अधिगतो होति ।

"'सचे खो पन नत्थि परो लोको, नत्थि सुकतदुक्कटान कम्मान फल विपाको, अथाह दिट्ठेव धम्मे अवेर अब्यापज्ज अनीघ सुखि अत्तान परिहरामी' ति, अयमस्स दुतियो अस्सासो अधिगतो होति ।

"'सचे खो पन करोतो करीयति पाप, न खो पनाह कस्सचि पाप चेतेमि, अकरोन्त खो पन म पापकम्म कुतो दुक्ख फुसिस्सती' ति, अयमस्स ततियो अस्सासो अधिगतो होति ।

B 194 "'सचे खो पन करोतो न करीयति पाप, अथाह उभयेनेव विसुद्ध अत्तान समनुपस्सामी' ति, अयमस्स चतुत्थो अस्सासो अधिगतो होति ।

"स खो सो, भन्ते, अरियसावको एव अवेरचित्तो एव अब्यापज्जचित्तो एव असकिलिट्ठचित्तो एव विसुद्धचित्तो । तस्स दिट्ठेव धम्मे इमे चत्तारो अस्सासा अधिगता होन्ति ।

---

१. अथाह – सी०, इधाह – स्या०, रो० । २. सुख – सी० ।

"अभिक्कन्तं, भन्ते पे० एते मयं, भन्ते, भगवन्तं सरणं गच्छाम धम्मं च भिक्खुसङ्घं च । उपासके नो, भन्ते, भगवा धारेतु अज्जतग्गे पाणुपेते सरणं गते" ति ।

६. साळ्हसुत्तं । एवं मे सुतं । एकं समयं आयस्मा नन्दको सावत्थियं विहरति पुब्बारामे मिगारमातुपासादे । अथ खो साळ्हो च मिगारनत्ता साणो[1] च सेखुनियनत्ता[2] येनायस्मा नन्दको तेनुपसङ्कमिंसु, उपसङ्कमित्वा आयस्मन्तं नन्दकं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिंसु । एकमन्तं निसिन्नं खो साळ्हं मिगारनत्तारं आयस्मा नन्दको एतदवोच –

"एथ तुम्हे, साळ्हा, मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति । यदा तुम्हे, साळ्हा, अत्तना व जानेय्याथ 'इमे धम्मा अकुसला, इमे धम्मा सावज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुगरहिता, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ती' ति, अथ तुम्हे साळ्हा पजहेय्याथ । तं किं मञ्ञथ, साळ्हा, अत्थि लोभो" ति ? R 194

"एवं, भन्ते" ।

"अभिज्झा ति खो अहं, साळ्हा, एतमत्थं वदामि । लुद्धो खो अयं, साळ्हा, अभिज्झालु पाणं पि हनति[3], अदिन्नं पि आदियति, परदारं पि गच्छति, मुसा पि भणति, परं पि तथत्ताय समादपेति, यं स होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाया" ति ।

"एवं, भन्ते" ।

"तं किं मञ्ञथ, साळ्हा, अत्थि दोसो" ति ? B 195

"एवं, भन्ते" ।

"ब्यापादो ति खो अहं, साळ्हा, एतमत्थं वदामि । दुट्ठो खो अयं, साळ्हा, ब्यापन्नचित्तो पाणं पि हनति[3], अदिन्नं पि आदियति, परदारं पि गच्छति, मुसा पि भणति, परं पि तथत्ताय समादपेति, यं स होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाया" ति ।

"एवं, भन्ते" ।

"तं किं मञ्ञथ, साळ्हा, अत्थि मोहो" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

१ रोहणो – सी०, रो०, रोहनो – स्या० । २ पेखु० – सी०, स्या०, वेखुणियनत्ता रो० । ३ हन्ति – रो० ।

"अविज्जा ति खो अहं, साळ्हा, एतमत्थं वदामि। मूळ्हो खो अयं, साळ्हा, अविज्जागतो पाणं पि हनति, अदिन्नं पि आदियति, परदारं पि गच्छति, मुसा पि भणति, परं पि तथत्ताय समादपेति, यं स होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाया" ति।

"एवं, भन्ते"।

"तं किं मञ्ञथ, साळ्हा, इमे धम्मा कुसला वा अकुसला वा" ति?

"अकुसला, भन्ते"।

"सावज्जा वा अनवज्जा वा" ति?

"सावज्जा, भन्ते"।

"विञ्ञुगरहिता वा विञ्ञुप्पसत्था वा" ति?

"विञ्ञुगरहिता, भन्ते"।

"समत्ता समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ति, नो वा? कथं वा एत्थ होती" ति?

R. 195 "समत्ता, भन्ते, समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ती ति। एवं नो एत्थ होती" ति।

"इति खो, साळ्हा, यं तं अवोचुम्हा – 'एथ तुम्हे, साळ्हा, मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति। यदा तुम्हे, साळ्हा, अत्तना व जानेय्याथ – इमे धम्मा अकुसला, इमे धम्मा सावज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुगरहिता, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ती ति, अथ तुम्हे, साळ्हा, पजहेय्याथा' ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं।

"एथ[1] तुम्हे, साळ्हा, मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति। यदा तुम्हे, साळ्हा, अत्तना व जानेय्याथ – 'इमे धम्मा कुसला, इमे धम्मा अनवज्जा, इमे धम्मा विञ्ञुप्पसत्था, इमे धम्मा
B. 196 समत्ता समादिन्ना हिताय सुखाय संवत्तन्ती' ति, अथ तुम्हे, साळ्हा, उपसम्पज्ज विहरेय्याथ।

१. एव – रो०।

"त किं मञ्ञथ, साळ्हा, अत्थि अलोभो" ति ?

"एव, भन्ते" ।

"अनभिज्झा ति खो अह, साळ्हा, एतमत्थ वदामि । अलुद्धो खो अय, साळ्हा, अनभिज्झालु नेव पाण हनति, न अदिन्न आदियति, न परदार गच्छति, न मुसा भणति, पर पि न तथत्ताय समादपेति, य स होति दीघरत्त हिताय सुखाया" ति ।

"एव, भन्ते" ।

"त किं मञ्ञथ, साळ्हा, अत्थि अदोसो" ति ?

"एव, भन्ते" ।

"अब्यापादो ति खो अह, साळ्हा, एतमत्थ वदामि । अदुट्ठो खो अय, साळ्हा , अब्यापन्नचित्तो नेव पाण हनति, न अदिन्न आदियति, न परदार गच्छति, न मुसा भणति, पर पि न तथत्ताय समादपेति, य स होति दीघरत्त हिताय सुखाया" ति ।

"एव, भन्ते" ।

"त किं मञ्ञथ, साळ्हा, अत्थि अमोहो" ति ?

"एव, भन्ते" ।

"विज्जा ति खो अह, साळ्हा, एतमत्थ वदामि । अमूळ्हो खो अय, साळ्हा, विज्जागतो नेव पाण हनति, न अदिन्न आदियति, न R 196 परदार गच्छति, न मुसा भणति, पर पि न तथत्ताय समादपेति, य स होति दीघरत्त हिताय सुखाया" ति ।

"एव, भन्ते" ।

"त किं मञ्ञथ, साळ्हा, इमे धम्मा कुसला वा अकुसला वा" ति ?

"कुसला, भन्ते" ।

"सावज्जा वा अनवज्जा वा" ति ?

"अनवज्जा, भन्ते" ।

"विञ्ञुगरहिता वा विञ्ञुप्पसत्था वा" ति ?

"विञ्ञुप्पसत्था, भन्ते" ।

"समत्ता समादिन्ना हिताय सुखाय सवत्तन्ति, नो वा ? कथ वा एत्थ होती" ति ?

"समत्ता, भन्ते, समादिन्ना हिताय सुखाय सवत्तन्ती ति । एव नो एत्थ होती" ति ।

"इति खो, साळ्हा, य त अवोचुम्हा' – 'एथ तुम्हे, साळ्हा, मा अनुस्सवेन, मा परम्पराय, मा इतिकिराय, मा पिटकसम्पदानेन, मा तक्कहेतु, मा नयहेतु, मा आकारपरिवितक्केन, मा दिट्ठिनिज्झानक्खन्तिया, मा भब्बरूपताय, मा समणो नो गरू ति। यदा तुम्हे, साळ्हा, अत्तना व जानेय्याथ – इमे धम्मा कुसला, इमे धम्मा अनवज्जा, इमे धम्मा विञ्ञु-
B 197 प्पसत्था, इमे धम्मा समत्ता समादिन्ना दीघरत्त हिताय सुखाय सवत्तन्ती ति, अथ तुम्हे, साळ्हा, उपसम्पज्ज विहरेय्याथा' ति, इति य त वुत्त इदमेत पटिच्च वुत्त ।

"स खो सो, साळ्हा, अरियसावको एव विगताभिज्झो विगत-ब्यापादो असम्मूळ्हो सम्पजानो पतिस्सतो मेत्तासहगतेन चेतसा पे० करुणा मुदिता उपेक्खासहगतेन चेतसा एक दिस फरित्वा विहरति, तथा दुतिय, तथा ततिय, तथा चतुत्थ, इति उद्धमधो तिरिय सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्त लोक उपेक्खासहगतेन चेतसा विपुलेन महग्गतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्याबज्झेन फरित्वा विहरति । सो एव पजानाति – 'अत्थि इद, अत्थि हीन, अत्थि पणीत, अत्थि इमस्स सञ्ञागतस्स उत्तरि निस्सरण' ति । तस्स एव जानतो एव पस्सतो कामासवा पि चित्त
R 197 विमुच्चति, भवासवा पि चित्त विमुच्चति, अविज्जासवा पि चित्त विमुच्चति विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ञाण होति । 'खीणा जाति, वुसित ब्रह्मचरिय, कत करणीय, नापर इत्थत्ताया' ति पजानाति ।

"सो एव पजानाति – 'अहु पुब्बे लोभो, तदहु अकुसल, सो एतरहि नत्थि, इच्चेत कुसल अहु पुब्बे दोसो पे० अहु पुब्बे मोहो, तदहु अकुसल, सो एतरहि नत्थि, इच्चेत कुसल' ति । सो दिट्ठेव धम्मे निच्छातो निब्बुतो सीतिभूतो सुखप्पटिसवेदी ब्रह्मभूतेन अत्तना विहरती" ति ।

७ **कथावत्थुसुत्त** । तीणिमानि, भिक्खवे, कथावत्थूनि । कतमानि तीणि ? अतीत वा, भिक्खवे, अद्धान आरब्भ कथ कथेय्य – 'एव अहोसि अतीतमद्धान' ति । अनागत वा, भिक्खवे, अद्धान आरब्भ कथ कथेय्य – 'एव भविस्सति अनागतमद्धान' ति । एतरहि वा, भिक्खवे, पच्चुप्पन्न अद्धान आरब्भ कथ कथेय्य – 'एव होति एतर नप्पन्न-मद्धान' ति ।

—

"कथासम्पयोगेन, भिक्खवे, पुग्गलो वेदितब्बो यदि वा कच्छो यदि वा अकच्छो ति। सचाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो एकसब्याकरणीय पञ्ह न एकसेन ब्याकरोति, विभज्जब्याकरणीय D 198 पञ्ह न विभज्ज ब्याकरोति, पटिपुच्छाब्याकरणीय पञ्ह न पटिपुच्छा ब्याकरोति, ठपनीय पञ्ह न ठपेति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो अकच्छो होति। सचे पनाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो एकसब्याकरणीय पञ्ह एकसेन ब्याकरोति, विभज्जब्याकरणीय पञ्ह विभज्ज ब्याकरोति, पटिपुच्छाब्याकरणीय पञ्ह पटिपुच्छा ब्याकरोति, ठपनीय पञ्ह ठपेति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो कच्छो होति।

"कथासम्पयोगेन, भिक्खवे, पुग्गलो वेदितब्बो यदि वा कच्छो यदि वा अकच्छो ति। सचाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो ठानाठाने न सण्ठाति परिकप्पे न सण्ठाति अञ्ञातवादे न सण्ठाति R 198 पटिपदाय न सण्ठाति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो अकच्छो होति। सचे पनाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो ठानाठाने सण्ठाति परिकप्पे सण्ठाति अञ्ञातवादे[1] सण्ठाति पटिपदाय सण्ठाति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो कच्छो होति।

"कथासम्पयोगेन, भिक्खवे, पुग्गलो वेदितब्बो यदि वा कच्छो यदि वा अकच्छो ति। सचाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो अञ्ञेनञ्ञ[2] पटिचरति, बहिद्धा कथ अपनामेति, कोप च दोस च अप्पच्चय च पातुकरोति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो अकच्छो होति। सचे पनाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो न अञ्ञेनञ्ञ[2] पटिचरति न बहिद्धा कथ अपनामेति, न कोप च दोस च अप्पच्चय च पातुकरोति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो कच्छो होति।

"कथासम्पयोगेन, भिक्खवे, पुग्गलो वेदितब्बो यदि वा कच्छो यदि वा अकच्छो ति। सचाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो अभिहरति अभिमद्दति अनुपजग्घति खलित गण्हाति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो अकच्छो होति। सचे पनाय, भिक्खवे, पुग्गलो पञ्ह पुट्ठो समानो नाभिहरति नाभिमद्दति न अनुपजग्घति न खलित गण्हाति, एव सन्ताय, भिक्खवे, पुग्गलो कच्छो होति।

"कथासम्पयोगेन, भिक्खवे, पुग्गलो वेदितब्बो यदि वा सउपनिसो यदि वा अनुपनिसो ति। अनोहितसोतो, भिक्खवे, अनुपनिसो B 199

१ अञ्ञवादे – सी०, स्या०, रो०। २ अञ्ञेनाञ्ञ – स्या०, रो०।

होति, ओहितसोतो सउपनिसो होति । सो सउपनिसो समानो अभिजानाति एक धम्म, परिजानाति एक धम्म, पजहति एक धम्म, सच्छिकरोति एक धम्म । सो अभिजानन्तो एक धम्म, परिजानन्तो एक धम्म, पजहन्तो एक धम्म, सच्छिकरोन्तो एक धम्म सम्माविमुत्ति फुसति । एतदत्था, भिक्खवे, कथा, एतदत्था मन्तना, एतदत्था उपनिसा, एतदत्थ सोतावधान, यदिद अनुपादा चित्तस्स विमोक्खो ति ।

R 199 "ये विरुद्धा सल्लपन्ति, विनिविट्ठा समुस्सिता ।
अनरियगुणमासज्ज, अञ्ञोञ्ञविवरेसिनो[1] ॥

"दुब्भासित विक्खलित, सम्पमोह पराजय ।
अञ्ञोञ्ञस्साभिनन्दन्ति[2], तदरियो कथनाचरे ॥

"सचे चस्स कथाकामो, कालमञ्ञाय पण्डितो ।
धम्मट्ठपटिसयुत्ता, या अरियचरिता[3] कथा ॥

"त कथ कथये धीरो, अविरुद्धो अनुस्सितो ।
अनुन्नतेन[4] मनसा, अपळासो[5] असाहसो ॥

"अनुसूयायमानो[6] सो, सम्मदञ्ञाय भासति ।
सुभासित अनुमोदेय्य, दुब्भट्ठे नापसादये[7] ॥

"उपारम्भ न सिक्खेय्य, खलित च न गाहये ।
नाभिहरे नाभिमद्दे, न वाच पयुत भणे ॥

"अञ्ञातत्थ पसादत्थ, सत वे होति मन्तना ।
एव खो अरिया मन्तेन्ति, एसा अरियान मन्तना ।
एतदञ्ञाय मेधावी, न समुस्सेय्य मन्तये" ति ॥

८ अञ्ञतित्थियसुत्तं । "सचे, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका एव पुच्छेय्यु – 'तयोमे, आवुसो, धम्मा । कतमे तयो ?
P 200 रागो, दोसो, मोहो – इमे खो, आवुसो, तयो धम्मा । इमेस, आवुसो, तिण्ण धम्मान को विसेसो को अधिप्पयासो[8] किं नानाकरण' ति ? एव पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेस अञ्ञतित्थियान परिब्बाजकान किन्ति ब्याकरेय्याथा" ति ?

---

१ अञ्ञमञ्ञ विवरेसिनो – सी० रो० । २ अञ्ञमञ्ञाभिनन्दन्ति – स्या०, अञ्ञमञ्ञस्साभि ० – सी०, रो० । ३ अरिय चरिता – सी० । ४ अनुपादिन्नेन – सी० रो०, अनुत्तिण्णेन – स्या० । ५ अपलासो – सी० रो० । ६ अनुसुय्यमानो – स्या०, रो० । ७ नावसादये – सी०, रो० । ८ अधिप्पायो – सी०, अधिप्पायसो – स्या०, अधिप्पायासो – रो० ।

"भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेत्तिका भगवम्पटिसरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तयेव पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती" ति ।

"तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुक मनसि करोथ, भासिस्सामी" ति । "एव, भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –

"सचे, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका एव पुच्छेय्यु – 'तयोमे, आवुसो, धम्मा । कतमे तयो ? रागो, दोसो, मोहो – इमे खो, आवुसो, तयो धम्मा, इमेस, आवुसो, तिण्ण धम्मान को विसेसो को R 200
अधिप्पयासो किं नानाकरण ' ति ? एव पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेस अञ्ञतित्थियान परिब्बाजकान एव ब्याकरेय्याथ – 'रागो खो, आवुसो, अप्पसावज्जो दन्धविरागी, दोसो महासावज्जो खिप्पविरागी, मोहो महासावज्जो दन्धविरागी' ति ।

'को पनावुसो, हेतु को पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा रागो उप्पज्जति उप्पन्नो वा रागो भिय्योभावाय वेपुल्लाय सवत्तती' ति ?

'सुभनिमित्त तिस्स वचनीय । तस्स सुभनिमित्त अयोनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो वा रागो उप्पज्जति उप्पन्नो वा रागो भिय्योभावाय वेपुल्लाय सवत्तति । अय खो, आवुसो, हेतु अय पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा रागो उप्पज्जति उप्पन्नो वा रागो भिय्योभावाय वेपुल्लाय सवत्तती' ति ।

'को पनावुसो, हेतु को पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा दोसो उप्पज्जति उप्पन्नो वा दोसो भिय्योभावाय वेपुल्लाय सवत्तती' ति ?

'पटिघनिमित्त तिस्स वचनीय । तस्स पटिघनिमित्त अयोनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो वा दोसो उप्पज्जति उप्पन्नो वा दोसो भिय्यो- B 201
भावाय वेपुल्लाय सवत्तति । अय खो, आवुसो, हेतु अय पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा दोसो उप्पज्जति उप्पन्नो वा दोसो भिय्योभावाय वेपुल्लाय सवत्तती' ति ।

'को पनावुसो, हेतु को पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा मोहो उप्पज्जति उप्पन्नो वा मोहो भिय्योभावाय वेपुल्लाय सवत्तती' ति ?

'अयोनिसो मनसिकारो तिस्स वचनीय । तस्स अयोनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो वा मोहो उप्पज्जति उप्पन्नो वा मोहो भिय्यो-

भावाय वेपुल्लाय संवत्तति । अयं खो, आवुसो, हेतु अयं पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा मोहो उप्पज्जति उप्पन्नो वा मोहो भिय्योभावाय वेपुल्लाय संवत्तती' ति ।

'को पनावुसो, हेतु को पच्चयो येन अनुप्पन्नो चेव रागो नुप्पज्जति उप्पन्नो च रागो पहीयती' ति ?

'असुभनिमित्त तिस्स वचनीय । तस्स असुभनिमित्त योनिसो
R. 201 मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव रागो नुप्पज्जति उप्पन्नो च रागो पहीयति । अयं खो, आवुसो, हेतु अयं पच्चयो येन अनुप्पन्नो चेव रागो नुप्पज्जति उप्पन्नो च रागो पहीयती' ति ।

'को पनावुसो, हेतु को पच्चयो येन अनुप्पन्नो चेव दोसो नुप्पज्जति उप्पन्नो च दोसो पहीयती' ति ?

'मेत्ता चेतोविमुत्ती तिस्स वचनीय । तस्स मेत्त चेतोविमुत्ति योनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव दोसो नुप्पज्जति उप्पन्नो च दोसो पहीयति । अयं खो, आवुसो, हेतु अयं पच्चयो येन अनुप्पन्नो चेव दोसो नुप्पज्जति उप्पन्नो च दोसो पहीयती' ति ।

'को पनावुसो, हेतु को पच्चयो येन अनुप्पन्नो चेव मोहो नुप्पज्जति उप्पन्नो च मोहो पहीयती' ति ?

'योनिसो मनसिकारो तिस्स वचनीय । तस्स योनिसो मनसि करोतो अनुप्पन्नो चेव मोहो नुप्पज्जति उप्पन्नो च मोहो पहीयति । अयं खो, आवुसो, हेतु अयं पच्चयो येन अनुप्पन्नो वा मोहो नुप्पज्जति उप्पन्नो च मोहो पहीयती'" ति ।

B 202 **९. अकुसलमूलसुत्तं** । "तीणिमानि, भिक्खवे, अकुसलमूलानि ।
कतमानि तीणि ? लोभो अकुसलमूल, दोसो अकुसलमूल, मोहो अकुसलमूल ।

"यदपि, भिक्खवे, लोभो तदपि अकुसलमूल, यदपि लुद्धो अभिसङ्खरोति कायेन वाचाय मनसा तदपि अकुसल, यदपि लुद्धो लोभेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो परस्स असता दुक्ख उप्पादयति वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो इति पि तदपि अकुसल । इतिस्समे लोभजा लोभनिदाना लोभसमुदया लोभपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ।

"यदपि, भिक्खवे, दोसो तदपि अकुसलमूल, यदपि दुट्ठो अभिसङ्खरोति कायेन वाचाय मनसा तदपि अकुसल, यदपि दुट्ठो दोसेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो परस्स असता दुक्ख उप्पादयति[1] वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो R 202 इति पि तदपि अकुसल। इतिस्समे दोसजा दोसनिदाना दोससमुदया दोसपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति।

"यदपि, भिक्खवे, मोहो तदपि अकुसलमूल यदपि मूळ्हो अभिसङ्खरोति कायेन वाचाय मनसा तदपि अकुसल, यदपि मूळ्हो मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो परस्स असता दुक्ख उप्पादयति वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो इति पि तदपि अकुसल। इतिस्समे मोहजा मोहनिदाना मोहसमुदया मोहपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति। एवरूपो चायं, भिक्खवे, पुग्गलो वुच्चति अकालवादी ति पि, अभूतवादी ति पि, अनत्थवादी ति पि, अधम्मवादी ति पि, अविनयवादी ति पि।

"कस्मा चायं, भिक्खवे, एवरूपो पुग्गलो वुच्चति अकालवादी B 203 ति पि, अभूतवादी ति पि, अनत्थवादी ति पि, अधम्मवादी ति पि, अविनयवादी ति पि? तथाहायं[2], भिक्खवे, पुग्गलो परस्स असता दुक्ख उप्पादयति वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो इति पि। भूतेन खो पन वुच्चमानो अवजानाति, नो पटिजानाति, अभूतेन वुच्चमानो न आतप्पं करोति, तस्स निब्बेठनाय इतिपेतं अतच्छं इतिपेतं अभूतं ति। तस्मा एवरूपो पुग्गलो वुच्चति अकालवादी ति पि, अभूतवादी ति पि, अनत्थवादी ति पि, अधम्मवादी ति पि, अविनयवादी ति पि।

"एवरूपो, भिक्खवे, पुग्गलो लोभजेहि पापकेहि अकुसलेहि धम्मेहि अभिभूतो परियादिन्नचित्तो दिट्ठे चेव धम्मे दुक्ख विहरति, सविघात सउपायास सपरिळाह। कायस्स च भेदा परं मरणा दुग्गति पाटिकङ्खा।

"दोसजेहि प० मोहजेहि पापकेहि अकुसलेहि धम्मेहि अभिभूतो परियादिन्नचित्तो दिट्ठे चेव धम्मे दुक्ख विहरति, सविघात सउपायास सपरिळाह। कायस्स च भेदा परं मरणा दुग्गति पाटिकङ्खा।

१ उपदहति – सी०, स्या०, रो०। २ तथाहयं – सी०, स्या०, रो०।

सेय्यथापि, भिक्खवे, सालो वा धवो वा फन्दनो वा तीहि मालुवालताहि
उद्धस्तो[1] परियोनद्धो अनय आपज्जति, ब्यसन आपज्जति, अनयब्यसन
आपज्जति, एवमेव खो, भिक्खवे, एवरूपो पुग्गलो लोभजेहि पापकेहि
R 203 अकुसलेहि धम्मेहि अभिभूतो परियादिन्नचित्तो दिट्ठे चेव धम्मे दुक्ख
विहरति, सविघात सउपायास सपरिळाह । कायस्स च भेदा पर मरणा
दुग्गति पाटिकङ्खा ।

“दोसजेहि पे० मोहजेहि पापकेहि अकुसलेहि धम्मेहि अभिभूतो परियादिन्नचित्तो दिट्ठे चेव धम्मे दुक्ख विहरति सविघात सउपायास सपरिळाह । कायस्स च भेदा पर मरणा दुग्गति पाटिकङ्खा । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि अकुसलमूलानी ति ।

“तीणिमानि, भिक्खवे, कुसलमूलानि । कतमानि तीणि ? अलोभो कुसलमूल, अदोसो कुसलमूल, अमोहो कुसलमूल ।

B 204 “यदपि, भिक्खवे, अलोभो तदपि कुसलमूल[2], यदपि अलुद्धो
अभिसङ्खरोति कायेन वाचाय मनसा तदपि कुसल, यदपि अलुद्धो लोभेन अनभिभूतो अपरियादिन्नचित्तो न परस्स असता दुक्ख उप्पादयति वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो इति पि तदपि कुसल । इतिस्समे अलोभजा अलोभनिदाना अलोभसमुदया अलोभपच्चया अनेके कुसला धम्मा सम्भवन्ति ।

“यदपि, भिक्खवे, अदोसो तदपि कुसलमूल, यदपि अदुट्ठो अभिसङ्खरोति कायेन वाचाय मनसा तदपि कुसल, यदपि अदुट्ठो दोसेन अनभिभूतो अपरियादिन्नचित्तो न परस्स असता दुक्ख उप्पादयति वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो इति पि तदपि कुसल । इतिस्समे अदोसजा अदोसनिदाना अदोससमुदया अदोसपच्चया अनेके कुसला धम्मा सम्भवन्ति ।

“यदपि, भिक्खवे, अमोहो तदपि कुसलमूल, यदपि अमूल्हो
अभिसङ्खरोति कायेन वाचाय मनसा तदपि कुसल, यदपि अमूल्हो
मोहेन अनभिभूतो अपरियादिन्नचित्तो न परस्स असता दुक्ख उप्पादयति
वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि
R 204 बलत्थो इति पि तदपि कुसल । इतिस्समे अमोहजा अमोहनिदाना
अमोहसमुदया अमोहपच्चया अनेके कुसला धम्मा सम्भवन्ति । एवरूपो

१ उद्धसेतो – स्या०, उद्धसेता – रो० । २ कुसल – सी०, स्या०, रो० ।

चाय, भिक्खवे, पुग्गलो वुच्चति कालवादी ति पि, भूतवादी ति पि, अत्थवादी ति पि, धम्मवादी ति पि, विनयवादी ति पि।

"कस्मा चाय, भिक्खवे, एवरूपो पुग्गलो वुच्चति कालवादी ति पि, भूतवादी ति पि, अत्थवादी ति पि, धम्मवादी[1] ति पि[1], विनयवादी ति पि? तथाहाय, भिक्खवे, पुग्गलो न परस्स असता दुक्खं उप्पादयति वधेन वा बन्धनेन वा जानिया वा गरहाय वा पब्बाजनाय वा बलवम्हि बलत्थो इति पि। भूतेन खो पन वुच्चमानो पटिजानाति नो अवजानाति, अभूतेन वुच्चमानो आतप्पं करोति तस्स निब्बेठनाय – 'इतिपेतं अतच्छं, इतिपेतं अभूतं' ति। तस्मा एवरूपो पुग्गलो वुच्चति कालवादी ति B 205 पि, अत्थवादी ति पि, धम्मवादी ति पि, विनयवादी ति पि।

"एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स लोभजा पापका अकुसला धम्मा पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावङ्कता आयतिं अनुप्पादधम्मा। दिट्ठेव धम्मे सुखं विहरति अविघातं अनुपायासं अपरिळाहं। दिट्ठेव धम्मे परिनिब्बायति।

"दोसजा पे० परिनिब्बायति। मोहजा पे० परिनिब्बायति। सेय्यथापि भिक्खवे, सालो वा धवो वा फन्दनो वा तीहि मालुवालताहि उद्धस्तो परियोनद्धो। अथ पुरिसो आगच्छेय्य कुदालपिटकं[2] आदाय। सो तं मालुवालतं मूले छिन्देय्य, मूले छेत्वा पलिखणेय्य, पलिखणित्वा मूलानि उद्धरेय्य, अन्तमसो उसीरनाळिमत्तानि[3] पि। सो तं मालुवालतं खण्डाखण्डिकं छिन्देय्य, खण्डाखण्डिकं छेत्वा फालेय्य, फालेत्वा सकलिकं सकलिकं करेय्य, सकलिकं सकलिकं करित्वा वातातपे विसोसेय्य, वातातपे विसोसेत्वा अग्गिना डहेय्य[4], अग्गिना डहित्वा मसिं करेय्य, मसिं करित्वा महावाते वा ओफुणेय्य नदिया वा R 205 सीघसोताय पवाहेय्य। एवमस्स[5] ता, भिक्खवे, मालुवालता उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावङ्कता आयतिं अनुप्पादधम्मा। एवमेव खो, भिक्खवे, एवरूपस्स पुग्गलस्स लोभजा पापका अकुसला धम्मा पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावङ्कता आयतिं अनुप्पादधम्मा। दिट्ठेव धम्मे सुखं विहरति अविघातं अनुपायासं अपरिळाहं। दिट्ठेव धम्मे परिनिब्बायति।

१–१ म० पोत्थके नत्थि। २ कुद्दालपिटकं – सी०, स्या० रो०। ३ उसीरनाळमत्तानि – सी०, स्या०, उसीरनाळिमत्तानि – रो०। ४ दहेय्य – सी०, रो०। ५ एवमस्सु – सी०।

"दोसजा पे० मोहजा पापका अकुसला धम्मा पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावङ्कता आयति अनुप्पादधम्मा। दिट्ठेव धम्मे सुख विहरति अविघात अनुपायास अपरिळाह। दिट्ठेव धम्मे परिनिब्बायति। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि कुसलमूलानी" ति।

B 206 १०. उपोसथसुत्तं। एव मे सुत। एक समय भगवा सावत्थिय विहरति पुब्बारामे मिगारमातुपासादे। अथ खो विसाखा मिगारमाता तदहुपोसथे येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि। एकमन्त निसिन्न खो विसाख मिगारमातर भगवा एतदवोच – "हन्द कुतो नु त्व, विसाखे, आगच्छसि दिवा दिवस्सा" ति?

"उपोसथाह, भन्ते, अज्ज उपवसामी" ति।

"तयो खोमे, विसाखे, उपोसथा। कतमे तयो? गोपालकुपोसथो, निगण्ठुपोसथो, अरियुपोसथो। कथ च, विसाखे, गोपालकुपोसथो होति? सेय्यथापि, विसाखे, गोपालको सायन्हसमये सामिकान गावो निय्यातेत्वा[1] इति पटिसञ्चिक्खति – 'अज्ज खो गावो अमुकस्मिं[2] च अमुकस्मिं च पदेसे चरिंसु, अमुकस्मिं च अमुकस्मिं च पदेसे पानीयानि पिविंसु[3], स्वे दानि गावो अमुकस्मिं च अमुकस्मिं च पदेसे चरिस्सन्ति, अमुकस्मिं च अमुकस्मिं च पदेसे पानीयानि पिविस्सन्ती' ति, एवमेव खो, विसाखे, इधेकच्चो उपोसथिको इति पटिसञ्चिक्खति – 'अह स्वज्ज

R 206 इद चिद च खादनीय खादि, इद चिद च भोजनीय भुञ्जि, स्वे दानाह इद चिद च खादनीय खादिस्सामि, इद चिद च भोजनीय भुञ्जिस्सामी' ति। सो तेन[4] अभिज्झासहगतेन चेतसा दिवस अतिनामेति। एव विसाखे, गोपालकुपोसथो होति। एव उपवुत्थो खो, विसाखे, गोपालकुपोसथो न महप्फलो होति न महानिससो न महाजुतिको न महाविप्फारो।

"कथ च, विसाखे, निगण्ठुपोसथो होति? अत्थि, विसाखे, निगण्ठा नाम समणजातिका। ते सावक एव समादपेन्ति – 'एहि त्व, अम्भो पुरिस, ये पुरत्थिमाय दिसाय पाणा पर योजनसत तेसु दण्ड निक्खिपाहि, ये पच्छिमाय दिसाय पाणा पर योजनसत तेसु दण्ड निक्खिपाहि, ये उत्तराय दिसाय पाणा पर योजनसत तेसु दण्ड निक्खिपाहि, ये दक्खि-

१ निय्यादेत्वा – स्या०, रो०। २ अमुस्मि – रो०। ३ अपसु – सी०, रो०। ४ तेन लोभेन – सी० स्या०, रो०।

णाय दिसाय पाणा परं योजनसतं तेसु दण्डं निक्खिपाही' ति। इति एकच्चानं पाणानं अनुद्दयाय अनुकम्पाय समादपेन्ति, एकच्चानं पाणानं नानुद्दयाय नानुकम्पाय समादपेन्ति। ते तदहुपोसथे सावकं एवं समादपेन्ति – 'एहि त्वं, अम्भो पुरिस, सब्बचेलानि निक्खिपित्वा एवं वदेहि – B 207
नाहं क्वचनि[1] कस्सचि किञ्चनतस्मिं, न च मम क्वचनि कत्थचि[2] किञ्चनतत्थी[2]' ति। जानन्ति खो पनस्स मातापितरो – 'अयं अम्हाकं पुत्तो' ति, सो पि जानाति – 'इमे मय्हं मातापितरो' ति। जानाति खो पनस्स पुत्तदारो – 'अयं मय्हं भत्ता' ति, सो पि जानाति – 'अयं मय्हं पुत्तदारो' ति। जानन्ति खो पनस्स दासकम्मकरपोरिसा – 'अयं अम्हाकं अय्यो' ति, सो पि जानाति – 'इमे मय्हं दासकम्मकरपोरिसा' ति। इति यस्मिं समये सच्चे[3] समादपेतब्बा मुसावादे तस्मिं समये समादपेन्ति। इदं तस्स मुसावादस्मिं वदामि। सो तस्सा रत्तिया अच्चयेन[4] भोगे अदिन्नं येव परिभुञ्जति। इदं तस्स अदिन्नादानस्मिं वदामि। एवं खो, विसाखे, निगण्ठुपोसथो होति। एवं उपवुत्थो खो, विसाखे, निगण्ठुपोसथो न महप्फलो होति न महानिसंसो न महाजुतिको न महाविप्फारो।

"कथं च, विसाखे, अरियुपोसथो होति? उपक्किलिट्ठस्स, R 207
विसाखे, चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति। कथं च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति? इध, विसाखे, अरियसावको तथागतं अनुस्सरति – 'इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्जाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविदू अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा' ति। तस्स तथागतं अनुस्सरतो चित्तं पसीदति, पामोज्जं उप्पज्जति। ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति, सेय्यथापि, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स सीसस्स उपक्कमेन परियोदपना होति।

"कथं च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स सीसस्स उपक्कमेन परियोदपना होति? कक्कं च पटिच्च मत्तिकं च पटिच्च उदकं च पटिच्च पुरिसस्स च तज्जं वायामं पटिच्च, एवं खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स सीसस्स उपक्कमेन परियोदपना होति। एवमेव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति।

---

१ क्वचन – सी०, क्वचिनि – स्या०, क्वचि – रो०। २–२ कत्थचि किञ्चनता नत्थी – सी०, किस्मिञ्चि किञ्चनतत्थी – स्या०, कस्सचि किञ्चन नत्थि – रो०। ३ सब्बे – रो०। ४ अच्चयेन ते – सी०, स्या०, रो०।

"कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको तथागत अनुस्सरति – D 200 'इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्जाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविदू अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सान बुद्धो भगवा' ति । तस्स तथागत अनुस्सरतो चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति । अय वुच्चति, विसाखे – 'अरियसावको ब्रह्मुपोसथ उपवसति, ब्रह्मुना सद्धिं सवसति, ब्रह्म चस्स आरब्भ चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति' । एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

"उपक्किलिट्ठस्स, विसाखे, चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको धम्म अनुस्सरति – 'स्वाक्खातो भगवता धम्मो सन्दिट्ठिको अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको[1] पच्चत्त वेदितब्बो विञ्ञूही' ति । तस्स धम्म अनुस्सरतो चित्त पसीदति, R 208 पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति, सेय्यथापि, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स कायस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

"कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स कायस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? सोत्ति च पटिच्च, चुण्ण च पटिच्च, उदक च पटिच्च, पुरिसस्स च तज्ज वायाम पटिच्च । एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स कायस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । एवमेव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

"कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको धम्म अनुस्सरति – 'स्वाक्खातो भगवता धम्मो सन्दिट्ठिको अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको पच्चत्त वेदितब्बो विञ्ञूही' ति । तस्स धम्म अनुस्सरतो चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति । अय वुच्चति, विसाखे, 'अरियसावको धम्मुपोसथ उपवसति, धम्मेन सद्धिं सवसति, धम्म चस्स आरब्भ चित्त पसीदति, पामोज्ज[2] उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति' । एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

१ ओपनयिको – सी० । २ पामुज्ज – सी०, रो० ।

"उपक्किलिट्ठस्स, विसाखे, चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । कथं च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको सङ्घं अनुस्सरति – 'सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, उजुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, ञायप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यदिदं चत्तारि पुरिसयुगानि अट्ठ पुरिसपुग्गला एस भगवतो सावकसङ्घो आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा' ति । तस्स सङ्घं अनुस्सरतो चित्तं पसीदति, पामोज्जं उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति, सेय्यथापि, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स वत्थस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । B 209

"कथं च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स वत्थस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? ऊसं[1] च पटिच्च, खारं च[1] पटिच्च, गोमयं च पटिच्च, उदकं च पटिच्च, पुरिसस्स च तज्जं वायामं पटिच्च । एवं खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स वत्थस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । एवमेव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । R 209

"कथं च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको सङ्घं अनुस्सरति – 'सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो पे० अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा' ति । तस्स सङ्घं अनुस्सरतो चित्तं पसीदति, पामोज्जं उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति । अयं वुच्चति, विसाखे, 'अरियसावको सङ्घुपोसथं उपवसति, सङ्घेन सद्धिं संवसति, सङ्घं चस्स आरब्भ चित्तं पसीदति, पामोज्जं उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति' । एवं खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

"उपक्किलिट्ठस्स, विसाखे, चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । कथं च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको अत्तनो सीलानि अनुस्सरति अखण्डानि अच्छिद्दानि असबलानि अकम्मासानि भुजिस्सानि विञ्ञुप्पसत्थानि अपरामट्ठानि समाधिसंवत्तनिकानि । तस्स सीलं अनुस्सरतो चित्तं पसीदति, पामोज्जं उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते B 210

१-१ ऊसञ्च ० – स्या०, ऊसं खारञ्च – रो० ।

पहीयन्ति, सेय्यथापि, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स आदासस्स उपक्कमेन परियोदपना होति।

"कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स आदासस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? तेल च पटिच्च, छारिक च पटिच्च, वालण्डुपक च पटिच्च पुरिसस्स च तज्ज वायाम पटिच्च । एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स आदासस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । एवमेव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

"कथ, च विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको अत्तनो सीलानि अनुस्सरति

R 210 अखण्डानि पे० समाधिसवत्तनिकानि । तस्स सील अनुस्सरतो चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति अथ वुच्चति, विसाखे, 'अरियसावको सीलुपोसथ उपवसति, सीलेन सद्धि सवसति, सील चस्स आरब्भ चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति' । एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ।

"उपक्किलिट्ठस्स, विसाखे, चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति । कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध विसाखे, अरियसावको देवता अनुस्सरति – 'सन्ति देवा चातुमहाराजिका', सन्ति देवा तावतिसा, सन्ति देवा यामा, सन्ति देवा तुसिता, सन्ति देवा निम्मानरतिनो, सन्ति देवा परनिम्मितवसवत्तिनो, सन्ति देवा ब्रह्मकायिका, सन्ति देवा ततुत्तरि' । यथारूपाय सद्धाय समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना', मय्ह पि तथारूपा सद्धा सविज्जति । यथारूपेन सीलेन समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना, मय्ह पि तथारूप सील सविज्जति । यथारूपेन सुतेन समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना, मय्ह पि तथारूप सुत सविज्जति । यथारूपेन चागेन समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना, मय्ह

B 211 तथारूपो चागो सविज्जति । यथारूपाय पञ्ञाय समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना, मय्ह पि तथारूपा पञ्ञा सविज्जती' ति । तस्स अत्तनो च तास च देवतान सद्ध च सील च सुत च चाग च पञ्ञ च अनुस्सरतो चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्कि-

ते पहीयन्ति, सेय्यथापि, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स जातरूपस्स उपक्कमेन परियोदपना होति।

"कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स जातरूपस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? उक्क च पटिच्च, लोण च पटिच्च, गेरुक च पटिच्च, नाळिकसण्डास[1] च पटिच्च, पुरिसस्स च तज्ज वायाम पटिच्च। एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स जातरूपस्स उपक्कमेन परियोदपना होति। एवमेव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति।

"कथ च, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति ? इध, विसाखे, अरियसावको देवता अनुस्सरति – 'सन्ति देवा चातुमहाराजिका, सन्ति देवा तावतिंसा पे० सन्ति देवा ततुत्तरि। यथारूपाय सद्धाय समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना, मय्ह पि तथारूपा सद्धा सविज्जति। यथारूपेन सीलेन सुतेन चागेन पञ्ञाय समन्नागता ता देवता इतो चुता तत्थुपपन्ना, मय्ह पि तथारूपा पञ्ञा सविज्जती' ति। तस्स अत्तनो च तास च देवतान सद्ध च सील च सुत च चाग च पञ्ञ च अनुस्सरतो चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति। अय वुच्चति, विसाखे, 'अरियसावको देवतुपोसथ उपवसति, देवताहि सद्धि सवसति, देवता आरब्भ चित्त पसीदति, पामोज्ज उप्पज्जति, ये चित्तस्स उपक्किलेसा ते पहीयन्ति'। एव खो, विसाखे, उपक्किलिट्ठस्स चित्तस्स उपक्कमेन परियोदपना होति। R 211

"स खो सो, विसाखे, अरियसावको इति पटिसञ्चिक्खति – 'यावजीव अरहन्तो पाणातिपात पहाय पाणातिपाता पटिविरता निहितदण्डा निहितसत्था लज्जी दयापन्ना सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरन्ति, अहम्पज्ज इम च रत्ति इम च दिवस पाणातिपात पहाय पाणातिपाता पटिविरतो निहितदण्डो निहितसत्थो लज्जी दयापन्नो सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरामि। इमिना पि[2] अङ्गेन अरहत अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति। B 212

'यावजीव अरहन्तो अदिन्नादान[3] पहाय अदिन्नादाना पटिविरता दिन्नादायी दिन्नपाटिकङ्खी, अथेनेन सुचिभूतेन अत्तना विहरन्ति,

१ नाळिसण्डास – सी०, स्या०, नाळिय – रो०। २ पह – सी०। ३ अदिन्नदान – रो०।

अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं अदिन्नादानं पहाय अदिन्नादाना पटिविरतो दिन्नादायी दिन्नपाटिकङ्खी, अथेनेन सुचिभूतेन अत्तना विहरामि । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति ।

'यावजीवं अरहन्तो अब्रह्मचरियं पहाय ब्रह्मचारी आराचारी[1] विरता मेथुना गामधम्मा; अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं अब्रह्मचरियं पहाय ब्रह्मचारी आराचारी विरतो मेथुना गामधम्मा । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति ।

R. 212 'यावजीवं अरहन्तो मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरता सच्चवादी सच्चसन्धा थेता पच्चयिका अविसंवादका लोकस्स; अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो सच्चवादी सच्चसन्धो थेतो पच्चयिको अविसंवादको लोकस्स । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति ।

'यावजीवं अरहन्तो सुरामेरयमज्जपमादट्ठानं पहाय सुरामेरयमज्जपमादट्ठाना पटिविरता, अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं सुरामेरयमज्जपमादट्ठानं पहाय सुरामेरयमज्जपमादट्ठाना पटिविरतो । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति ।

'यावजीवं अरहन्तो एकभत्तिका रत्तूपरता विरता विकालभोजना, अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं एकभत्तिको रत्तूपरतो विरतो विकालभोजना । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति ।

'यावजीवं अरहन्तो नच्चगीतवादितविसूकदस्सनमालागन्धविलेपनधारणमण्डनविभूसनट्ठाना पटिविरता; अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं नच्चगीतवादितविसूकदस्सनमालागन्धविलेपनधारणमण्डनविभूसनट्ठाना पटिविरतो । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि,
B 213 उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सति ।

'यावजीवं अरहन्तो उच्चासयनमहासयनं पहाय उच्चासयनमहासयना पटिविरता नीचसेय्यं कप्पेन्ति मञ्चके वा तिणसन्थारके वा; अहम्पज्ज इमं च रत्तिं इमं च दिवसं उच्चासयनमहासयनं पहाय उच्चासयनमहासयना पटिविरतो नीचसेय्यं कप्पेमि मञ्चके वा तिणसन्थारके वा । इमिना पि अङ्गेन अरहतं अनुकरोमि, उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सती' ति ।

---

१. मनाचारी – रो० ।

"एवं खो, विसाखे, अरियूपोसथो होति। एवं उपवुत्थो खो, विसाखे, अरियूपोसथो महप्फलो होति महानिसंसो महाजुतिको महाविप्फारो"।

"कीवमहप्फलो होति कीवमहानिसंसो कीवमहाजुतिको कीवमहाविप्फारो"?

"सेय्यथापि, विसाखे, यो इमेसं सोळसन्नं महाजनपदानं पहूतसत्तरतनानं इस्सराधिपच्चं[1] रज्जं कारेय्य[2], सेय्यथीदं[3] – अङ्गानं, मगधानं, कासीनं, कोसलानं, वज्जीनं, मल्लानं, चेतीनं, वङ्गानं, कुरूनं, पञ्चालानं, मच्छानं, सूरसेनानं, अस्सकानं, अवन्तीनं, गन्धारानं, कम्बोजानं, अट्ठङ्गसमन्नागतस्स उपोसथस्स एतं[4] कलं नाग्घति सोळसिं। तं किस्स हेतु? कपणं, विसाखे, मानुसकं रज्जं दिब्बं सुखं उपनिधाय। R 213

यानि, विसाखे, मानुसकानि पञ्ञास वस्सानि, चातुमहाराजिकानं देवानं एसो एको रत्तिन्दिवो। ताय रत्तिया तिंसरत्तियो मासो। तेन मासेन द्वादसमासियो संवच्छरो। तेन संवच्छरेन दिब्बानि[5] पञ्च वस्ससतानि चातुमहाराजिकानं देवानं आयुप्पमाणं। ठानं खो पनेतं, विसाखे, विज्जति यं इधेकच्चो इत्थी वा पुरिसो वा अट्ठङ्गसमन्नागतं उपोसथं उपवसित्वा कायस्स भेदा परं मरणा चातुमहाराजिकानं देवानं सहब्यतं उपपज्जेय्य। इदं खो पनेतं, विसाखे, सन्धाय भासितं – 'कपणं मानुसकं रज्जं दिब्बं सुखं उपनिधाय'।

"यं, विसाखे, मानुसकं वस्ससतं, तावतिंसानं देवानं एसो एको रत्तिन्दिवो। ताय रत्तिया तिंसरत्तियो मासो। तेन मासेन द्वादसमासियो संवच्छरो। तेन संवच्छरेन दिब्बं वस्ससहस्सं तावतिंसानं देवानं आयुप्पमाणं। ठानं खो पनेतं, विसाखे, विज्जति यं इधेकच्चो इत्थी वा पुरिसो वा अट्ठङ्गसमन्नागतं उपोसथं उपवसित्वा कायस्स भेदा परं मरणा तावतिंसानं देवानं सहब्यतं उपपज्जेय्य। इदं खो पनेतं, विसाखे, सन्धाय भासितं – 'कपणं मानुसकं रज्जं दिब्बं सुखं उपनिधाय'। R 214

"यानि, विसाखे, मानुसकानि द्वे वस्ससतानि, यामानं देवानं एसो एको रत्तिन्दिवो। ताय रत्तिया तिंसरत्तियो मासो। तेन मासेन द्वादसमासियो संवच्छरो। तेन संवच्छरेन दिब्बानि द्वे वस्ससहस्सानि यामानं देवानं आयुप्पमाणं। ठानं खो पनेतं, विसाखे, विज्जति यं इधे-

---

१. इस्सराधिपच्चं – रो०। २. करेय्य – रो०। ३. सेय्यथिदं – म०। ४. एतं – रो०। ५. सी०, स्या०, रो० पोत्थकेसु नत्थि।

कच्चो इत्थी वा पुरिसो वा अट्ठङ्गसमन्नागत उपोसथ उपवसित्वा कायस्स भेदा पर मरणा यामान देवान सहब्यत उपपज्जेय्य । इद खो पनेत

R 214 विसाखे, सन्धाय भासित – 'कपण मानुसक रज्ज दिब्ब सुख उपनिधाय'।

"यानि, विसाखे, मानुसकानि चत्तारि वस्ससतानि, तुसितान देवान एसो एको रत्तिन्दिवो । ताय रत्तिया तिसरत्तियो मासो । तेन मासेन द्वादसमासियो सवच्छरो । तेन सवच्छरेन दिब्बानि चत्तारि वस्ससहस्सानि तुसितान देवान आयुप्पमाण । ठान खो पनेत विसाखे विज्जति य इधेकच्चो इत्थी वा पुरिसो वा अट्ठङ्गसमन्नागत उपोसथ उपवसित्वा कायस्स भेदा पर मरणा तुसितान देवान सहब्यत उपपज्जेय्य । इद खो पनेत, विसाखे, सन्धाय भासित – 'कपण मानुसक रज्ज दिब्ब सुख उपनिधाय' ।

"यानि, विसाखे, मानुसकानि अट्ठ वस्ससतानि, निम्मानरतीन देवान एसो एको रत्तिन्दिवो । ताय रत्तिया तिसरत्तियो मासो । तेन मासेन द्वादसमासियो सवच्छरो । तेन सवच्छरेन दिब्बानि अट्ठ वस्ससहस्सानि निम्मानरतीन देवान आयुप्पमाण । ठान खो पनेत, विसाखे विज्जति य इधेकच्चो इत्थी वा पुरिसो वा अट्ठङ्गसमन्नागत उपोसथ

B 215 उपवसित्वा कायस्स भेदा पर मरणा निम्मानरतीन देवान सहब्यत उपपज्जेय्य । इद खो पनेत, विसाखे, सन्धाय भासित – 'कपण मानुसक रज्ज दिब्ब सुख उपनिधाय' ।

"यानि, विसाखे, मानुसकानि सोळस वस्ससतानि, परनिम्मितवसवत्तीन देवान एसो एको रत्तिन्दिवो । ताय रत्तिया तिसरत्तियो मासो । तेन मासेन द्वादसमासियो सवच्छरो । तेन सवच्छरेन दिब्बानि सोळस वस्ससहस्सानि परनिम्मितवसवत्तीन देवान आयुप्पमाण । ठान खो पनेत, विसाखे, विज्जति य इधेकच्चो इत्थी वा पुरिसो वा अट्ठङ्गसमन्नागत उपोसथ उपवसित्वा कायस्स भेदा पर मरणा परनिम्मितवसवत्तीन देवान सहब्यत उपपज्जेय्य । इद खो पनेत, विसाखे, सन्धाय भासित – 'कपण मानुसक रज्ज दिब्ब सुख उपनिधाया' ति ।

"पाण न हञ्ञे[1] न चदिन्नमादिये[2],
मुसा न भासे न च मज्जपो सिया ।
R 215 अब्रह्मचरिया विरमेय्य मेथुना,
रत्ति न भुञ्जेय्य विकालभोजन ॥

१. हञ्ञे – सी० रो० । २. चादिय० – स्या० रो० ।

"मालं न धारे न च गन्धमाचरे,
मञ्चे छमायं व सयेथ सन्थते[1]।
एतं हि अट्ठङ्गिकमाहुपोसथं,
बुद्धेन दुक्खन्तगुना[2] पकासितं॥

"चन्दो च सुरियो च उभो सुदस्सना,
ओभासयं[3] अनुपरियन्ति यावता।
तमोनुदा ते पन अन्तलिक्खगा,
नभे पभासन्ति दिसाविरोचना॥

"एतस्मिं यं विज्जति अन्तरे धनं,
मुत्ता मणि[4] वेळुरियं च भद्दकं।
सिङ्गी सुवण्णं अथ वा पि कञ्चनं,
यं जातरूपं हटकं ति वुच्चति॥

"अट्ठङ्गुपेतस्स उपोसथस्स, B 216
कलं पि ते नानुभवन्ति सोळसिं।
चन्दप्पभा तारगणा च सब्बे॥

"तस्मा हि नारी च नरो च सीलवा,
अट्ठङ्गुपेतं उपवस्सुपोसथं।
पुञ्ञानि कत्वान सुखुद्रयानि,
अनिन्दिता सग्गमुपेन्ति ठानं" ति॥

महावग्गो दुतियो।

तस्सुद्दानं

तित्थभयं[5] च वेनागो, सरभो केसमुत्तिया।
साळ्हो चा पि कथावत्थु, तित्थियमूलुपोसथो ति[5]।

———०

८. आनन्दवग्गो

१. छन्नसुत्तं। एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे। अथ खो छन्नो परिब्बाजको येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा आयस्मता आनन्देन सद्धिं सम्मोदि।

१. [illegible] – सी०। २. [illegible] – रो०। ३. [illegible] – स्या०। ४-४. [illegible] – सी०। ५-५. रो०, पोत्थकेसु नत्थि।

सम्मोदनीय कथ सारणीय वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्त निसिन्नो खो छन्नो परिब्बाजको आयस्मन्त आनन्द एतदवोच – "तुम्हे पि, आवुसो आनन्द, रागस्स पहान पञ्ञापेथ, दोसस्स पहान पञ्ञापेथ, मोहस्स पहान पञ्ञापेथा ति । मय खो, आवुसो, रागस्स पहान

R 216 पञ्ञापेम, दोसस्स पहान पञ्ञापेम, मोहस्स पहान पञ्ञापेमा ति । किं पन तुम्हे, आवुसो, रागे आदीनव दिस्वा रागस्स पहान पञ्ञापेथ, किं दोसे आदीनव दिस्वा दोसस्स पहान पञ्ञापेथ, किं मोहे आदीनव दिस्वा मोहस्स पहान पञ्ञापेथा" ति ?

B 217 "रत्तो खो, आवुसो, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति, रागे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति । रत्तो खो, आवुसो, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो कायेन दुच्चरित चरति, वाचाय दुच्चरित चरति, मनसा दुच्चरित चरति, रागे पहीने नेव कायेन दुच्चरित चरति, न वाचाय दुच्चरित चरति, न मनसा दुच्चरित चरति । रत्तो खो, आवुसो, रागेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तत्थ पि यथाभूत नप्पजानाति, परत्थ पि यथाभूत नप्पजानाति, उभयत्थ पि यथाभूत नप्पजानाति, रागे पहीने अत्तत्थ पि यथाभूत पजानाति, परत्थ पि यथाभूत पजानाति, उभयत्थ पि यथाभूत पजानाति । रागो खो, आवुसो-अन्धकरणो अचक्खुकरणो अञ्ञाणकरणो पञ्ञानिरोधिको विघातपक्खिको अनिब्बानसवत्तनिको ।

"दुट्ठो खो, आवुसो, दोसेन पे० मूळ्हो खो, आवुसो, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तब्याबाधाय पि चेतेति, परब्याबाधाय पि चेतेति, उभयब्याबाधाय पि चेतेति, चेतसिक पि दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति, मोहे पहीने नेवत्तब्याबाधाय पि चेतेति, न परब्याबाधाय पि चेतेति, न उभयब्याबाधाय पि चेतेति, न चेतसिक दुक्ख दोमनस्स पटिसवेदेति । मूळ्हो खो, आवुसो, मोहेन अभिभूतो परियादिन्नचित्तो कायेन दुच्चरित चरति, वाचाय दुच्चरित चरति, मनसा दुच्चरित चरति, मोहे पहीने नेव कायेन दुच्चरित चरति, न वाचाय दुच्चरित

अभिभूतो परियादिन्नचित्तो अत्तत्थं पि यथाभूतं नप्पजानाति, परत्थं पि यथाभूतं नप्पजानाति, उभयत्थं पि यथाभूतं नप्पजानाति, मोहे पहीने R. 217 अत्तत्थं पि यथाभूतं पजानाति, परत्थं पि यथाभूतं पजानाति, उभयत्थं पि यथाभूतं पजानाति । मोहो खो, आवुसो, अन्धकरणो अचक्खुकरणो अञ्ञाणकरणो पञ्ञानिरोधिको विघातपक्खिको अनिब्बानसंवत्तनिको । इदं खो मयं, आवुसो, रागे आदीनवं दिस्वा रागस्स पहानं P. 218 पञ्ञापेम । इदं दोसे आदीनवं दिस्वा दोसस्स पहानं पञ्ञापेम । इदं मोहे आदीनवं दिस्वा मोहस्स पहानं पञ्ञापेमा" ति ।

"अत्थि पनावुसो, मग्गो अत्थि पटिपदा एतस्स रागस्स दोसस्स मोहस्स पहानाया" ति ?

"अत्थावुसो, मग्गो अत्थि पटिपदा एतस्स रागस्स दोसस्स मोहस्स पहानाया" ति ।

"कतमो पनावुसो, मग्गो कतमा पटिपदा एतस्स रागस्स दोसस्स मोहस्स पहानाया" ति ?

"अयमेव अरियो अट्ठङ्गिको मग्गो, सेय्यथिदं – सम्मादिट्ठि ..पे०.. सम्मासमाधि । अयं खो, आवुसो, मग्गो अयं पटिपदा एतस्स रागस्स दोसस्स मोहस्स पहानाया" ति ।

"भद्दको खो, आवुसो, मग्गो भद्दिका पटिपदा एतस्स रागस्स दोसस्स मोहस्स पहानाय । अलं च पनावुसो आनन्द, अप्पमादाया" ति ।

२. आजीवकसुत्तं । एकं समयं आयस्मा आनन्दो कोसम्बियं विहरति घोसितारामे । अथ खो अञ्ञतरो आजीवकसावको गहपति येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सो आजीवकसावको गहपति आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोच –

"केसं नो, भन्ते आनन्द, धम्मो स्वाक्खातो ? के लोके सुप्पटिपन्ना ? के लोके सुकता[1]" ति ?

"तेन हि, गहपति, तञ्ञेवेत्थ पटिपुच्छिस्सामि, यथा ते खमेय्य तथा नं ब्याकरेय्यासि । तं किं मञ्ञसि, गहपति, ये रागस्स पहानाय धम्मं देसेन्ति दोसस्स पहानाय धम्मं देसेन्ति मोहस्स पहानाय धम्मं देसेन्ति, तेसं धम्मो स्वाक्खातो नो वा ? कथं वा ते एत्थ होती" ति ?

१. सुगता – सी०, स्या०, रो० ।

R 218 "ये, भन्ते, रागस्स पहानाय धम्म देसेन्ति दोसस्स पहानाय धम्म देसेन्ति मोहस्स पहानाय धम्म देसेन्ति, तेस धम्मो स्वाक्खातो। एव मे एत्थ होती" ति।

"त किं मञ्ञसि, गहपति, ये रागस्स पहानाय पटिपन्ना दोसस्स
B 219 पहानाय पटिपन्ना मोहस्स पहानाय पटिपन्ना, ते लोके सुप्पटिपन्ना नो वा? कथ वा ते एत्थ होती" ति?

"ये, भन्ते, रागस्स पहानाय पटिपन्ना दोसस्स पहानाय पटिपन्ना मोहस्स पहानाय पटिपन्ना, ते लोके सुप्पटिपन्ना। एव मे एत्थ होती" ति।

"त किं मञ्ञसि, गहपति, येस रागो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, येस दोसो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, येस मोहो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, ते लोके सुकता नो वा? कथ वा ते एत्थ होती" ति?

"येस, भन्ते, रागो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, येस दोसो पहीनो पे॰ येस मोहो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, ते लोके सुकता। एव मे एत्थ होती" ति।

"इति खो, गहपति, तयावेत[1] ब्याकत – 'ये भन्ते, रागस्स पहानाय धम्म देसेन्ति दोसस्स पहानाय धम्म देसेन्ति मोहस्स पहानाय धम्म देसेन्ति, तेस धम्मो स्वाक्खातो' ति। तयावेत ब्याकत – 'ये, भन्ते, रागस्स पहानाय पटिपन्ना दोसस्स पहानाय पटिपन्ना मोहस्स पहानाय पटिपन्ना, ते लोके सुप्पटिपन्ना' ति। तयावेत ब्याकत – 'येस, भन्ते, रागो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो[2] आयतिं अनुप्पादधम्मो, येस दोसो पहीनो पे॰ येस मोहो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो[2] आयतिं अनुप्पादधम्मो, ते लोके सुकता'" ति।

"अच्छरिय, भन्ते, अब्भुत, भन्ते! न चेव नाम सधम्मुक्कसना भविस्सति, न च परधम्मापसादना। आयतनेव धम्मदेसना, अत्थो च वुत्तो, अत्ता च अनुपनीतो। तुम्हे, भन्ते आनन्द, रागस्स पहानाय
R 219 धम्म देसेथ, दोसस्स पे॰ मोहस्स पहानाय धम्म देसेथ। तुम्हाकं,

१ तया चेत – सी॰, रो॰। २ अनभावकतो – सी॰, रो॰।

भन्ते आनन्द, धम्मो स्वाक्खातो। तुम्हे, भन्ते आनन्द, रागस्स पहानाय पटिपन्ना, दोसस्स ... पे० ... मोहस्स पहानाय पटिपन्ना। तुम्हे, भन्ते, लोके सुप्पटिपन्ना। तुम्हाकं, भन्ते आनन्द, रागो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, तुम्हाकं दोसो पहीनो ... पे० ... तुम्हाकं मोहो पहीनो उच्छिन्नमूलो तालावत्थुकतो अनभावङ्कतो आयतिं अनुप्पादधम्मो। तुम्हे लोके सुगता। B. 220

"अभिक्कन्तं, भन्ते, अभिक्कन्तं, भन्ते! सेय्यथापि, भन्ते, निक्कुज्जितं वा उक्कुज्जेय्य, पटिच्छन्नं वा विवरेय्य, मूळ्हस्स वा मग्गं आचिक्खेय्य, अन्धकारे वा तेलपज्जोतं[1] धारेय्य – 'चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती' ति, एवमेवं अय्येन आनन्देन अनेकपरियायेन धम्मो पकासितो। एसाहं, भन्ते आनन्द, तं भगवन्तं सरणं गच्छामि धम्मं च भिक्खुसङ्घं च। उपासकं मं अय्यो आनन्दो धारेतु, अज्जतग्गे पाणुपेतं सरणं गत" ति।

३ महानामसक्कसुत्तं। एवं मे सुतं। एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्थुस्मिं निग्रोधारामे। तेन खो पन समयेन भगवा गिलानवुट्ठितो[2] होति अचिरवुट्ठितो गेलञ्ञा। अथ खो महानामो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो महानामो सक्को भगवन्तं एतदवोच – "दीघरत्ताहं, भन्ते, भगवता एवं धम्मं देसितं आजानामि – 'समाहितस्स ञाणं, नो असमाहितस्सा' ति। समाधि नु खो, भन्ते, पुब्बे, पच्छा ञाणं, उदाहु ञाणं पुब्बे, पच्छा समाधी" ति? अथ खो आयस्मतो आनन्दस्स एतदहोसि – "भगवा खो गिलानवुट्ठितो अचिरवुट्ठितो गेलञ्ञा। अयं च महानामो सक्को भगवन्तं अतिगम्भीरं पञ्हं पुच्छति। यन्नूनाहं महानामं सक्कं एकमन्तं अपनेत्वा धम्मं देसेय्य" न्ति।

अथ खो आयस्मा आनन्दो महानामं सक्कं बाहायं[3] गहेत्वा एकमन्तं अपनेत्वा महानामं सक्कं एतदवोच – "सेखं पि खो, महानाम, सीलं वुत्तं भगवता, असेखं पि सीलं वुत्तं भगवता, सेखो पि समाधि वुत्तो भगवता, असेखो पि समाधि वुत्तो भगवता, सेखा पि पञ्ञा वुत्ता भगवता, असेखा पि पञ्ञा वुत्ता भगवता। कतमं च, महानाम, सेखं सीलं? इध, महानाम, भिक्खु सीलवा होति पातिमोक्खसंवरसंवुतो R. 220 R. 221

१ तेलपज्जोतं – स्या०। २ गिलाना० – सी०, स्या०, रो०। ३ बाहायं – सी०।

विहरति पे० समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। इद वुच्चति, महानाम, सेख सील।

"कतमो च, महानाम, सेखो समाधि? इध, महानाम, भिक्खु विविच्चेव कामेहि पे० चतुत्थ झान उपसम्पज्ज विहरति। अय वुच्चति, महानाम, सेखो समाधि।

"कतमा च, महानाम, सेखा पञ्ञा? इध, महानाम, भिक्खु इद दुक्ख ति यथाभूत पजानाति पे० अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा ति यथाभूत पजानाति। अय वुच्चति, महानाम, सेखा पञ्ञा।

"स खो सो, महानाम, अरियसावको एव सीलसम्पन्नो एव समाधिसम्पन्नो एव पञ्ञासम्पन्नो आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति। एव खो, महानाम, सेख पि सील वुत्त भगवता, असेख पि सील वुत्त भगवता, सेखो पि समाधि वुत्तो भगवता, असेखो पि समाधि वुत्तो भगवता, सेखा पि पञ्ञा वुत्ता भगवता, असेखा पि पञ्ञा वुत्ता भगवता" ति।

४ निगण्ठसुत्तं। एक समय आयस्मा आनन्दो वेसालिय विहरति महावने कूटागारसालाय। अथ खो अभयो च लिच्छवि पण्डित कुमारको च लिच्छवि येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कमिसु, उपसङ्कमित्वा आयस्मन्त आनन्द अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदिसु। एकमन्त निसिन्नो खो अभयो लिच्छवि आयस्मन्त आनन्द एतदवोच – "निगण्ठो[1], भन्ते, नाटपुत्तो[2] सब्बञ्ञू सब्बदस्सावी अपरिसेस ञाणदस्सन पटिजानाति – 'चरतो च मे तिट्ठतो च सुत्तस्स च जागरस्स च सतत समित ञाणदस्सन पच्चुपट्ठित' ति। सो पुराणान कम्मान तपसा ब्यन्तीभाव पञ्ञापेति
R 221 नवान कम्मान अकरणा सेतुघात। इति कम्मक्खया दुक्खक्खयो, दुक्खक्खया वेदनाक्खयो, वेदनाक्खया सब्ब दुक्ख निज्जिण्ण भविस्सति –
B 222 एवमेतिस्सा सन्दिट्ठिकाय निज्जराय[3] विसुद्धिया समतिक्कमो होति। इध, भन्ते, भगवा किमाहा" ति?

"तिस्सो खो इमा, अभय, निज्जरा विसुद्धियो तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन सम्मदक्खाता सत्तान विसुद्धिया सोकपरिदेवान[4] समतिक्कमाय दुक्खदोमनस्सान अत्थङ्गमाय[5] ञायस्स

१ निगन्थो – स्या०। २ नातपुत्तो – सी०, स्या०, रो०। ३ निज्जरा – सी०, रो०। ४ सोकपरिद्दवान – सी०, रो०। ५ अत्थगमाय – सी०, रो०।

अधिगमाय निब्बानस्स सच्छिकिरियाय । कतमा तिस्सो ? इध, अभय, भिक्खु सीलवा होति पे० समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो नव च कम्म न करोति, पुराण च कम्म फुस्स फुस्स व्यन्तीकरोति । सन्दिट्ठिका निज्जरा अकालिका एहिपस्सिका ओपनेय्यिका पच्चत्त वेदितब्बा विञ्ञूही ति ।

"स खो सो, अभय, भिक्खु एव सीलसम्पन्नो विविच्चेव कामेहि पे० चतुत्थ झान उपसम्पज्ज विहरति । सो नव च कम्म न करोति, पुराण च कम्म फुस्स फुस्स व्यन्तीकरोति । सन्दिट्ठिका निज्जरा अकालिका एहिपस्सिका ओपनेय्यिका पच्चत्त वेदितब्बा विञ्ञूही ति ।

"स खो सो, अभय, भिक्खु एव समाधिसम्पन्नो आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । सो नव च कम्म न करोति, पुराण च कम्म फुस्स फुस्स व्यन्तीकरोति । सन्दिट्ठिका निज्जरा अकालिका एहिपस्सिका ओपनेय्यिका पच्चत्त वेदितब्बा विञ्ञूही ति । इमा[1] खो, अभय, तिस्सो निज्जरा विसुद्धियो तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन सम्मदक्खाता सत्तान विसुद्धिया सोकपरिदेवान समतिक्कमाय दुक्खदोमनस्सान अत्थङ्गमाय ञायस्स अधिगमाय निब्बानस्स सच्छिकिरियाया" ति ।

एव वुत्ते पण्डितकुमारको लिच्छवि अभय लिच्छविं एतदवोच – "किं पन त्व, सम्म अभय, आयस्मतो आनन्दस्स सुभासित सुभासिततो नाब्भनुमोदसी" ति ?

"क्याह, सम्म पण्डितकुमारक[2], आयस्मतो आनन्दस्स सुभासित सुभासिततो नाब्भनुमोदिस्सामि ! मुद्धा पि तस्स विपतेय्य यो R 222
आयस्मतो आनन्दस्स सुभासित सुभासिततो नाब्भनुमोदेय्या" ति ।

५ निवेसकसुत्त । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा B 223
तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्त निसिन्न खो आयस्मन्त आनन्द भगवा एतदवोच –

"ये[3], आनन्द, अनुकम्पेय्याथ ये च सोतब्ब मञ्ञेय्यु मित्ता वा अमच्चा वा ञाती वा सालोहिता वा ते वो, आनन्द, तीसु ठानेसु समादपेतब्बा निवेसेतब्बा पतिट्ठापेतब्बा । कतमेसु तीसु ? बुद्धे अवेच्चप्पसादे

१ इमे – सी० । २ सी०, स्या०, रो० पोत्थकेसु नत्थि । ३ य – सी०, स्या०, रो० ।

समादपेतब्बा निवेसेतब्बा पतिट्ठापेतब्बा – 'इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्जाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविदू अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि, सत्था देवमनुस्सानं, बुद्धो भगवा' ति, धम्मे अवेच्चप्पसादे समादपेतब्बा निवेसेतब्बा पतिट्ठापेतब्बा – 'स्वाक्खातो भगवता धम्मो सन्दिट्ठिको अकालिको एहिपस्सिको ओपनेय्यिको पच्चत्तं वेदितब्बो विञ्ञूही' ति, सङ्घे अवेच्चप्पसादे समादपेतब्बा निवेसेतब्बा पतिट्ठापेतब्बा – 'सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो उजुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो ञायप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यदिदं चत्तारि पुरिसयुगानि अट्ठ पुरिसपुग्गला एस भगवतो सावकसङ्घो आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा' ति।

"सिया, आनन्द, चतुन्नं महाभूतानं अञ्ञथत्तं – पथवीधातुया[१] आपोधातुया तेजोधातुया वायोधातुया, न त्वेव बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतस्स अरियसावकस्स सिया अञ्ञथत्तं तन्निदं अञ्ञथत्तं। सो वतानन्द, बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो अरियसावको निरयं वा तिरच्छानयोनिं वा पेत्तिविसयं वा उपपज्जिस्सती ति नेतं ठानं विज्जति।

R 223 "सिया, आनन्द, चतुन्नं महाभूतानं अञ्ञथत्तं – पथवीधातुया आपोधातुया तेजोधातुया वायोधातुया, न त्वेव धम्मे पे० न त्वेव सङ्घे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतस्स अरियसावकस्स सिया अञ्ञथत्तं B 224 तन्निदं अञ्ञथत्तं। सो वतानन्द, सङ्घे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो अरियसावको निरयं वा तिरच्छानयोनिं वा पेत्तिविसयं वा उपपज्जिस्सती ति नेतं ठानं विज्जति।

"ये, आनन्द, अनुकम्पेय्याथ ये च सोतब्बं मञ्ञेय्युं मित्ता वा अमच्चा वा ञाती वा सालोहिता वा ते वो, आनन्द, इमेसु तीसु ठानेसु समादपेतब्बा निवेसेतब्बा पतिट्ठापेतब्बा" ति।

६. पठमभवसुत्तं। अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच – "भवो भवो ति, भन्ते, वुच्चति। कित्तावता नु खो, भन्ते, भवो होती" ति?

"कामधातुवेपक्कं च, आनन्द, कम्मं नाभविस्स, अपि नु खो कामभवो पञ्ञायेथा" ति?

१. पठवी० – सी०, स्या०, रो०।

"नो हेतं, भन्ते"।

"इति खो, आनन्द, कम्मं खेत्तं, विञ्ञाणं बीजं, तण्हा स्नेहो[1]। अविज्जानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं हीनाय धातुया विञ्ञाणं पतिट्ठितं एवं आयतिं पुनब्भवाभिनिब्बत्ति होति।

"रूपधातुवेपक्कं च, आनन्द, कम्मं नाभविस्स, अपि नु खो रूपभवो पञ्ञायेथा" ति?

"नो हेतं, भन्ते"।

"इति खो आनन्द, कम्मं खेत्तं, विञ्ञाणं बीजं, तण्हा स्नेहो। अविज्जानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं मज्झिमाय धातुया विञ्ञाणं पतिट्ठितं एवं आयतिं पुनब्भवाभिनिब्बत्ति होति।

"अरूपधातुवेपक्कं च, आनन्द, कम्मं नाभविस्स, अपि नु खो अरूपभवो पञ्ञायेथा" ति?

"नो हेतं, भन्ते"। R 224

"इति खो, आनन्द, कम्मं खेत्तं, विञ्ञाणं बीजं, तण्हा स्नेहो। अविज्जानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं पणीताय धातुया विञ्ञाणं पतिट्ठितं एवं आयतिं पुनब्भवाभिनिब्बत्ति होति। एवं खो, आनन्द, भवो होती" ति।

७ दुतियभवसुत्तं। अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा B 225 तेनुपसङ्कमि पे० आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच – "भवो भवो ति, भन्ते, वुच्चति। कित्तावता नु खो, भन्ते, भवो होती" ति?

"कामधातुवेपक्कं च, आनन्द, कम्मं नाभविस्स, अपि नु खो कामभवो पञ्ञायेथा" ति?

"नो हेतं भन्ते"।

"इति खो, आनन्द, कम्मं खेत्तं, विञ्ञाणं बीजं, तण्हा स्नेहो। अविज्जानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं हीनाय धातुया चेतना पतिट्ठिता पत्थना पतिट्ठिता एवं आयतिं पुनब्भवाभिनिब्बत्ति होति।

"रूपधातुवेपक्कं च, आनन्द, कम्मं नाभविस्स, अपि नु खो रूपभवो पञ्ञायेथा" ति?

"नो हेतं, भन्ते"।

---

१ सिनेहो – सी०, स्या०, रो०।

"इति खो, आनन्द, कम्मं खेत्तं, विञ्ञाणं बीजं, तण्हा स्नेहो। अविज्जानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं मज्झिमाय धातुया चेतना पतिट्ठिता पत्थना पतिट्ठिता एवं आयतिं पुनब्भवाभिनिब्बत्ति होति।

"अरूपधातुवेपक्कं च, आनन्द, कम्मं नाभविस्स, अपि नु खो अरूपभवो पञ्ञायेथा" ति?

"नो हेतं, भन्ते"।

"इति खो, आनन्द, कम्मं खेत्तं, विञ्ञाणं बीजं, तण्हा स्नेहो। अविज्जानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं पणीताय धातुया चेतना पतिट्ठिता पत्थना पतिट्ठिता एवं आयतिं पुनब्भवाभिनिब्बत्ति होति। एवं खो, आनन्द, भवो होती" ति।

R 225 ८. सीलब्बतसुत्तं। अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं आनन्दं भगवा एतदवोच – "सब्बं नु खो, आनन्द, सीलब्बतं जीवितं ब्रह्मचरियं उपट्ठानसारं सफलं" ति?

"न ख्वेत्थ[1], भन्ते, एकंसेना" ति।

"तेन हानन्द, विभजस्सू" ति।

"यं हिस्स, भन्ते, सीलब्बतं जीवितं ब्रह्मचरियं उपट्ठानसारं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवड्ढन्ति कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं
B 226 सीलब्बतं जीवितं ब्रह्मचरियं उपट्ठानसारं अफलं। यं च ख्वास्स, भन्ते, सीलब्बतं जीवितं ब्रह्मचरियं उपट्ठानसारं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवड्ढन्ति, एवरूपं सीलब्बतं जीवितं ब्रह्मचरियं उपट्ठानसारं सफलं" ति। इदमवोच आयस्मा आनन्दो, समनुञ्ञो सत्था अहोसि।

अथ खो आयस्मा आनन्दो "समनुञ्ञो मे सत्था" ति, उट्ठायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्खिणं कत्वा पक्कामि। अथ खो भगवा अचिरपक्कन्ते आयस्मन्ते आनन्दे भिक्खू आमन्तेसि – "सेखो, भिक्खवे, आनन्दो, न च पनस्स सुलभरूपो समसमो पञ्ञाया" ति।

९. गन्धजातसुत्तं। अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच –

"तीणिमानि, भन्ते, गन्धजातानि, येस अनुवातयेव[1] गन्धो च्छति, नो पटिवात। कतमानि तीणि? मूलगन्धो, सारगन्धो, प्फगन्धो – इमानि खो, भन्ते, तीणि गन्धजातानि, येस अनुवातयेव न्धो गच्छति, नो पटिवात। अत्थि नु खो, भन्ते, किञ्चि गन्धजात स्स अनुवात पि गन्धो गच्छति, पटिवात पि गन्धो गच्छति, अनुवात- टिवात पि गन्धो गच्छती" ति?

"अत्थानन्द, किञ्चि गन्धजात यस्स अनुवात पि गन्धो गच्छति, R 226 टिवात पि गन्धो गच्छति, अनुवातपटिवात पि गन्धो गच्छती" ति।

"कतम च पन, भन्ते, गन्धजात यस्स अनुवात पि गन्धो गच्छति, टिवात पि गन्धो गच्छति, अनुवातपटिवात पि गन्धो गच्छती" ति?

"इधानन्द, यस्मि गामे वा निगमे वा इत्थी वा पुरिसो वा बुद्ध रण गतो होति, धम्म सरण गतो होति, सङ्घ सरण गतो होति, पाणाति- ता पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छा- ारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, सुरामेरयमज्ज- मादट्ठाना पटिविरतो होति, सीलवा होति कल्याणधम्मो, विगतमल- B 227 च्छेरेन चेतसा अगार अज्झावसति मुत्तचागो पयतपाणि वोस्सग्गरतो चयोगो दानसविभागरतो, तस्स दिसासु समणब्राह्मणा वण्ण भासन्ति – मुकस्मि नाम गामे वा निगमे वा इत्थी वा पुरिसो वा बुद्ध सरण तो होति, धम्म सरण गतो होति, सङ्घ सरण गतो होति, पाणातिपाता टेविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा टेविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, सुरामेरयमज्जपमाद- ना पटिविरतो होति, सीलवा होति कल्याणधम्मो, विगतमल- च्छेरेन चेतसा अगार अज्झावसति मुत्तचागो पयतपाणि वोस्सग्गरतो चयोगो दानसविभागरतो' ति।

"देवता पिस्स वण्ण भासन्ति – 'अमुकस्मि नाम गामे वा निगमे इत्थी वा पुरिसो वा बुद्ध सरण गतो होति, धम्म सरण गतो होति, सङ्घ रण गतो होति, पाणातिपाता पटिविरतो होति पे॰ सुरामेरयमज्ज- ादट्ठाना पटिविरतो होति, सीलवा होति कल्याणधम्मो, विगतमल- च्छेरेन चेतसा अगार अज्झावसति मुत्तचागो पयतपाणि वोस्सग्गरतो चयोगो दानसविभागरतो' ति। इद खो त, आनन्द, गन्धजात

---

1. अनुवातञ्ञेव – सी॰।

यस्स अनुवात पि गन्धो गच्छति, पटिवात पि गन्धो गच्छति, अनुवात-पटिवात पि गन्धो गच्छती ति ।

"न पुप्फगन्धो पटिवातमेति,
न चन्दन तगरमल्लिका वा ।
सत च गन्धो पटिवातमेति,
सब्बा दिसा सप्पुरिसो[1] पवायती" ति ॥

१० चूळनिकासुत्त । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगव
R 227 तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि
एकमन्त निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्त एतदवोच – "सम्मुखा
B 228 मेत, भन्ते, भगवतो सुत सम्मुखा पटिग्गहित[1] – 'भगवतो, आनन्द सिखिस्स अभिभू नाम सावको ब्रह्मलोके ठितो सहस्सिलोकधातु सरे विञ्ञापेसी' ति । भगवा पन, भन्ते, अरह सम्मासम्बुद्धो कीवत पहोति सरेन विञ्ञापेतु" ति ?

"सावको सो, आनन्द, अप्पमेय्या तथागता" ति ।

दुतिय पि खो आयस्मा आनन्दो भगवन्त एतदवोच – "सम्मु मेत, भन्ते, भगवतो सुत सम्मुखा पटिग्गहित – 'भगवतो, आनन सिखिस्स अभिभू नाम सावको ब्रह्मलोके ठितो सहस्सिलोकधातु सरे विञ्ञापेसी' ति । भगवा पन, भन्ते, अरह सम्मासम्बुद्धो कीवत पहोति सरेन विञ्ञापेतु" ति ?

"सावको सो, आनन्द, अप्पमेय्या तथागता" ति ।

ततिय पि खो आयस्मा आनन्दो भगवन्त एतदवोच – "सम्मु मेत, भन्ते, भगवतो सुत सम्मुखा पटिग्गहित – 'भगवतो, आनन्द, सिखि अभिभू नाम सावको ब्रह्मलोके ठितो सहस्सिलोकधातु सरेन विञ्ञापे ति । भगवा पन, भन्ते, अरह सम्मासम्बुद्धो कीवतक पहोति स विञ्ञापेतु" ति ?

"सुता[1] ते, आनन्द, सहस्सी चूळनिका[2] लोकधातू" ति

"एतस्स, भगवा, कालो, एतस्स, सुगत, कालो । य भ भासेय्य । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती" ति ।

"तेनहानन्द, सुणाहि, साधुक मनसि करोहि, भासिस्सा ति । "एव, भन्ते" ति खो आयस्मा आनन्दो भगवतो पच्चस्सो

भगवा एतदवोच – "यावता, आनन्द, चन्दिमसुरिया[1] परिहरन्ति, दिसा भन्ति विरोचना, ताव सहस्सधा लोको। तस्मि सहस्सधा[2] लोके[2] सहस्स चन्दान, सहस्स सुरियान, सहस्स सिनेरुपब्बतराजान, सहस्स जम्बुदीपान, सहस्स अपरगोयानान, सहस्स उत्तरकुरून, सहस्स पुब्बविदेहान, चत्तारि महासमुद्दसहस्सानि, चत्तारि महाराजसहस्सानि, सहस्स चातुमहाराजिकान, सहस्स तावतिंसान, सहस्स यामान, सहस्स तुसितान, R 228 सहस्स निम्मानरतीन, सहस्स परनिम्मितवसवत्तीन, सहस्स ब्रह्मलोकान – अय वुच्चतानन्द, सहस्सी चूळनिका लोकधातु।

"यावतानन्द, सहस्सी चूळनिका लोकधातु ताव सहस्सधा B 229 लोको। अय वुच्चतानन्द, द्विसहस्सी मज्झिमिका लोकधातु।

"यावतानन्द, द्विसहस्सी मज्झिमिका लोकधातु ताव सहस्सधा लोको। अय वुच्चतानन्द, तिसहस्सी महासहस्सी लोकधातु।

"आकङ्खमानो, आनन्द, तथागतो तिसहस्सिमहासहस्सिलोकधातु[3] सरेन विञ्ञापेय्य, यावता पन आकङ्खेय्या" ति।

"यथा कथ पन, भन्ते, भगवा तिसहस्सिमहासहस्सिलोकधातु सरेन विञ्ञापेय्य, यावता पन आकङ्खेय्या" ति?

"इधानन्द, तथागतो तिसहस्सिमहासहस्सिलोकधातु ओभासेन फरेय्य। यदा ते सत्ता त[4] आलोक सञ्जानेय्यु, अथ तथागतो घोस करेय्य सद्दमनुस्सावेय्य। एव खो, आनन्द, तथागतो तिसहस्सिमहासहस्सिलोकधातु सरेन विञ्ञापेय्य, यावता पन आकङ्खेय्या" ति।

एव वुत्ते आयस्मा आनन्दो आयस्मन्त उदायि एतदवोच – "लाभा वत मे, सुलद्ध वत मे, यस्स मे सत्था एवमहिद्धिको एवमहानुभावो" ति। एव वुत्ते आयस्मा उदायी आयस्मन्त आनन्द एतदवोच – "किं तुम्हेत्थ[5], आवुसो आनन्द, यदि ते सत्था एवमहिद्धिको एवमहानुभावो" ति? एव वुत्ते भगवा आयस्मन्त उदायि एतदवोच – "मा हेव, उदायि, मा हेव, उदायि। सचे, उदायि, आनन्दो अवीतरागो काल करेय्य, तेन चित्तप्पसादेन सत्तक्खत्तु देवेसु देवरज्ज कारेय्य[6], सत्तक्खत्तु इमस्मियेव जम्बुदीपे महारज्ज कारेय्य। अपि च, उदायि, आनन्दो दिट्ठेव धम्मे परिनिब्बायिस्सती" ति।

आनन्दवग्गो अट्ठमो।

---

१ चन्दिमसूरिया – म०। २–२ स्या० रो० पोत्थकेसु नत्थि। ३ तिसहस्सी महासहस्सीलोकधातु – सी०, रा०, तिसहस्सि महासहस्सि लोकधातु – स्या०। ४ न – रो०। ५ तुम्हेत्थ – सी०। ६ करेय्य – सी०, रो०।

तस्सुद्दानं

छन्नो आजीवको सक्को, निगण्ठो च निवेसको।
दुवे भवा सीलब्बतं, गन्धजातं च चूळनी ति॥

———o———

९. समणवग्गो

B 230, R.229 १ समणसुत्तं। "तीणिमानि, भिक्खवे, समणस्स समणियानि[1] समणकरणीयानि। कतमानि तीणि? अधिसीलसिक्खासमादानं, अधिचित्तसिक्खासमादानं, अधिपञ्ञासिक्खासमादानं – इमानि खो, भिक्खवे, तीणि समणस्स समणियानि समणकरणीयानि।

"तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिसीलसिक्खासमादाने, तिब्बो नो[2] छन्दो भविस्सति अधिचित्तसिक्खासमादाने, तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिपञ्ञासिक्खासमादाने' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

२ गद्रभसुत्तं। "सेय्यथापि, भिक्खवे, गद्रभो गोगणं पिट्ठितो पिट्ठितो अनुबन्धो[3] होति – 'अहं पि दम्मो[4], अहं पि दम्मो[4]' ति। तस्स न तादिसो वण्णो होति सेय्यथापि गुन्नं, न तादिसो सरो होति सेय्यथापि गुन्नं, न तादिसं पदं होति सेय्यथापि गुन्नं। सो गोगणंयेव पिट्ठितो पिट्ठितो अनुबन्धो होति – 'अहं पि दम्मो, अहं पि दम्मो' ति।

"एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो भिक्खु भिक्खुसङ्घं पिट्ठितो पिट्ठितो अनुबन्धो होति – 'अहं पि भिक्खु, अहं पि भिक्खू' ति। तस्स न तादिसो छन्दो होति अधिसीलसिक्खासमादाने सेय्यथापि अञ्ञेसं भिक्खूनं, न तादिसो छन्दो होति अधिचित्तसिक्खासमादाने सेय्यथापि अञ्ञेसं भिक्खूनं, न तादिसो छन्दो होति अधिपञ्ञासिक्खासमादाने सेय्यथापि अञ्ञेसं भिक्खूनं। सो भिक्खुसङ्घंयेव पिट्ठितो पिट्ठितो अनुबन्धो होति – 'अहं पि भिक्खु, अहं पि भिक्खू' ति।

B 231 "तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिसीलसिक्खासमादाने, तिब्बो नो छन्दो भविस्सति

१ सी०, रो० पोत्थकेसु नत्थि। २ नो – रो० पोत्थके नत्थि। ३. अनुबद्धो – सी०, रो०। ४-४ गो पम्हा अहं पि गो पम्हा ति – सी०; पम्हा अहं पि पम्हा ति – स्या०, रो०।

अधिचित्तसिक्खासमादाने, तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिपञ्ञासिक्खासमादाने' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

३. खेत्तसुत्तं। "तीणिमानि, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपतिस्स पुब्बे करणीयानि। कतमानि तीणि? इध, भिक्खवे, कस्सको गहपति पटिकच्चेव खेत्तं सुकट्ठं करोति सुमतिकतं। पटिकच्चेव खेत्तं सुकट्ठं करित्वा सुमतिकतं कालेन बीजानि पतिट्ठापेति। कालेन बीजानि पतिट्ठापेत्वा समयेन उदकं अभिनेति पि अपनेति पि। इमानि खो, R 230
भिक्खवे, तीणि कस्सकस्स गहपतिस्स पुब्बे करणीयानि।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तीणिमानि भिक्खुस्स पुब्बे करणीयानि। कतमानि तीणि? अधिसीलसिक्खासमादानं, अधिचित्तसिक्खासमादानं, अधिपञ्ञासिक्खासमादानं – इमानि खो, भिक्खवे, तीणि भिक्खुस्स पुब्बे करणीयानि।

"तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – 'तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिसीलसिक्खासमादाने, तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिचित्तसिक्खासमादाने, तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिपञ्ञासिक्खासमादाने' ति। एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं" ति।

४. वज्जिपुत्तसुत्तं। एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागारसालायं। अथ खो अञ्ञतरो वज्जिपुत्तको भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो सो वज्जिपुत्तको भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – "साधिकमिदं, भन्ते, दियड्ढसिक्खापदसतं[1] अन्वद्धमासं उद्देसं
आगच्छति। नाहं, भन्ते, एत्थ सक्कोमि सिक्खितुं" ति। B 232

"सक्खिस्ससि[2] पन त्वं, भिक्खु, तीसु सिक्खासु सिक्खितुं – अधिसीलसिक्खाय, अधिचित्तसिक्खाय अधिपञ्ञासिक्खाया" ति?

"सक्कोमहं, भन्ते, तीसु सिक्खासु सिक्खितुं – अधिसीलसिक्खाय, अधिचित्तसिक्खाय, अधिपञ्ञासिक्खाया" ति।

"तस्मातिह त्वं, भिक्खु, तीसु सिक्खासु सिक्खस्सु – अधिसीलसिक्खाय, अधिचित्तसिक्खाय, अधिपञ्ञासिक्खाय। यतो खो त्वं, भिक्खु, अधिसीलं पि सिक्खिस्ससि, अधिचित्तं पि सिक्खिस्ससि, अधिपञ्ञं पि सिक्खिस्ससि, तस्स तुय्हं भिक्खु अधिसीलं पि सिक्खतो अधि-

१ दियड्ढसिक्खापदसतं – सी०। २ सक्कसि – सी०, सक्खसि – रो०।

चित्तं पि सिक्खतो अधिपञ्ञं पि सिक्खतो रागो पहीयिस्सति, दोसो पहीयिस्सति, मोहो पहीयिस्सति। सो एवं रागस्स पहाना दोसस्स पहाना मोहस्स पहाना यं अकुसलं न तं करिस्ससि, यं पापं न तं सेविस्ससी" ति[1]।

अथ खो सो भिक्खु अपरेन समयेन अधिसीलं पि सिक्खि, अधि-
R. 231 चित्तं पि सिक्खि, अधिपञ्ञं पि सिक्खि। तस्स अधिसीलं पि सिक्खतो अधिचित्तं पि सिक्खतो अधिपञ्ञं पि सिक्खतो रागो पहीयि, दोसो पहीयि, मोहो पहीयि। सो रागस्स पहाना दोसस्स पहाना मोहस्स पहाना यं अकुसलं तं नाकासि, यं पापं तं न सेवी ति।

५. **सेक्खसुत्तं**। अथ खो अञ्ञतरो भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच –

"'सेखो, सेखो' ति, भन्ते, वुच्चति। कित्तावता नु खो, भन्ते, सेखो होती" ति?

"सिक्खती ति खो, भिक्खु, तस्मा सेखो ति वुच्चति। किञ्च सिक्खति? अधिसीलं पि सिक्खति, अधिचित्तं पि सिक्खति, अधिपञ्ञं पि सिक्खति। सिक्खती ति खो, भिक्खु, तस्मा सेखो ति वुच्चती ति।

"सेखस्स सिक्खमानस्स, उजुमग्गानुसारिनो।
खयस्मिं पठमं ञाणं, ततो अञ्ञा अनन्तरा॥
"ततो अञ्ञा विमुत्तस्स, ञाणं वे होति तादिनो।
अकुप्पा मे विमुत्ती ति, भवसंयोजनक्खये" ति॥

B. 233 ६. **पठमसिक्खासुत्तं**। "साधिकमिदं, भिक्खवे, दियड्ढसिक्खापदसतं अन्वद्धमासं उद्देसं आगच्छति, यत्थ अत्तकामा कुलपुत्ता सिक्खन्ति। कतमा तिस्सो इमा, भिक्खवे, सिक्खा यत्थेतं सब्बं समोधानं गच्छति। कतमा तिस्सो? अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्ञासिक्खा – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सिक्खा, यत्थेतं सब्बं समोधानं गच्छति।

"इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं मत्तसो कारी पञ्ञाय मत्तसो कारी। सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जति पि वुट्ठाति पि। तं किस्स हेतु? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता। यानि च खो तानि सिक्खापदानि

१. एव – रो०।

आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि, तत्थ धुवसीली[1] च होति ठितसीली[2] च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो तिण्णं संयोजनानं परिक्खया सोतापन्नो होति अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो । R 232

"इध पन, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं मत्तसो कारी पञ्ञाय मत्तसो कारी । सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जति पि वुट्ठाति पि । तं किस्स हेतु ? न हि मेत्थ[3], भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता । यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो तिण्णं संयोजनानं परिक्खया रागदोसमोहानं तनुत्ता सकदागामी होति, सकिदेव इमं लोकं आगन्त्वा दुक्खस्सन्तं करोति ।

"इध पन, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं परिपूरकारी पञ्ञाय मत्तसो कारी । सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जति पि वुट्ठाति पि । तं किस्स हेतु ? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता । यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । B 231

"इध पन भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं परिपूरकारी पञ्ञाय परिपूरकारी । सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जति पि वुट्ठाति पि । तं किस्स हेतु ? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता । यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति ।

"इति खो, भिक्खवे, पदेसं पदेसकारी आराधेति परिपूरं परिपूरकारी । अवञ्झानि[4] त्वेवाहं, भिक्खवे, सिक्खापदानि वदामी" ति ।

१ धुवसीली – सी० । २ ठितसीली – सी० । ३ पेत्थ – सी० । ४ [illegible] – रो० ।

७ **दुतियसिक्खासुत्तं**। "साधिकमिदं, भिक्खवे, दियड्ढसिक्खापदसतं[१] अन्वद्धमासं उद्देसं आगच्छति यत्थ अत्तकामा कुलपुत्ता सिक्खन्ति। तिस्सो इमा, भिक्खवे, सिक्खा यत्थेतं सब्बं समोधानं गच्छति। कतमा तिस्सो? अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्ञासिक्खा – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सिक्खा यत्थेतं सब्बं समोधानं गच्छति।

R 233

"इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं मत्तसो कारी पञ्ञाय मत्तसो कारी। सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जतिपि वुट्ठातिपि। तं किस्स हेतु? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता। यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। सो तिण्णं संयोजनानं परिक्खया सत्तक्खत्तुपरमो होति। सत्तक्खत्तुपरमं देवे च मनुस्से च सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्तं करोति। सो तिण्णं संयोजनानं परिक्खया कोलंकोलो होति, द्वे वा तीणि वा कुलानि सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्तं करोति। सो तिण्णं संयोजनानं परिक्खया एकबीजी होति, एकंयेव मानुसकं भवं निब्बत्तेत्वा दुक्खस्सन्तं करोति। सो तिण्णं संयोजनानं परिक्खया रागदोसमोहानं तनुत्ता सकदागामी होति, सकिदेव इमं लोकं आगन्त्वा दुक्खस्सन्तं करोति।

B 235

"इध पन, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं परिपूरकारी पञ्ञाय मत्तसो कारी। सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जतिपि वुट्ठातिपि। तं किस्स हेतु? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता। यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया उद्धंसोतो होति अकनिट्ठगामी। सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ससङ्खारपरिनिब्बायी होति। सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया असङ्खारपरिनिब्बायी होति। सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया उपहच्चपरिनिब्बायी होति। सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया अन्तरापरिनिब्बायी होति।

१ दियड्ढं सिक्खापदसतं – सी०।

"इध पन, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं परिपूरकारी पञ्ञाय परिपूरकारी। सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जति पि वुट्ठाति पि। तं किस्स R 234 हेतु? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता। यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। सो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति।

"इति खो, भिक्खवे, पदेसं पदेसकारी आराधेति, परिपूरं परिपूरकारी, अवञ्झानि त्वेवाहं, भिक्खवे, सिक्खापदानि वदामी"ति।

८. ततियसिक्खासुत्तं। "साधिकमिदं, भिक्खवे, दियड्ढसिक्खापदसतं अन्वद्धमासं उद्देसं आगच्छति यत्थ अत्तकामा कुलपुत्ता सिक्खन्ति। तिस्सो इमा, भिक्खवे, सिक्खा यत्थेतं सब्बं समोधानं B 236 गच्छति। कतमा तिस्सो? अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्ञासिक्खा – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सिक्खा यत्थेतं सब्बं समोधानं गच्छति।

"इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलेसु परिपूरकारी होति समाधिस्मिं परिपूरकारी पञ्ञाय परिपूरकारी। सो यानि तानि खुद्दानुखुद्दकानि सिक्खापदानि तानि आपज्जति पि वुट्ठाति पि। तं किस्स हेतु? न हि मेत्थ, भिक्खवे, अभब्बता वुत्ता। यानि च खो तानि सिक्खापदानि आदिब्रह्मचरियकानि ब्रह्मचरियसारुप्पानि तत्थ धुवसीलो च होति ठितसीलो च, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। सो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति। तं वा पन अनभिसम्भवं अप्पटिविज्झं पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया अन्तरापरिनिब्बायी होति। तं वा पन अनभिसम्भवं अप्पटिविज्झं पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया उपहच्चपरिनिब्बायी होति। तं वा पन अनभिसम्भवं अप्पटिविज्झं पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया असङ्खारपरिनिब्बायी होति। तं वा पन अनभिसम्भवं अप्पटिविज्झं पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ससङ्खारपरिनिब्बायी होति। तं वा पन अनभिसम्भवं अप्पटिविज्झं पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया उद्धंसोतो होति अकनिट्ठगामी। तं वा पन अनभिसम्भवं अप्पटि-

विज्झ तिण्ण सयोजनान परिक्खया, रागदोसमोहान तनुत्ता सकदागामी R. 235 होति, सकिदेव इम लोक आगन्त्वा दुक्खस्सन्त करोति। त वा पन अनभिसम्भव अप्पटिविज्झ तिण्ण सयोजनान परिक्खया एकबीजी होति, एकयेव मानुसक भव निब्बत्तेत्वा दुक्खस्सन्त करोति। त वा पन अनभिसम्भव अप्पटिविज्झ तिण्ण सयोजनान परिक्खया कोलंकोलो होति, द्वे वा तीणि वा कुलानि सन्धावित्वा ससरित्वा दुक्खस्सन्त करोति। त वा पन अनभिसम्भव अप्पटिविज्झ तिण्ण सयोजनान परिक्खया सत्तक्खत्तुपरमो होति, सत्तक्खत्तुपरम देवे च मनुस्से च सन्धावित्वा ससरित्वा दुक्खस्सन्त करोति।

"इति खो, भिक्खवे, परिपूर परिपूरकारी आराधेति पदेस पदेसकारी। अवञ्झानि त्वेवाह, भिक्खवे, सिक्खापदानि वदामी' ति।

B. 237 ९ पठमसिक्खत्तयसुत्त। "तिस्सो इमा, भिक्खवे, सिक्खा। कतमा तिस्सो? अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्ञा-सिक्खा।

"कतमा च, भिक्खवे, अधिसीलसिक्खा? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति पे० समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। अय वुच्चति, भिक्खवे, अधिसीलसिक्खा।

"कतमा च, भिक्खवे, अधिचित्तसिक्खा? इध, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि पे० चतुत्थ झान उपसम्पज्ज विहरति। अय वुच्चति, भिक्खवे, अधिचित्तसिक्खा।

"कतमा च, भिक्खवे, अधिपञ्ञासिक्खा? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति पे० 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति। अय वुच्चति, भिक्खवे, अधिपञ्ञासिक्खा। इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सिक्खा" ति।

१० दुतियसिक्खत्तयसुत्त। "तिस्सो इमा, भिक्खवे, सिक्खा। कतमा तिस्सो? अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्ञा-सिक्खा।

"कतमा च, भिक्खवे, अधिचित्तसिक्खा ? इध, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि पे० चतुत्थ[1] झान[1] उपसम्पज्ज विहरति । अय वुच्चति, भिक्खवे, अधिचित्तसिक्खा । R 236

"कतमा च, भिक्खवे, अधिपञ्ञासिक्खा ? इध, भिक्खवे, भिक्खु आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । अय वुच्चति, भिक्खवे, अधिपञ्ञा सिक्खा । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सिक्खा ति ।

"अधिसील अधिचित्त, अधिपञ्ञ च विरियवा[2] । B 236
थामवा धितिमा झायी, सतो गुत्तिन्द्रियो चरे ॥

"यथा पुरे तथा पच्छा, यथा पच्छा तथा पुरे ।
यथा अधो तथा उद्ध, यथा उद्ध तथा अधो ॥

"यथा दिवा तथा रत्ति, यथा रत्ति तथा दिवा ।
अभिभुय्य दिसा सब्बा, अप्पमाणसमाधिना ॥

"तमाहु सेख पटिपद, अथो ससुद्धचारिय[3] ।
तमाहु लोके सम्बुद्ध, धीर[4] पटिपदन्तगु ॥

"विञ्ञाणस्स निरोधेन, तण्हाक्खयविमुत्तिनो ।
पज्जोतस्सेव निब्बान, विमोक्खो होति चेतसो" ति ॥

११ सङ्कवासुत्त । एक समय भगवा कोसलेसु चारिक चरमानो महता भिक्खुसङ्घेन सद्धि येन सङ्कवा[5] नाम कोसलान निगमो तदवसरि । तत्र सुद भगवा सङ्कवाय विहरति । तेन खो पन समयेन कस्सपगोत्तो नाम भिक्खु सङ्कवाय आवासिको होति । तत्र सुद भगवा सिक्खापदपटिसयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेति समादपेति समुत्तेजेति सम्पहसेति । अथ खो कस्सपगोत्तस्स भिक्खुनो भगवति[6] सिक्खापदपटिसयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेन्ते समादपेन्ते समुत्तेजेन्ते सम्पहसेन्ते अहुदेव अक्खन्ति अहु अप्पच्चयो – "अधिसल्लिखतेवाय[7] समणो" ति । अथ खो भगवा सङ्कवाय यथाभिरन्त विहरित्वा येन राजगह तेन चारिक पक्कामि । अनुपुब्बेन चारिक चरमानो येन राजगह तदवसरि । तत्र सुद भगवा राजगहे विहरति[8] । R 237

१–१ चतुत्थज्झान – सी०, रो० । २ वीरियवा – म० । ३ ०चारण – सी०, रो०, ०चारिण – स्या० । ४ वीर – सी० । ५ पङ्कधा – सी०, स्या०, रो० । ६ भगवता – सी०, रो० । ७ अधिसल्लेखतेवाय – स्या० । ८ विहरति गिज्झकूटे पब्बते – सी०, रो० ।

अथ खो कस्सपगोत्तस्स भिक्खुनो अचिरपक्कन्तस्स भगवतो B 239 अहुदेव कुक्कुच्चं अहु विप्पटिसारो – "अलाभा वत मे, न वत मे लाभा, दुल्लद्धं वत मे, न वत मे सुलद्धं, यस्स मे भगवति सिक्खापदपटिसंयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेन्ते समादपेन्ते समुत्तेजेन्ते सम्पहंसेन्ते अहुदेव अक्खन्ति अहु अप्पच्चयो – 'अधिसल्लिखतेवायं समणो' ति। यन्नूनाहं येन भगवा तेनुपसङ्कमेय्यं, उपसङ्कमित्वा भगवतो सन्तिके अच्चयं अच्चयतो देसेय्यं" ति। अथ खो कस्सपगोत्तो भिक्खु सेनासनं संसामेत्वा पत्तचीवरमादाय येन राजगहं तेन पक्कामि। अनुपुब्बेन येन राजगहं येन गिज्झकूटो पब्बतो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो कस्सपगोत्तो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच –

"एकमिदं, भन्ते, समयं भगवा सङ्कवायं विहरति, सङ्कवा नाम कोसलानं निगमो। तत्र, भन्ते, भगवा सिक्खापदपटिसंयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेसि समादपेसि समुत्तेजेसि सम्पहंसेसि। तस्स मय्हं भगवति सिक्खापदपटिसंयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेन्ते समादपेन्ते समुत्तेजेन्ते सम्पहंसेन्ते अहुदेव अक्खन्ति अहु अप्पच्चयो – 'अधिसल्लिखतेवायं समणो' ति। अथ खो भगवा सङ्कवायं यथाभिरन्तं विहरित्वा येन राजगहं तेन चारिकं पक्कामि। तस्स मय्हं, भन्ते, अचिरपक्कन्तस्स भगवतो अहुदेव कुक्कुच्चं अहु विप्पटिसारो – 'अलाभा वत मे, न वत मे लाभा, दुल्लद्धं वत मे, न वत मे सुलद्धं, यस्स मे भगवति सिक्खापदपटिसंयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेन्ते समादपेन्ते समुत्तेजेन्ते सम्पहंसेन्ते अहुदेव अक्खन्ति अहु अप्पच्चयो – 'अधिसल्लिखतेवायं समणो' ति। यन्नूनाहं येन भगवा तेनुपसङ्कमेय्यं, उपसङ्कमित्वा भगवतो सन्तिके अच्चयं अच्चयतो देसेय्यं' R 233 ति। अच्चयो मं, भन्ते, अच्चगमा यथाबालं यथामूळ्हं यथाअकुसलं यस्स मे भगवति सिक्खापदपटिसंयुत्ताय धम्मिया कथाय भिक्खू सन्दस्सेन्ते समादपेन्ते समुत्तेजेन्ते सम्पहंसेन्ते अहुदेव अक्खन्ति अहु अप्पच्चयो – B 243 'अधिसल्लिखतेवायं समणो' ति। तस्स मे, भन्ते, भगवा अच्चयं अच्चयतो पटिग्गण्हातु, आयतिं संवराया" ति।

भिक्खू सन्दस्सेन्तो समादपेन्तो समुत्तेजेन्तो सम्पहंसेन्तो अहुदेव अक्खन्ति अहु अप्पच्चयो – 'अविगलिखतेवाय समणो' ति । यतो च खो त्वं, कस्सप, अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधम्मं पटिकरोसि, तं ते मयं पटिग्गण्हाम । वुद्धि हेसा, कस्सप, अरियस्स विनये यो अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधम्मं पटिकरोति, आयतिं संवरं आपज्जति ।

"थेरो चे पि, कस्सप, भिक्खु होति न सिक्खाकामो न सिक्खासमादानस्स वण्णवादी, ये चञ्ञे भिक्खू न सिक्खाकामा ते च न सिक्खाय समादपेति, ये चञ्ञे भिक्खू सिक्खाकामा तेसं च न वण्णं भणति भूतं तच्छं कालेन, एवरूपस्साहं, कस्सप, थेरस्स भिक्खुनो न वण्णं भणामि । तं किस्स हेतु ? सत्था हिस्स वण्णं भणती ति अञ्ञे नं भिक्खू भजेय्युं, ये नं भजेय्युं त्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं, ग्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं तेसं तं अस्स दीघरत्तं अहिताय दुक्खाया ति । तस्माहं, कस्सप, एवरूपस्स थेरस्स भिक्खुनो न वण्णं भणामि ।

"मज्झिमो चे पि, कस्सप, भिक्खु होति पे० नवो चे पि, कस्सप, भिक्खु होति न सिक्खाकामो न सिक्खासमादानस्स वण्णवादी, ये चञ्ञे भिक्खू न सिक्खाकामा ते च न सिक्खाय समादपेति, ये चञ्ञे भिक्खू सिक्खाकामा तेसं च न वण्णं भणति भूतं तच्छं कालेन, एवरूपस्साहं, कस्सप, नवस्स भिक्खुनो न वण्णं भणामि । तं किस्स हेतु ? सत्था हिस्स वण्णं भणती ति अञ्ञे नं भिक्खू भजेय्युं, ये नं भजेय्युं R 239
त्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं, ग्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं तेसं तं अस्स दीघरत्तं अहिताय दुक्खाया ति । तस्माहं, कस्सप, एवरूपस्स नवस्स भिक्खुनो न वण्णं भणामि ।

"थेरो चे पि, कस्सप, भिक्खु होति सिक्खाकामो सिक्खासमा- B 241
दानस्स वण्णवादी, ये चञ्ञे भिक्खू न सिक्खाकामा ते च सिक्खाय समादपेति, ये चञ्ञे भिक्खू सिक्खाकामा तेसं च वण्णं भणति भूतं तच्छं कालेन, एवरूपस्साहं, कस्सप, थेरस्स भिक्खुनो वण्णं भणामि । तं किस्स हेतु ? सत्था हिस्स वण्णं भणती ति अञ्ञे नं भिक्खू भजेय्युं, ये नं भजेय्युं त्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं, ग्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं तेसं तं अस्स दीघरत्तं हिताय सुखाया ति । तस्माहं, कस्सप, एवरूपस्स थेरस्स भिक्खुनो वण्णं भणामि ।

"मज्झिमो चे पि, कस्सप, भिक्खु होति सिक्खाकामो पे० नवो चे पि, कस्सप, भिक्खु होति सिक्खाकामो सिक्खासमादानस्स वण्ण-

वादी, ये चञ्ञे भिक्खू न सिक्खाकामा ते च सिक्खाय समादपेति, ये चञ्ञे भिक्खू सिक्खाकामा तेसं च वण्णं भणति भूतं तच्छं कालेन, एवरूपस्साहं, कस्सप, नवस्स भिक्खुनो वण्णं भणामि। तं किस्स हेतु? सत्था हिस्स वण्णं भणती ति अञ्ञे नं भिक्खू भजेय्युं, ये नं भजेय्युं त्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं, त्यास्स दिट्ठानुगतिं आपज्जेय्युं तेसं तं अस्स दीघरत्तं हिताय सुखाया ति। तस्माहं, कस्सप, एवरूपस्स नवस्स भिक्खुनो वण्णं भणामी" ति।

समणवग्गो नवमो।

तस्सुद्दानं

समणो गद्रभो खेत्तं, वज्जिपुत्तो च सेक्खकं।
तयो च सिक्खना वुत्ता, द्वे सिक्खा सङ्कवाय चा ति॥

---

१०. लोणकपल्लवग्गो

१ अच्चायिकसुत्तं। "तीणिमानि, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपतिस्स अच्चायिकानि करणीयानि। कतमानि तीणि? इध, भिक्खवे, कस्सको गहपति सीघं सीघं खेत्तं सुकट्ठं करोति सुमतिकतं। सीघं
B 247 सीघं खेत्तं सुकट्ठं करित्वा सुमतिकतं सीघं सीघं बीजानि पतिट्ठापेति।
R 240 सीघं सीघं बीजानि पतिट्ठापेत्वा सीघं सीघं उदकं अभिनेति पि अपनेति पि। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि कस्सकस्स गहपतिस्स अच्चायिकानि करणीयानि। तस्स खो तं, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपतिस्स नत्थि सा इद्धि वा आनुभावो वा – 'अज्जेव मे धञ्ञानि जायन्तु, स्वेव गब्भीनि होन्तु, उत्तरस्वेव पच्चन्तू' ति। अथ खो, भिक्खवे, होति सो समयो यं तस्स कस्सकस्स गहपतिस्स तानि धञ्ञानि उतुपरिणामीनि जायन्ति पि गब्भीनि पि होन्ति पच्चन्ति पि।

"एवमेव खो, भिक्खवे, तीणिमानि भिक्खुस्स अच्चायिकानि करणीयानि। कतमानि तीणि? अधिसीलसिक्खासमादानं, अधिचित्तसिक्खासमादानं, अधिपञ्ञासिक्खासमादानं – इमानि खो, भिक्खवे, तीणि भिक्खुस्स अच्चायिकानि करणीयानि। तस्स खो तं, भिक्खवे, भिक्खुनो नत्थि सा इद्धि वा आनुभावो वा – 'अज्जेव मे अनु-

पादाय आसवेहि चित्त विमुच्चतु स्वे वा उत्तरस्वे वा' ति । अथ खो, भिक्खवे, होति सो समयो य तस्स भिक्खुनो अधिसील पि सिक्खतो अधिचित्त पि सिक्खतो अधिपञ्ञ पि सिक्खतो अनुपादाय आसवेहि चित्त विमुच्चति ।

"तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्ब – 'तिब्बो नो छन्दो भविस्सति अधिसीलसिक्खासमादाने, तिब्बो छन्दो भविस्सति अधिचित्तसिक्खासमादाने, तिब्बो छन्दो भविस्सति अधिपञ्ञासिक्खासमादाने' ति । एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब" ति ।

२ **पविवेकसुत्त** । तीणिमानि, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका पविवेकानि पञ्ञापेन्ति । कतमानि तीणि ? चीवरपविवेक, पिण्डपातपविवेक, सेनासनपविवेक ।

"तत्रिद, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका चीवरपविवेकस्मि पञ्ञापेन्ति, साणानि पि धारेन्ति, मसाणानि पि धारेन्ति, छवदुस्सानि पि धारेन्ति, पसुकूलानि पि धारेन्ति, तिरीटानि[1] पि धारेन्ति, अजिन[2] पि धारेन्ति, अजिनक्खिप पि धारेन्ति, कुसचीर पि धारेन्ति, वाकचीर पि धारेन्ति, फलकचीर पि धारेन्ति, केसकम्बल पि धारेन्ति, वाळकम्बल[3] पि धारेन्ति, उलूकपक्खिक पि धारेन्ति । इद खो, B 243, R 241 भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका चीवरपविवेकस्मि पञ्ञापेन्ति ।

"तत्रिद, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका पिण्डपातपविवेकस्मि पञ्ञापेन्ति । साकभक्खा पि होन्ति, सामाकभक्खा पि होन्ति, नीवारभक्खा पि होन्ति, दद्दुलभक्खा पि होन्ति, हटभक्खा पि होन्ति, कणभक्खा पि होन्ति, आचामभक्खा पि होन्ति, पिञ्ञाकभक्खा पि होन्ति, तिणभक्खा पि होन्ति, गोमयभक्खा पि होन्ति, वनमूलफलाहारा यापेन्ति पवत्तफलभोजी । इद खो, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका पिण्डपातपविवेकस्मि पञ्ञापेन्ति ।

"तत्रिद, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका सेनासनपविवेकस्मि पञ्ञापेन्ति अरञ्ञ रुक्खमूल सुसान वनपत्थ अब्भोकास पलालपुञ्ज भुसागार । इद खो, भिक्खवे, अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका सेनासनपविवेकस्मि पञ्ञापेन्ति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि अञ्ञतित्थिया परिब्बाजका पविवेकानि पञ्ञापेन्ति ।

---

१ तिरीटकानि – सी०, रो० । २ अजिनानि – सी०, रो० । ३ वालकम्बल – सी०, रो० ।

"तीणि खो पविवेकानि, भिक्खवे, इमस्मिं धम्मविनये भिक्खुनो पविवेकानि । कतमानि तीणि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा च होति, दुस्सील्य चस्स पहीन होति, तेन च विवित्तो होति, सम्मादिट्ठिको च होति, मिच्छादिट्ठि चस्स पहीना होति, ताय च विवित्तो होति, खीणासवो च होति, आसवा चस्स पहीना होन्ति, तेहि च विवित्तो होति । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, दुस्सील्य चस्स पहीन होति, तेन च विवित्तो होति, सम्मादिट्ठिको च होति, मिच्छादिट्ठि चस्स पहीना होति, ताय च विवित्तो होति, खीणासवो च होति, आसवा चस्स पहीना होन्ति, तेहि च विवित्तो होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, 'भिक्खु अग्गप्पत्तो सारप्पत्तो सुद्धो सारे पतिट्ठितो' ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपतिस्स सम्पन्नं सालिक्खेत्तं । तमेनं कस्सको गहपति सीघं सीघं लवापेय्य[1] । सीघं सीघं लवापेत्वा B 214 सीघं सीघं सङ्घरापेय्य । सीघं सीघं सङ्घरापेत्वा सीघं सीघं उब्बहापेय्य । R 242 सीघं सीघं उब्बहापेत्वा सीघं सीघं पुञ्जं कारापेय्य । सीघं सीघं पुञ्जं कारापेत्वा सीघं सीघं मद्दापेय्य । सीघं सीघं मद्दापेत्वा सीघं सीघं पलालानि उद्धरापेय्य । सीघं सीघं पलालानि उद्धरापेत्वा सीघं सीघं भुसिकं उद्धरापेय्य । सीघं सीघं भुसिकं उद्धरापेत्वा सीघं सीघं ओपुनापेय्य । सीघं सीघं ओपुनापेत्वा सीघं सीघं अतिहरापेय्य । सीघं सीघं अतिहरापेत्वा सीघं सीघं कोट्टापेय्य । सीघं सीघं कोट्टापेत्वा सीघं सीघं थुसानि उद्धरापेय्य । एवमस्सु तानि, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपतिस्स धञ्ञानि[2] अग्गप्पत्तानि सारप्पत्तानि सुद्धानि सारे पतिट्ठितानि ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, यतो भिक्खु सीलवा च होति, दुस्सील्य चस्स पहीन होति, तेन च विवित्तो होति, सम्मादिट्ठिको च होति, मिच्छादिट्ठि चस्स पहीना होति, ताय च विवित्तो होति, खीणासवो च होति, आसवा चस्स पहीना होन्ति, तेहि च विवित्तो होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे 'भिक्खु अग्गप्पत्तो सारप्पत्तो सुद्धो सारे पतिट्ठितो'" ति ।

दस्सनुप्पादा, भिक्खवे, अरियसावकस्स तीणि संयोजनानि पहीयन्ति – सक्कायदिट्ठि, विचिकिच्छा, सीलब्बतपरामासो।

"अथापरं द्वीहि धम्मेहि निय्याति अभिज्झाय च ब्यापादेन च। सो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितक्कं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं झानं उपसम्पज्ज विहरति। तस्मिं चे, भिक्खवे, समये अरियसावको कालं करेय्य, नत्थि तं संयोजनं येन संयोजनेन B 245 संयुत्तो अरियसावको पुन इमं लोकं आगच्छेय्या"ति।

४. **परिसासुत्तं**। "तिस्सो इमा, भिक्खवे, परिसा। कतमा तिस्सो? अग्गवती परिसा, वग्गा परिसा, समग्गा परिसा।

"कतमा च, भिक्खवे, अग्गवती परिसा? इध, भिक्खवे, यस्सं R 243 परिसायं थेरा भिक्खू न बाहुलिका होन्ति न साथलिका, ओक्कमने निक्खित्तधुरा पविवेके पुब्बङ्गमा, विरियं आरभन्ति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय, तेसं पच्छिमा जनता दिट्ठानुगतिं आपज्जति। सा पि होति न बाहुलिका न साथलिका ओक्कमने निक्खित्तधुरा पविवेके पुब्बङ्गमा, विरियं आरभति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय। अयं वुच्चति, भिक्खवे, अग्गवती परिसा।

"कतमा च, भिक्खवे, वग्गा परिसा? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्ञमञ्ञं मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरन्ति, अयं वुच्चति, भिक्खवे, वग्गा परिसा।

"कतमा च, भिक्खवे, समग्गा परिसा? इध, भिक्खवे, यस्सं परिसायं भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञं पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, अयं वुच्चति, भिक्खवे, समग्गा परिसा।

"यस्मिं, भिक्खवे, समये भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञं पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, बहुं, भिक्खवे, भिक्खू तस्मिं समये पुञ्ञं पसवन्ति। ब्रह्मं, भिक्खवे, विहारं तस्मिं समये भिक्खू विहरन्ति, यदिदं मुदिताय चेतोविमुत्तिया। पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्धकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते तं उदकं यथानिन्नं पवत्तमानं पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति, पब्बत-

"तीणि खो पनिमानि, भिक्खवे, इमस्मिं धम्मविनये भिक्खुनो पविवेकानि । कतमानि तीणि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा च होति, दुस्सील्य चस्स पहीन होति, तेन च विवित्तो होति, सम्मादिट्ठिक च होति, मिच्छादिट्ठि चस्स पहीना होति, ताय च विवित्तो होति, खीण सवो च होति, आसवा चस्स पहीना होन्ति, तेहि च विवित्तो होति यतो खो, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, दुस्सील्य चस्स पहीन होति तेन च विवित्तो होति, सम्मादिट्ठिको च होति, मिच्छादिट्ठि चस पहीना होति, ताय च विवित्तो होति, खीणासवो च होति, आस चस्स पहीना होन्ति, तेहि च विवित्तो होति । अय वुच्चति, भिक्ख 'भिक्खु अग्गप्पत्तो सारप्पत्तो सुद्धो सारे पतिट्ठितो' ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपतिस्स सम्पन्न सालिक्खेत्त तमेन कस्सको गहपति सीघ सीघ लवापेय्य[1] । सीघ सीघ लवापेत B 244 सीघ सीघ सङ्कड्ढापेय्य । सीघ सीघ सङ्कड्ढापेत्वा सीघ सीघ उब्बहापेय्य R 242 सीघ सीघ उब्बहापेत्वा सीघ सीघ पुञ्ज कारापेय्य । सीघ सीघ पु कारापेत्वा सीघ सीघ मद्दापेय्य । सीघ सीघ मद्दापेत्वा सीघ सी पलालानि उद्धरापेय्य । सीघ सीघ पलालानि उद्धरापेत्वा सीघ सी भुसिक उद्धरापेय्य । सीघ सीघ भुसिक उद्धरापेत्वा सीघ सीघ ओपुन पेय्य । सीघ सीघ ओपुनापेत्वा सीघ सीघ अतिहरापेय्य । सीघ सी अतिहरापेत्वा सीघ सीघ कोट्ठापेय्य । सीघ सीघ कोट्ठापेत्वा सीघ सी थुसानि उद्धरापेय्य । एवमस्सु तानि, भिक्खवे, कस्सकस्स गहपति धञ्ञानि[3] अग्गप्पत्तानि सारप्पत्तानि सुद्धानि सारे पतिट्ठितानि ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, यतो भिक्खु सीलवा च होति, दुस्सी चस्स पहीन होति, तेन च विवित्तो होति, सम्मादिट्ठिको च होति, मिच्छ दिट्ठि चस्स पहीना होति, ताय च विवित्तो होति, खीणासवो च हो आसवा चस्स पहीना होन्ति, तेहि च विवित्तो होति । अय वुच्चति, भिक्ख 'भिक्खु अग्गप्पत्तो सारप्पत्तो सुद्धो सारे पतिट्ठितो'" ति ।

दस्सनुप्पादा, भिक्खवे, अरियसावकस्स तीणि सयोजनानि पहीयन्ति – सक्कायदिट्ठि, विचिकिच्छा, सीलब्बतपरामासो ।

"अथापर द्वीहि धम्मेहि निय्याति अभिज्झाय च ब्यापादेन च । सो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितक्क सविचार विवेकज पीतिसुख पठम झान उपसम्पज्ज विहरति । तस्मि चे, भिक्खवे, समये अरियसावको काल करेय्य, नत्थि त सयोजन येन सयोजनेन B 245 सयुतो अरियसावको पुन इम लोक आगच्छेय्या" ति ।

४ परिसासुत्त । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा तिस्सो ? अग्गवती परिसा, वग्गा परिसा, समग्गा परिसा ।

"कतमा च, भिक्खवे, अग्गवती परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्स R 243 परिसाय थेरा भिक्खू न बाहुलिका होन्ति न साथलिका, ओक्कमने निक्खित्तधुरा पविवेके पुब्बङ्गमा, विरिय आरभन्ति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय, तेस पच्छिमा जनता दिट्ठानुगति आपज्जति । सा पि होति न बाहुलिका न साथलिका ओक्कमने निक्खित्तधुरा पविवेके पुब्बङ्गमा, विरिय आरभति अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय । अय वुच्चति, भिक्खवे, अग्गवती परिसा ।

"कतमा च, भिक्खवे, वग्गा परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्स परिसाय भिक्खू भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्ञमञ्ञ मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरन्ति, अय वुच्चति, भिक्खवे, वग्गा परिसा ।

"कतमा च, भिक्खवे, समग्गा परिसा ? इध, भिक्खवे, यस्स परिसाय भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञ पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, अय वुच्चति, भिक्खवे, समग्गा परिसा ।

"यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञ पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, बहु, भिक्खवे, भिक्खू तस्मि समये पुञ्ञ पसवन्ति । ब्रह्म, भिक्खवे, विहार तस्मि समये भिक्खू विहरन्ति, यदिद मुदिताय चेतोविमुत्तिया । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्धकायो सुख वेदियति, सुखिनो चित्त समाधियति ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते त उदक यथानिन्न पवत्तमान पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति, पब्बत-

B 246 कन्दरपदरसाखा परिपूरा कुसोब्भे[1] परिपूरेन्ति, कुसोब्भा परिपूरा महासोब्भे परिपूरेन्ति, महासोब्भा परिपूरा कुन्नदियो परिपूरेन्ति, कुन्नदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेन्ति, महानदियो परिपूरा समुद्दं परिपूरेन्ति; एवमेव खो, भिक्खवे, यस्मिं समये भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवद-

R. 244 माना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञं पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, बहुं, भिक्खवे, भिक्खू तस्मिं समये पुञ्ञं पसवन्ति। ब्रह्मं, भिक्खवे, विहारं तस्मिं समये भिक्खू विहरन्ति, यदिदं मुदिताय चेतोविमुत्तिया। पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्धकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति। इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो परिसा" ति।

५. पठमआजानीयसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो रञ्ञो भद्रो[2] अस्साजानीयो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं[3] तेव[3] सङ्ख्यं[4] गच्छति। कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो वण्णसम्पन्नो च होति बलसम्पन्नो च जवसम्पन्नो च। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं तेव सङ्ख्यं गच्छति। एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्स। कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो च होति बलसम्पन्नो च जवसम्पन्नो च।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्खसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो होति।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु बलसम्पन्नो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धवीरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं

B 247 धम्मानं उपसम्पदाय थामवा दळ्हपरक्कमो अनिक्खित्तधुरो कुसलेसु धम्मेसु। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु बलसम्पन्नो होति।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु जवसम्पन्नो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इदं दुक्खं' ति यथाभूतं पजानाति; 'अयं दुक्खसमुदयो' ति यथाभू-

१ कुस्सुब्भे – सी०, रो०; कुसुब्भे – स्या०। २ भद्दो – रो०। ३-३ अङ्गन्त

पजानाति; 'अयं दुक्खनिरोधो' ति यथाभूतं पजानाति, 'अयं दुक्खनिरोध- R 245
गामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु जवसम्पन्नो होति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा" ति ।

६. दुतियआजानीयसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं तेव सङ्ख्यं गच्छति । कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो वण्णसम्पन्नो च होति बलसम्पन्नो च जवसम्पन्नो च । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं तेव सङ्ख्यं गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति ..पे०... अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्स । कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो च होति बलसम्पन्नो च जवसम्पन्नो च ।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति ..पे०.. समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो होति ।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु बलसम्पन्नो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय थामवा दळ्हपरक्कमो अनिक्खित्तधुरो कुसलेसु धम्मेसु । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु बलसम्पन्नो होति ।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु जवसम्पन्नो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति
तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । एवं खो, भिक्खवे, B 248
भिक्खु जवसम्पन्नो होति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति ..पे०.. अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा" ति ।

७. ततियआजानीयसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो
अङ्गं तेव सङ्ख्यं गच्छति । कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, रञ्ञो R 246
भद्रो अस्साजानीयो वण्णसम्पन्नो च होति बलसम्पन्नो च जवसम्पन्नो च । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो रञ्ञो भद्रो अस्साजानीयो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं तेव सङ्ख्यं गच्छति ।

एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्स। कतमेहि तीहि? इध, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो च होति बलसम्पन्नो च जवसम्पन्नो च।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्खसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु वण्णसम्पन्नो होति।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु बलसम्पन्नो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय थामवा दळ्हपरक्कमो अनिक्खित्तधुरो कुसलेसु धम्मेसु। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु बलसम्पन्नो होति।

"कथं च, भिक्खवे, भिक्खु जवसम्पन्नो होति? इध, भिक्खवे, भिक्खु आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु जवसम्पन्नो होति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति पे० अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा" ति।

D 249 ८. पोत्थकसुत्तं। "नवो पि, भिक्खवे, पोत्थको दुब्बण्णो च होति दुक्खसम्फस्सो च अप्पग्घो च, मज्झिमो पि, भिक्खवे, पोत्थको दुब्बण्णो च होति दुक्खसम्फस्सो च अप्पग्घो च, जिण्णो पि, भिक्खवे, पोत्थको दुब्बण्णो च होति दुक्खसम्फस्सो च अप्पग्घो च। जिण्णं पि, भिक्खवे, पोत्थकं उक्खलिपरिमज्जनं[1] वा करोन्ति सङ्कारकूटे वा नं[2] छड्डेन्ति।

"एवमेव खो, भिक्खवे, नवो चे पि भिक्खु होति दुस्सीलो पाप-
R 247 धम्मो। इदमस्स दुब्बण्णताय वदामि। सेय्यथापि सो, भिक्खवे, पोत्थको दुब्बण्णो तथूपमाहं, भिक्खवे, इमं[3] पुग्गलं वदामि। ये खो पनस्स सेवन्ति भजन्ति पयिरुपासन्ति दिट्ठानुगतिं आपज्जन्ति, तेसं तं होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाय। इदमस्स दुक्खसम्फस्सताय वदामि। सेय्यथापि सो, भिक्खवे, पोत्थको दुक्खसम्फस्सो तथूपमाहं, भिक्खवे,

१ उक्खलिपरिमद्दनं – रो०। २ न – सी०। ३ इद – रो०।

पुग्गल वदामि । येस खो पन सो पटिगण्हाति चीवरपिण्डपातसेनासन-गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खार, तेस त महप्फल होति महानिसस । इदमस्स महग्घताय वदामि । सेय्यथापि त, भिक्खवे, कासिक वत्थ महग्घ तथूपमाह, भिक्खवे, इम पुग्गल वदामि । मज्झिमो चे पि, भिक्खवे, भिक्खु होति पे० थेरो चे पि, भिक्खवे, भिक्खु होति पे० पुग्गल वदामि ।

R 219 "एवरूपो चाय, भिक्खवे, थेरो भिक्खु सङ्घमज्झे भणति । तमन भिक्खू एवमाहसु – 'अप्पसद्दा आयस्मन्तो होथ, थेरो भिक्खु धम्म च विनय च भणती' ति । तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्ब – 'कासिकवत्थूपमा भविस्साम, न पोत्थकूपमा' ति । एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब" ति ।

९ लोणकपल्लसुत्त । "यो, भिक्खवे, एव वदेय्य – 'यथा यथाय पुरिसो कम्म करोति तथा तथा त पटिसवेदियती' ति, एव सन्त, भिक्खवे, ब्रह्मचरियवासो न होति, ओकासो न पञ्ञायति सम्मा

B 251 दुक्खस्स अन्तकिरियाय । यो च खो, भिक्खवे, एव वदेय्य – 'यथा यथा वेदनीय अय पुरिसो कम्म करोति तथा तथा तस्स विपाक पटिसवेदियती' ति, एव सन्त, भिक्खवे, ब्रह्मचरियवासो होति, ओकासो पञ्ञायति सम्मा दुक्खस्स अन्तकिरियाय । इध, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स अप्पमत्तक' पि पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति । इध पन, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु' पि' खायति, किं बहुदेव ।

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तक पि पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति ? इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अभावितकायो होति अभावितसीलो अभावितचित्तो अभावितपञ्ञो परित्तो अप्पातुमो अप्पदुक्खविहारी । एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तक पि पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति ।

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो भावितकायो होति भावितसीलो भावितचित्तो

---

१ कम्मनिरये – सी० । २-२ नाणुम्पि – सी० ।

भावितपञ्ञो अपरित्तो महत्तो[1] अप्पमाणविहारी । एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो लोणकपल्ल[2] परित्ते उदक-कपल्लके[3] पक्खिपेय्य । त किं मञ्ञथ, भिक्खवे, अपि नु त परित्त उदक अमुना लोणकपल्लेन लोण अस्स अपेय्य[4]" ति ? R.250

"एव, भन्ते" ।

"त किस्स हेतु" ?

"अदुं हि, भन्ते, परित्त उदककपल्लके उदक, त अमुना लोण-कपल्लेन लोण अस्स अपेय्य" ति ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो लोणकपल्लक गङ्गाय नदिया पक्खिपेय्य । त किं मञ्ञथ, भिक्खवे, अपि नु सा गङ्गा नदी अमुना लोणकपल्लेन लोणा अस्स अपेय्या" ति ?

"नो हेत, भन्ते" ।

"त किस्स हेतु" ?

"असु हि, भन्ते, गङ्गाय नदिया महा उदकक्खन्धो सो अमुना लोणकपल्लेन लोणो न अस्स अपेय्यो" ति ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चस्स पुग्गलस्स अप्पमत्तक पि पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति । इध, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक[5] पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु[6] पि[6] खायति, किं बहुदेव । B 252

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तक पि पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अभावितकायो होति अभावितसीलो अभावितचित्तो अभावितपञ्ञो परित्तो अप्पातुमो अप्पदुक्खविहारी । एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तक पि पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति ।

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पाप-कम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव ? इध,

१ महन्तो – सी०, महता – स्या०, रो० । २ लोणफलं – सी०, स्या०, रो० । ३ उदकमल्लके – सी०, स्या०, रो० । ४ सप्पेय्य – सी० । ५ अप्पमत्तकं – रो० । ६–६ नाणुम्पि – सी० ।

भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो भावितकायो होति भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्ञो अपरित्तो महत्तो[1] अप्पमाणविहारी । एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव ।

"इध, भिक्खवे, एकच्चो अड्ढकहापणेन[2] पि बन्धन निगच्छति,
R 251 कहापणेन पि बन्धन निगच्छति, कहापणसतेन[3] पि बन्धन निगच्छति । इध, भिक्खवे, एकच्चो अड्ढकहापणेन पि न बन्धन निगच्छति, कहापणेन पि न बन्धन निगच्छति, कहापणसतेन पि न बन्धन निगच्छति ।

"कथरूपो, भिक्खवे, अड्ढकहापणेन पि बन्धन निगच्छति, कहापणेन पि बन्धन निगच्छति, कहापणसतेन पि बन्धन निगच्छति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो दलिद्दो[4] होति अप्पस्सको अप्पभोगो । एवरूपो, भिक्खवे, अड्ढकहापणेन पि बन्धन निगच्छति, कहापणेन पि बन्धन निगच्छति, कहापणसतेन पि बन्धन निगच्छति ।

"कथरूपो, भिक्खवे, अड्ढकहापणेन पि न बन्धन निगच्छति, कहापणेन पि न बन्धन निगच्छति, कहापणसतेन पि न बन्धन निगच्छति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अड्ढो होति महद्धनो महाभोगो । एवरूपो, भिक्खवे, अड्ढकहापणेन पि न बन्धन निगच्छति, कहापणेन पि न बन्धन निगच्छति, कहापणसतेन पि न बन्धन निगच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चस्स पुग्गलस्स अप्पमत्तक पापकम्म कत । तमेन
B 253 निरय उपनेति । इध, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव ।

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तक पापकम्म कत, तमेन निरय उपनेति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अभावितकायो होति अभावितसीलो अभावितचित्तो अभावितपञ्ञो परित्तो अप्पातुमो अप्पदुक्खविहारी । एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत तमेन निरय उपनेति ।

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तक पापकम्म कत दिट्ठधम्मवेदनीय होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव ? इध,

१ महन्ता – सी०, महत्ता – स्या०, रो० । २ अद्धकहापणेन – सी०, अड्ढकहापणेन – रो० । ३ कहापणसतेन – रो० । ४ दलिद्दो – सी०, रो० ।

भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो भावितकायो होति भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्ञो अपरित्तो महत्तो अप्पमाणविहारी। एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसंयेव अप्पमत्तकं पापकम्मं कतं दिट्ठधम्मवेदनीयं होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव।

"इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो भावितकायो होति भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्ञो अपरित्तो महत्तो अप्पमाणविहारी। एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसंयेव अप्पमत्तकं पापकम्मं कतं दिट्ठधम्मवेदनीयं होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव। सेय्यथापि, भिक्खवे, ओरब्भिको वा उरब्भघातको वा अप्पेकच्चं उरब्भं अदिन्नं R 252
आदियमानं पहोति हन्तुं वा बन्धितुं वा जापेतुं वा यथापच्चयं वा कातुं, अप्पेकच्चं उरब्भं अदिन्नं आदियमानं नप्पहोति हन्तुं वा बन्धितुं वा जापेतुं वा यथापच्चयं वा कातुं।

"कथंरूपं, भिक्खवे, ओरब्भिको वा उरब्भघातको वा उरब्भं अदिन्नं आदियमानं पहोति हन्तुं वा बन्धितुं वा जापेतुं वा यथापच्चयं वा कातुं? इध भिक्खवे, एकच्चो दलिद्दो होति अप्पस्सको अप्पभोगो। एवरूपं, भिक्खवे, ओरब्भिको वा उरब्भघातको वा उरब्भं अदिन्नं आदियमानं पहोति हन्तुं वा बन्धितुं वा जापेतुं वा यथापच्चयं वा कातुं।

"कथंरूपं, भिक्खवे, ओरब्भिको वा उरब्भघातको वा उरब्भं अदिन्नं आदियमानं नप्पहोति हन्तुं वा बन्धितुं वा जापेतुं[1] वा यथापच्चयं वा कातुं। इध, भिक्खवे, एकच्चो अड्ढो होति महद्धनो महा- B 254
भोगो राजा वा राजमहामत्तो वा। एवरूपं, भिक्खवे, ओरब्भिको वा उरब्भघातको वा उरब्भं अदिन्नं आदियमानं नप्पहोति हन्तुं वा बन्धितुं वा जापेतुं वा यथापच्चयं वा कातुं। अञ्ञदत्थु पञ्जलिको न याचति – 'देहि मे, मारिस, उरब्भं वा उरब्भधनं वा' ति। एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चस्स पुग्गलस्स तादिसंयेव अप्पमत्तकं पि पापकम्मं कतं तमेनं निरयं उपनेति। इध पन, भिक्खवे, एकच्चस्स पुग्गलस्स तादिसंयेव अप्पमत्तकं पापकम्मं कतं दिट्ठधम्मवेदनीयं होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव।

"कथंरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तकं पि पापकम्मं कतं तमेनं निरयं उपनेति? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अभावितकायो

१ झापेतुं – रो०।

होति अभावितसीलो अभावितचित्तो अभावितपञ्ञो परित्तो अप्पातुमो
R 253 अप्पदुक्खविहारी। एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स अप्पमत्तकं पि पापकम्मं कतं तमेनं निरयं उपनेति।

"कथरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तकं पापकम्मं कतं दिट्ठधम्मवेदनीयं होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो भावितकायो होति भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्ञो अपरित्तो महत्तो अप्पमाणविहारी। एवरूपस्स, भिक्खवे, पुग्गलस्स तादिसयेव अप्पमत्तकं पापकम्मं कतं दिट्ठधम्मवेदनीयं होति, नाणु पि खायति, किं बहुदेव।

"यो भिक्खवे, एवं वदेय्य – 'यथा यथाय पुरिसो कम्मं करोति तथा तथा तं[1] पटिसंवेदेती' ति, एवं सन्तं, भिक्खवे, ब्रह्मचरियवासो न होति, ओकासो न पञ्ञायति सम्मा दुक्खस्स अन्तकिरियाय। यो च खो, भिक्खवे, एवं वदेय्य – 'यथा यथा वेदनीयं अयं पुरिसो कम्मं करोति तथा तथा तस्स विपाकं पटिसंवेदेती' ति, एवं सन्तं, भिक्खवे, ब्रह्मचरियवासो होति, ओकासो पञ्ञायति सम्मा दुक्खस्स अन्तकिरियाया" ति।

B 255 १०. पंसुधोवकसुत्तं। "सन्ति, भिक्खवे, जातरूपस्स ओळारिका[2] उपक्किलेसा पंसुवालुका[3] सक्खरकठला। तमेनं पंसुधोवको वा पंसुधोवकन्तेवासी वा दोणियं आकिरित्वा धोवति सन्धोवति निद्धोवति। तस्मिं पहीने तस्मिं ब्यन्तीकते सन्ति जातरूपस्स मज्झिमसहगता उपक्किलेसा सुखुमसक्खरा थूलवालुका। तमेनं पंसुधोवको वा पंसुधोवकन्तेवासी वा धोवति सन्धोवति निद्धोवति। तस्मिं पहीने तस्मिं ब्यन्तीकते सन्ति जातरूपस्स सुखुमसहगता उपक्किलेसा सुखुमवालुका काळजल्लिका[4]। तमेनं पंसुधोवको वा पंसुधोवकन्तेवासी वा धोवति सन्धोवति निद्धोवति। तस्मिं पहीने तस्मिं ब्यन्तीकते अथापरं सुवण्णसिकतावसिस्सन्ति। तमेनं सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा जातरूपं मूसायं पक्खिपित्वा धमति सन्धमति निद्धमति। तं होति जातरूपं धन्तं सन्धन्तं
R 254 निद्धन्तं[5] अनिद्धन्तकसावं[5], न चेव मुदु[6] होति न च कम्मनियं,[7] न च पभस्सरं पभङ्गु च, न च सम्मा उपेति कम्माय। होति सो, भिक्खवे,

१ न – रो०। २ ओळारिका – सी०। ३ पंसुवालिका – सी०, स्या०, रो०। ४ काळजल्लिका – सी०, रो०। ५-५ अनिद्धन्तं अनिहितं अनिहितकसावं – सी०, अनिद्धन्तं अनीहितं अनिन्नीतकसावं – स्या०, रो०। ६ मुदु – म०। ७ कम्मनीयं – रो०।

समयो य सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा तं जातरूपं धमति सन्धमति निद्धमति । तं होति जातरूपं धन्तं सन्धन्तं निद्धन्तं निद्धन्तकसावं, मुदु च होति कम्मनियं च पभस्सरं च, न च पभङ्गु, सम्मा उपेति कम्माय । यस्सा यस्सा च पिलन्धनविकतिया आकङ्खति – यदि पट्टिकाय[1], यदि कुण्डलाय, यदि गीवेय्यकेन, यदि सुवण्णमालाय – तं चस्स अत्थं अनुभोति ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, सन्ति अधिचित्तमनुयुत्तस्स भिक्खुनो ओळारिका उपक्किलेसा कायदुच्चरितं वचीदुच्चरितं मनोदुच्चरितं, तमेनं सचेतसो भिक्खु दब्बजातिको पजहति विनोदेति ब्यन्तीकरोति अनभावं गमेति । तस्मिं पहीने तस्मिं ब्यन्तीकते सन्ति अधिचित्तमनुयुत्तस्स भिक्खुनो मज्झिमसहगता उपक्किलेसा कामवितक्को ब्यापादवितक्को विहिंसावितक्को, तमेनं सचेतसो भिक्खु दब्बजातिको पजहति विनोदेति ब्यन्तीकरोति अनभावं गमेति । तस्मिं पहीने तस्मिं ब्यन्तीकते B 256 सन्ति अधिचित्तमनुयुत्तस्स भिक्खुनो सुखुमसहगता उपक्किलेसा ञातिवितक्को[2] जनपदवितक्को अनवञ्ञत्तिपटिसंयुत्तो वितक्को, तमेनं सचेतसो भिक्खु दब्बजातिको पजहति विनोदेति ब्यन्तीकरोति अनभावं गमेति । तस्मिं पहीने तस्मिं ब्यन्तीकते अथापरं धम्मवितक्कावसिस्सति[3] । सो होति समाधि न चेव सन्तो न च पणीतो नप्पटिप्पस्सद्धिलद्धो[4] न एकोदिभावाधिगतो ससङ्खारनिग्गय्हवारितगतो[5] होति । सो, भिक्खवे, समयो यं तं चित्तं अज्झत्तंयेव सन्तिट्ठति सन्निसीदति एकोदि[6] होति[6] समाधियति । सो होति समाधि सन्तो पणीतो पटिप्पस्सद्धिलद्धो एकोदिभावाधिगतो न ससङ्खारनिग्गय्हवारितगतो । यस्स यस्स च अभिञ्ञासच्छिकरणीयस्स धम्मस्स चित्तं अभिनिन्नामेति अभिञ्ञा- R 255 सच्छिकिरियाय तत्र तत्रेव सक्खिभब्बतं पापुणाति सति सतिआयतने ।

"सो सचे आकङ्खति – 'अनेकविहितं इद्धिविधं पच्चनुभवेय्यं – एको पि हुत्वा बहुधा अस्सं, बहुधा पि हुत्वा एको अस्सं, आविभावं, तिरोभावं, तिरोकुट्टं[7] तिरोपाकारं तिरोपब्बतं असज्जमानो गच्छेय्यं, सेय्यथापि आकासे, पथविया[8] पि उम्मुज्जनिमुज्जं करेय्यं, सेय्यथापि

१ पट्टकाय – रो० । २ ञाति० – रो० । ३ धम्मवितक्कावसिस्सन्ति – सी०, स्या०, रो० । ४ नप्पटिप्पस्सद्धलद्धो – सी०, रो० । ५ ०वतो – सी०, स्या०, रो० । ६–६ एकोदिभावं गच्छति – सी०, एकोदिभावो होति – स्या० । ७ तिरोकुट्ट – म० । ८ पठविया – सी०, रो० ।

उदके, उदके पि अभिज्जमानो[1] गच्छेय्य, सेय्यथापि पथवियं, आकासे पि पल्लङ्केन कमेय्य, सेय्यथापि पक्खी सकुणो, इमे पि चन्दिमसुरिये[2] एवंमहिद्धिके एवंमहानुभावे पाणिना परिमसेय्य परिमज्जेय्य, याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेय्य' ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बतं पापुणाति सति सतिआयतने।

"सो सचे आकङ्खति – 'दिब्बाय सोतधातुया विसुद्धाय अतिक्कन्तमानुसिकाय उभो सद्दे सुणेय्य दिब्बे च मानुसे च ये दूरे सन्तिके चा' ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बतं पापुणाति सति सतिआयतने।

B 257 "सो सचे आकङ्खति – 'परसत्तानं परपुग्गलानं चेतसा चेतो परिच्च पजानेय्य – सरागं वा चित्तं सरागं चित्तं ति पजानेय्य, वीतरागं वा चित्तं वीतरागं चित्तं ति पजानेय्य, सदोसं वा चित्तं सदोसं चित्तं ति पजानेय्य, वीतदोसं वा चित्तं वीतदोसं चित्तं ति पजानेय्य, समोहं वा चित्तं समोहं चित्तं ति पजानेय्य, वीतमोहं वा चित्तं वीतमोहं चित्तं ति पजानेय्य, सङ्खित्तं वा चित्तं सङ्खित्तं चित्तं ति पजानेय्य, विक्खित्तं वा चित्तं विक्खित्तं चित्तं ति पजानेय्य, महग्गतं वा चित्तं महग्गतं चित्तं ति पजानेय्य, अमहग्गतं वा चित्तं अमहग्गतं चित्तं ति पजानेय्य, सउत्तरं वा चित्तं सउत्तरं चित्तं ति पजानेय्य, अनुत्तरं वा चित्तं अनुत्तरं चित्तं ति पजानेय्य, समाहितं वा चित्तं समाहितं चित्तं ति पजानेय्य, असमाहितं वा चित्तं असमाहितं चित्तं ति पजानेय्य, विमुत्तं वा चित्तं विमुत्तं चित्तं ति पजानेय्य, अविमुत्तं वा चित्तं अविमुत्तं चित्तं ति पजानेय्य' ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बतं पापुणाति सति सतिआयतने।

"सो सचे आकङ्खति – 'अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरेय्य, सेय्यथीदं[3] – एकं पि जातिं द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चतस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो वीसं पि जातियो तिंसं पि जातियो चत्तालीसं पि जातियो पञ्ञासं पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्सं पि जातिसतसहस्सं पि अनेके पि संवट्टकप्पे अनेके पि विवट्टकप्पे
R 256 अनेके पि संवट्टविवट्टकप्पे – अमुत्रासिं एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादिं[4], तत्रापासिं एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो

१ पभिज्जमाने – म० । २ ०सूरिये – म० । ३ सेय्यथिदं – म० । ४ उप्पादिं – स्या०, रो० ।

एवसुखदुक्खप्पटिसंवेदी[1] एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो ति, इति साकार सउद्देस अनेकविहित पुब्बेनिवास अनुस्सरेय्य' ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बत पापुणाति सति सतिआयतने ।

"सो सचे आकङ्खति – 'दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन सत्ते पस्सेय्य चवमाने उपपज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुग्गते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानेय्य – इमे वत भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्नागता वचीदुच्चरितेन समन्नागता मनोदुच्चरितेन समन्नागता अरियान उपवादका मिच्छादिट्ठिका मिच्छादिट्ठिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा पर मरणा अपाय दुग्गति विनिपात निरय उपपन्ना, B 258 इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्नागता वचीसुचरितेन समन्नागता मनोसुचरितेन समन्नागता अरियान अनुपवादका सम्मादिट्ठिका सम्मादिट्ठिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोक उपपन्ना ति, इति दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन सत्ते पस्सेय्य चवमाने उपपज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुग्गते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानेय्य' ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बत पापुणाति सति सतिआयतने ।

"सो सचे आकङ्खति – 'आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरेय्य' ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बत पापुणाति सति सतिआयतने ' ति ।

११ निमित्तसुत्त । "अधिचित्तमनुयुत्तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तीणि निमित्तानि कालेन काल मनसि कातब्बानि – कालेन काल समाधिनिमित्त मनसि कातब्ब, कालेन काल पग्गहनिमित्त मनसि कातब्ब, कालेन काल उपेक्खानिमित्त मनसि कातब्ब । सचे, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु एकन्त समाधिनिमित्तयेव मनसि करेय्य, ठान त चित्त कोसज्जाय सवत्तेय्य । सचे, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु एकन्त पग्गहनिमित्तयेव मनसि करेय्य, ठान त चित्त उद्धच्चाय सवत्तेय्य । सचे, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु एकन्त उपेक्खानिमित्तयेव R 257 मनसि करेय्य, ठान त चित्त न सम्मा समाधियेय्य आसवान खयाय । यतो च खो, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु कालेन काल समाधि-

१ ० पटिसवेदी – सी०, रो० ।

निमित्तं मनसि करोति, कालेन कालं पग्गहनिमित्तं मनसि करोति, कालेन कालं उपेक्खानिमित्तं मनसि करोति, तं होति चित्तं मुदु च कम्मनियं[1] च पभस्सरं च, न च पभङ्गु, सम्मा समाधियति आसवानं खयाय।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा उक्कं बन्धेय्य[2], उक्कं बन्धित्वा उक्कामुखं आलिम्पेय्य[3], उक्कामुखं

B 259 आलिम्पेत्वा सण्डासेन जातरूपं गहेत्वा उक्कामुखे पक्खिपेय्य, उक्कामुखे पक्खिपित्वा कालेन कालं अभिधमति, कालेन कालं उदकेन परिप्फोसेति, कालेन कालं अज्झुपेक्खति। सचे, भिक्खवे, सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा तं जातरूपं एकन्तं अभिधमेय्य, ठानं तं जातरूपं डहेय्य। सचे, भिक्खवे, सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा तं जातरूपं एकन्तं उदकेन परिप्फोसेय्य, ठानं तं जातरूपं निब्बापेय्य[4]। सचे, भिक्खवे, सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा तं जातरूपं एकन्तं अज्झुपेक्खेय्य, ठानं तं जातरूपं न सम्मा परिपाकं गच्छेय्य। यतो च खो, भिक्खवे, सुवण्णकारो वा सुवण्णकारन्तेवासी वा तं जातरूपं कालेन कालं अभिधमति, कालेन कालं उदकेन परिप्फोसेति, कालेन कालं अज्झुपेक्खति, तं होति जातरूपं मुदु च कम्मनियं च पभस्सरं च, न च पभङ्गु, सम्मा उपेति कम्माय। यस्सा यस्सा च पिलन्धनविकतिया आकङ्खति – यदि पट्टिकाय[5], यदि कुण्डलाय, यदि गीवेय्यकेन, यदि सुवण्णमालाय – तं चस्स अत्थं अनुभोति।

"एवमेव खो, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तेन भिक्खुना तीणि निमित्तानि कालेन कालं मनसि कातब्बानि – कालेन कालं समाधिनिमित्तं मनसि कातब्बं, कालेन कालं पग्गहनिमित्तं[6] मनसि कातब्बं, कालेन कालं उपेक्खानिमित्तं मनसि कातब्बं। सचे, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु एकन्तं समाधिनिमित्तंयेव मनसि करेय्य, ठानं तं

R 258 चित्तं कोसज्जाय संवत्तेय्य। सचे, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु एकन्तं पग्गहनिमित्तंयेव मनसि करेय्य, ठानं तं चित्तं उद्धच्चाय संवत्तेय्य। सचे, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु एकन्तं उपेक्खानिमित्तंयेव मनसि करेय्य, ठानं तं चित्तं न सम्मा समाधियेय्य आसवानं खयाय। यतो च खो, भिक्खवे, अधिचित्तमनुयुत्तो भिक्खु कालेन कालं समाधिनिमित्तं

१ कम्मनीयं – रो०। २ बन्धति – सी०, स्या०, रो०। ३ आलिम्पेति – सी०, स्या०, रो०। ४ निब्बापेय्य – सी०। ५ पट्टकाय – रो०। ६ पग्गहनिमित्तं – रो०।

मनसि करोति, कालेन कालं पग्गहनिमित्तं मनसि करोति, कालेन कालं उपेक्खानिमित्तं मनसि करोति, तं होति चित्तं मुदु च कम्मनियं च पभस्सरं च, न च पभङ्गु, सम्मा समाधियति आसवानं खयाय। यस्स यस्स च अभिञ्ञासच्छिकरणीयस्स धम्मस्स चित्तं अभिनिन्नामेति अभिञ्ञासच्छिकिरियाय, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बतं पापुणाति सति सतिआयतने।

"सो सचे आकङ्खति – 'अनेकविहितं इद्धिविधं पच्चनुभवेय्यं B 260
पे० (छ अभिञ्ञा वित्थारेतब्बा) आसवानं खया पे० सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरेय्य' न्ति, तत्र तत्रेव सक्खिभब्बतं पापुणाति सति सतिआयतने" ति।

लोणकपल्लवग्गो दसमो।

तस्सुद्दानं

अच्चायिकं पविवेकं, सरदो[1] परिसा तयो[2]।
आजानीया[3] पोत्थको च, लोणं धोवति निमित्तानी ति[3]॥

दुतियो पण्णासको समत्तो।

---

११. सम्बोधवग्गो

१ पुब्बेवसम्बोधसुत्तं। "पुब्बेव मे, भिक्खवे, सम्बोधा अनभिसम्बुद्धस्स बोधिसत्तस्सेव सतो एतदहोसि – 'को नु खो लोके अस्सादो, को आदीनवो, किं निस्सरण' न्ति? तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – 'यं खो लोकं[4] पटिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं लोके अस्सादो। यं लोको[5] अनिच्चो दुक्खो विपरिणामधम्मो, अयं लोके आदीनवो। यो लोके छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं, इदं लोके निस्सरण' न्ति। यावकीवञ्चाहं, भिक्खवे, एवं लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं नाब्भञ्ञासिं, नेव तावाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो' ति पच्चञ्ञासिं। यतो च ख्वाहं[6], भिक्खवे, एवं लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो B 261 R 259

१ सरदा – स्या०। २ तिस्सो – स्या०। ३–३ तथा आजानिया द्वे, तान्वाहसमुद्दा नि – स्या०। ४ लोकं – सी०, स्या०, रो०। ५ लोकं – सी०, स्या०, रो०। ६ सो मय्हं – सी०, रो०, खोहं – स्या०।

आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं अब्भञ्ञासिं, अथाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो' ति पच्चञ्ञासिं । ञाणं च पन मे दस्सनं उदपादि – 'अकुप्पा मे विमुत्ति[1], अयमन्तिमा जाति, नत्थि दानि पुनब्भवो'" ति ।

२ पठमअस्सादसुत्तं । "लोकस्साहं, भिक्खवे, अस्सादपरियेसनं अचरिं[2] । यो लोके अस्सादो तदज्झगमं । यावतको लोके अस्सादो, पञ्ञाय मे सो सुदिट्ठो । लोकस्साहं, भिक्खवे, आदीनवपरियेसनं
B 262 अचरिं । यो लोके आदीनवो तदज्झगमं । यावतको लोके आदीनवो, पञ्ञाय मे सो सुदिट्ठो । लोकस्साहं, भिक्खवे, निस्सरणपरियेसनं अचरिं । यं लोके निस्सरणं तदज्झगमं । यावतकं लोके निस्सरणं, पञ्ञाय मे तं सुदिट्ठं । यावकीवञ्चाहं, भिक्खवे, लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं नाब्भञ्ञासिं, नेव तावाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो' ति पच्चञ्ञासिं । यतो च ख्वाहं, भिक्खवे, लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं अब्भञ्ञासिं, अथाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो' ति पच्चञ्ञासिं । ञाणं च पन मे दस्सनं उदपादि – 'अकुप्पा मे विमुत्ति, अयमन्तिमा जाति, नत्थि दानि पुनब्भवो'" ति ।

R 260 ३ दुतियअस्सादसुत्तं । "नो चेदं[3], भिक्खवे, लोके अस्सादो अभविस्स, नयिदं सत्ता लोके सारज्जेय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि लोके अस्सादो, तस्मा सत्ता लोके सारज्जन्ति । नो चेदं, भिक्खवे, लोके आदीनवो अभविस्स, नयिदं सत्ता लोके निब्बिन्देय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि लोके आदीनवो, तस्मा सत्ता लोके निब्बिन्दन्ति । नो चेदं, भिक्खवे, लोके[4] निस्सरणं अभविस्स, नयिदं सत्ता लोकम्हा निस्सरेय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि लोके निस्सरणं, तस्मा सत्ता

१ चेतोविमुत्ति – सी०, रो० । २ चारिं – स्या०, रो० । ३ चेत – स्या०, रो० ।
४ लोकम्हा – रो० ।

लोकम्हा निस्सरन्ति। यावकीवञ्च, भिक्खवे, सत्ता लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं नाब्भञ्ञासु, नेव ताव, भिक्खवे, सत्ता सदेवका लोका समारका सब्रह्मका सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय निस्सटा विसयुत्ता विप्पमुत्ता विमरियादीकतेन[1] चेतसा विहरिंसु। यतो च खो, भिक्खवे, सत्ता लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं अब्भञ्ञासु, अथ, भिक्खवे, सत्ता सदेवका लोका समारका सब्रह्मका सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय निस्सटा विसयुत्ता विप्पमुत्ता विमरियादीकतेन चेतसा विहरन्ती" ति। B. 263

४ समणब्राह्मणसुत्तं। "ये[2] केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं नप्पजानन्ति, न मे ते, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु वा समणसम्मता ब्राह्मणेसु वा ब्राह्मणसम्मता, न च पन ते आयस्मन्तो सामञ्ञत्थं वा ब्रह्मञ्ञत्थं वा दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति। ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा लोकस्स अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं पजानन्ति, ते खो, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु वा समणसम्मता ब्राह्मणेसु वा ब्राह्मणसम्मता, ते च पनायस्मन्तो सामञ्ञत्थं च ब्रह्मञ्ञत्थं[3] च दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ती[4]" ति।

५ रुण्णसुत्तं। "रुण्णमिदं, भिक्खवे, अरियस्स विनये यदिदं गीतं। उम्मत्तकमिदं, भिक्खवे, अरियस्स विनये यदिदं नच्चं। कोमारकमिदं, भिक्खवे, अरियस्स विनये यदिदं अतिवेलं दन्तविदंसकहसितं[5]। तस्मातिह, भिक्खवे, सेतुघातो गीते, सेतुघातो नच्चे, अलं वो धम्मप्पमोदितानं[6] सतं सितं सितमत्ताया" ति। R. 261

६ अतित्तिसुत्तं। "तिण्णं[7], भिक्खवे, पटिसेवनाय नत्थि तित्ति। कतमेसं तिण्णं? सोप्पस्स, भिक्खवे, पटिसेवनाय नत्थि तित्ति।

---

१ विमरियादिकतेन – सी०, रो०। २ ये हि – सी०, रो०। ३ ब्रह्मञ्ञत्थं – रो०। ४ विहरिस्सन्ती – सी०, रो०। ५ दन्तविदंसकं सितं – सी०; दन्तविदंसकं हसितं – रो०। ६ धम्मपमोदितानं – सी०, स्या०, रो०। ७ तिन्नं – सी०।

B 264 सुरामेरयपानस्स, भिक्खवे, पटिसेवनाय नत्थि तित्ति । मेथुनधम्मसमापत्तिया, भिक्खवे, पटिसेवनाय नत्थि तित्ति । इमेसं, भिक्खवे, तिण्णं पटिसेवनाय नत्थि तित्ती" ति ।

७ **अरक्खितसुत्तं** । अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो अनाथपिण्डिकं गहपतिं भगवा एतदवोच – "चित्ते, गहपति, अरक्खिते कायकम्मं पि अरक्खितं होति, वचीकम्मं पि अरक्खितं होति, मनोकम्मं पि अरक्खितं होति । तस्स अरक्खितकायकम्मन्तस्स अरक्खितवचीकम्मन्तस्स अरक्खितमनोकम्मन्तस्स कायकम्मं पि अवस्सुतं होति, वचीकम्मं पि अवस्सुतं होति, मनोकम्मं पि अवस्सुतं होति । तस्स अवस्सुतकायकम्मन्तस्स अवस्सुतवचीकम्मन्तस्स अवस्सुतमनोकम्मन्तस्स कायकम्मं पि पूतिकं होति, वचीकम्मं पि पूतिकं होति, मनोकम्मं पि पूतिकं होति । तस्स पूतिकायकम्मन्तस्स पूतिवचीकम्मन्तस्स पूतिमनोकम्मन्तस्स न भद्दकं मरणं होति, न भद्दिका कालङ्किरिया[1] ।

"सेय्यथापि, गहपति, कूटागारे दुच्छन्ने कूटं पि अरक्खितं होति, गोपानसियो[2] पि अरक्खिता होन्ति, भित्ति पि अरक्खिता होति, कूटं पि अवस्सुतं होति, गोपानसियो पि अवस्सुता होन्ति, भित्ति पि अवस्सुता होति, कूटं पि पूतिकं होति, गोपानसियो पि पूतिका होन्ति, भित्ति पि R 267 पूतिका होति । एवमेव खो, गहपति, चित्ते अरक्खिते कायकम्मं पि अरक्खितं होति, वचीकम्मं पि अरक्खितं होति, मनोकम्मं पि अरक्खितं होति । तस्स अरक्खितकायकम्मन्तस्स अरक्खितवचीकम्मन्तस्स अरक्खितमनोकम्मन्तस्स कायकम्मं पि अवस्सुतं होति, वचीकम्मं पि अवस्सुतं होति, मनोकम्मं पि अवस्सुतं होति । तस्स अवस्सुतकायकम्मन्तस्स अवस्सुतवचीकम्मन्तस्स अवस्सुतमनोकम्मन्तस्स कायकम्मं पि पूतिकं होति, वचीकम्मं पि पूतिकं होति, मनोकम्मं पि पूतिकं होति । तस्स पूतिकायकम्मन्तस्स पूतिवचीकम्मन्तस्स पूतिमनोकम्मन्तस्स न भद्दकं मरणं होति, न भद्दिका कालङ्किरिया ।

*R. 263 "चित्ते, गहपति, रक्खिते कायकम्मं पि रक्खितं होति, वचीकम्मं पि रक्खितं होति, मनोकम्मं पि रक्खितं होति । तस्स रक्खितकाय

१ कालकिरिया – सी० । २ गोपानसियो – सी० ।

कम्मन्तस्स रक्खितवचीकम्मन्तस्स रक्खितमनोकम्मन्तस्स कायकम्म पि अनवस्सुत होति, वचीकम्म पि अनवस्सुत होति, मनोकम्म पि अनवस्सुत होति। तस्स अनवस्सुतकायकम्मन्तस्स अनवस्सुतवचीकम्मन्तस्स अनवस्सुतमनोकम्मन्तस्स कायकम्म पि अपूतिक होति, वचीकम्म पि अपूतिक होति, मनोकम्म पि अपूतिक होति। तस्स अपूतिकायकम्मन्तस्स अपूतिवचीकम्मन्तस्स अपूतिमनोकम्मन्तस्स भद्दक मरण होति, भद्दिका कालङ्किरिया।

"सेय्यथापि, गहपति, कूटागारे सुच्छन्ने कूट पि रक्खित होति, गोपानसियो पि रक्खिता होन्ति, भित्ति पि रक्खिता होति, कूट पि अनवस्सुत होति, गोपानसियो पि अनवस्सुता होन्ति, भित्ति पि अनवस्सुता होति, कूट पि अपूतिक होति, गोपानसियो पि अपूतिका होन्ति, भित्ति पि अपूतिका होति। एवमेव खो, गहपति, चित्ते रक्खिते कायकम्म पि रक्खित होति, वचीकम्म पि रक्खित होति, मनोकम्म पि रक्खित होति। तस्स रक्खितकायकम्मन्तस्स रक्खितवचीकम्मन्तस्स रक्खितमनोकम्मन्तस्स कायकम्म पि अनवस्सुत होति, वचीकम्म पि अनवस्सुत होति, मनोकम्म पि अनवस्सुत होति। तस्स अनवस्सुतकायकम्मन्तस्स अनवस्सुतवचीकम्मन्तस्स अनवस्सुतमनोकम्मन्तस्स कायकम्म पि अपूतिक होति, वचीकम्म पि अपूतिक होति, मनोकम्मं पि अपूतिक होति। तस्स अपूतिकायकम्मन्तस्स अपूतिवचीकम्मन्तस्स अपूतिमनोकम्मन्तस्स भद्दक मरण होति, भद्दिका कालङ्किरिया" ति।

८ व्यापन्नसुत्तं। एकमन्त निसिन्न खो अनाथपिण्डिक गहपति भगवा एतदवोच – "चित्ते, गहपति, व्यापन्ने[1] कायकम्म पि व्यापन्न होति, वचीकम्म पि व्यापन्न होति, मनोकम्म पि व्यापन्न होति। तस्स व्यापन्नकायकम्मन्तस्स व्यापन्नवचीकम्मन्तस्स व्यापन्नमनोकम्मन्तस्स न भद्दक मरण होति, न भद्दिका कालङ्किरिया। सेय्यथापि, गहपति,
कूटागारे दुच्छन्ने कूट पि व्यापन्न होति, गोपानसियो पि व्यापन्ना होन्ति, R 263
भित्ति पि व्यापन्ना होति, एवमेव खो, गहपति, चित्ते व्यापन्ने कायकम्म B 266
पि व्यापन्न होति, वचीकम्म पि व्यापन्न होति, मनोकम्म पि व्यापन्न होति। तस्स व्यापन्नकायकम्मन्तस्स व्यापन्नवचीकम्मन्तस्स व्यापन्नमनोकम्मन्तस्स न भद्दक मरण होति, न भद्दिका कालङ्किरिया।

१ व्यापन्ने – सी०, रो०।

"चित्ते, गहपति, अब्यापन्ने कायकम्मं पि अब्यापन्नं होति, वचीकम्मं पि अब्यापन्नं होति, मनोकम्मं पि अब्यापन्नं होति। तस्स अब्यापन्नकायकम्मन्तस्स अब्यापन्नवचीकम्मन्तस्स अब्यापन्नमनोकम्मन्तस्स भद्दकं मरणं होति, भद्दिका कालङ्किरिया। सेय्यथापि, गहपति,
R. 264 कूटागारे सुच्छन्ने कूटं पि अब्यापन्नं होति, गोपानसियो पि अब्यापन्ना होन्ति, भित्ति पि अब्यापन्ना होति, एवमेव खो, गहपति, चित्ते अब्यापन्ने कायकम्मं पि अब्यापन्नं होति, वचीकम्मं पि अब्यापन्नं होति, मनोकम्मं पि अब्यापन्नं होति। तस्स अब्यापन्नकायकम्मन्तस्स ...पे०... अब्यापन्नमनोकम्मन्तस्स भद्दकं मरणं होति, भद्दिका कालङ्किरिया" ति।

९. पठमनिदानसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मानं समुदयाय। कतमानि तीणि? लोभो निदानं कम्मानं समुदयाय, दोसो निदानं कम्मानं समुदयाय, मोहो निदानं कम्मानं समुदयाय। यं, भिक्खवे, लोभपकतं कम्मं लोभजं लोभनिदानं लोभसमुदयं, तं कम्मं अकुसलं तं कम्मं सावज्जं तं कम्मं दुक्खविपाकं, तं कम्मं कम्मसमुदयाय संवत्तति, न तं कम्मं कम्मनिरोधाय संवत्तति। यं, भिक्खवे, दोसपकतं कम्मं दोसजं दोसनिदानं दोससमुदयं, तं कम्मं अकुसलं तं कम्मं सावज्जं तं कम्मं दुक्खविपाकं, तं कम्मं कम्मसमुदयाय संवत्तति, न तं कम्मं कम्मनिरोधाय संवत्तति। यं, भिक्खवे, मोहपकतं कम्मं मोहजं मोहनिदानं मोहसमुदयं, तं कम्मं अकुसलं तं कम्मं सावज्जं तं कम्मं दुक्खविपाकं, तं कम्मं कम्मसमुदयाय संवत्तति, न तं कम्मं कम्मनिरोधाय संवत्तति। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि निदानानि कम्मानं समुदयाय।

"तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मानं समुदयाय। कतमानि तीणि? अलोभो निदानं कम्मानं समुदयाय, अदोसो निदानं कम्मानं समुदयाय, अमोहो निदानं कम्मानं समुदयाय। यं, भिक्खवे,
R. 267 अलोभपकतं कम्मं अलोभजं अलोभनिदानं अलोभसमुदयं, तं कम्मं कुसलं तं कम्मं अनवज्जं तं कम्मं सुखविपाकं, तं कम्मं कम्मनिरोधाय संवत्तति, न तं कम्मं कम्मसमुदयाय संवत्तति। यं, भिक्खवे, अदोसपकतं कम्मं अदोसजं अदोसनिदानं अदोससमुदयं, तं कम्मं कुसलं तं कम्मं अनवज्जं तं कम्मं सुखविपाकं, तं कम्मं कम्मनिरोधाय संवत्तति, न तं

कम्म कम्मसमुदयाय सवत्तति । य, भिक्खवे, अमोहपकत कम्म अमोहज अमोहनिदान अमोहसमुदय, त कम्म कुसल त कम्म अनवज्ज त कम्म सुखविपाक, त कम्म कम्मनिरोधाय सवत्तति, न त कम्म कम्मसमुदयाय सवत्तति । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि निदानानि कम्मान समुदयाया" ति ।

१० दुतियनिदानसुत्त । "तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मान समुदयाय । कतमानि तीणि ? अतीते, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति, अनागते, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति, पच्चुप्पन्ने, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति । कथ च, भिक्खवे, अतीते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति ? अतीते, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ चेतसा अनुवितक्केति अनुविचारेति । तस्स अतीते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ चेतसा अनुवितक्कयतो अनुविचारयतो छन्दो जायति । छन्दजातो तेहि धम्मेहि सयुत्तो होति । एतमह[1], भिक्खवे, सयोजन वदामि यो चेतसो सारागो । एव खो, भिक्खवे, अतीते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति ।

"कथ च, भिक्खवे, अनागते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति ? अनागते, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ चेतसा अनुवितक्केति अनुविचारेति । तस्स अनागते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ चेतसा अनुवितक्कयतो अनुविचारयतो छन्दो जायति । छन्दजातो तेहि धम्मेहि सयुत्तो होति । एतमह, भिक्खवे, सयोजन वदामि यो चेतसो सारागो । एव खो, भिक्खवे, अनागते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति ।

"कथ च, भिक्खवे, पच्चुप्पन्ने छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो जायति ? पच्चुप्पन्ने, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ चेतसा अनुवितक्केति अनुविचारेति । तस्स पच्चुप्पन्ने छन्दरागट्ठानिये B 263
धम्मे आरब्भ चेतसा अनुवितक्कयतो अनुविचारयतो छन्दो जायति । छन्दरागतो तेहि धम्मेहि सयुत्तो होति । एतमह, भिक्खवे, सयोजन वदामि यो चेतसो सारागो । एव खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्ने छन्दरागट्ठानिये

१ एतमह – रो० ।

धम्मे आरब्भ छन्दो जायति। इमानि खो, भिक्खवे, तीणि निदानानि कम्मानं समुदयाय।

R.265 "तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मानं समुदयाय। कतमानि तीणि? अतीते, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति, अनागते भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति, पच्चुप्पन्ने, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति। कथं च, भिक्खवे, अतीते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति? अतीतानं, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानियानं धम्मानं आयतिं विपाकं पजानाति। आयतिं विपाकं विदित्वा तदभिनिवत्तेति[1]। तदभिनिवत्तेत्वा[1] चेतसा अभिनिविज्झित्वा पञ्ञाय अतिविज्झ पस्सति। एवं खो, भिक्खवे, अतीते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति।

"कथं च, भिक्खवे, अनागते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति? अनागतानं, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानियानं धम्मानं आयतिं विपाकं पजानाति। आयतिं विपाकं विदित्वा तदभिनिवत्तेति। तदभिनिवत्तेत्वा चेतसा अभिनिविज्झित्वा पञ्ञाय अतिविज्झ पस्सति। एवं खो, भिक्खवे, अनागते छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति।

"कथं च, भिक्खवे, पच्चुप्पन्ने छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति? पच्चुप्पन्नानं, भिक्खवे, छन्दरागट्ठानियानं धम्मानं आयतिं विपाकं पजानाति, आयतिं विपाकं विदित्वा तदभिनिवत्तेति, तदभिनिवत्तेत्वा चेतसा अभिनिविज्झित्वा पञ्ञाय अतिविज्झ पस्सति। एवं खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्ने छन्दरागट्ठानिये धम्मे आरब्भ छन्दो न जायति। इमानि खो भिक्खवे, तीणि निदानानि कम्मानं समुदयाया" ति।

सम्बोधवग्गो एकादसमो।

तस्सुद्दानं

B.269 पुब्बेव[2] दुवे[3] अस्सादा[3], समणो रुण्णपञ्चमं।
अतित्ति[4] द्वे च वुत्तानि[5], निदानानि अपरे दुवे ति॥

— — ० — —

१–१. तदभिनिवत्तेति, तदभिनिवत्तेत्वा – सी०, स्या०; तदभिनिब्बत्तेति, तदभिनिब्बत्तेत्वा – रो०। २. पुब्बे – स्या०। ३–३. मनुस्से अस्सादो – स्या०। ४. अतित्ता – स्या०। ५. वुत्तानि – स्या०।

१२. आपायिकवग्गो

१ आपायिकसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, आपायिका नेरयिका इदमप्पहाय । कतमे तयो ? यो च अब्रह्मचारी ब्रह्मचारिपटिञ्ञो, R 266 यो च सुद्धं ब्रह्मचरियं चरन्तं अमूलकेन अब्रह्मचरियेन अनुद्धंसेति, यो चायं एववादी एवंदिट्ठि – 'नत्थि कामेसु दोसो' ति, सो[1] ताय कामेसु[1] पातब्यतं[2] आपज्जति । इमे खो, भिक्खवे, तयो आपायिका नेरयिका इदमप्पहाया" ति ।

२ दुल्लभसुत्तं । "तिण्णं, भिक्खवे, पातुभावो दुल्लभो लोकस्मिं । कतमेसं तिण्णं ? तथागतस्स, भिक्खवे, अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स पातुभावो दुल्लभो लोकस्मिं, तथागतप्पवेदितस्स धम्मविनयस्स देसेता पुग्गलो दुल्लभो लोकस्मिं, कतञ्ञू कतवेदी पुग्गलो दुल्लभो लोकस्मिं । इमेसं खो, भिक्खवे, तिण्णं पातुभावो दुल्लभो लोकस्मिं" ति ।

३. अप्पमेय्यसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? सुप्पमेय्यो, दुप्पमेय्यो, अप्पमेय्यो । कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो सुप्पमेय्यो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो उद्धतो होति उन्नळो[3] चपलो मुखरो विकिण्णवाचो मुट्ठस्सति असम्पजानो असमाहितो विब्भन्तचित्तो पाकतिन्द्रियो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो सुप्पमेय्यो ।

"कतमो च, भिक्खवे, पुग्गलो दुप्पमेय्यो ? इध, भिक्खवे, B 270 एकच्चो पुग्गलो अनुद्धतो होति अनुन्नळो अचपलो अमुखरो अविकिण्णवाचो उपट्ठितस्सति सम्पजानो समाहितो एकग्गचित्तो संवुतिन्द्रियो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो दुप्पमेय्यो ।

"कतमो च भिक्खवे, पुग्गलो अप्पमेय्यो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अरहं होति खीणासवो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पुग्गलो अप्पमेय्यो । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं" ति ।

४ आनेञ्जसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो सब्बसो [illegible]

१–१ सो तावमु – सी०, रा० । २ पातब्यत – सी०, रा० । ३ उन्नळा – सी० ।

रूपसञ्ञान समतिक्कमा पटिघसञ्ञान अत्थङ्गमा[1] नानत्तसञ्ञान अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति आकासानञ्चायतन उपसम्पज्ज विहरति। सो तदस्सादेति त निकामेति तेन च वित्ति आपज्जति, तत्र ठितो तदधिमुत्तो तब्बहुलविहारी अपरिहीनो काल कुरुमानो आकासानञ्चायतनूपगान देवान सहब्यत उपपज्जति। आकासानञ्चायतनूपगान, भिक्खवे, देवान वीसति[2] कप्पसहस्सानि आयुप्पमाण। तत्थ[3] पुथुज्जनो यावतायुक ठत्वा यावतक तेस देवान आयुप्पमाण त सब्ब खेपेत्वा निरय पि गच्छति तिरच्छानयोनि पि गच्छति पेत्तिविसय पि गच्छति। भगवतो पन सावको तत्थ यावतायुक ठत्वा यावतक तेस देवान आयुप्पमाण त सब्ब खेपेत्वा तस्मियेव भवे परिनिब्बायति। अय खो, भिक्खवे, विसेसो अय अधिप्पयासो[4] इद नानाकरण सुतवतो अरियसावकस्स अस्सुतवता पुथुज्जनेन, यदिद गतिया उपपत्तिया[5]।

"पुन च पर, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो सब्बसो आकासानञ्चायतन समतिक्कम्म 'अनन्त विञ्ञाण' ति विञ्ञाणञ्चायतन उपसम्पज्ज विहरति। सो तदस्सादेति त निकामेति तेन च वित्ति आपज्जति, तत्र ठितो तदधिमुत्तो तब्बहुलविहारी अपरिहीनो काल कुरुमानो विञ्ञाणञ्चायतनूपगान देवान सहब्यत उपपज्जति[6]। विञ्ञाणञ्चायतनूपगान, भिक्खवे, देवान चत्तारीस कप्पसहस्सानि
B 271 आयुप्पमाण। तत्थ पुथुज्जनो यावतायुक ठत्वा यावतक तेस देवान आयुप्पमाण त सब्ब खेपेत्वा निरय पि गच्छति तिरच्छानयोनि पि गच्छति पेत्तिविसय पि गच्छति। भगवतो पन सावको तत्थ यावतायुक ठत्वा यावतक तेस देवान आयुप्पमाण त सब्ब खेपेत्वा तस्मियेव भवे परिनिब्बायति। अय खो, भिक्खवे, विसेसो अय अधिप्पयासो इद
R 263 नानाकरण सुतवतो अरियसावकस्स अस्सुतवता पुथुज्जनेन, यदिद गतिया उपपत्तिया।

"पुन च पर, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो सब्बसो विञ्ञाणञ्चायतन समतिक्कम्म 'नत्थि किञ्ची' ति आकिञ्चञ्ञायतन उपसम्पज्ज विहरति। सो तदस्सादेति त निकामेति तेन च वित्ति आप-

१ अत्थङ्गमा – रो०। २ वीसतिं – रो०। ३ तत्र – सी० रो०। ४ अधिप्पाया – सी० रो०। ५ उपपत्तिया गति – सी० रो०। ६ उपपज्जति – सी० रो०।

ज्जति, तत्र ठितो तदधिमुत्तो तब्बहुलविहारी अपरिहीनो काल कुरुमानो आकिञ्चञ्ञायतनूपगानं देवानं सहब्यतं उपपज्जति । आकिञ्चञ्ञायतनूपगानं, भिक्खवे, देवानं सट्ठि[1] कप्पसहस्सानि आयुप्पमाणं । तत्थ पुथुज्जनो यावतायुकं ठत्वा यावतकं तेसं देवानं आयुप्पमाणं त सब्बं खेपेत्वा निरयं पि गच्छति तिरच्छानयोनिं पि गच्छति पेत्तिविसयं पि गच्छति । भगवतो पन सावको तत्थ यावतायुकं ठत्वा यावतक तेसं देवानं आयुप्पमाणं तं सब्बं खेपेत्वा तस्मियेव भवे परिनिब्बायति । अयं खो, भिक्खवे, विसेसो, अयं अधिप्पयासो इदं नानाकरणं सुतवतो अरियसावकस्स अस्सुतवता पुथुज्जनेन, यदिदं गतिया उपपत्तिया ।

"इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं" ति ।

५. विपत्तिसम्पदासुत्तं । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, विपत्तियो । कतमा तिस्सो ? सीलविपत्ति, चित्तविपत्ति, दिट्ठिविपत्ति । कतमा च, भिक्खवे, सीलविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती होति, अदिन्नादायी होति, कामेसुमिच्छाचारी होति, मुसावादी होति, पिसुणवाचो होति, फरुसवाचो होति, सम्फप्पलापी होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सीलविपत्ति ।

"कतमा च, भिक्खवे, चित्तविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अभिज्झालु होति ब्यापन्नचित्तो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, चित्तविपत्ति ।

"कतमा च, भिक्खवे, दिट्ठिविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो B. 272 मिच्छादिट्ठिको होति विपरीतदस्सनो – 'नत्थि दिन्नं, नत्थि यिट्ठं, नत्थि हुतं, नत्थि सुकतदुक्कटानं[2], कम्मानं फलं विपाको, नत्थि अयं लोको, नत्थि R. 269 परो लोको, नत्थि माता, नत्थि पिता, नत्थि सत्ता ओपपातिका, नत्थि लोके समणब्राह्मणा सम्मग्गता[3] सम्मापटिपन्ना ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती' ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, दिट्ठिविपत्ति । सीलविपत्तिहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति; चित्तविपत्तिहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति; दिट्ठिविपत्तिहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा

१. सट्ठि – सी० रो० । २. सुकट० – सी० रो० । ३. समग्गता – रो० ।

परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो विपत्तियो ति ।

"तिस्सो इमा, भिक्खवे, सम्पदा । कतमा तिस्सो ? सीलसम्पदा, चित्तसम्पदा, दिट्ठिसम्पदा । कतमा च, भिक्खवे, सीलसम्पदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फरुसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्पलापा पटिविरतो होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे सीलसम्पदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, चित्तसम्पदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अनभिज्झालु होति अब्यापन्नचित्तो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, चित्तसम्पदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, दिट्ठिसम्पदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो सम्मादिट्ठिको होति अविपरीतदस्सनो – 'अत्थि दिन्नं, अत्थि यिट्ठं, अत्थि हुतं, अत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको, अत्थि अयं लोको, अत्थि परो लोको, अत्थि माता, अत्थि पिता, अत्थि सत्ता ओपपातिका, अत्थि लोके समणब्राह्मणा सम्मग्गता सम्मापटिपन्ना ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती' ति । अयं
R 270 वुच्चति, भिक्खवे, दिट्ठिसम्पदा । सीलसम्पदाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ति, चित्तसम्पदाहेतु
B 273 वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ति, दिट्ठिसम्पदाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सग्गं लोकं उपपज्जन्ति । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सम्पदा" ति ।

६. अपण्णकसुत्तं । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, विपत्तियो । कतमा तिस्सो ? सीलविपत्ति, चित्तविपत्ति, दिट्ठिविपत्ति । कतमा च, भिक्खवे, सीलविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती होति पे० सम्फप्पलापी होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सीलविपत्ति ।

"कतमा च, भिक्खवे, चित्तविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अभिज्झालु होति ब्यापन्नचित्तो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, चित्तविपत्ति ।

च, भिक्खवे, कम्मन्तविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती होति ...पे०... सम्फप्पलापी होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, कम्मन्तविपत्ति ।

"कतमा च, भिक्खवे, आजीवविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो मिच्छाआजीवो होति, मिच्छाआजीवेन जीविकं कप्पेति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, आजीवविपत्ति ।

R.271 "कतमा च, भिक्खवे, दिट्ठिविपत्ति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो मिच्छादिट्ठिको होति विपरीतदस्सनो – 'नत्थि दिन्नं, नत्थि यिट्ठं ...पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती' ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, दिट्ठिविपत्ति । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो विपत्तियो ति ।

"तिस्सो इमा, भिक्खवे, सम्पदा । कतमा तिस्सो ? कम्मन्तसम्पदा, आजीवसम्पदा, दिट्ठिसम्पदा । कतमा च, भिक्खवे, कम्मन्तसम्पदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति ...पे०... सम्फप्पलापा पटिविरतो होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, कम्मन्तसम्पदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, आजीवसम्पदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो सम्माआजीवो होति, सम्माआजीवेन जीविकं कप्पेति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, आजीवसम्पदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, दिट्ठिसम्पदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो सम्मादिट्ठिको होति अविपरीतदस्सनो – 'अत्थि दिन्नं, अत्थि यिट्ठं
B.275 ...पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती' ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, दिट्ठिसम्पदा । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सम्पदा" ति ।

८. पठमसोचेय्यसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, सोचेय्यानि । कतमानि तीणि ? कायसोचेय्यं, वचीसोचेय्यं, मनोसोचेय्यं । कतमं च, भिक्खवे, कायसोचेय्यं ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति । इदं वुच्चति, भिक्खवे, कायसोचेय्यं ।

"कतमं च, भिक्खवे, वचीसोचेय्यं ? इध, भिक्खवे, एकच्चो मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फरुसाय

वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्पलापा पटिविरतो होति । इद वुच्चति भिक्खवे, वचीसोचेय्य ।

"कतम च, भिक्खवे, मनोसोचेय्य ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अनभिज्झालु होति अब्यापन्नचित्तो सम्मादिट्ठिको । इद वुच्चति, भिक्खवे, मनोसोचेय्य । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि सोचेय्यानी" ति । R 272

९ दुतियसोचेय्यसुत्त । "तीणिमानि, भिक्खवे, सोचेय्यानि । कतमानि तीणि ? कायसोचेय्य, वचीसोचेय्य, मनोसोचेय्य । कतम च, भिक्खवे, कायसोचेय्य ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, अब्रह्मचरिया पटिविरतो होति । इद वुच्चति, भिक्खवे, कायसोचेय्य ।

"कतम च, भिक्खवे, वचीसोचेय्य ? इध, भिक्खवे, भिक्खु मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फरुसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्पलापा पटिविरतो होति । इद वुच्चति, भिक्खवे, वचीसोचेय्य ।

"कतम च, भिक्खवे, मनोसोचेय्य ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सन्त वा अज्झत्त कामच्छन्द–'अत्थि मे अज्झत्त कामच्छन्दो' ति पजानाति, असन्त वा अज्झत्त कामच्छन्द – 'नत्थि मे अज्झत्त कामच्छन्दो' ति पजानाति, यथा च अनुप्पन्नस्स कामच्छन्दस्स उप्पादो होति, B 276
त च पजानाति, यथा च उप्पन्नस्स कामच्छन्दस्स पहान होति, त च पजानाति, यथा च पहीनस्स कामच्छन्दस्स आयति अनुप्पादो होति, त च पजानाति, सन्त वा अज्झत्त ब्यापाद – 'अत्थि मे अज्झत्त ब्यापादो' ति पजानाति, असन्त वा अज्झत्त ब्यापाद – 'नत्थि मे अज्झत्त ब्यापादो' ति पजानाति, यथा च अनुप्पन्नस्स ब्यापादस्स उप्पादो होति, त च पजानाति, यथा च उप्पन्नस्स ब्यापादस्स पहान होति, त च पजानाति, यथा च पहीनस्स ब्यापादस्स आयति अनुप्पादो होति, त च पजानाति, सन्त वा अज्झत्त थीनमिद्ध[१] –'अत्थि मे अज्झत्त थीनमिद्ध' ति पजानाति, असन्त वा अज्झत्त थीनमिद्ध –'नत्थि मे अज्झत्त थीनमिद्ध' ति पजानाति, यथा च अनुप्पन्नस्स थीनमिद्धस्स उप्पादो होति, त च पजानाति, यथा च उप्पन्नस्स थीनमिद्धस्स पहान होति, त च पजानाति, यथा च पहीनस्स

१ थिनमिद्ध – म० ।

थीनमिद्धस्स आयति अनुप्पादो होति, त च पजानाति, सन्त वा अज्झत्त उद्धच्चकुक्कुच्च – 'अत्थि मे अज्झत्त उद्धच्चकुक्कुच्च' ति पजानाति,
R 273 असन्त वा अज्झत्त उद्धच्चकुक्कुच्च – 'नत्थि मे अज्झत्त उद्धच्चकुक्कुच्च' ति पजानाति, यथा च अनुप्पन्नस्स उद्धच्चकुक्कुच्चस्स उप्पादो होति, त च पजानाति, यथा च उप्पन्नस्स उद्धच्चकुक्कुच्चस्स पहान होति, त च पजानाति, यथा च पहीनस्स उद्धच्चकुक्कुच्चस्स आयति अनुप्पादो होति, त च पजानाति, सन्त वा अज्झत्त विचिकिच्छ – 'अत्थि मे अज्झत्त विचिकिच्छा' ति पजानाति, असन्त वा अज्झत्त विचिकिच्छ – 'नत्थि मे अज्झत्त विचिकिच्छा' ति पजानाति, यथा च अनुप्पन्नाय विचिकिच्छाय उप्पादो होति, त च पजानाति, यथा च उप्पन्नाय विचिकिच्छाय पहान होति, त च पजानाति, यथा च पहीनाय विचिकिच्छाय आयति अनुप्पादो होति, त च पजानाति । इद वुच्चति, भिक्खवे, मनोसोचेय्य । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि सोचेय्यानी ति ।

"कायसुचि वचीसुचि[1], चेतोसुचि अनासव ।
सुचि सोचेय्यसम्पन्न, आहु निन्हातपापक" ति ॥

१० मोनेय्यसुत्त । "तीणिमानि, भिक्खवे, मोनेय्यानि । कतमानि तीणि ? कायमोनेय्य, वचीमोनेय्य, मनोमोनेय्य । कतम
B 277 च, भिक्खवे, कायमोनेय्य ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, अब्रह्मचरिया पटिविरतो होति । इद वुच्चति, भिक्खवे, कायमोनेय्य ।

"कतम च, भिक्खवे, वचीमोनेय्य ? इध, भिक्खवे, भिक्खु मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फरुसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्पलापा पटिविरतो होति । इद वुच्चति, भिक्खवे, वचीमोनेय्य ।

"कतम च, भिक्खवे, मनोमोनेय्य ? इध, भिक्खवे, भिक्खु आसवान खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्ञाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सय अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । इद वुच्चति, भिक्खवे, मनोमोनेय्य । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि मोनेय्यानी ति ।

---

१ वाचासुचि – रो० ।

"कायमुनिं वचीमुनिं, चेतोमुनिं अनासवं ।
मुनिं मोनेय्यसम्पन्नं, आहु सब्बप्पहायिनं" ति ॥

आपायिकवग्गो द्वादसमो ।

तस्सुद्दानं

आपायिको दुल्लभो अप्पमेय्यं, आनेञ्जविपत्तिसम्पदा ।
अपण्णको[1] च कम्मन्तो[1], द्वे सोचेय्यानि मोनेय्यं ति ॥

———o———

१३. कुसिनारवग्गो

१. कुसिनारसुत्तं । एकं समयं भगवा कुसिनाराय विहरति R 274
हरणे वनसण्डे । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" । "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

"इध, भिक्खवे, भिक्खु अञ्ञतरं गामं वा निगमं वा उप- साय विहरति । तमेनं गहपति वा गहपतिपुत्तो वा उपसङ्कमित्वा तनाय भत्तेन निमन्तेति । आकङ्खमानो, भिक्खवे, भिक्खु अधि- D. 278
ति । सो तस्सा रत्तिया अच्चयेन पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा चीवरमादाय येन तस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा निवेसनं सङ्कमति; उपसङ्कमित्वा पञ्ञत्ते आसने निसीदति । तमेनं सो ति वा गहपतिपुत्तो वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था प्पेति सम्पवारेति । तस्स एवं होति – 'साधु वत म्यायं[2] गहपति गहपतिपुत्तो वा पणीतेन खादनीयेन[3] भोजनीयेन[3] सहत्था सन्तप्पेति वारेती' ति । एवं पिस्स होति – 'अहो वत म्यायं गहपति वा तिपुत्तो वा आयतिं पि एवरूपेन पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन था सन्तप्पेय्य सम्पवारेय्या' ति । सो तं पिण्डपातं गथितो[4] मुच्छितो ोपन्नो अनादीनवदस्सावी अनिस्सरणपञ्ञो परिभुञ्जति । सो तत्थ वितक्कं पि वितक्केति, ब्यापादवितक्कं पि वितक्केति, विहिंसा- क्कं पि वितक्केति । एवरूपस्साहं, भिक्खवे, भिक्खुनो दिन्नं न मह- ति वदामि । तं किस्स हेतु ? पमत्तो हि, भिक्खवे, भिक्खु विहरति ।

१–१. अपण्णकम्मन्तो – स्या० । २. माय – सी०, रो० । ३–३. खादनियेन यन – रो० । ४. गधितो – स्या०

"इध पन, भिक्खवे, भिक्खु अञ्ञतरं गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरति। तमेनं गहपति वा गहपतिपुत्तो वा उपसङ्कमित्वा स्वातनाय भत्तेन निमन्तेति। आकङ्खमानो, भिक्खवे, भिक्खु अधिवासेति। सो तस्सा रत्तिया अच्चयेन पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय येन तस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा निवेसनं तेनुपसङ्कमति, उपसङ्कमित्वा पञ्ञत्ते आसने निसीदति। तमेनं सो गहपति वा गहपतिपुत्तो वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेति सम्पवारेति। तस्स न एवं होति – 'साधु वत म्यायं गहपति R 275 वा गहपतिपुत्तो वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेति सम्पवारेती' ति। एवं पिस्स न होति – 'अहो वत म्यायं गहपति वा गहपतिपुत्तो वा आयतिं पि एवरूपेन पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेय्य सम्पवारेय्या' ति। सो तं पिण्डपातं अगथितो अमुच्छितो अनज्झोपन्नो[1] आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्ञो परिभुञ्जति। D 279 सो तत्थ नेक्खम्मवितक्कं पि वितक्केति, अब्यापादवितक्कं पि वितक्केति, अविहिंसावितक्कं पि वितक्केति। एवरूपस्साहं, भिक्खवे, भिक्खुनो दिन्नं महप्फलं ति वदामि। तं किस्स हेतु? अप्पमत्तो हि, भिक्खवे, भिक्खु विहरती" ति।

"यस्स पन, भिक्खवे, दिसाय भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञ पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, गन्तु पि मे एसा, भिक्खवे, दिसा फासु होति, पगेव मनसि कातु ! निट्ठमेत्थ गच्छामि – 'अद्धा ते आयस्मन्तो तयो[1] धम्मे पजहिंसु, तयो धम्मे बहुलमकंसु । कतमे तयो धम्मे पजहिंसु ? कामवितक्क, R 276 ब्यापादवितक्क, विहिंसावितक्क – इमे तयो धम्मे पजहिंसु । कतमे तयो धम्मे बहुलमकंसु ? नेक्खम्मवितक्क, अब्यापादवितक्क, अविहिंसावितक्क – इमे तयो धम्मे बहुलमकंसु' । यस्स, भिक्खवे, दिसाय भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञ पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, गन्तु पि मे एसा, भिक्खवे, दिसा फासु होति, पगेव मनसि कातु ! निट्ठमेत्थ गच्छामि – 'अद्धा ते आयस्मन्तो इमे तयो धम्मे पजहिंसु, इमे तयो धम्मे बहुलमकंसू'" ति ।

३ **गोतमकचेतियसुत्त** । एक समय भगवा वेसालिय विहरति गोतमके चेतिये । B. 280 तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" ति । "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच – "अभिञ्ञायाह, भिक्खवे, धम्म देसेमि, नो अनभिञ्ञाय । सनिदानाह, भिक्खवे, धम्म देसेमि, नो अनिदान । सप्पाटिहारियाह, भिक्खवे, धम्म देसेमि, नो अप्पाटिहारिय । तस्स मय्ह, भिक्खवे, अभिञ्ञाय धम्म देसयतो नो अनभिञ्ञाय, सनिदान धम्म देसयतो नो अनिदान, सप्पाटिहारिय धम्म देसयतो नो अप्पाटिहारिय, करणीयो ओवादो, करणीया अनुसासनी । अल च पन वो, भिक्खवे, तुट्ठिया, अल अत्तमनताय, अल सोमनस्साय – 'सम्मासम्बुद्धो भगवा, स्वाक्खातो धम्मो, सुप्पटिपन्नो सङ्घो'" ति ।

इदमवोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासित अभिनन्दु ति । इमस्मि च पन वेय्याकरणस्मि भञ्ञमाने सहस्सी लोकधातु अकम्पित्था ति ।

४ **भरण्डुकालामसुत्त** । एक समय भगवा कोसलेसु चारिक चरमानो येन कपिलवत्थु तदवसरि । अस्सोसि खो महानामो सक्को – "भगवा किर कपिलवत्थु अनुप्पत्तो" ति । अथ खो महानामो सक्को

---

१ इमे तयो – रो० ।

"इध पन, भिक्खवे, भिक्खु अञ्ञतरं गामं वा निगमं वा उपनिस्साय विहरति। तमेनं गहपति वा गहपतिपुत्तो वा उपसङ्कमित्वा स्वातनाय भत्तेन निमन्तेति। आकङ्खमानो, भिक्खवे, भिक्खु अधिवासेति। सो तस्सा रत्तिया अच्चयेन पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय येन तस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा निवेसनं तेनुपसङ्कमति, उपसङ्कमित्वा पञ्ञत्ते आसने निसीदति। तमेनं सो गहपति वा गहपतिपुत्तो वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेति सम्पवारेति। तस्स न एवं होति – 'साधु वत म्यायं गहपति R 275 वा गहपतिपुत्तो वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेति सम्पवारेती' ति। एवं पिस्स न होति – 'अहो वत म्यायं गहपति वा गहपतिपुत्तो वा आयतिं पि एवरूपेन पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेय्य सम्पवारेय्या' ति। सो तं पिण्डपातं अगथितो अमुच्छितो अनज्झोपन्नो[1] आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्ञो परिभुञ्जति। B 279 सो तत्थ नेक्खम्मवितक्कं पि वितक्केति, अब्यापादवितक्कं पि वितक्केति, अविहिंसावितक्कं पि वितक्केति। एवरूपस्साहं, भिक्खवे, भिक्खुनो दिन्नं महप्फलं ति वदामि। तं किस्स हेतु? अप्पमत्तो हि, भिक्खवे, भिक्खु विहरती" ति।

२. भण्डनसुत्तं। "यस्सं, भिक्खवे, दिसायं भिक्खू भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्ञमञ्ञं मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरन्ति, मनसि कातुं पि मे एसा, भिक्खवे, दिसा न फासु होति, पगेव गन्तुं! निट्ठमेत्थ गच्छामि – 'अद्धा ते आयस्मन्तो तयो धम्मे पजहिंसु, तयो धम्मे बहुलमकंसु'[2]। कतमे तयो धम्मे पजहिंसु? नेक्खम्मवितक्कं, अब्यापादवितक्कं, अविहिंसावितक्कं – इमे तयो धम्मे पजहिंसु। कतमे तयो धम्मे बहुलमकंसु? कामवितक्कं, ब्यापादवितक्कं, विहिंसावितक्कं – इमे तयो धम्मे बहुलमकंसु'। यस्सं, भिक्खवे, दिसायं भिक्खू भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्ञमञ्ञं मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरन्ति, मनसि कातुं पि मे एसा, भिक्खवे, दिसा न फासु होति, पगेव गन्तुं! निट्ठमेत्थ गच्छामि – 'अद्धा ते आयस्मन्तो इमे तयो धम्मे पजहिंसु, इमे तयो धम्मे बहुलमकंसु'।

---

१ अनज्झापन्ना – सी०। २ बहुलीमकंसु – स्या०, रो०।

"यस्स पन, भिक्खवे, दिसाय भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञ पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, गन्तु पि मे एसा, भिक्खवे, दिसा फासु होति, पगेव मनसि कातु ! निट्ठमेत्थ गच्छामि – 'अद्धा ते आयस्मन्तो तयो[1] धम्मे पजहिंसु, तयो धम्मे बहुलमकंसु । कतमे तयो धम्मे पजहिंसु ? कामवितक्क, R 276 ब्यापादवितक्क, विहिंसावितक्क – इमे तयो धम्मे पजहिंसु । कतमे तयो धम्मे बहुलमकंसु ? नेक्खम्मवितक्क, अब्यापादवितक्क, अविहिंसावितक्क – इमे तयो धम्मे बहुलमकंसु' । यस्स, भिक्खवे, दिसाय भिक्खू समग्गा सम्मोदमाना अविवदमाना खीरोदकीभूता अञ्ञमञ्ञ पियचक्खूहि सम्पस्सन्ता विहरन्ति, गन्तु पि मे एसा, भिक्खवे, दिसा फासु होति, पगेव मनसि कातु ! निट्ठमेत्थ गच्छामि – 'अद्धा ते आयस्मन्तो इमे तयो धम्मे पजहिंसु, इमे तयो धम्मे बहुलमकंसू'" ति ।

३ गोतमकचेतियसुत्तं । एक समय भगवा वेसालियं विह- B. 280 रति गोतमके चेतिये । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" ति । "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच – "अभिञ्ञायाहं, भिक्खवे, धम्मं देसेमि, नो अनभिञ्ञाय । सनिदानाहं, भिक्खवे, धम्मं देसेमि, नो अनिदानं । सप्पाटिहारियाहं, भिक्खवे, धम्मं देसेमि, नो अप्पाटिहारियं । तस्स मय्हं, भिक्खवे, अभिञ्ञाय धम्मं देसयतो नो अनभिञ्ञाय, सनिदानं धम्मं देसयतो नो अनिदानं, सप्पाटिहारियं धम्मं देसयतो नो अप्पाटिहारियं, करणीयो ओवादो, करणीया अनुसासनी । अलं च पन वो, भिक्खवे, तुट्ठिया, अलं अत्त- मनताय, अलं सोमनस्साय – 'सम्मासम्बुद्धो भगवा, स्वाक्खातो धम्मो, सुप्पटिपन्नो सङ्घो'" ति ।

इदमवोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं अभि- नन्दुं ति । इमस्मिं च पन वेय्याकरणस्मिं भञ्ञमाने सहस्सी लोकधातु अकम्पित्था ति ।

४ भरण्डुकालामसुत्तं । एक समय भगवा कोसलेसु चारिकं चरमानो येन कपिलवत्थु तदवसरि । अस्सोसि खो महानामो सक्को – "भगवा किर कपिलवत्थुं अनुप्पत्तो" ति । अथ खो महानामो सक्को

१ इमे तयो – रो० ।

येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्ठासि । एकमन्तं ठितं खो महानामं सक्कं भगवा एतदवोच –

"गच्छ, महानाम, कपिलवत्थुस्मिं, तथारूपं आवसथं जान
R.277 यत्थज्ज मयं एकरत्तिं विहरेय्यामा" ति । "एवं, भन्ते" ति खो महानामो सक्को भगवतो पटिस्सुत्वा कपिलवत्थुं पविसित्वा केवलकप्पं कपिलवत्थुं अन्वाहिण्डन्तो नाद्दस कपिलवत्थुस्मिं तथारूपं आवसथं यत्थज्ज[1] भगवा एकरत्तिं विहरेय्य । अथ खो महानामो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं एतदवोच – "नत्थि, भन्ते, कपिलवत्थुस्मिं तथारूपो आवसथो यत्थज्ज[1] भगवा एकरत्तिं विहरेय्य । अयं,
D.281 भन्ते, भरण्डु कालामो भगवतो पुराणसब्रह्मचारी । तस्सज्ज भगवा अस्समे एकरत्तिं विहरतू" ति ।

"गच्छ, महानाम, सन्थरं पञ्ञापेही" ति ।

"एवं, भन्ते" ति खो महानामो सक्को भगवतो पटिस्सुत्वा येन भरण्डुस्स[2] कालामस्स अस्समो तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा सन्थरं पञ्ञापेत्वा उदकं ठपेत्वा पादानं धोवनाय येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं एतदवोच – "सन्थतो, भन्ते, सन्थारो, उदकं ठपितं पादानं धोवनाय । यस्सदानि, भन्ते, भगवा कालं मञ्ञती" ति ।

अथ खो भगवा येन भरण्डुस्स कालामस्स अस्समो तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा पञ्ञत्ते आसने निसीदि । निसज्ज खो भगवा पादे पक्खालेसि । अथ खो महानामस्स सक्कस्स एतदहोसि – "अकालो खो अज्ज भगवन्तं पयिरुपासितुं । किलन्तो भगवा । स्वे दानाहं भगवन्तं पयिरुपासिस्सामी" ति भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्खिणं कत्वा पक्कामि ।

अथ खो महानामो सक्को तस्सा रत्तिया अच्चयेन येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो महानामं सक्कं भगवा एतदवोच – "तयो खोमे, महानाम, सत्थारो सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? इध, महानाम, एकच्चो सत्था कामानं परिञ्ञं पञ्ञापेति; न रूपानं परिञ्ञं पञ्ञापेति, न वेदनानं परिञ्ञं पञ्ञापेति । इध पन, महानाम, एकच्चो सत्था
R.278 कामानं परिञ्ञं पञ्ञापेति, रूपानं परिञ्ञं पञ्ञापेति; न वेदनानं

१ यत्थ – सी०, रो० । २ भरण्डुस्स – रो० ।

परिञ्ञ पञ्ञापेति । इध पन, महानाम, एकच्चो सत्था कामान परिञ्ञ पञ्ञापेति, रूपान परिञ्ञ पञ्ञापेति, वेदनान परिञ्ञ पञ्ञापेति । इमे खो, महानाम, तयो सत्थारो सन्तो सविज्जमाना लोकस्मि ।

"इमेस, महानाम, तिण्ण सत्थारान एका निट्ठा उदाहु पुथु निट्ठा" ति ? एव वुत्ते भरण्डु कालामो महानाम सक्क एतदवोच – "एका ति, महानाम, वदेही" ति । एव वुत्ते भगवा महानाम सक्क एतदवोच – "नाना ति, महानाम, वदेही" ति । दुतिय पि खो भरण्डु कालामो महानाम सक्क एतदवोच – "एका ति, महानाम, वदेही" ति । दुतिय पि खो भगवा महानाम सक्क एतदवोच – "नाना ति, महानाम, वदेही" ति । ततिय पि खो भरण्डु कालामो महानाम सक्क एतदवोच – "एका ति, महानाम, वदेही" ति । ततिय पि खो भगवा महानाम B 282 सक्क एतदवोच – "नाना ति, महानाम, वदेही" ति ।

अथ खो भरण्डुकालामस्स एतदहोसि – "महेसक्खस्स वतम्हि महानामस्स सक्कस्स सम्मुखा समणेन गोतमेन यावततिय अपसादितो । यन्नूनाह कपिलवत्थुम्हा पक्कमेय्य" ति । अथ खो भरण्डु कालामो कपिलवत्थुम्हा पक्कामि । य कपिलवत्थुम्हा पक्कामि तथा पक्कन्तो व अहोसि न पुन पच्चागच्छी[1] ति ।

५. हत्थकसुत्त । एक समय भगवा सावत्थिय विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो हत्थको देवपुत्तो अभिक्कन्ताय रत्तिया अभिक्कन्तवण्णो[2] केवलकप्प जेतवन ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा – "भगवतो पुरतो ठस्सामी" ति ओसीदतिमेव[3] ससीदतिमेव[4], न सक्कोति सण्ठातु । सेय्यथापि नाम सप्पि वा तेल वा वालुकाय[5] आसित्त ओसीदतिमेव[6] ससीदतिमेव[6], न सण्ठाति, एवमेव हत्थको देवपुत्तो – "भगवतो पुरतो ठस्सामी" ति ओसीदतिमेव ससीदतिमेव, न सक्कोति सण्ठातु ।

अथ खो भगवा हत्थक देवपुत्त एतदवोच – "ओळारिक[7], R 279 हत्थक, अत्तभाव अभिनिम्मिनाही" ति । "एव, भन्ते" ति, खो हत्थको

१ पच्चागच्छी – सी० पच्छागच्छी – रो० पच्छागच्छी – स्या० । २ अभिक्कन्त- वण्णा – सी० रो० । ३ ० चेव – सी० रो०, ओसीदति – स्या० । ४ ० चेव – सी०, रो० ससीदति – स्या० । ५ वालिकाय – रो० । ६–६ ओसीदति ससीदति – सी०, रो० । ७ ओलारिक – सी० ।

देवपुत्तो भगवतो पटिस्सुत्वा ओळारिकं अत्तभावं अभिनिम्मिनित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्ठासि। एकमन्तं ठितं खो हत्थकं देवपुत्तं भगवा एतदवोच –

"ये ते, हत्थक, धम्मा पुब्बे मनुस्सभूतस्स पवत्तिनो अहेसुं, अपि नु ते ते[1] धम्मा एतरहि पवत्तिनो" ति?

"ये च मे, भन्ते, धम्मा पुब्बे मनुस्सभूतस्स पवत्तिनो अहेसुं, ते च मे धम्मा एतरहि पवत्तिनो, ये च मे, भन्ते, धम्मा पुब्बे मनुस्सभूतस्स नप्पवत्तिनो अहेसुं, ते च मे धम्मा एतरहि पवत्तिनो। सेय्यथापि, भन्ते, भगवा एतरहि आकिण्णो विहरति भिक्खूहि भिक्खुनीहि उपासकेहि उपासिकाहि राजूहि[2] राजमहामत्तेहि तित्थियेहि तित्थियसावकेहि,
D 283 एवमेव खो अहं, भन्ते, आकिण्णो विहरामि देवपुत्तेहि। दूरतो पि, भन्ते, देवपुत्ता आगच्छन्ति हत्थकस्स देवपुत्तस्स सन्तिके 'धम्मं सोस्सामा' ति। तिण्णाहं, भन्ते, धम्मानं अतित्तो अप्पटिवानो कालङ्कतो[3]। कतमेसं तिण्णं? भगवतो अहं, भन्ते, दस्सनस्स[4] अतित्तो अप्पटिवानो कालङ्कतो, सद्धम्मसवनस्साहं, भन्ते, अतित्तो अप्पटिवानो कालङ्कतो, सङ्घस्साहं, भन्ते, उपट्ठानस्स अतित्तो अप्पटिवानो कालङ्कतो। इमेसं खो अहं, भन्ते, तिण्णं धम्मानं अतित्तो अप्पटिवानो कालङ्कतो ति।

"नाहं भगवतो दस्सनस्स, तित्तिमज्झगा[5] कुदाचनं।
सङ्घस्स उपट्ठानस्स, सद्धम्मसवनस्स च॥
"अधिसीलं[6] सिक्खमानो, सद्धम्मसवने रतो।
तिण्णं धम्मानं अतित्तो, हत्थको अविहं गतो" ति॥

६. कटुवियसुत्तं। एकं समयं भगवा बाराणसियं विहरति इसिपतने मिगदाये। अथ खो भगवा पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय
R 280 बाराणसिं पिण्डाय पाविसि। अद्दसा खो भगवा गोयोगपिलक्खस्मिं पिण्डाय चरमानो अञ्ञतरं भिक्खुं रित्तस्सादं[7] बाहिरस्सादं मुट्ठस्सतिं[8] असम्पजानं असमाहितं विब्भन्तचित्तं पाकतिन्द्रियं। दिस्वा तं भिक्खुं एतदवोच –

१. च – सी०। २. राजूहि – सी०, रञ्ञाहि – रो०। ३. कालङ्कता – रो०। ४. दस्सनाय – रो०। ५. तित्ति मदा – स्या०, तित्ति मग्गा – रो०। ६. अधिसीले – सी०, रो०। ७. रित्तपत्त – सी०। ८. मम्मुट्ठस्सति – रो०।

एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा अनुरुद्धो भगवन्तं एतदवोच – "इधाहं,
B 285 भन्ते, दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन येभुय्येन पस्सामि
मातुगामं कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जमानं। कतिहि नु खो, भन्ते, धम्मेहि समन्नागतो मातुगामो
कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जती" ति ?

"तीहि खो, अनुरुद्ध, धम्मेहि समन्नागतो मातुगामो कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जति। कतमेहि तीहि ? इध, अनुरुद्ध, मातुगामो पुब्बण्हसमयं मच्छेरमलपरियुट्ठितेन चेतसा अगारं अज्झावसति, मज्झन्हिकसमयं[1] इस्सापरियुट्ठितेन चेतसा अगारं अज्झावसति, सायन्हसमयं[2] कामरागपरियुट्ठितेन चेतसा अगारं अज्झावसति। इमेहि खो, अनुरुद्ध, तीहि धम्मेहि समन्नागतो मातुगामो कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जती" ति।

८. दुतियअनुरुद्धसुत्तं। अथ खो आयस्मा अनुरुद्धो येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सद्धिं
R 282 सम्मोदि। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं[3] वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि।
एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा अनुरुद्धो आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच – "इधाहं, आवुसो सारिपुत्त, दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन सहस्सं लोकं ओलोकेमि। आरद्धं खो पन मे विरियं असल्लीनं, उपट्ठिता सति असम्मुट्ठा, पस्सद्धो कायो असारद्धो, समाहितं चित्तं एकग्गं। अथ च पन मे नानुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चती" ति।

"यं खो ते, आवुसो अनुरुद्ध, एवं होति – 'अहं दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिक्कन्तमानुसकेन सहस्सं लोकं वोलोकेमी' ति, इदं ते मानस्मिं। यं पि ते, आवुसो अनुरुद्ध, एवं होति – 'आरद्धं खो पन मे विरियं असल्लीनं, उपट्ठिता सति असम्मुट्ठा, पस्सद्धो कायो असारद्धो समाहितं चित्तं एकग्गं' ति, इदं ते उद्धच्चस्मिं। यं पि ते, आवुसो अनुरुद्ध, एवं होति – 'अथ च पन मे नानुपादाय आसवेहि चित्तं विमु
B 287 च्चती' ति, इदं ते कुक्कुच्चस्मिं। साधु वतायस्मा अनुरुद्धो इमे

१ मज्झन्तिकं समयं – सी०, रो०। २ सायन्हसमयं – सी०, रो०। ३ सारणीयं – सी०, स्या०, रो०।

तयो धम्मे पहाय, इमे तयो धम्मे अमनसिकरित्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरतू" ति ।

अथ खो आयस्मा अनुरुद्धो अपरेन समयेन इमे तयो धम्मे पहाय, इमे तयो धम्मे अमनसिकरित्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरि[1] । अथ खो आयस्मा अनुरुद्धो एको वूपकट्ठो[2] अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो नचिरस्सेव – यस्सत्थाय कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा अनगारियं पब्बजन्ति, तदनुत्तरं – ब्रह्मचरियपरियोसानं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहासि । "खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया" ति अब्भञ्ञासि । अञ्ञतरो च पनायस्मा अनुरुद्धो अरहतं अहोसी ति ।

९. पटिच्छन्नसुत्तं । "तीणिमानि, भिक्खवे, पटिच्छन्नानि आवहन्ति[3], नो विवटानि । कतमानि तीणि ? मातुगामो, भिक्खवे, पटिच्छन्नो आवहति, नो विवटो; ब्राह्मणानं, भिक्खवे, मन्ता पटिच्छन्ना आवहन्ति, नो विवटा; मिच्छादिट्ठि, भिक्खवे, पटिच्छन्ना आवहति, R. 283 नो विवटा । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि पटिच्छन्नानि आवहन्ति, नो विवटानि ।

"तीणिमानि, भिक्खवे, विवटानि विरोचन्ति, नो पटिच्छन्नानि । कतमानि तीणि ? चन्दमण्डलं, भिक्खवे, विवटं विरोचति, नो पटिच्छन्नं; सुरियमण्डलं, भिक्खवे, विवटं विरोचति, नो पटिच्छन्नं; तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो, भिक्खवे, विवटो विरोचति, नो पटिच्छन्नो । इमानि खो, भिक्खवे, तीणि विवटानि विरोचन्ति, नो पटिच्छन्नानी" ति ।

१०. लेखसुत्तं । "तयोमे, भिक्खवे, पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं । कतमे तयो ? पासाणलेखूपमो पुग्गलो, पथविलेखूपमो[4] पुग्गलो, उदकलेखूपमो पुग्गलो । कतमो च, भिक्खवे, पासाणलेखूपमो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अभिण्हं कुज्झति । सो च ख्वस्स कोधो दीघरत्तं अनुसेति । सेय्यथापि, B. 287 भिक्खवे, पासाणे लेखा न खिप्पं लुज्जति वातेन वा उदकेन वा, चिरट्ठितिका होति; एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो अभिण्हं कुज्झति ।

१ उपसहासि – स्या०, रो० । २ वूपकट्ठो – रो० । ३ वहन्ति – सी०, स्या०, रो० । ४ पठवि ० – सी०, रो० ।

सो च ख्वस्स कोधो दीघरत्तं अनुसेति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पासाणलेखूपमो पुग्गलो ।

"कतमो च, भिक्खवे, पथविलेखूपमो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुग्गलो अभिण्हं कुज्झति । सो च ख्वस्स कोधो न दीघरत्तं अनुसेति । सेय्यथापि, भिक्खवे, पथविया लेखा खिप्पं लुज्जति वातेन वा उदकेन वा, न चिरट्ठितिका होति; एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो अभिण्हं कुज्झति । सो च ख्वस्स कोधो न दीघरत्तं अनुसेति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पथविलेखूपमो पुग्गलो ।

"कतमो च, भिक्खवे, उदकलेखूपमो पुग्गलो ? इध, भिक्खवे,
R 284 एकच्चो पुग्गलो आगाळ्हेन पि वुच्चमानो फरुसेन पि वुच्चमानो अमनापेन पि वुच्चमानो सन्धियतिमेव[1] संसन्दतिमेव सम्मोदतिमेव । सेय्यथापि, भिक्खवे, उदके लेखा खिप्पंयेव पटिविगच्छति[2], न चिरट्ठितिका होति; एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो पुग्गलो आगाळ्हेन पि वुच्चमानो फरुसेन पि वुच्चमानो अमनापेन पि वुच्चमानो सन्धियतिमेव संसन्दतिमेव सम्मोदतिमेव । अयं वुच्चति, भिक्खवे, उदकलेखूपमो पुग्गलो । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मिं" ति ।

कुसिनारवग्गो तेरसमो ।

तस्सुद्दानं

कुसिनारभण्डना चेव, गोतमभरण्डुहत्थको ।
कटुवियं द्वे अनुरुद्धा, पटिच्छन्नं लेखेन ते दसा ति ॥

---

१४. योधाजीववग्गो

१. योधाजीवसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो योधाजीवो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं त्वेव सङ्ख्यं
B 283 गच्छति । कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, योधाजीवो दूरे पाती च होति अक्खणवेधी च महतो च कायस्स पदालेता । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो योधाजीवो राजारहो होति राजभोग्गो, रञ्ञो अङ्गं त्वेव सङ्ख्यं गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्ना-

---

१. सन्धीयतिमेव – सी०; सन्धीयति चेव – रो० । २. पटिगच्छति – रो० ।

गतो भिक्खु आहुनेय्यो होति पे० अनुत्तर पुञ्ञक्खेत्त लोकस्स। कतमेहि तीहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु दूरे पाती च होति अक्खणवेधी च महतो च कायस्स पदालेता।

"कथ च, भिक्खवे, भिक्खु दूरे पाती होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु य किञ्चि रूप अतीतानागतपच्चुप्पन्न अज्झत्त वा बहिद्धा वा ओळारिक वा सुखुम वा हीन वा पणीत वा य दूरे[1] सन्तिके वा, सब्ब रूप – 'नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत यथाभूत सम्मप्पञ्ञाय पस्सति। या काचि वेदना अतीतानागतपच्चुप्पन्ना अज्झत्ता वा बहिद्धा वा ओळारिका वा सुखुमा वा हीना वा पणीता वा या दूरे सन्तिके वा, सब्ब वेदन – 'नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत यथाभूत सम्मप्पञ्ञाय पस्सति। या काचि सञ्ञा अतीतानागतपच्चुप्पन्ना अज्झत्ता[2] वा बहिद्धा वा ओळारिका[3] वा सुखुमा वा हीना वा पणीता वा या[4] दूरे सन्तिके वा, सब्ब[5] सञ्ञ[5] – 'नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत यथाभूत सम्मप्पञ्ञाय पस्सति। ये केचि सङ्खारा अतीतानागतपच्चुप्पन्ना अज्झत्ता वा बहिद्धा वा ओळारिका वा सुखुमा वा हीना वा पणीता वा ये दूरे सन्तिके वा, सब्बे सङ्खारे – 'नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत यथाभूत सम्मप्पञ्ञाय पस्सति। य किञ्चि विञ्ञाण अतीतानागतपच्चुप्पन्न अज्झत्त वा बहिद्धा वा ओळारिक वा सुखुम वा हीन वा पणीत वा य दूरे सन्तिके वा, सब्ब विञ्ञाण – 'नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत यथाभूत सम्मप्पञ्ञाय पस्सति। एव खो, भिक्खवे, भिक्खु दूरे पाती होति। R 283

"कथ च, भिक्खवे, भिक्खु अक्खणवेधी होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खसमुदयो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधो' ति यथाभूत पजानाति, 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति। एव खो, भिक्खवे, भिक्खु अक्खणवेधी होति। B. 297

"कथ च, भिक्खवे, भिक्खु महतो कायस्स पदालेता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु महन्त अविज्जाखन्ध पदालेति। एव खो,

१ दूरे वा – सी०। २ अज्झत्त – सी०, रो०। ३ ओळारिका – सी०। ४ य – सी०। ५–५ सब्बा सञ्ञा – सी०, स्या०, रो०।

भिक्खवे, भिक्खु महतो कायस्स पदालेता होति । इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति ...पे०.. अनुत्तरं पुञ्ञक्खेत्तं लोकस्सा" ति ।

२. परिसासुत्तं । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, परिसा । कतमा तिस्सो ? उक्काचितविनीता परिसा, पटिपुच्छाविनीता[1] परिसा, यावताविनीता[2] परिसा – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो परिसा" ति ।

R 286 ३. मित्तसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो मित्तो सेवितब्बो । कतमेहि तीहि ? दुद्दं[3] ददाति, दुक्करं करोति, दुक्खमं खमति – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि अङ्गेहि समन्नागतो मित्तो सेवितब्बो" ति ।

४. उप्पादासुत्तं । "उप्पादा वा, भिक्खवे, तथागतानं अनुप्पादा वा तथागतानं, ठिता व सा धातु धम्मट्ठितता धम्मनियामता । सब्बे सङ्खारा अनिच्चा । तं तथागतो अभिसम्बुज्झति अभिसमेति । अभिसम्बुज्झित्वा अभिसमेत्वा आचिक्खति देसेति पञ्ञापेति पट्ठपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति – 'सब्बे सङ्खारा अनिच्चा' ति । उप्पादा वा, भिक्खवे, तथागतानं अनुप्पादा वा तथागतानं ठिता व सा धातु धम्मट्ठितता धम्मनियामता । सब्बे सङ्खारा दुक्खा । तं तथागतो
B 290 अभिसम्बुज्झति अभिसमेति । अभिसम्बुज्झित्वा अभिसमेत्वा आचिक्खति देसेति पञ्ञापेति पट्ठपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति – 'सब्बे सङ्खारा दुक्खा' ति । उप्पादा वा, भिक्खवे, तथागतानं अनुप्पादा वा तथागतानं ठिता व सा धातु धम्मट्ठितता धम्मनियामता । सब्बे धम्मा अनत्ता । तं तथागतो अभिसम्बुज्झति अभिसमेति । अभिसम्बुज्झित्वा अभिसमेत्वा आचिक्खति देसेति पञ्ञापेति पट्ठपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति – 'सब्बे धम्मा अनत्ता'" ति ।

५. केसकम्बलसुत्तं । "सेय्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि तन्तावुतानं वत्थानं, केसकम्बलो तेसं[4] पटिकिट्ठो अक्खायति । केसकम्बलो, भिक्खवे, सीते सीतो, उण्हे उण्हो, दुब्बण्णो, दुग्गन्धो, दुक्खसम्फस्सो । एवमेव खो, भिक्खवे, यानि कानिचि पुथुसमणब्राह्मणवादानं[5]

१. परिपुच्छा० – रो० । २. यावतज्झापविनीता – सी०, रो० । ३. इध भिक्खु दुद्दं – रो० । ४. तेस पावारान – सी० । ५. पुथुसमणब्राह्मणवादान – सी०, स्या०, रो०

मक्खलिवादो तेन पटिकिट्ठो अक्खायति । मक्खलि, भिक्खवे, मोघपुरिसो एववादी एवंदिट्ठि – 'नत्थि कम्मं, नत्थि किरियं, नत्थि विरियं'[1] ति । ये पि ते, भिक्खवे, अहेसुं अतीतमद्धानं अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा, R 287 ते पि भगवन्तो कम्मवादा चेव अहेसुं किरियवादा च विरियवादा च । ते पि, भिक्खवे, मक्खलि मोघपुरिसो पटिबाहति – 'नत्थि कम्मं, नत्थि किरियं, नत्थि विरियं' ति । ये पि ते, भिक्खवे, भविस्सन्ति अनागतमद्धानं अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा, ते पि भगवन्तो कम्मवादा चेव भविस्सन्ति किरियवादा च विरियवादा च । ते पि, भिक्खवे, मक्खलि मोघपुरिसो पटिबाहति – 'नत्थि कम्मं, नत्थि किरियं, नत्थि विरियं' ति । अहं पि, भिक्खवे, एतरहि अरहं सम्मासम्बुद्धो कम्मवादो चेव किरियवादो च विरियवादो च । मं पि, भिक्खवे, मक्खलि मोघपुरिसो पटिबाहति – 'नत्थि कम्मं, नत्थि किरियं, नत्थि विरियं' ति ।

"सेय्यथापि, भिक्खवे, नदीमुखे खिप्पं उड्डेय्य[2] बहूनं[3] मच्छानं अहिताय दुक्खाय अनयाय ब्यसनाय, एवमेव खो, भिक्खवे, मक्खलि मोघपुरिसो मनुस्सखिप्पं मञ्ञे लोके उप्पन्नो बहूनं सत्तानं अहिताय दुक्खाय अनयाय ब्यसनाया" ति ।

९. सम्पदासुत्तं । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, सम्पदा । कतमा B 291 तिस्सो ? सद्धासम्पदा, सीलसम्पदा, पञ्ञासम्पदा – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो सम्पदा" ति ।

७. वुड्ढिसुत्तं । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, वुड्ढियो । कतमा तिस्सो ? सद्धावुड्ढि, सीलवुड्ढि, पञ्ञावुड्ढि – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो वुड्ढियो" ति ।

८. अस्सखळुङ्कसुत्तं । "तयो च, भिक्खवे, अस्सखळुङ्के देसेस्सामि तयो च पुरिसखळुङ्के[4] । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्सामी" ति । "एवं, भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

"कतमे च, भिक्खवे, तयो अस्सखळुङ्का ? इध, भिक्खवे, R 288 एकच्चो अस्सखळुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखळुङ्को जवसम्पन्नो

१ वीरियं – म० । २ ओड्डेय्य – सी० । ३ बहून – सी०, स्या०, रो० ।
४ पुरिसखळुङ्के – सी०, पुरिसाजानीये देसेस्सामि – रो० ।

च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन भिक्खवे, एकच्चो अस्सखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अस्सखळुङ्का ।

"कतमे च, भिक्खवे, तयो पुरिसखळुङ्का ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

"कथ च, भिक्खवे, पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति पे० 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति । इदमस्स जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो B 202 पन अभिविनये[1] पञ्ह पुट्ठो ससादेति, नो विस्सज्जेति । इदमस्स न वण्णस्मि वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारान । इदमस्स न आरोहपरिणाहस्मि वदामि । एव खो, भिक्खवे, पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

"कथ च, भिक्खवे, पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इद दुक्ख' ति यथाभूत पजानाति पे० 'अय दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूत पजानाति । इदमस्स जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्ह पुट्ठो विस्सज्जेति, नो ससादेति । इदमस्स वण्णस्मि वदामि । न पन लाभी होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारान । इदमस्स न आरोहपरि- R 280 णाहस्मि वदामि । एव खो, भिक्खवे, पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

"कथ च, भिक्खवे, पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इध, भिक्खवे, भिक्खु 'इद

---

१ अभिविनये – रो० ।

दुक्खं' ति यथाभूतं पजानाति ...पे०... 'अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा' ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवस्मिं वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्हं पुट्ठो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मिं वदामि । लाभी खो पन होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स आरोहपरिणाहस्मिं वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसखळुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुरिसखळुङ्का" ति ।

६. अस्सपरस्ससुत्तं । "तयो च, भिक्खवे, अस्सपरस्से[1] देसेस्सामि[2] तयो च पुरिसपरस्से[3] । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्सामी" ति । "एवं, भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

"कतमे च, भिक्खवे, तयो अस्सपरस्सा ? इध, भिक्खवे, B. 249 एकच्चो अस्सपरस्सो जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सपरस्सो जवसम्पन्नो होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अस्सपरस्सा ।

"कतमे च, भिक्खवे, तयो पुरिसपरस्सा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

"कथं च, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चन्नं R. 290 ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । इदमस्स जवस्मिं वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्हं पुट्ठो संसादेति, नो विस्सज्जेति ।

१. अस्सदस्से – सी०, स्या०, रो० । २. देसिस्सामि – सी० । ३. पुरिसदस्से – सी०, स्या०, रो० ।

इदमस्स न वण्णस्मिं वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स न आरोहपरिणाहस्मिं वदामि । एवं खो भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

"कथं च, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । इदमस्स जवस्मिं वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्हं पुट्ठो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मिं वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स न आरोहपरिणाहस्मिं वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

B 291 "कथं च, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । इदमस्स जवस्मिं वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्हं पुट्ठो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मिं वदामि । लाभी खो पन होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स आरोहपरिणाहस्मिं वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुरिसपरस्सा" ति ।

१०. अस्साजानीयसुत्तं । "तयो च, भिक्खवे, भद्रे[1] अस्साजानीये देसेस्सामि[2] तयो च भद्रे पुरिसाजानीये । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्सामी" ति । "एवं, भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

R 291 "कतमे च, भिक्खवे, तयो भद्रा अस्साजानीया ? इध, भिक्खवे, एकच्चो भद्रो अस्साजानीयो पे० जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो

१ भद्दे – रो० । २ देसिस्सामि – सी० ।

च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च। इमे खो, भिक्खवे, तयो भद्रा अस्साजानीया।

"कतमे च भिक्खवे, तयो भद्रा पुरिसाजानीया? इध, भिक्खवे, एकच्चो भद्रो पुरिसाजानीयो ..पे० . जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च।

"कथं च, भिक्खवे, भद्रो पुरिसाजानीयो .. पे०... जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च? इध, भिक्खवे, भिक्खु आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्ञाविमुत्तिं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति। इदमस्स जवस्मिं वदामि। अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्हं पुट्ठो विस्सज्जेति, नो संसादेति। इदमस्स वण्णस्मिं वदामि। लाभी खो पन होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं। इदमस्स आरोहपरिणाहस्मिं वदामि। एवं खो, भिक्खवे, भद्रो पुरिसाजानीयो जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च। इमे खो, B 295 भिक्खवे, तयो भद्रा पुरिसाजानीया" ति।

११. पठममोरनिवापसुत्तं। एकं समयं भगवा राजगहे विहरति मोरनिवापे परिब्बाजकारामे। तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – "भिक्खवो" ति। "भदन्ते" ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं। भगवा एतदवोच –

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सानं। कतमेहि तीहि? असेक्खेन[1] सीलक्खन्धेन, असेक्खेन समाधिक्खन्धेन, असेक्खेन पञ्ञाक्खन्धेन। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सानं" ति।

१२. दुतियमोरनिवापसुत्तं। "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सानं। कतमेहि तीहि? इद्धिपाटिहारियेन, आदेसनापाटिहारियेन, अनुसासनीपाटिहारियेन – इमेहि

१ असेखेन – सी०, रो०।

खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सान" ति ।

१३ ततियमोरनिवापसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सान । कतमेहि तीहि ? सम्मादिट्ठिया, सम्माञाणेन, सम्माविमुत्तिया – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि B 296 धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सानं" ति ।

योधाजीववग्गो चुद्दसमो ।

तस्सुद्दानं

योधो परिसमित्तं च, उप्पादा केसकम्बलो ।
सम्पदा वुद्धि तयो, अस्सा तयो मोरनिवापिनो ति ।।

---

१५. मङ्गलवग्गो

१. अकुसलसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्खित्तो एवं निरये । कतमेहि तीहि ? अकुसलेन कायकम्मेन, अकुसलेन वचीकम्मेन, अकुसलेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्खित्तो एवं निरये ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे । कतमेहि तीहि ? कुसलेन कायकम्मेन, कुसलेन वचीकम्मेन, कुसलेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्खित्तो एवं सग्गे

वचीकम्मेन, अनवज्जेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे पे० एव सग्गे" ति ।

३ विसमसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे पे० विसमेन कायकम्मेन, B 297, R 293
विसमेन वचीकम्मेन, विसमेन मनोकम्मेन – इमेहि खो पे० एव निरये ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि पे० समेन कायकम्मेन, समेन वचीकम्मेन, समेन मनोकम्मेन – इमेहि खो पे० एव सग्गे" ति ।

४ असुचिसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे पे० असुचिना कायकम्मेन, असुचिना वचीकम्मेन, असुचिना मनोकम्मेन – इमेहि खो पे० एव निरये ।

"तीहि, भिक्खवे पे० सुचिना कायकम्मेन, सुचिना वचीकम्मेन, सुचिना मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्खित्तो एव सग्गे" ति ।

५ पठमखतसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति । कतमेहि तीहि ? अकुसलेन कायकम्मेन, अकुसलेन वचीकम्मेन, अकुसलेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो[1] सप्पुरिसो अक्खत अनुपहत अत्तान परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञ पसवति । कतमेहि तीहि ? कुसलेन कायकम्मेन, कुसलेन वचीकम्मेन, कुसलेन मनोकम्मेन पे० बहु च पुञ्ञ पसवती" ति ।

६ दुतियखतसुत्त । तीहि, भिक्खवे पे० सावज्जेन कायकम्मेन, सावज्जेन वचीकम्मेन, सावज्जेन मनोकम्मेन ' पे० ।

तीहि, भिक्खवे पे० अनवज्जेन कायकम्मेन, अनवज्जेन B 298
वचीकम्मेन, अनवज्जेन मनोकम्मेन पे० ।

१ ब्यत्ता – रा० ।

खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सान" ति ।

१३. ततियमोरनिवापसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? सम्मादिट्ठिया, सम्माञाणेन, सम्माविमुत्तिया – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि
B 296 धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिट्ठो होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेट्ठो देवमनुस्सानं" ति ।

योधाजीववग्गो चुद्दसमो ।

तस्सुद्दानं

योधो परिसमित्तं च, उप्पादा केसकम्बलो ।
सम्पदा वुड्ढि तयो, अस्सा तयो मोरनिवापिनो ति ॥

———

१५. मङ्गलवग्गो

१. अकुसलसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये । कतमेहि तीहि ? अकुसलेन कायकम्मेन, अकुसलेन वचीकम्मेन, अकुसलेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे । कतमेहि तीहि ? कुसलेन कायकम्मेन, कुसलेन वचीकम्मेन, कुसलेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे" ति ।

२. सावज्जसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये । कतमेहि तीहि ? सावज्जेन कायकम्मेन, सावज्जेन वचीकम्मेन, सावज्जेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे । कतमेहि तीहि ? अनवज्जेन कायकम्मेन, अनवज्जेन

वचीकम्मेन, अनवज्जेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे पे० एव सग्गे" ति ।

३ विसमसुत्त । "तीहि, भिक्खवे पे० विसमेन कायकम्मेन, B 297 R 293
विसमेन वचीकम्मेन, विसमेन मनोकम्मेन – इमेहि खो पे० एव निरये ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि पे० समेन कायकम्मेन, समेन वचीकम्मेन, समेन मनोकम्मेन – इमेहि खो पे० एव सग्गे" ति ।

४ असुचिसुत्त । "तीहि, भिक्खवे पे० असुचिना कायकम्मेन, असुचिना वचीकम्मेन, असुचिना मनोकम्मेन – इमेहि खो पे० एव निरये ।

"तीहि, भिक्खवे पे० सुचिना कायकम्मेन, सुचिना वचीकम्मेन, सुचिना मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्खित्तो एव सग्गे" ति ।

५ पठमखतसुत्त । "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति । कतमेहि तीहि ? अकुसलेन कायकम्मेन, अकुसलेन वचीकम्मेन, अकुसलेन मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो बालो अब्यत्तो असप्पुरिसो खत उपहत अत्तान परिहरति, सावज्जो च होति सानुवज्जो च विञ्ञून, बहु च अपुञ्ञ पसवति ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो बियत्तो[1] सप्पुरिसो अक्खत अनुपहत अत्तान परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञ पसवति । कतमेहि तीहि ? कुसलेन कायकम्मेन, कुसलेन वचीकम्मेन, कुसलेन मनोकम्मेन पे० बहु च पुञ्ञ पसवती" ति ।

६ दुतियखतसुत्त । तीहि, भिक्खवे पे० सावज्जेन कायकम्मेन, सावज्जेन वचीकम्मेन, सावज्जेन मनोकम्मेन पे० ।

तीहि, भिक्खवे पे० अनवज्जेन कायकम्मेन, अनवज्जेन B 298
वचीकम्मेन, अनवज्जेन मनोकम्मेन पे० ।

---

१ ब्यत्ता – रो० ।

७ ततियखतसुत्तं । तीहि, भिक्खवे पे० विसमेन कायकम्मेन, विसमेन वचीकम्मेन, विसमेन मनोकम्मेन पे० ।

A.291 तीहि, भिक्खवे पे० समेन कायकम्मेन, समेन वचीकम्मेन, समेन मनोकम्मेन पे० ।

८ चतुत्थखतसुत्तं । "तीहि, भिक्खवे पे० असुचिना कायकम्मेन, असुचिना वचीकम्मेन, असुचिना मनोकम्मेन पे० ।

"तीहि, भिक्खवे पे० सुचिना कायकम्मेन, सुचिना वचीकम्मेन, सुचिना मनोकम्मेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो पण्डितो वियत्तो सप्पुरिसो अक्खत अनुपहत अत्तान परिहरति, अनवज्जो च होति अननुवज्जो च विञ्ञून, बहु च पुञ्ञ पसवती" ति ।

९ वन्दनासुत्तं । "तिस्सो इमा, भिक्खवे, वन्दना । कतमा तिस्सो ? कायेन, वाचाय, मनसा – इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो वन्दना" ति ।

१० पुब्बण्हसुत्तं । "ये, भिक्खवे, सत्ता पुब्बण्हसमय कायेन सुचरित चरन्ति, वाचाय सुचरित चरन्ति, मनसा सुचरित चरन्ति, सुपुब्बण्हो, भिक्खवे, तेस सत्तान ।

"ये, भिक्खवे, सत्ता मज्झन्हिकसमय[1] कायेन सुचरित चरन्ति, वाचाय सुचरित चरन्ति, मनसा सुचरित चरन्ति, सुमज्झन्हिको, भिक्खवे, तेस सत्तान ।

D 200 "ये, भिक्खवे, सत्ता सायन्हसमय[2] कायेन सुचरित चरन्ति, वाचाय सुचरित चरन्ति, मनसा सुचरित चरन्ति, सुसायन्हो[3], भिक्खवे, तेस सत्तान ति ।

"सुनक्खत्त सुमङ्गल, सुप्पभात[4] सुहुट्ठित[5] ।
सुखणो सुमुहुत्तो च, सुयिट्ठ ब्रह्मचारिसु ॥
"पदक्खिण कायकम्म, वाचाकम्म पदक्खिण ।
पदक्खिण मनोकम्म, पणीधि[6] ते पदक्खिणे[6] ।
पदक्खिणानि कत्वान, लभन्तत्थे पदक्खिणे ॥

१ मज्झन्हिकसमये – सी०, मज्झन्तिकसमय – रो० । २ सायन्हसमये – सी०, रो० । ३ सुसायन्हो – सी०, रो० । ४ सुप्पभातं – स्या० । ५ सुहुट्ठितं – सी०, रो० । ६–६ पणिधी ते पदक्खिणा – सी०, पणिधि ते पदक्खिणा – स्या० पणिधि या पदक्खिणा – रो० ।

"ते अत्थलद्धा सुखिता, विरूळ्हा बुद्धसासने ।
अरोगा सुखिता होथ, सह सब्बेहि ञातिभी" ति ॥

मङ्गलवग्गो पन्नरसमो ।

तस्सुद्दानं

अकुसलं च सावज्जं, विसमासुचिना सह ।
चतुरो[1] खता[1] वन्दना, पुब्बण्हेन[2] च[2] ते दसा ति ॥

ततियो पण्णासको समत्तो ।

---

१६. अचेलकवग्गो

१–७ "तिस्सो इमा, भिक्खवे, पटिपदा । कतमा तिस्सो ? आगाळ्हा पटिपदा, निज्झामा पटिपदा, मज्झिमा पटिपदा । कतमा च, भिक्खवे, आगाळ्हा पटिपदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो एववादी होति एवंदिट्ठि – 'नत्थि कामेसु दोसो' ति । सो कामेसु पातब्यतं आपज्जति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, आगाळ्हा पटिपदा । D. 300, R. 293

"कतमा च, भिक्खवे, निज्झामा पटिपदा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अचेलको होति मुत्ताचारो, हत्थापलेखनो[3], न एहिभदन्तिको, न तिट्ठभदन्तिको, नाभिहटं न उद्दिस्सकतं न निमन्तनं सादियति । सो न कुम्भिमुखा पटिग्गण्हाति, न कळोपिमुखा[4] पटिग्गण्हाति न एळकमन्तरं[5] न दण्डमन्तरं न मुसलमन्तरं न द्विन्नं भुञ्जमानानं न गब्भिनिया न पायमानाय न पुरिसन्तरगताय न सङ्कित्तीसु न यत्थ सा उपट्ठितो होति न यत्थ मक्खिका सण्डसण्डचारिनी न मच्छं न मंसं न सुरं न मेरयं, न थुसोदकं पिवति । सो एकागारिको वा होति एकालोपिको, द्वागारिको वा होति द्वालोपिको ... सत्तागारिको वा होति सत्तालोपिको, एकिस्सा पि दत्तिया यापेति, द्वीहि पि दत्तीहि यापेति ... सत्तहि पि दत्तीहि यापेति; एकाहिकं पि आहारं आहारेति, द्वाहिकं[6] पि आहारं आहारेति ... सत्ताहिकं पि आहारं आहारेति – इति एवरूपं अद्धमासिकं[7] पि परियायभत्तभोजनानुयोगमनुयुत्तो विहरति । सो साकभक्खो पि होति, सामाकभक्खो

१–१ चतुरो खत्ता च – स्या० । २–२ पुब्बण्हेन – स्या० । ३ हत्थावलेखनो – स्या०, रो० । ४ खलोपिमुखा – सी०; कळोपिमुखा – स्या० । ५ एळकमन्तरं – सी० । ६. द्वीहिकं – रो० । ७ अद्धमासिकं – रो० ।

पि होति, नीवारभक्खो पि होति, दद्दुलभक्खो पि होति, हटभक्खो पि होति, कण्हभक्खो पि होति, आचामभक्खो पि होति, पिञ्ञाकभक्खो पि होति, तिणभक्खो पि होति, गोमयभक्खो पि होति, वनमूलफलाहारो यापेति पवत्तफलभोजी । सो साणानि पि धारेति, मसाणानि पि धारेति, छवदुस्सानि पि धारेति, पंसुकूलानि पि धारेति, तिरीटानि पि धारेति, अजिनं[1] पि धारेति, अजिनक्खिपं पि धारेति, कुसचीरं पि धारेति, वाकचीरं पि धारेति, फलकचीरं पि धारेति, केसकम्बलं पि धारेति,
R 296 वाळकम्बलं[2] पि धारेति, उलूकपक्खिकं पि धारेति, केसमस्सुलोचको[3] पि होति[3] केसमस्सुलोचनानुयोगमनुयुत्तो, उब्भट्ठको पि होति आसन-
B 301 पटिक्खित्तो, उक्कुटिको पि होति उक्कुटिकप्पधानमनुयुत्तो, कण्टकापस्सयिको पि होति कण्टकापस्सये सेय्यं कप्पेति, सायततियकं[4] पि उदकोरोहनानुयोगमनुयुत्तो विहरति – इति एवरूपं अनेकविहितं कायस्स आतापनपरितापनानुयोगमनुयुत्तो विहरति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, निज्झामा पटिपदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, मज्झिमा पटिपदा ? इध, भिक्खवे, भिक्खु काये कायानुपस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्झादोमनस्सं; वेदनासु ...पे०... चित्ते ...पे०... धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्झादोमनस्स । अयं वुच्चति, भिक्खवे, मज्झिमा पटिपदा । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो पटिपदा ति ।

"तिस्सो इमा, भिक्खवे, पटिपदा । कतमा तिस्सो ? आगाळ्हा पटिपदा, निज्झामा पटिपदा, मज्झिमा पटिपदा । कतमा च, भिक्खवे, आगाळ्हा पटिपदा ...पे०... अयं वुच्चति, भिक्खवे, आगाळ्हा पटिपदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, निज्झामा पटिपदा ...पे०... अयं वुच्चति, भिक्खवे, निज्झामा पटिपदा ।

"कतमा च, भिक्खवे, मज्झिमा पटिपदा ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अनुप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पग्गण्हाति पदहति; उप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं

१. अजिनानि – सी०, रो० । २. वालकम्बलं – सी०, रो० । ३-३. केसमस्सुलोचको – रो० । ४. सायं ततियकं – रो० ।

पग्गण्हाति पदहति, अनुप्पन्नान कुसलान धम्मान उप्पादाय छन्द जनेति वायमति विरिय आरभति चित्त पग्गण्हाति पदहति, उप्पन्नान कुसलान धम्मान ठितिया असम्मोसाय भिय्योभावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्द जनेति वायमति विरिय आरभति चित्त पग्गण्हाति पदहति । P 29

"छन्दसमाधिपधानसङ्खारसमन्नागत इद्धिपाद भावेति विरियसमाधि पे० चित्तसमाधि पे० वीमंसासमाधिपधानसङ्खारसमन्नागत इद्धिपाद भावेति पे० ।

"सद्धिन्द्रिय भावेति विरियिन्द्रिय भावेति सतिन्द्रिय भावेति समाधिन्द्रिय भावेति पञ्ञिन्द्रिय भावेति ।

"सद्धाबल भावेति विरियबल भावेति सतिबल भावेति समाधिबल भावेति पञ्ञाबल भावेति ।

"सतिसम्बोज्झङ्ग भावेति धम्मविचयसम्बोज्झङ्ग भावेति B 307 विरियसम्बोज्झङ्ग भावेति पीतिसम्बोज्झङ्ग भावेति पस्सद्धिसम्बोज्झङ्ग भावेति समाधिसम्बोज्झङ्ग भावेति उपेक्खासम्बोज्झङ्ग भावेति ।

"सम्मादिट्ठि भावेति सम्मासङ्कप्प भावेति सम्मावाच भावेति सम्माकम्मन्त भावेति सम्माआजीव भावेति सम्मावायाम भावेति सम्मासति भावेति सम्मासमाधि भावेति । अय वुच्चति, भिक्खवे, मज्झिमा पटिपदा । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो पटिपदा" ति ।

अचेलकवग्गो सोळसमो ।

तस्सुद्दान

सतिपट्ठान सम्मप्पधान, इद्धिपादिन्द्रियेन च ।
बल बोज्झङ्गो मग्गो च, पटिपदाय योजये ति ॥

———०———

१७. कम्मपथपेय्यालं

१–२० "तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्खित्तो एव निरये । कतमेहि तीहि ? अत्तना च पाणातिपाती होति, पर च पाणातिपाते समादपेति, पाणातिपाते च समनुञ्ञो होति ।

इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये ।

"तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे । कतमेहि तीहि ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति, पाणातिपाता वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे ।

"अत्तना च अदिन्नादायी होति, परं च अदिन्नादाने समादपेति, अदिन्नादाने च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये ।

"अत्तना च अदिन्नादाना पटिविरतो होति, परं च अदिन्नादाना वेरमणिया समादपेति, अदिन्नादाना वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे ।

B 203 R 298 "अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति, कामेसुमिच्छाचारे च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये ।

"अत्तना च कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया समादपेति, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे ।

"अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति, मुसावादे च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये ।

"अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च मुसावादा वेरमणिया समादपेति, मुसावादा वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे ।

"अत्तना च पिसुणवाचो[1] होति, परं च पिसुणाय वाचाय समादपेति, पिसुणाय वाचाय च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये ।

"अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे ।

"अत्तना च फरुसवाचो[2] होति, परं च फरुसाय वाचाय समादपेति, फरुसाय वाचाय च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये ।

१ पिसुणावाचो – सी॰, रो॰ । २ फरुसावाचो – सी॰, रो॰ ।

"अत्तना च फरुसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फरुसाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, फरुसाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे।

"अत्तना च सम्फप्पलापी होति, परं च सम्फप्पलापे समादपेति, सम्फप्पलापे च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये।

"अत्तना च सम्फप्पलापा पटिविरतो होति, परं च सम्फप्पलापा वेरमणिया समादपेति, सम्फप्पलापा वेरमणिया च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे।

"अत्तना च अभिज्झालु होति, परं च अभिज्झाय समादपेति, अभिज्झाय च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये।

"अत्तना च अनभिज्झालु होति, परं च अनभिज्झाय समादपेति, अनभिज्झाय च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे।

"अत्तना च ब्यापन्नचित्तो[1] होति, परं च ब्यापादे समादपेति, ब्यापादे च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये। B 301, R 299

"अत्तना च अब्यापन्नचित्तो होति, परं च अब्यापादे समादपेति, अब्यापादे च समनुञ्ञो होति ... एवं सग्गे।

"अत्तना च मिच्छादिट्ठिको होति, परं च मिच्छादिट्ठिया समादपेति, मिच्छादिट्ठिया च समनुञ्ञो होति ... एवं निरये।

"अत्तना च सम्मादिट्ठिको होति, परं च सम्मादिट्ठिया समादपेति, सम्मादिट्ठिया च समनुञ्ञो होति। इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सग्गे" ति।

कम्मपथपेय्यालं निट्ठितं।

तस्सुद्दानं

पाण अदिन्नमिच्छा च, मुसावादी च पिसुणा।
फरुसा सम्फप्पलापो च, अभिज्झा ब्यापाददिट्ठि च।
कम्मपथेसु पेय्यालं, तिकेन नियोजये ति॥

---

१८. रागपेय्यालं

१-१७ "रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्ञाय तयो धम्मा भावेतब्बा। कतमे तयो? सुञ्ञतो समाधि, अनिमित्तो समाधि, अप्पणिहितो समाधि – रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्ञाय इमे तयो धम्मा भावेतब्बा।

---

१. ब्यापन्नचित्तो – सी०, रो०।

"रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्ञाय तयो धम्मा भावेतब्बा। कतमे तयो? सवितक्कसविचारो समाधि, अवितक्कविचारमत्तो समाधि, अवितक्कअविचारो समाधि – रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्ञाय इमे तयो धम्मा भावेतब्बा।

B 305 "रागस्स, भिक्खवे, परिञ्ञाय पे० परिक्खयाय पहानाय खयाय वयाय विरागाय निरोधाय चागाय पटिनिस्सग्गाय इमे तयो धम्मा भावेतब्बा।

"दोसस्स मोहस्स कोधस्स उपनाहस्स मक्खस्स पलासस्स[1] इस्साय मच्छरियस्स मायाय साठेय्यस्स थम्भस्स सारम्भस्स मानस्स अतिमानस्स मदस्स पमादस्स अभिञ्ञाय परिञ्ञाय परिक्खयाय पहानाय खयाय वयाय विरागाय निरोधाय चागाय पटिनिस्सग्गाय इमे तयो धम्मा भावेतब्बा" ति।

इदमवोच भगवा। अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं अभिनन्दु ति।

रागपेय्यालं निट्ठितं।

तस्सुद्दानं

रागं दोसं च मोहं च, कोधूपनाहपञ्चमं।
मक्खपलासइस्सा च, मच्छरिमायासाठेय्या॥
थम्भसारम्भमानं च, अतिमानमदस्स च।
पमादा सत्तरस वुत्ता, रागपेय्यालनिस्सिता॥
एते ओपम्मयुत्तेन, आपादेन अभिञ्ञाय।
परिञ्ञाय परिक्खया, पहानक्खयब्बयेन।
विरागनिरोधचागं, पटिनिस्सग्गे इमे दस।
सुञ्ञतो अनिमित्तो च, अप्पणिहितो च तयो।
समाधिमूलका पेय्यालेसु पि ववत्थिता चा ति॥

तिकनिपातो निट्ठितो।

———o———

अनुक्कमणिका

अ

ह

———०———

गाथायो

उपमायो

सुद्धिपण्णं

पिट्ठे	पन्तियं	असुद्धपाठो	सुद्धपाठो
१५	६	पतिकिलिट्ठ	पतिकिट्ठ
२१	२०	त	ते
२४	(अधो)	०कुसलान	० कुसलान
३९	८	चेतो	चेतो-
४१	१०	तजो०	तेजो०
४३	३	माबित	भाविते
४६	२	जतवने	जेतवने
४९	१८	अनोतप्प	अनोत्तप्प
७२	१४	द्व	द्वे
८६	(सिरो)	समापात्तवग्गो	समापत्तिवग्गो
९५	१२	वदितब्बो	वेदितब्बो
१०८	२२	कतम	कतमे
१२२	११	दस्सतारो	दस्सेतारो
१४९	१७	ारम्हो	धोरम्हो
१५५	२९	इच्चाय	इच्चाय
१६३	१४	दिस्व	दिस्वा
१७२	१२	पथ	अथ
१८१	१८	सा ह्हा	साळ्हा
१८८	१८	अलोभ०	अलोभ०
१९१	२२	ि	ते
२६०	२२	गवा	गतो
२६१	२५	सीलन	सीलेन
२६१	२५	पञ्ञायूपसमेरता	०समे रता
२६१	२९	तनुप०	तेनुप०
२६२	४	कतिहि	कतीहि
२६४	२३	राजभोगो	राजभोग्गो
२७७	१४	उपेक्खा सम्बोज्झङ्ग	उपेक्खासम्बोज्झङ्ग
२७८	२०	वरमणिया	वेरमणिया

—————:०:—————

प्रकाशक—भिक्षु जगदीश काश्यप, मन्त्री, पालि प्रकाशन मण्डल,
बिहार, नालन्दा (पटना)
मुद्रक—श्रीकृष्णचन्द्र बेरी, विद्यामन्दिर प्रेस (प्राइवेट) लिमिटेड,
डी० १५।२४, मानमन्दिर, वाराणसी—१